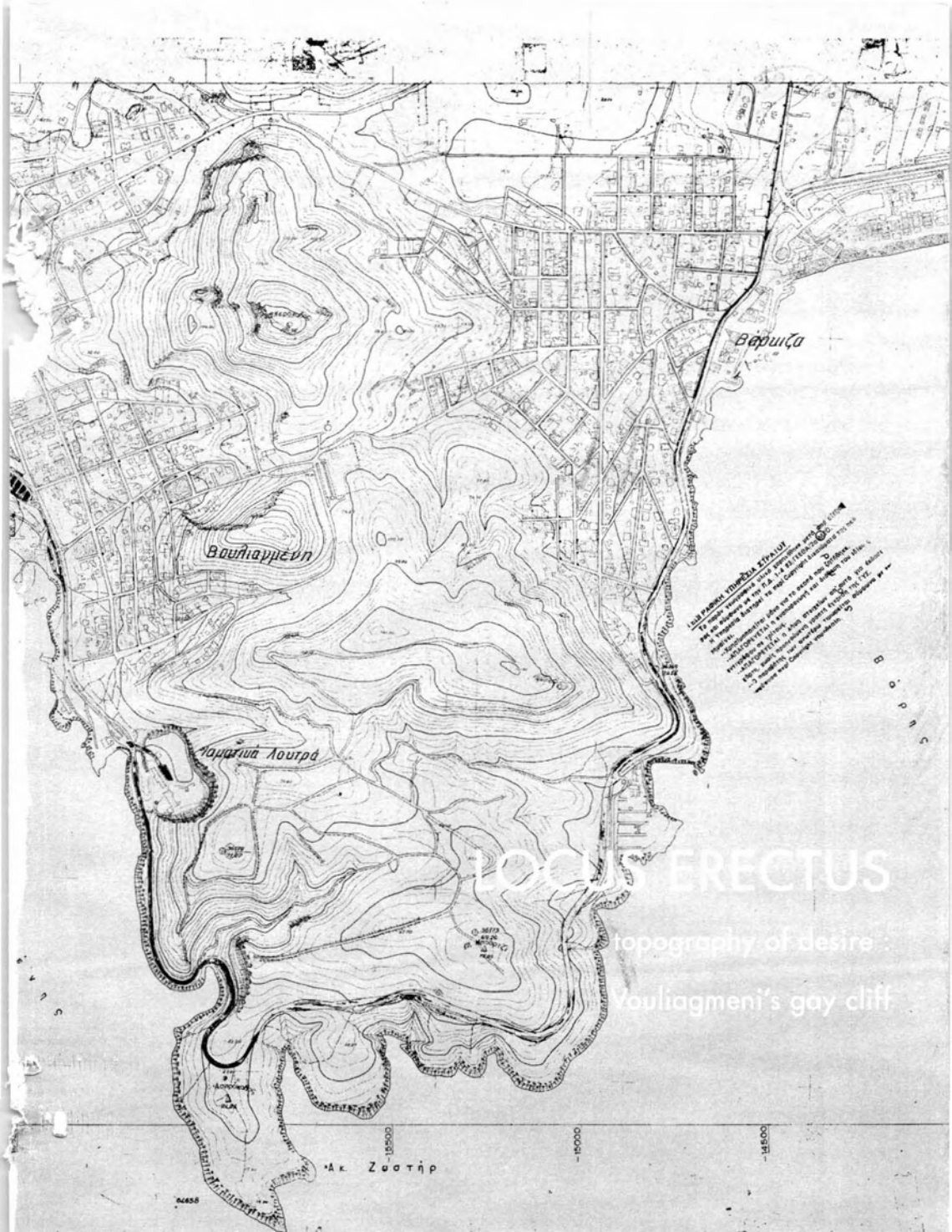

An aerial photograph of a rugged, rocky landscape. The terrain is characterized by large, light-colored rock formations and a network of dark, winding paths or roads. The overall scene is desolate and mountainous.

LOCUS ERECTUS

topography of desire

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ
 15100 ΠΑΤΡΑΣ
 ΕΡΓΟ: ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΟΡΟ ΠΛΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΕΡΝΙΖΑΣ.
 ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ: ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΠΑΤΡΑΣ, Τ.Κ. 26500.
 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΠΑΤΡΑΣ, Τ.Κ. 26500.

Β
Ρ
Ε
Π
Σ

LOCUS URBIS ET CASTRI

topography of desire
 Voulagmeni's gay cliff

641519

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 12418/1
Ημερ. Εισ.: 27-02-2014
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: Δ
725.6
ΠΛΑ

LOCUS ERECTUS

topography of desire: Vouliagmeni's gay cliff
part I: oral constellations
part II: bachelor machine

project developed by Vassiliki-Maria Plavou
project supervised by Yorgos Tzirtzilakis

project was developed as diploma project in Postgraduate Studies
Program, Department of Architecture, University of Thessaly, Volos

during the academic year 2012-2013

LOCUS ERECTUS

τοπογραφία της επιθυμίας: τα λιμανάκια Βουλιαγμένης
μέρος Α: προφορικοί αστερισμοί
μέρος Β: άγωνα μηχανή

η διπλωματική εργασία εκπονήθηκε από τη Βασιλική- Μαρία Πλαβού,
υπό την επίβλεψη του Γιώργου Τζιρτζιλάκη

η διπλωματική εργασία εκπονήθηκε κατά τη διάρκεια του
Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, Τμήμα Αρχιτεκτόνων,
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
κατά το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013

CONTENTS

SYNOPSIS | 4 - 5

ORAL CONSTELLATIONS | 6 - 139

INDEX | 140 - 159

MAPPING | 162 - 173

MAPPING : Terrain And Texture | 174 - 185

SCENARIO | 186 - 187

REFERENCES | 188 - 191

TRACING THE BACHELORS | 192 - 203

MEETING TIMELINE | 204 - 205

ENGRAVING TRAJECTORIES | 206 - 211

BACHELOR MACHINE | 212 - 223

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Locus Erectus

Μέρος Α : προφορικοί αστερισμοί
Μέρος Β: άγωνα μηχανή

Η διπλωματική εργασία locus erectus (1), ικνηλατώντας τα λιμανάκια της Βουλιαγμένης πραγματεύεται τη μετατόπιση του ερωτικού πεδίου, από το σώμα στη γεωγραφία και αντίστροφα. Το παραλιακό μέτωπο της Αττικής αντιμετωπίζεται ως ο κατεξοχόν τόπος επιθυμίας. Με επίκεντρο το ασχεδιάστο κομμάτι μεταξύ Βουλιαγμένης και Βάρκιζας, επιχειρείται η καταγραφή μιας γεωγραφικής γενεαλογίας άρρητων ιστοριών επιθυμίας. Οι ιστορίες αυτές αποτελούν τα αποτυπώματα των διεκδικήσεων του συγκεκριμένου τοπίου από τρία ιδιαίτερα προφίλ "ενδιαφερόμενων": την κοινότητα των ομοφυλοφίλων, των ρισκοκίνδυνων οδηγών και του ιστορικού δολοφόνου. Η εργασία θα εξετάσει την έννοια του "πορτραίτου" και τη σύνδεση επιθυμίας και γεωγραφίας ως σχεδιαστικό εργαλείο.

Η εργασία συντονίζεται σε δύο μέρη.

Στο πρώτο μέρος, οι προφορικοί αστερισμοί (oral constellations), οργανώνεται ένα ιδιότυπο λεξικό με τη μορφή φωτογραφικού αρχείου και βιβλιογραφικών αποσπασμάτων, με σκοπό την ανέγερση ενός νέου τοπίου ερμηνείας. Οι έννοιες ξετυλίγουν πτυχές των σημαντικότερων θεματικών, όπως η μετατόπιση από το σώμα στη γεωγραφία, το τοπίο και το φύλο, ο θάνατος και η επιθυμία, η μη αναπαράγωγή και το ύπαιθρο, ενώ ταυτόχρονα υφαίνουν το επίπεδο ερμηνείας που διαμορφώνει τελικά το σημερινό τοπίο των λιμανακίων της Βουλιαγμένης. Το λεξικό αποτελεί ακόμη ένα χάρτη, μία απόπειρα ταξινόμησης του τοπίου μέσα από την ανάδυσση και σύνταξη των λεπτομερειών του φανταστικού του.

Στο δεύτερο μέρος, η άγωνα μηχανή (bachelor machine), η σχεδιαστική πρόταση συνεχίζει τη διερεύνηση της σχέσης σώματος-γεωγραφίας και προτείνει ένα μηχανισμό μελέτης της

Locus Erectus

Part I: oral constellations
Part II: bachelor machine

The diploma project "Locus Erectus"- tracing Vouliagmeni's coastline, addresses the displacement of the erotic era, from body to geography and in reverse. Attiki's coastal front is treated as places of desire in excess. By focusing on the unplanned area between Vouliagmeni and Varkiza, the designer attempts to record a geographical genealogy of ineffable stories about desire. These stories constitute the evidence for claiming the present landscape by certain interested "profiles": the queer community, the reckless drivers and past murderers. The diploma project will examine the notion of "portrait" and the connection between desire and geography as a designing tool.

The diploma project is coordinated in two parts.

In Part I, oral constellations, a peculiar dictionary is organized in the form of a photographic archive and bibliographical excerpts, aiming at the erection of a new landscape of interpretation. Notions unfold the most important topics, such as the dislocation from body to geography, landscape and gender, death and desire, non-reproduction and the (out)doors, while simultaneously the datum- the surface of immanence is weaved providing the present, up-to-date landscape of Vouliagmeni. The dictionary is introduced as another map, an attempt for classifying the landscape through the emersion and redaction of minor details of landscape's imaginary self.

In Part II, bachelor machine, the design proposal continues the investigation of the connections between body and geography

SYNOPSIS

ανατομίας του τοπίου μέσα από τις σχέσεις των χρηστών της. Τα ίχνη των μοντέλων κατοίκησης των λιμνακίων, αρθρώνουν το στελευτόπο "κείμενο" και συγκροτούν το μοτίβο για μία συντονισμένη απόσπαση ενός μέρους τοπίου, ως νέο σενάριο κατοίκησης του παρατηρητή-ερευνητή. Ο μηχανισμός, όπως κάθε άλλη άγονη μηχανή, υπηρετεί τον κύκλο μετατροπής της επιθυμίας σε θάνατο. Η ρύθμιση της σχέσης αυτής φέρει πολλαπλές εκδοχές διαθετικότητας, συνηγορώντας στη συνεχή διαπραγμάτευση της σύστασης της γεωγραφίας παράλληλα με τον ορισμό του ανθρώπινου υποκειμένου. Εν κατακλείδι, η άγονη μηχανή συμπληρώνει τη μακριά γραμμή συλλογισμών πάνω στην έννοια του νέου υλισμού (new materialism), ξανά-τυλίγοντας το μίτο φύσης και κουλτούρας, σώματος και νου.

(1)

locus: τόπος

erectus > erection: ανέγερση, η θεμελίωση και το χτίσιμο, η κατασκευή και το στήσιμο

and suggests a mechanism for studying landscape's anatomy through occupants' forms of relating to the landscape. The traces of habitation models in the area, articulate an endless text and form a pattern for a partial, coordinated extraction of landscape, a new inhabitation scenario for the observer-investigator. The mechanism, as all bachelor machines, obeys the sequence of desire to death. The regulation of this relationship stimulates multiple apparatus modes, advocating a continuous negotiation of the composition of geography along with the definition of the human subject. In conclusion, the bachelor machine is added up to the long line of cogitations on the notion of new materialism, re-enveloping the lineage between nature and culture, body and mind.

(1)

locus: place

erectus > erection: foundation and construction

σκεύαζε ένα κτήριο κατάλληλο γιά τό χρέος πού ἀναλάμβανε. Τό ιεροδιδασκαλείο τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου, ὅπως εἶχε προβλεφθεῖ ἀπό τόν Ὁμιέ, ἔπρεπε ἀκριβῶς νά θέσει σέ λειτουργία, καί μέ κάθε λεπτομέρεια, αὐτές τίς τεχνικές πνευματικοῦ ἑλέγχου, αὐτοεξέτασης καί ἐξομολόγησης πού χαρακτηρίζαν τήν τριδεντική εὐσέβεια. Χρειαζόταν λοιπόν ἕνα ἐπαρκές κτήριο. Ὁ Ὁμιέ δέν ξέρε πῶς νά κατασκευάσει τό ιεροδιδασκαλείο αὐτό. Πηγαίνει λοιπόν στήν Παναγία τῶν Παρισίων καί ζητᾷ ἀπό τήν Παρθένο νά τοῦ πεί πῶς πρέπει νά κατασκευάσει τό ιεροδιδασκαλείο του. Ἡ Παρθένος τοῦ ἐμφανίζεται πράγματι καί κρατᾷ στά χέρια της ἕνα σχέδιο πού εἶναι τό σχέδιο τοῦ ιεροδιδασκαλείου τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου. Ἀλλά αὐτό πού ἐντυπωσιάζει ἀμέσως τόν Ὁμιέ εἶναι τό εἶδος: δέν υπάρχουν κατοῦνες ἀλλά χωριστά δωμάτια. Αὐτό εἶναι τό βασικό χαρακτηριστικό αὐτοῦ τοῦ κατασκευαστικοῦ σχεδίου πού παρουσιάζεται ἀπό τήν Παρθένο, καί ὄχι ἡ τοποθέτηση τοῦ παρεκκλησιῶν, οἱ διαστάσεις τοῦ εὐκτηρίου κ.λπ. Γιατί ἡ Παρθένος δέν ἐσφαλῆ. Ἦξερε πολύ καλά ὅτι οἱ παγίδες πού στήνονταν στό τέμαχος, στίς ἄκρες, στά ἄκρα τῶν τεχνικῶν τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης, ὑποβόλπονταν ἀκριβῶς μέσα στή νύχτα καί μέσα στό κρεβάτι. Δηλαδή, τό κρεβάτι, ἡ νύχτα, τά σῶματα ἰδιωμένα στίς λεπτομέρειές τους καί στήν ἐξέλιξη τῶν πιθανῶν σεξουαλικῶν τους δραστηριοτήτων, ὅλα αὐτά βρίσκονται στήν ἀρχή ὅλων ἐκείνων τῶν παγίδων στίς ὁποῖες ἔπεσαν, πρὶν ἀπό κάποια χρόνια, πνευματικοὶ ἀνεπαρκῶς πληροφορημένοι γιά

τό τί ἦταν πραγματικά ἡ σάρκα. Ἐπρεπε νά ἐντοπισθεῖ μέ ἀκριβεία ἡ διαδικασία συγκρότησης, ἡ πηγή, νά βρεθεῖ ἀκριβῶς ποιὸ ἦταν οἱ μηχανισμοὶ λειτουργίας αὐτῆς τῆς σάρκας, αὐτῆς τῆς πλοῦσιας, σύνθετης σάρκας, τὴν ὁποία διαπερνῶσαν οἱ αἰσθήσεις καί συντάρασσαν οἱ σπασμοί, τοὺς ὁποῖους εἶχαν νά ἀντιμετωπίζουν οἱ πνευματικοί. Οἱ πειθαρχικοὶ μηχανισμοὶ (κολέγια, ιεροδιδασκαλεῖα κ.λπ.), ἐξετάζοντας ἀκριβῶς ἐξουχιστικά τὰ σῶματα, μεταφέροντάς τα σέ ἕναν σχολαστικὰ ἀναλυτικὸ χῶρο, ὅζ ἐπιτρέψουν αὐτὴ ἢ σύνθετη καί λίγο ἐξοπραγματικὴ θεολογία τῆς σάρκας νά ὑποκατασταθεῖ ἀπὸ τὴν ἐπακριβῆ παρατήρηση τῆς σεξουαλικότητος στὴν ἀκριβῆ καί πραγματικὴ τῆς εξέλιξη. Τό σῶμα λοιπόν, ἡ νύχτα, ἡ τουαλέτα, τό νυχτικὸ, τό κρεβάτι: κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ σεντόνια θά πρέπει νά ἐντοπισθοῦν οἱ μηχανισμοὶ ἀπὸ ὅπου πηγάζουν ὅλες αὐτές οἱ διαταραχές τῆς σάρκας πού ἡ τριδεντικὴ πομπαντικὴ ἔφερε στό φῶς, θέλησε νά ἐλέγξει καί τελικὰ ἔπρεπε στήν παγίδα τους.⁴⁵

Ἔτσι, στήν καρδιά, στόν πυρήνα, στήν ἴδια τὴν ἐστία ὅλων αὐτῶν τῶν σαρκικῶν διαταραχῶν πού συνδέονται μέ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση, αὐτό πού βρίσκουμε εἶναι τό σῶμα, τό ὑπὸ ἐπιτήρηση σῶμα τοῦ ἐφθῶ, τό σῶμα τοῦ ἀεικνήζομενου. Θά σᾶς μιλῶσω γιά αὐτό τὴν ἐπόμενη φορὰ.

ρηση και οι όρθες αρχές δὲν μετράζουν [ἀρκετά Μ. Φ.] τίς κακὲς τάξεις.⁶

Ἔχουμε ἐδῶ μιά χωριάτικη παιδική σεξουαλικότητα, μιά σεξουαλικότητα τῆς ὑπαίθρου, τῆς ἀκροῆς τοῦ ὄρους μου, μιά σεξουαλικότητα τῆς ἀκροῆς τοῦ βόσκου, τὴν ὁποία ἡ ποικιὴ ψυχιατρικὴ ψυχοτροποποιεῖ ἀνέμελα. Καὶ αὐτὸ μὲ μιά ἀνεμελιά, γιὰ τὴν ὁποία πρέπει βεβαίως νὰ πούμε πὺς προβληματίζει, ἀν σκεφτοῦμε μὲ τί δυσκολίες, λίγα χρόνια νωρίτερα, εἶχε ψυχοτροποποιεῖ κάτι τόσο αἰνιγματικὸ, κάτι τόσο τερατώδες, ὅσο τὸ ἔγκλημα τῆς Ἀνρέτ Κορνέ ἢ τοῦ Πιέρ Ριβιέρ.

Πρέπει νὰ σημειώσουμε ἓνα πρῶτο πράγμα. Ὅτι ἡ ψυχοτροποποίηση αὐτὴ ἀφορᾷ πρακτικὰ, χαρακτηριστῶς, πού φαινεται τελικὰ πολὺ καλὰ ἐγγεγραμμένα στὸ χωριάτικο τοπιὸ τῆς ἐποχῆς. Τὸ πρῶτο πράγμα πού πρέπει πιστεῦναι, νὰ λάβουμε ὑπόψη εἶναι πὺς ἡ ψυχοτροποποίηση αὐτὴ δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὰ πάνω ἢ δὲν ἔρχεται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὰ πάνω. Δὲν εἶναι ἓνα φαινόμενο ἐξωτερικῆς ὑπερκωδικοποίησης [surcodage], πού ἡ ψυχιατρικὴ ἔρχεται νὰ ψαφῆσει ἐκεῖ, ἐπειδὴ ὑπάρχει τὸ πρόβλημα, τὸ σκάνδαλο ἢ τὸ αἰνigma, ἢ αἰνιγματικὴ προσωπικότητα τοῦ Ζουί. Καθόλου. Μποροῦμε, ἀντιθέτως, νὰ ἀρχίσουμε νὰ ἀνεχνεύουμε στὴν ἴδια τὴ θέση ἓναν πραγματικὸ μηχανισμό ἐπίλυσης τῆς ψυχιατρικῆς. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὺς ἡ οἰκογένεια τοῦ κοριτοῦ εἶναι αὐτὴ πού ἀνακαλύπτει τὰ γεγονότα, μέσα ἀπὸ τὴν περιήφιμη ἐξέταση τῶν ἐσώρουχων, γιὰ τὴν ὁποία σᾶς εἶχα μιλήσει ἀναστροφικὰ μὲ τὸν ἀιωνισμό καὶ σᾶς εἶχα πῆι πὺς ἦταν μίνα ἀπὸ τίς

ὀδηγίες, ὑγιανῆς καὶ ἠθικῆς ταυτόχρονα, πού δίνονταν στὶς οἰκογένειες ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα.⁷ Ἡ οἰκογένεια λοιπὸν τὸ ἀντιλαμβάνεται, ἡ οἰκογένεια καταγγέλλει τὰ γεγονότα στὸν δήμαρχο καὶ ζητᾷ ἀπὸ αὐτὸν νὰ λάβει μέτρα. Τὸ μικρὸ κοριττὸ περίμενε ἄνὸ φρούσκου· ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα, ἡ οἰκογένεια δὲν εἶχε πιά αὐτὸ τὸ εἶδος ἀντίδρασης. Ἦταν ἤδη συνδεμένη μὲ ἓνα ἄλλο σύστημα ἐλέγχου καὶ ἐξουσίας. Ὁ πρῶτος εἰδικός, ὁ γιατρός Μπεσέ, εἶχε διαστάσει. Θὰ μπορούσε κάλλιστα, μπροστὰ σὲ αὐτὸν τὸν τόσο γνώριμο, τόσο οἰκεῖο χαρακτήρα, νὰ πῆι: «Μά, καί, τὸ ἔκανε, εἶναι ὑπεύθυνος». Ὅμως ὁ δόκτωρ Μπεσέ, στὴν πρώτη του ἔκθεση, λέει: «Βεβαίως, εἶναι νομικὰ, δικαστικὰ ὑπεύθυνος». Ἀλλὰ σὲ ἓνα γράμμα πού ἐπισυνάπτεται στὴν ἔκθεση καὶ ἀπευθύνεται στὸν ἀνακριτὴ, λέει ὅτι, στὸν κατηγορούμενο, τὸ «ἠθικὸ αἰσθημα» εἶναι ἀνεπαρκές γιὰ νὰ ἀντιταλεῖ στὰ ζῶντῃ ἐνοστικα». Στὴν πραγματικότητα, πρῶκεται γιὰ ἓναν πτωχὸ τῷ πνεύματι, ὁ ὁποῖος συγχωρεῖται λόγῳ τῆς ἀγνοίας του.⁸ Φράση ἀρκετὰ ὁμορφ, ἀρκετὰ μυστηριώδης ὡς πρὸς αὐτὸ πού θελεῖ νὰ πῆι, ἀλλὰ πού τελικὰ ὑποδεικνύει σαφῶς ὅτι ἀπὸ τὸν γιατρὸ αὐτὸν (ὁ ὁποῖος εἶναι ἀναμφίβολα ἀγροτικὸς ἢ περιφερειακὸς γιατρός, ἀδιάρρο) ὑπάρχει μιά ἐκδηλῆ ἐπίλυση τῆς δυνατοῦτας μᾶς πῶς σοβαρῶς καὶ πῶς ὀλικληρωμένης ψυχοτροποποίησης. Φαίνεται ἄλλωστε πὺς τὸ ἴδιον τὸ χωριὸ ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεση καὶ τὴν ἔκανε νὰ περάσει ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τοῦ χωστουκιῦ πού περίμενε τὸ μικρὸ κοριττὸ σὲ ἓνα ἄλλο, τε-

ΟΙ ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟΙ

χρονη της εφαρμογής τεχνικών πειθάρχησης, την οποία παρατηρούμε κατά τον 17ο και 18ο αιώνα — στο στρατό, στα σχολεία, στα εργαστήρια, και έπειτα, λίγο μετά, στις ίδιες τις οικογένειες. Οι νέες διαδικασίες πειθάρχησης του σώματος, της συμπεριφοράς, των δεξιοτήτων, ανοίγουν το πρόβλημα ύσων διαφεύγουν αυτής της κανονιστικότητας, που δεν είναι πιά η κυριαρχία του νόμου.

Η «δικαστική απαγόρευση» [interdiction] αποτελούσε το δικαστικό μέτρο με το οποίο ένα άτομο απαξιωνόταν, εν μέρει τουλάχιστον, ως υποκείμενο δικαίου. Το πλαίσιο αυτό, δικαστικό και άρνητικό, εν μέρει θα συμπληρωθεί και εν μέρει θα αντιστασθαθεί από ένα σύνολο τεχνικών και διαδικασιών με τις οποίες επιχειρείται να πειθαρχηθούν όσοι ανθίστανται στην πειθάρχηση και να συμμορφωθούν οι ασυμμόρφωτοι. Ο «έργλεισμός», ο οποίος εφαρμόστηκε σε μεγάλη κλίμακα από τον 17ο αιώνα, μοιάζει ίσως με ένα είδος ένδοξου τύπου μεταξύ της άρνητικής διαδικασίας της δικαστικής απαγόρευσης και των θετικών διαδικασιών πειθάρχησης. Ο έργλεισμός αποκλείει εκ των πραγμάτων και λειτουργεί εκτός των νόμων, αλλά νομιμοποιείται από την αναγκαιότητα συμμόρφωσης, βελτίωσης, μετάνοιας, επιστροφής των «καλών συνεσθημάτων». Με άφετηρία αυτόν τον συγκεκριμένο αλλά ιστορικά αποφασιστικό τύπο, πρέπει να μελετήσουμε, σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές, την εμφάνιση διάφορων θεσμών πειθάρχησης και κατηχηριών ατόμων στις οποίες οι θεσμοί αυτοί απευθύνονται. Τεχνικο-

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

θεσμικές γενήσεις του τυφλού, του κωφάλαλου, των ήλιθιων, των καθυστερημένων, των νεοκαθηνών, των ανισόροπων.

Τέρας κοινότοπο και γλοιώμο, ο μή κανονικός του 19ου αιώνα είναι επίσης απόγονος των ασυμμόρφωτων που εμφανίστηκαν στα περιθώρια των σύγχρονων τεχνικών «πειθάρχησης».

3. Ο αϊκονίζόμενος. Μορφή υλοκαίνουργια για τον 18ο αιώνα. Έμφανίζεται σε σχέση με τις νέες σχέσεις μεταξύ της σεξουαλικότητας και της οικογενειακής οργάνωσης, με τη νέα θέση του παιδιού στους κόλπους της γονεϊκής ομάδας, με τη νέα σημασία που αναγνωρίζεται στο σώμα και στην υγεία. Έρχουμε την εμφάνιση του σεξουαλικού σώματος του παιδιού.

Στην πραγματικότητα, αυτή η ανάδυση έχει μακρά προϊστορία: την παράλληλη ανάπτυξη των τεχνικών καθοδήγησης της συνείδησης (στο πλαίσιο της νέας πομπαντικής της Μεταρρύθμισης και της συνέυου του Τριέντιου) και των εκπαιδευτικών θεσμών. Από τον Γκερσόν ως τον Άλφονς ντε Λερκουόρι, ένας λεπτομερής έλεγχος της σεξουαλικής επίτημίας μέσω του λόγου, έλεγχος του αισθητικού σώματος και του άμαρτήματος της mollities διασφαλίζεται από την υποχρέωση της ήμολογίας στο πλαίσιο της μετανόιας και από μια ιδιαίτερα κωδικοποιημένη πρακτική λεπτότατων ανακρίσεων. Σχηματικά, μπορούμε να πούμε ότι στον παραδοσιακό έλεγχο των απαγορευμένων σχέσεων (μειχρία, αιμομιξία, σοδομία, κτηνοβασία) προστέθηκε ο

Ελεγχει της «σάρκα» στο επίπεδο των στοιχειωδών κινήσεων της φιληθονίας.

Αλλά σε αυτό το πλαίσιο, η σταυροφορία ενάντια στον αινανισμό αποτελεί ρήξη. Ξεκινάει με Θέρσο, πρώτα στην Αγγλία, γύρω στα 1710, με τη δημιουργία του *Onania*, έπειτα στη Γερμανία, πριν να ξεσπάσει στη Γαλλία, γύρω στα 1760, με το βιβλίο του Τισσό. Οι αιτίες της ύπαρξής της είναι αίτιαματικές, αλλά οι συνέπειές της είναι άμετρες. Και οι μόν και οι δέ μπορούν να προσδιοριστούν μόνο λαμβάνοντας υπόψη κάποια βασικά χαρακτηριστικά αυτής της εκστρατείας. Πράγματι, δεν θα άρκοισε να διαβλέπαμε μόνο –και αυτό σε μία προσωπική κοινή στον Ράιχ, ο οποίος ενέπνευσε πρόσφατα τη δουλειά του Βάν Ουσελ– μία διαδικασία καταπίεσης συνδεδεμένη με τις νέες απαιτήσεις της εκθωμηχάνωσης: το παραγωγικό σώμα ενάντια στο σώμα ήθους. Όντως, η σταυροφορία αυτή δεν παίρνει, τον 18ο αιώνα τουλάχιστον, τη μορφή μιας γενικής σεξουαλικής πειθαρχίας: απευθύνεται κατά προνομιακό, αν όχι αποκλειστικό τρόπο στους εφήβους ή στα παιδιά, και πιο συγκεκριμένα ακόμη στους εφήβους και στα παιδιά εκείνα που ανήκουν σε οικογένειες πλούσιες ή εύκατάστατες. Τοποθετεί τη σεξουαλικότητα, ή τη σεξουαλική χρήση του σώματος τουλάχιστον, στην άφετηρία μιας απροσδιόριστης σειράς σωματικών διαταραχών, που μπορεί να εκδηλωθούν με όλες τις μορφές και σε όλες τις ηλικίες της ζωής. Η απεριόριστη αιτιολογική ισχύς της σεξουαλικότητας, στο επίπεδο του σώματος και των ασθeneιών, είναι μία από τις πιο σταθε-

ρές θεματικές, όχι μόνο στα κείμενα αυτής της νέας ιατρικής ήθους αλλά και στα πλέον σοβαρά έργα παιθολογίας. Όμως, αν και το παιδί καθίσταται έτσι υπεύθυνο για το σώμα του και τη ζωή του, για την «κατάχρηση» της σεξουαλικότητάς του, καταγγέλλονται οι γονείς ως οι αληθινοί ένοχοι: έλλειψής επιτήρησης, άμελεια και κυρίως έλλειψη ενδιαφέροντος για τα παιδιά τους, για το σώμα και τη συμπεριφορά τους, που τους οδηγεί να τα εμπιστευτούν σε τροφοί, σε οικιακούς βοηθούς, σε οικοδόμους, σε δούλους αυτούς τους ενδιάμεσους, οι οποίοι καταγγέλλονται συστηματικά ως μύστες στην άσωνία (ο Φρόντλ βρίσκεται εδώ το ίδιο για την πρώτη του θεωρία της «αποπλάστησης»). Αυτό που σκιαγραφείται μέσα από αυτή την εκστρατεία είναι η απαίτηση για μία νέα σχέση γονέων-παιδιών και γενικότερα για μία νέα οικονομία των ενδοοικογενειακών σχέσεων: σταθεροποίηση και εντατικοποίηση των σχέσεων πατέρα-μητέρας-παιδιών (σε βάρος των πολυκαπλών σχέσεων που χαρακτηρίζαν το ευρύτερο «οπιστικό»), ανατροπή του συστήματος των οικογενειακών υποχρεώσεων (οι οποίες παλαιότερα ήταν από τα παιδιά προς τους γονείς αλλά τώρα τείνουν να κάνουν το παιδί το κέντρο και διαρκές αντικείμενο των υποχρεώσεων των γονιών, στους οποίους αποδίδεται ιατρική και ήθικη εθύνη μέχρι και για τους εσχάτους απογόνους τους), εμφάνιση της αρχής της ύψιστης ως θεμελιακού νόμου των οικογενειακών δεσμών, κατανομή του οικογενειακού πυρήνα γύρω από το σώμα –και το σεξουαλικό σώμα– του παιδιού, οργάνωση ενός ήμεσου σωμα-

τουσ δεσμού, μιάς σώμα με σώμα επαφής γονέων-παιδιών, όπου συμπλέκονται με τρόπο σύνθετο ή επιθυμία και ή έξουσία, αναγκαιότητα τέλος ενός ελέγχου και μιάς εξωτερικής ιατρικής γνώσης πού να διατηρούται και να ρυθμίζει αυτές τις νέες σχέσεις μεταξύ της υποχρεωτικής εγγρήγορης των γονέων και του τόσο εύθραυστου, εύερεθιστου, εύελαπτου σώματος των παιδιών. Η σταυροφορία ενάντια στον αιωνισμό αποτελεί έκφραση της διαρρυθμιστής της στενής οικογενειακής (γονείς, παιδιά) ως νέου μηχανισμού γνώσης-έξουσίας. Η διερεύνηση της σεξουαλικότητας του παιδιού, και όλων των ανωμαλιών γρά τις οποίες αυτή θέ μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη, είναι μία από τις διαδικασίες συγκρότησης του νέου αυτού μηχανισμού. Έδώ διαμορφώνεται ή μικρή αιμομεικτική οικογένεια πού χαρακτηρίζει τις κοινωνίες μας, ό μικροσκοπικός, σεξουαλικά υπερπλήρης οικογενειακός χώρος, όπου μεγαλώνουμε και ζούμε.

Τό «μη κανονικό» άτομο, τό οποίο, από τά τέλη του 19ου αιώνα, λαμβάνουν υπόψη τους τόσα θεσμοί, τόσα είδη λόγου και γνώσης, προέρχεται ταυτόχρονα από τή νομικοφυσική εξαίρεση του τέρατος, από τό πλήθος των ασυμμόρφωτων πού κλείνονται στους μηχανισμούς πειθαρχήσης και από τό μυστικό σύμπαν των παιδικών σεξουαλικότητων. Για να πούμε τήν αλήθεια, οι τρεις μορφές, του τέρατος, του ασυμμόρφωτου και του αναντιζόμενου, δεν θέ συγχωνευθούν άκριτως. Η καθιεμέ άγγράφεται σε αυτόνομο συστήματα επιστημονικής αναφοράς: τό τέρας άγγράφεται

σε μία τερατολογία και μία έμβρυολογία πού με τον Ζωφρούά Σαιντ-Παίρ βρήκαν τήν πρώτη τους μεγάλη επιστημονική συγχή ή ασυμμόρφωτος άγγράφεται σε μία ψυχοφυσιολογία των αισθήσεων, της κινητικότητας και των δεξιοτήτων ή αναντιζόμενος άγγράφεται σε μία θεωρία της σεξουαλικότητας, ή οποία αναπτύσσεται άργά με άφετηρία τήν *Psychopathia sexualis* του Κάαν.

Άλλά ό ιδιάζων χαρακτήρας αυτών των άναφορών δεν πρέπει να μάς κάνει να ξεχάσουμε τρία σημαντικά φαινόμενα, τά οποία τον άκουρούν εν μέρει ή τουλάχιστον τον τροποποιούν: τή συγκρότηση μιάς γενικής θεωρίας του «έκφυλισμού» πού, από τό έθιλο του Μορέλ (1857) και μετά, θέ χρησιμοποιεί, για περισσότερο από μισό αιώνα, ως κοινωνική και ήθεκή νομοποίηση ταυτόχρονα, για όλες τις τεχνικές έντοπισμού, ταξινόμησης και επέμβασης επί των μη κανονικών τή διαρρύθμιση ενός σύνθετου θεσμικού δικτύου, τό οποίο, στά όρια της Ιατρικής και της δικαιοσύνης, χρησιμοποιεί τόσο ως μηχανισμός «υπόσχεής» των μη κανονικών, όσο και ως εργαλείο για τήν «υπεράσπιση» της κοινωνίας: τέλος, τήν κίνηση μέσα από τήν οποία τό στοιχείο πού έμφανίστηκε πύ πρόσφατα στην ιστορία (τό πρόβλημα της παιδικής σεξουαλικότητας) υπερκαλύπτεται τά δύο άλλα για να γίνει, στον 20ό αιώνα, ή πύ γόνιμη έρμηνευτική άρχη όλων των ανωμαλιών.

Η Άντιρύσις [έλληνικά στό κείμενο, S.T.M.], τήν οποία έφερε κάποτε στό φώς κατά προνομιακό τρόπο ό τρόμος του τέρατος, τώρα γλιστρά κάτω από

ΟΙ ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟΙ

τίς μικρές καθημερινές ανωμαλίες, μέσα από τήν καθολική σεξουαλικότητα των παιδιών.

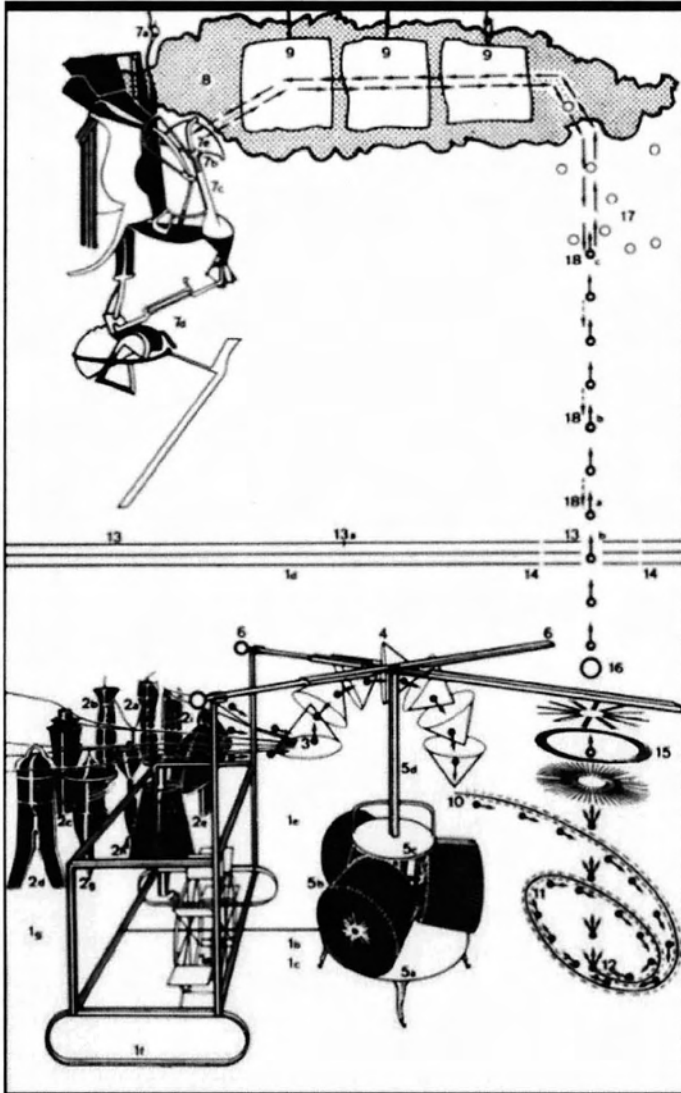
Άπό τό 1970, ή σειρά των μαθημάτων είχε ως αντικείμενο τήν άργή διαμόρφωση μιιάς γνώστης και μιιάς εξουσίας κανονικοποίησης μέ βάση παραδοσιακές νομικές διαδικασίες τιμωρίας. Τό μάθημα του έτους 1975-1976 θά ολοκληρώσει αυτόν τόν κύκλο μέ τή μελέτη των μηχανισμών οι όποιοι, από τά τέλη του 19ου αιώνα, υποτίθεται πώς «υπερασπίζονται τήν κοινωνία».

* * *

Τό σεμινάριο αυτού του έτους αφιερώθηκε στην ανάλυση των μετασχηματισμών τής ψυχιατρικής πραγματικογνωστικής επί ποινικών ζητημάτων, από τίς μεγάλες υποθέσεις εγκληματιών τερατωδίας (κύρια περίπτωση: Άνριέτ Κορνιέ) μέχρι τή διάγνωση «μη κανονικών» παραβάτων.

Τοποθέτηση του μαθήματος

BACHELOR MACHINES

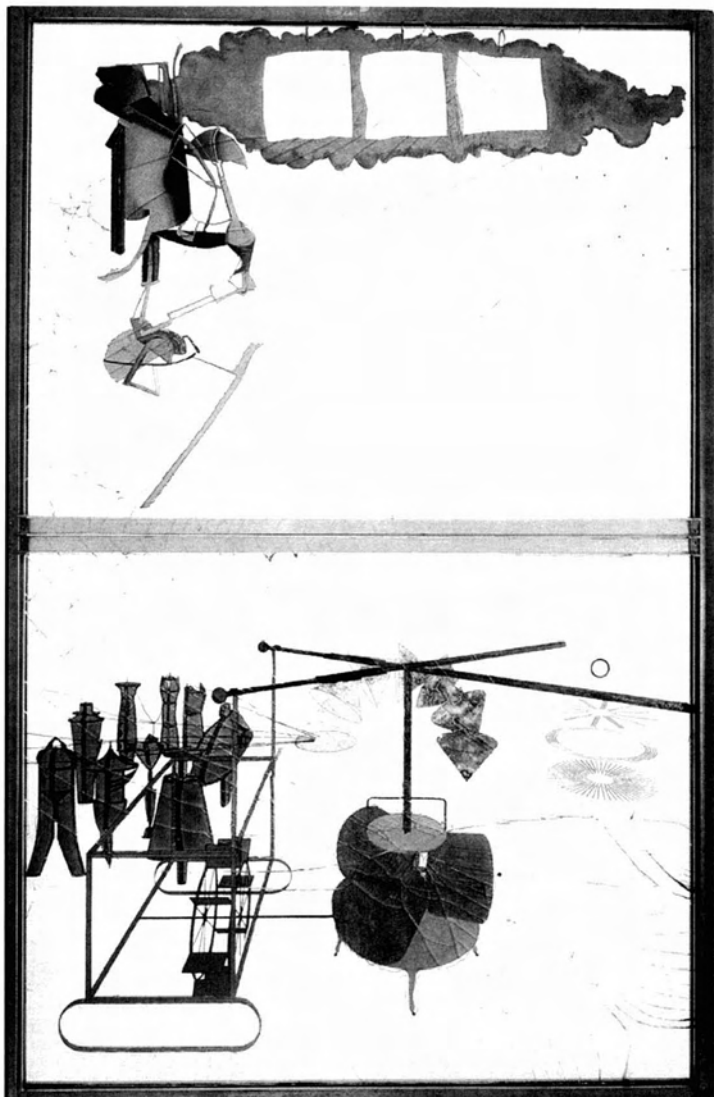

Key to the *Large Glass*
(including elements not executed):

- 1 Chariot or Sleigh
 - (a) Water-mill wheel
 - (b) Pinion
 - (c) Trap-door to basement
 - (d) Pulley
 - (e) Revolution of the bottle of Bénédicte
 - (f) Runners
 - (g) Sandow
- 2 Nine Malic Moulds/Cemetery of Uniforms and Liveries
 - (a) Priest
 - (b) Delivery boy
 - (c) Gendarme
 - (d) Cavalryman
 - (e) Policeman
 - (f) Undertaker
 - (g) Servant/Flunky
 - (h) Busboy/Waiter's assistant
 - (i) Station-master
- 3 Capillary Tubes
- 4 Sieves or Parasols
- 5 Chocolate Grinder
 - (a) Louis XV chassis
 - (b) Rollers
 - (c) Necktie
 - (d) Bayonet
- 6 Scissors
- 7 The Bride/*Pendu femelle*
 - (a) Suspension ring
 - (b) Mortice joint
 - (c) Stem
 - (d) Wasp
- 8 Milky Way
- 9 Draught Pistons
- 10 Region of Butterfly Pump
- 11 Toboggan or Planes/Slopes of flow
- 12 Crashes or Splashes
- 13 Horizon/Bride's garment
 - (a) Vanishing point of perspective
 - (b) Region of 'Wilson-Lincoln' effect
- 14 Boxing Match
- 15 Oculist Witnesses
- 16 Magnifying glass
- 17 Nine Shots
- 18 Handler of Gravity
 - (a) Trivet
 - (b) Rod
 - (c) Weight

→ path of illuminating Gas
 → Bride's instructions

After Jean Suquet, *Miroir de la Mariée* (Flammarion).

BACHELOR MACHINES

The machine became a vampire, helping itself to the flesh and blood of its servants.

01

JEAN-FRANÇOIS LYOTARD

CONSIDERATIONS ON CERTAIN
PARTITION-WALLS AS THE POTENTIALLY
BACHELOR ELEMENTS OF A FEW SIMPLE
MACHINES

"Good bye! In fact, we will meet again. On one condition: we have to separate."
Nietzsche (to Strindberg).

1. Machinations

A great mechanologue, Franz Reuleaux, defined the machine as "a combination of resistant bodies, assembled in such a manner that, by their means and by certain determinant motions, the mechanical forces of nature are compelled to do the work". The mechanism of machines is often emphasized. Canguilhem says: "an assemblage of deformable parts with a periodic re-establishment of the same relations among parts". Reuleaux suggests another definition: that this same mechanism is a *trap* set to catch the forces of nature.

The interesting thing is not that it be perpetuated through its use, re-establishing its identity from one productive cycle to another and thereby giving rise to a certain temporality; but that it should be a trap, a device making it possible to reverse relations of force. The machine is therefore neither an instrument nor a weapon, but a contrivance, which is and is not coupled to nature. It is because it does not operate without receiving and exploiting natural forces; and it is not, because it plays a trick on these forces, inasmuch as it is less strong than they yet manages to achieve this monstrosity: that the least strong becomes stronger than the stronger.

With the idea of bachelor machines this unconscious guile spreads in broad daylight; which is implied in the invention of mechanisms and which modern and contemporary technical thinking has silenced for the benefit of the project to dominate and gain possession of nature. The *mechanè* of the ancient Greeks is at once machination, and it is only that. In mechanics, "the smaller dominates the larger", says Aristotle. There is something *atopon* and *thaumasion*, which has no place, and is surprising. The *reversal* of forces opens a passage through the barrier of a ratio of forces that is very unfavourable to man and very favourable to nature. A trap cannot serve twice. Machination opens a wayward temporality, made of discontinuous, ephemeral opportunities which the Greeks called *kairos* —the right moment, the favourable instant. The opportunist machine is necessarily a spineless one.

03

02

5. The machine as a trap

One of the usual ways of regarding machines is to connect them with the idea of a trap. The rat-trap (the one, for example, made by Saint Joseph on the altar-piece of Mérode, painted in 1420 circa by the Maitre de Flémalle), the trap, the floor-trap (the simple and effective one which proposes Marcel Duchamp as a ready-made, dated 1917), the weasel-trap, seemed in those times to be machines par excellence. Now flip through a dictionary of hunting⁶. Against "stinking animals" the traps employed are of the break-back type with a figure 4 setting device, known as "quatre de chiffre". Then for catching badgers, otters and foxes there are the metal, paddle or gear traps. Among all sorts of other kinds of machinery you will also find decoy machines—decoy-traps, lark mirrors and that strange tiger mirror drawn by Stradanus (Jan Van der Straet, 1523–1605). And strangling machines too. In Littre, the first literary example given under the entry 'machine' takes us into this hunting universe: "(The lark) had avoided the treacherous machine"⁷. There are innumerable such machines. A drawing by Topor shows a pair of huge scissors standing up in the sky.

Next to them lie a number of decapitated birds. By a subtle mechanism or (perhaps) by an act of will,

...entweder können eingeschoben. Das
 rechte Bein wird etwas über
 das linke gehoben und das Bein wird
 nach unten gezogen. — In der Höhe
 gegen die Brustpartie ansetzen. Das
 Gefäßnetz wird von der Höhe her
 von dem schmalen Ende der Hand,
 nach und nach auf die Brustpartie
 der Brust zu verfahren.
 auf dem Rücken wieder in vier Haltungen
 von dem Rücken her, die ersten Haltungen
 von der Brust auswärts bis zum
 Rücken hinwärts und dann von
 links auf die Brustpartie und das
 Gefäßnetz einziehen. Diese vier Haltungen
 sind notwendig, die Brustpartie
 abzuklopfen zu können. Das Gefäßnetz
 wird dabei von unten her einziehen
 können.
 Fortsetzung der Beschreibung des Akt

Abb. 14

Abb. 14a

Abb. 14b

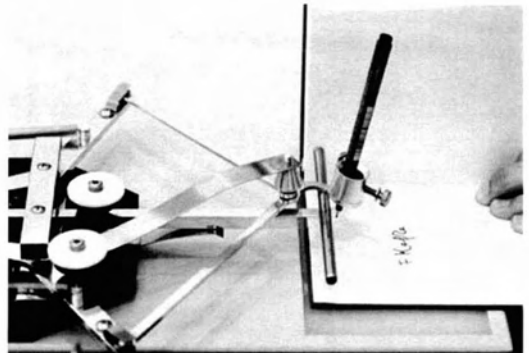

01

Roland Topor, design/drawing, in *Toxilogie*, Zürich, Diogenes Verlag, 1970.

02

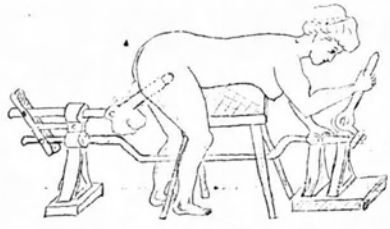
03

BACHELOR MACHINES

01

*Die Selbstbefriedigungs-Maschine
in Stahlblech.*

Das Quecksilber-Instrument - Fingerpositionierung

*Verweise:
 1) Tabelle der phallischen Gebilde sind bereits für Janderson.
 2) Das Instrument ist mit einem Messingrohr, welches ganz verstellbar ist.
 3) Das Quecksilber ist mit einem Messingrohr, welches 16 Mal abwechselnd
 4) Die Maschine ist mit einem bei einiger Verbindung 1/80 Messer
 an der Messingrohr für befestigen.*

Macchina per masturbazione a manovella | Manually operated masturbation machine, ca. 1900.

02

03

Locus Erectus | oral constellations

καί τόν προσδιορισμό τών οργάνων πού επιτρέπουν νά τήν αναλύσουμε. Νομίζω λοιπόν ότι αυτή ή αναλυτική δέν μπορεί νά συρροηθεί, παρά μονάχα μέ τόν όρο ν' αποδιώξουμε δριμυτικά από μέσα μας καί ν' απαλλαγούμε από μιάν όριμένη ιδέα πού έχουμε γιά τήν έξουσία, αυτήν πού θά όνόμαζα - καί θά δοίμε ύμέσως γιατί - « νομικο-διασκευτική ». Αύτή ακριβώς ή αντίληψη υπαγορεύει τόσο τή θεματική τής καταστολής όσο καί τή θεωρία τού νόμου πού δίδεται τόν σχηματισμό τής επιθυμίας. Μ' άλλα λόγια, είναι πού ξεχωρίζει τή μιá από τήν άλλη, τήν *ανάλυση* δηλαδή πού γίνεται μέ βάση τήν καταστολή τών *ινστικτών* από εκείνη πού γίνεται μέ βάση τόν νόμο τής *επιθυμίας*, είναι ασφαλώς ό τρόπος πού αντιλαμβάνομαστε τή φέση καί τή δυναμική τών όσμών. δέν είναι ό τρόπος μέ τόν όποιο αντιλαμβάνομαστε τήν έξουσία. Καί ή μιá καί ή άλλη προσφεύγουν σέ μιá κοινή ιδέα γιά τήν έξουσία πού, ανάλογα μέ τή χρήση πού τής γίνεται καί τή θέση πού τής αναγνωρίζεται σέ σχέση μέ τήν επιθυμία, όδηγεί σέ δύο αντίθετες συνέπειες : είτε στήν ύπόσχεση μιáς « άπελευθέρωσης », άν ή έξουσία δέν έχει πάνω στήν επιθυμία παρά μιá επιφανειακή επιβολή, είτε, άν είναι ουσιαστική τής ίδιας τής επιθυμίας, στόν ισχυρισμό : είσατε πάντα ηγορευμένοι από τά πρίν. 'Ας μή φανταστούμε, άλλωστε, ότι αυτή ή ιδέα άνήκει αποκλειστικά σ' εκείνους πού θέτουν τό πρόβλημα τών σχέσεων τής έξουσίας πρós τó σέξ. Στην πραγματικότητα είναι πολύ πιό γενικά. Τή συναντάμε συχνά στίς πολιτικές αναλύσεις τής έξουσίας, καί οι ρίζες τής βρίσκονται δέχως άλλο βαθιά στήν ιστορία τής Δύσης.

Νά μερικά από τά κρίσιμα γνωρίσματα τής :

- *Η άδητική σχέση*. Ανάμεσα στήν έξουσία καί στό σέξ δέν καθιερώνει ποτέ σχέση, παρά μονάχα μέ τρόπο άφαιρητικό : άπόρριψη, άποκλεισμός, άδηση, φερμαγμός ή άκόμη άπόκρυψη ή προσοπισίω. 'Η έξουσία δέν έχει τή « δύναμη » νά κάνει τίποτε στό σέξ καί στίς ήδονές, εκτός από τό

νά τού λέει όχι· άν φτιάχνει κάτι, είναι άποποιεί καί κενά· έξοφανίζει στοιχεία, είσαγει άσυνέχειες, χωρίζει ό,τι είναι έννομένο, χαράζει σύνορα. Οί *ένέργειές* τής παίρνουν τή γενική μορφή τού όρίου καί τής ΐλιπσης.

- *Ο φερμάς τού κανόνα*. 'Η έξουσία είναι, βασικά, εκείνο πού υπαγορεύει στό σέξ τόν νόμο του. Πράγμα πού σημαίνει πρώτα-πρώτα ότι τό σέξ βρίσκεται τοποθετημένο *άπ'* αυτήν κάτω από ένα καθεστώς δικαδός : θετικό καί άθετικό, επιτρεπόμενο καί άπαγορευμένο. Πράγμα πού σημαίνει, παραπέρα, ότι ή έξουσία όρίζει στό σέξ μιá « τάξη » πού λειτουργεί ταυτόχρονα σάν μορφή νοητότητας : τό σέξ αποκρηματογραφείται μέ βάση τή σχέση του πρós τόν νόμο. Πράγμα πού σημαίνει, τέλος, ότι ή έξουσία δικά όρίζοντας τόν κανόνα : ή *ένέργεια* τής έξουσίας πάνω στό σέξ γίνεται μέ τή γλώσσα ή μάλλον μέ μιá πράξη λόγου πού, *άπ'* αυτό τό ίδιο τό γεγονός ότι εκφέρεται, δημιουργεί μιá κατάσταση δικαίου. Μιάμι, καί είναι ό κανόνας. Τήν καθαρή μορφή τής έξουσίας τή βρίσκει κανείς στό λειτουργήμα τού νομοθέτη· καί ό τρόπος *ένέργειάς* τής άναφορικά πρós τό σέξ είναι νομικο-δισκεπτικός τύπου.

- *Ο κενός τού άπαγορευμένου*. Δέν θά πληρώσεις, δέν θ' άγγίξεις, δέν θ' αναλώσεις, δέν θά δοκιμάσεις ήσθύν, δέν θά μιλήσεις, δέν θά φανείς· σέ τέλεσταία *ανάλυση*, δέν θά ύπάρχει παρά μονάχα στή σιά καί στή νοητικότητα. Πόσω στό σέξ, ή έξουσία εφαρμόζει μόνο ένα νόμο άπαγορευτικό. Σκοπός τής : ν' άπαρνηθεί τό σέξ τόν έαυτό του. Μέσα τής : ή άπαλή τής τιμωρίας, πού δέν είναι άλλη από τήν *έξδειξη* του. 'Απαρνήσου τόν έαυτό σου, άλλως θ'αφανείς από τή μέση· μήν εμφανίζεσαι, άν δέν θέλεις νά *έξαφανιστείς*. 'Η επαφή σου δέν θά διατηρηθεί παρά μόνο μέ τό τίμημα τής *έμφρόνησής* τής. 'Η έξουσία δέν περιορίζει τό σέξ, παρά μέ μιá *άπαγόρευση* πού παίζει μέ τήν *έναντιληψη* άνάμεσα σέ δύο άναρπαξίες.

- *Η λογική τής λογοκρισίας*. Αύτή ή άπαγόρευση ύποτί-

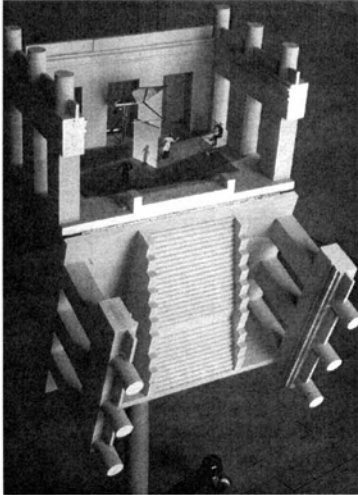
θετα ότι παίρνει τρεις μορφές: να δευδαώνει πώς αυτό δεν επιτρέπεται, να ήμποδίζει αυτό να ειπωθεί, να άρνείται ότι αυτό υπάρχει. Μορφές που φαινομενικά είναι διανοησιομηδιστικές. Άλλά εδώ ακριβώς επινοείται ένα είδος άλλου-της λογικής, χαρακτηριστικής των μηχανισμών της λογοκρισίας: συνεχίονται τό άναπαρξτο, τό άθίματο και τό άρητο, έτσι που τό καθένα να είναι συνάμα άρχή και συνέπεια του άλλου: δέν πρέπει να μιλάμε γι' αυτό που άπαγορεύεται, όσπου να έκμηδενιστεί μέσα στο πραγματικό- αυτό που είναι άναπαρξτο δέν έχει τό δικαίωμα να εκδηλωθεί με κανέναν τρόπο, ούτε καν μέσα από τόν λόγο που έκφέρει την άναπαρξία του- κι αυτό που πρέπει ν' άποικωπήσουμε είναι έξοβελιωμένο από τό πραγματικό όμοια μ' εκείνο που είναι κατ' έξοχην άπαγορευμένο. Ή λογική της έξουσίας πάνω στο οξεί είναι η παράδοξη λογική ενός νόμου που μπορεί να διατεπώνει οάν προσταγή άναπαρξίας, μη-έκδηλώσης και άγωνίας.

— *Ή ένότητα του συστήματος*: Ή έξουσία πάνω στο οξεί άσκείται με τόν ίδιο τρόπο σ' όλα τά επίπεδα. Από πάνω ως κάτω, στις καθολικές της άποφάσεις όπως και στις πιο λεπτές της παρεμβάσεις, σ' όποιους μηχανισμούς και σ' όποιους θεσμούς κι άν στηρίζεται, ενεργεί πάντα με τρόπο όμοιοφωρο και συμπληγή λειτουργεί με τά άπλά και άτελεύτητα άναπαργόμενα γρανάζια του νόμου, της άπαγόρευσης και της λογοκρισίας: από τό Κράτος ως την οικογένεια, από τόν ήγεμόνα ως τόν πατέρα, από τό δικαστήριο ως τίς τετριμμένες καθημερινές τιμοφείες, από τούς φορείς της κοινωνικής δυνάστευσης ως τίς δυνείς που συνιστούν τό ίδιο τό έποκειμενο, θά όρει κανείς, σέ διαφορετικές μονάχα κλίμακες, μία γενική μορφή έξουσίας. Ατή η μορφή είναι τό δίκαιο, με τό παιχνίδι του θεμτού και του άθίματο, της παραδωσής και της τιμοφείας. Είτε τού δίνεται η μορφή του ήγεμόνα που διατεπώνει τό δίκαιο, είτε τού πατέρα που άπαγορεύει η του λογοκρητή που επιβάλλει τη σιγή η του

δασκόλου που λέει τόν νόμο, ή έξουσία πάντως σχηματοποιείται κάτω από μία νομική μορφή. Καί οι συντέτιες της όρίζονται οάν έπακοή. Άπέναντι σε μία έξουσία που είναι νόμος, τό έποκειμενο που είναι συγχαρητιμενο οάν έπίφορος — που είναι « έπο-κείμενο » — είναι εκείνο που ύποκειται. Στην τυπική όμοιογένεια της έξουσίας, και σ' όλα την έκταση αυτών των φορέων, άντιστοιχεί γιά εκείνον που καταναργάζει — είτε πρόκειται γιά τόν έπίφορο άπέναντι στον μονάρχη, γιά τόν πολίτη άπέναντι στο Κράτος, γιά τό παιδί άπέναντι στους γονείς η γιά τόν μαθητή άπέναντι στον δάσκαλο, — ή γενική μορφή της ύποταγής. Από τη μία μεριά η έξουσία που νομοθετεί, από την άλλη τό έποκειμενο που ύπακούει.

Πίσω από τό γενικό θέμα ότι η έξουσία καταστέλλει τό οξεί, όπως έπίσης πίσω από την ιδέα του νόμου ως συστατικού της έπιθυμίας, ξαναδουσιάζουμε την ίδια έποτιθέμενη μηχανική της έξουσίας. Προσδιορίζεται μ' έναν τρόπο παράξενα περιοριστικό. Πρώτα-πρώτα, γιατί μοιάζει να πρόκειται γιά μία έξουσία φτωχή στις συλλήψεις της, φειδωλή στις μεθόδους της, μονότονη στις τακτικές που χρησιμοποιεί, άνικανή γιά νέες ιδέες και οάτως καταδικασμένη συνεχώς να επαναλαμβάνεται. Έπειτα, γιατί είναι μία έξουσία που δέν φαίνεται να διαθέτει παρά μονάχη τη δύναμη του « όχη » άνήμποση να παράγει, ικανή μόνο να θέτει όρια, φαίνεται να είναι οδισιαστικά άντι-ένέργεια- τό παράδοξο της δραστηκότητάς της είναι τούτο: ότι δέν είναι ικανή γιά τίποτα έξω από τό να καθιστά αυτό που ύποτάσσεται άνίκανο, με τη σειρά του, να κάνει παρά μόνο ό,τι του επιτρέπεται να κάνει. Τέλος, γιατί είναι μία έξουσία που τό πρότεπό της είναι βασικά νομικό, κεντροθετημένο μόνο στη διατέπωση του νόμου και στη λειτουργία της άπαγόρευσης. Όλοι οι τρόποι δυνάστευσης, καθυπόταξης και έποκωλώσης άνάγονται τελικά στην ένέργεια της ύποκοής.

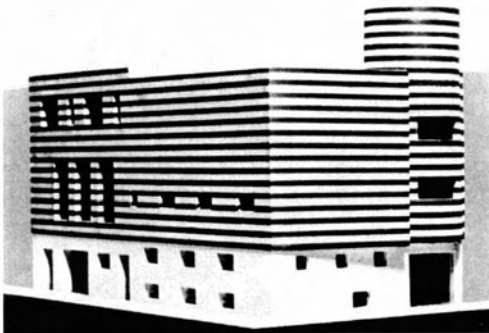
Γιατί άποδεχόμαστε τόσο εύκολα αυτήν τη νομική ιδέα

01

The phrase “bachelor machine” has often been attributed to such an architecture of pleasure, which is appropriate insofar as it connotes a kind of trap that works both ways (trapping the trapper just as it might the prey) and in as much as we understand a machine to be neither a tool or a weapon. A bachelor machine is an apparatus that, once set in motion, orchestrates reversible roles akin to those played in seduction, wherein while the seducer seduces, the seduced may manipulate the seducer’s advances. Seduction is thus what makes a machine wait for any action to make it work, be it that of the seducer or the seduced. For just as the cogs of a machine reverse relations of power, so plots of seduction confuse relationships in the name of desire. The bachelor machine is, in fact, a hypnotic mechanism provoked by the seducer yet dependent on the suggestion ability of the hypnotized/ seduced. The phrase “bachelor machine” becomes inappropriate, however, once its gender reference is fixed and once it connotes a space of violation; in this case, it should be called a “bachelor’s weapon”, ammunition for which is found in the domain of virility. The distinction resides in directional, rifle like, nature of rape and the reversible, machinelike nature of seduction. By name this machine for seduction belongs to the space of bachelorhood and serves both a Don Giovanni and a Madame de Pompadour just as it might serve the pleasures of their often-ignored lovers. It has been suggested that the blame for having ignored seduction as desire falls on the experts of gallant literature who “study in terms of performance” whereby seducers are catalogued, classified, and immobilized depending on their successes or failures”, while the manipulative abilities of the seduced are perpetually ignored.

02

03

BACHELOR MACHINES

MICHEL CARROUGES

HARALD SZEEMANN

THE BACHELOR MACHINES

1. Clear text as possible projection of 2

Bachelor Apparatus is Marcel Duchamp's designation for the lower part of his *Large Glass: La mariée mise à nu par ses célibataires, même*, 1915-1923, (The Bride Stripped Bare by Her Bachelors, Even), Philadelphia Museum of Art, Katherine S. Dreier Bequest.

Ever since its creation there have been many attempts to interpret the *Large Glass*: there is Breton's hermetically erotic interpretation, Schwarz's alchemist one and, more recently, Jean Clair's "Journey from the third into the fourth dimension". It is certain that the *Large Glass* may be considered on more than one level: as a closed circuit, or as the interaction of the upper plane,—that of the Bride and the inscription—upon the lower,—that of the Bachelors. In the upper half of the *Large Glass* there is an amorphous form representing the world as it exists in the fourth dimension and which Duchamp calls *Milky Way* or *Inscription*. Suspended from it is "the female skeleton of the Bride" who represents a possible projection of this four-dimensional form. One of her elements extends far down to the lower edge of the upper plane. In the lower half we find ourselves in the world of perspective, a world of the third dimension and of the Bachelors. The Bachelors, or "malic moulds" are mounted on a sleigh; they produce gas castings and form the "cemetery of uniforms and liveries". Their stereotypic movements and the energy thus created are conducted through sieves into the chocolate grinder. The chocolate grinder stands for "masturbation". "Ejaculation" (not elaborated in the *Large Glass*) then liberates voyeur energies which, in turn, are "dazzled" upwards into the Bride half of the *Large Glass* (through the "Boxing Contest", which Duchamp never got round to elaborating either), thus setting in motion the mechanism in the Bride section. This closed circuit with its change of energy at any given time—which, in Duchamp's description, corresponds to a change in the state of aggregation is, of course, a machine only symbolically; optically it is only the lower part of the Bachelors, members of a social hierarchy, which is interspersed with machine parts. However, without the upper, more diffuse, more female half, or fourth dimension, its projection—the world of Bachelors and Machines—will not function.

It is remarkable that from about 1850 to 1925 there have been many artists, and, above all, writers, who have conceived the working of history, of the inter-relationships of the sexes, and of man's relationship to a higher authority, in terms of a simple mechanical device. Freud himself has called the psyche an *Apparat*. It was the French writer Michel Carrouges who, shortly after the war, as the result of a dream, isolated the phenomenon, or rather the myth, of

DIRECTIONS FOR USE

What is a bachelor machine?

A bachelor machine is a fantastic image that transforms love into a technique of death.

Images of this kind can be found in such famous works as those of Duchamp, Kafka, Jarry and Rousset. But they are only perceived as local, heterogeneous, isolated images, and not as bachelor machines in general. (Except in the case of Duchamp, who was the particular inventor of this term). We propose, however, to go beyond this inevitable, provisional stage, and to *visualize* these same images as bachelor machines; to learn to look at them physically and mentally, in the comprehensive perspective of a complete series of bachelor machines. Intuition must therefore play a vital, but not an arbitrary role. In order to avoid seeing bachelor machines nowhere or anywhere, due to fluctuating analogies or superficial differences, one must know the decisive landmarks that make their exact identification possible.

1. A bachelor machine is first of all an improbable machine

Unlike real machines and even the majority of imaginary but rational, useful machines like Jules Verne's *Nautilus* or the rockets of science-fiction, the bachelor machine appears first of all as an impossible, useless, incomprehensible, delirious machine. It may even not appear at all, depending on how far it blends into the landscape around it. The bachelor machine may, therefore, consist of a single peculiar and unknown machine, or of an apparently heteroclitic assemblage. It may just as well include a lightning-conductor, a clock, a bicycle, a train or a dynamo as a cat, or even just fragments of anything.

This is of little importance. The bachelor machine has no reason for existing in itself, as a machine governed by the physical laws of mechanics or by the social laws of utility. It is a semblance of machinery, of the kind seen in dreams, at the theatre, at the cinema or even in cosmonauts' training areas. Governed primarily by the mental laws of subjectivity, the bachelor machine merely adopts certain mechanical forms in order to simulate certain mechanical effects. Only when the signs of this subjective determination are gradually revealed does the fog of absurdity lift and the dawn of an implacable logic begin to rise.

2. But the determinant structure of this unlikely-looking machine is based on a mathematical logic

Each bachelor machine is a system of images composed of two equal and equivalent units. One of these units is the *sexual one*. By definition it includes two elements: male and female. These two elements are to be taken as sharply defined and discernible categories. That does not mean that no complications exist within these categories. Duchamp realised this very well, for his "*machine célibataire*" contains nine bachelors who may be regarded as fractions of the masculine element. One can find many an example of bachelor machines in which several different co-operative characters represent the male element against a single female

Edvard Munch, *Madonna*, 1885/1902, litografia/lithograph, 60x44,5.

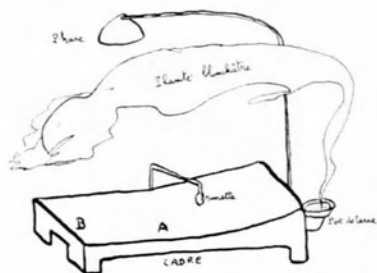
La donna fatale per eccellenza, circondata da un'aureola di spermatozoi e relegante il feto, solo, nella zona inferiore: « la macchina celibe esclude non l'erotismo, ma la procreazione ». Questo tema ha qui la sua migliore rappresentazione / The « femme fatale par excellence » surrounded by an aureole of spermatozooids and relegating the foetus to the lower zone only: "the bachelor machine does not exclude eroticism, but procreation". This theme finds its best illustration here.

for the implementation of the programme); and the Ego (battle-field of Id and Super-Ego, place of encounters and relationships with fellow men). Montesse goes on to state that in the Bachelor Machine with its two-tier structure the Id-zone has been omitted. This reduction to two zones explains why inscriptions or tortures invariably come from the upper zone and why they are always successful, even in the case of Kafka's machine which destroys itself. The dweller in the lower zone is, in most cases, a man who experiences the repressive action of the upper half on his own person. The myth of the Bachelor Machines has taken us into the era of Freud, the era of machines, of the discovery of the fourth dimension, of atheism, and of the militant bachelordom of both sexes and its renunciation of procreation. Sexual and erotic connotations are read into any invention of this period, while technical innovations are used as metaphors for a short-circuited cycle: thus Alfred Jarry uses the bicycle and the electric chair in *Surmâle*; Duchamp the bicycle, the coffee mill, the chocolate grinder, and his optical devices; Kafka the printing machine; Villiers de l'Isle Adam the android; and science fiction the computer and the rocket. Michel Carrouges ends his book with the following words: "It would be foolish to assume that the greatest geniuses of the early nineteenth century are busy amusing themselves with unreal games, hiding their ideas behind metaphors. However bizarre their games may seem to us, there is nevertheless revealed in them in letters of fire the myth in which the fourfold tragedy of our time becomes evident: the Gordian knot of interferences between machinism, terror, eroticism, religion, or atheism... [In their splendid ambiguity the Bachelor Machines stand simultaneously for the omnipotence of eroticism and its negation, for death and immortality, for torture and Disneyland, for fall and resurrection... It seems to us that what becomes evident from the Bachelor Machines is the denial of woman and even more of procreation as a basic condition for a break with cosmic law—in the meaning which China and Kafka have given to this concept—and still more as a condition of enlightenment, freedom and magical immortality." (Michel Carrouges: *Les machines célibataires*, Paris, 1954).

This exhibition is an attempt to visualize this myth. Transcendence, horror, anthropomorphism of the machine, irony, autism, speculation, and vision, all these, more or less sublimated, are the dominant themes of the exhibition, which includes the following works: Jaina and the immaculate conception; a comparison of the Frankenstein myth according to Mary Shelley, with bourgeois-adapted film versions; Metropolis and the "mad inventions of the nineteenth century" for the anthropomorphism of the machine; Edvard Munch's graphic work as visualizing the problem of the "femme fatale" (the madonna) who also rejects procreation, as well as the problem of the closed circuit exploiting the male (the vampire); reversing the situation in Bram Stoker's best-selling novel *Dracula*, published in

BEDS

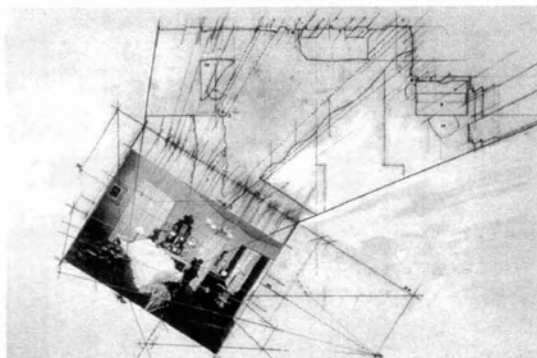

Raymond Roussel, *Fogar*; illustrazione/illustration Jean Ferry (in Jean Ferry, *L'Afrique des Impressions*, Ed. Pauvert, 1967).

01

Instead of the love bed, signifying union and life, the dissection-table expresses the bachelor machine's specific function, which is solitude and death.

02

03

04

BODY

What comes to the forefront is the new notion of the body, which hovers between the sacred and the profane and brings back the questions of personal identity.

01

Arendt's view is confounded by its own gender politics, relying as it does on a distinction between the public and private domain that leaves the sphere of politics to men, and reproductive labor to women. If there is a body in the public sphere, it is masculine and unsupported, presumptively free to create, but not self-created.

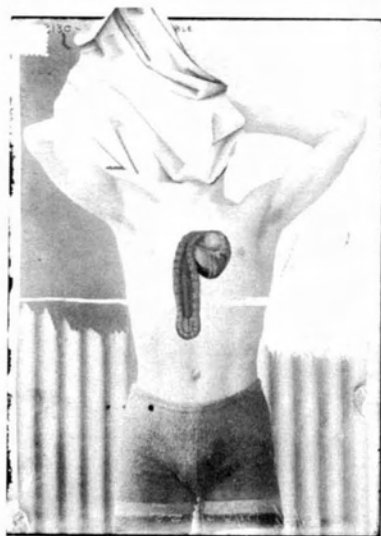
And the body in the private sphere is female, ageing, foreign, or childish, and pre-political... For Arendt the body is not primarily located in space but with others brings about a new space.

And the space that is created is precisely between those who act together.

03

The human body was entering a machinery of power that explores it, breaks it down and rearranges it. A "political anatomy", which was also a "mechanics of power", was being born; it defined how one may have a hold over others' bodies, not only so that they may do one wished, but so that they may operate as one wishes, with the techniques, the speed and efficiency that one determines. Thus discipline produces subjected and practiced bodies, "docile" bodies. Discipline increases the forces of the body (in economic terms of utility) and diminishes these same forces (in political terms of obedience).

04

02

BODY

...Bodies did not change, but the meanings of the relationship between their parts did.

01

HOW DO I MAKE MYSELF A BODY?

A Some illustrations to the life of
L
a u i g
n T R N

Max Ernst, Age 9, 1917

02

And yet, if our speaking and acting distinguishes us as something separate from that corporeal realm (raised earlier by the question of whether our capacity to think politically depends on one sort of physei or another), we have to ask how such a duality between action and body can be preserved if and when the “living” word and “actual” deed – both clearly political – so clearly presuppose the presence and action of a living human body, one whose life is bound up with other living processes. It may be that two senses of the body are at work for Arendt – one that appears in public, and another that is “sequestered” in private –, and that the public body is one that makes itself known as the figure of the speaking subject, one whose speech is also action. The private body never appears as such, since it is preoccupied with the repetitive labor of reproducing the material conditions of life. The private body thus conditions the public body, and even though they are the same body, the bifurcation is crucial to maintaining the public and private distinction.

03

As Fiske (1993:57, emphasis added) argues:
The body is the primary site of social experience. It is where social life is turned into lived experience. To understand the body we have to know who controls it as it moves through the spaces and times of our daily routines, who shapes its sensuous experiences, its sexualities, its pleasures in eating and exercise, who controls its performance at work, its behavior at home and school and also influences how it is dressed and made to appear in its function of presenting us to others. The body is the core of our social experience.

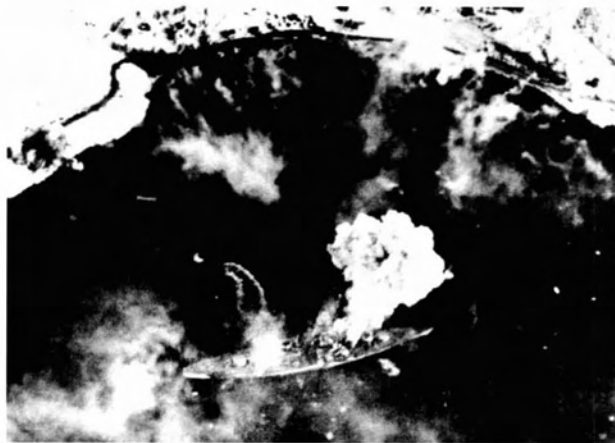
01

The Body, for Deleuze, is not a unified entity, nor is it organized around a central governor. It is not defined by intentionality, biology or by a psyche. It is not a property of the subject, nor is it an expression of subjectivity. It is not a locus of meaning. Indeed, a body is not to be deciphered or interpreted at all. Instead, the convergences between bodies (whether they be human or non-human, organic or not, natural or artificial) are there to be made and surveyed: mapped. For Deleuze is a cartographer, who situates all bodies on the same, flat, ontological plane (the plane of immanence), and defines them by what he calls longitude and latitude.

Drawing on Spinoza, Deleuze argues that a body must be understood not in terms of a form or functions, but with reference instead to its relations of speed and slowness (longitude), and to what it can do, by its capacity to affect and to be affected (latitude).

... A body is not a "thing", but a becoming, a series of processes, movements, intensities and flows. It is a mobile assemblage of connections which might be extended, but which might equally be severed.

02

03

BODY

01

...In actual fact, in the here and now of immediate feeling, the given constantly vanishes and is incessantly replaced by another given. The body that I hold firmly in my arms, from the moment in which it is given to me as a thing, ceases to be particular object and becomes, rather a "not this", and eludes all specific determinations. Its essence is that of being mine...

03

As Michel Maffesoli notes:
[w]hether trendy exercises in sensory isolation, or various forms of body-building, or jogging, or Eastern techniques of one sort or another, the body is being constructed as a value...even in its most private aspects, the body is being constructed only in order to be seen; it is theatrelised to the highest degree. Within advertising, fashion, dance, the body is adorned only to be made into a spectacle.

02

04

...the attitudes of the bodies are merely living diagrams illustrating the abominable descriptions...

01

SOME ILLUSTRATIONS TO THE
LIFE OF ALAN TURING
1912 - 1954

HOW DO I MAKE MYSELF A BODY?

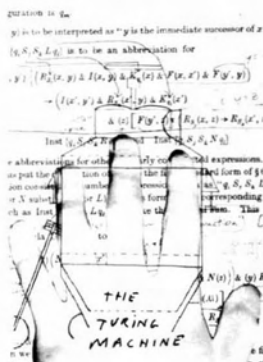
AM, SIR, YOUR OBEDIENT
SERVANT

THE BODY IS A MACHINE

1913
ALAN TURING, AGE 5

02

...The body as thing is annulled as body, it passes in a non-body, it travels in an empty and external universality, of which all that is relevant is the fact that it offers itself to sensation, here and now...

03

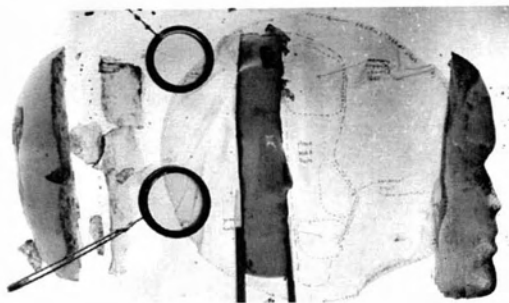
In terms of a theory of architecture, Foucault invites us to move from an anamorphic model of interpreting the relationship between the body and architecture, to a biopolitical model where architecture is understood as a political artifact to construct and produce the body rather than a mimetic system of representation.

04

BODY

...Merely so many nails piercing the flesh, so many forms of torture. In order to resist organ-machines, the body without organs presents its smooth, slippery, opaque, taut surface as a barrier. In order to resist linked, connected, and interrupted flows, it sets up a counter flow of amorphous, undifferentiated fluid...

01

02

...The body without organs is an egg : it is crisscrossed with axes and thresholds, with latitudes and longitudes and geodesic lines, traversed by gradients marking the transitions and the becomings...it is all life and lived experience...

03

Our own physical body possesses a wisdom which we who inhabit the body lack. We give it orders that make no sense.

04

05

01

02

CLOSET

...the closet was a social and literary convention that narrated homosexuality as a spectacle of veiled disclosure.

01

One option to try and get round these moments is to "come out" to the family. But this means running their risk of talking on parental pain, anger, disgust and even rejection. And so fear of being "found out" or of going themselves away drives many women to use time/space strategies to separate the performance of their lesbian identity from their performance of their identity as a daughter.

02

The grammar of the gay city borrows metaphors from the 19th century house. "Coming out of the closet" is predicated upon family laundry, dirty linen, skeletons."

Closet is the ultimate interior, the place where interiority starts. It is a dark space at the heart of the home. It is not a place where you live, but where you store your clothes in which you appear. The closet is the opposite of the ordered place of appearance, but also its beginning point... It is a constructed version of the womb that contains not biological but socially produced building blocks for the person you become in the real world. It is also a place where you return to your body- especially in the "water closet" or toilet.

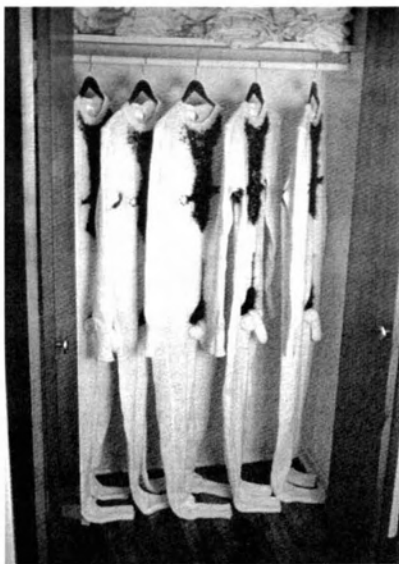
If queer space starts in the closet, it forms itself in the mirror.

The goal of queer space is orgasm. There is a space of orgasm. It is the space in which your body dissolves into the world and your senses smooth all really into continuous waves of pleasure...Orgasmic space leaves you vulnerable and happy in that vulnerability, because you are at the center of your experiences. It is an unreal space with no endurance, and yet is very real.

03

Desiring machines make us an organism; but at the very heart of this production, within the very production of this production, the body suffers from being organized in this way, from not having some other sort of organization, or no organization at all. "An incomprehensible, absolutely rigid stasis" in the very midst of process as a third stage: "no mouth. No tongue. No teeth. No larynx. No esophagus. No belly. No anus." The automata stop dead and set free the unorganized mass they once served to articulate. The full body without organs is the unproductive, the sterile, the un-gendered and the inconsumable. Antonin Artaud discovered this one day, finding himself with no shape or form whatsoever, right there where he was at that moment. The death instinct: that is its name, and death is not without a model. For desire desires death also, because the full body of death is its motor, just as it desires life, because the organs of life are the working machine. We shall not inquire how all this fits together so that the machine will run: the question itself is the result of a process of abstraction. The full body without organs belongs to the realm of anti-production; but yet another characteristic of the connective of productive synthesis is the fact that it couples production with anti-production, with an element of anti-production.

01

02

CLOSET

The closet not only concealed the things it contained but, significantly, it also promised to hide itself.

01

Having repeatedly been codified as a woman's territory, the boudoir is the space in which "a woman withdraws to meditate, or to read, or to work, in one word, to be alone". Modern dictionaries still define this space as an "eoman's dressing room, bedroom, or private sitting room". In short, a boudoir is extraordinary, intimate and feminine. In the 18th century novel, it is a place where a woman withdraws not only to be left alone but to have her intimacy observed by the reader; as such, Loos's pool displays "an underwater revue" for the spectator who stands hidden behind a window that acts as a one way-mirror.

The mirror as a boudoir's essential component has been evident in both the 18th century treatise, an architecture as well as in the libertine novella describing 18th century interiors. Le Camus de Mezieres suggests, for instance, that "openings and repetitions should not be arranged in this room" and that mirrors should instead produce perspectival effects. In Bastide's *La Petite Maison*, a boudoir's alcove is described as being entirely covered with glass panels: "all sides and the ceiling of this niche are covered with mirrors".

Loos stands anticipating the dividing body of Josephine. Her bathing is returned to that aristocratic era that Loos often recalls, when toilette was a public event, or a way to mark one's distinction, to the time when toilette became a mechanism for seduction.

03

Mark Wigley: Space is itself closeted. The question must shift to the elusive architecture of the particular closets that are built into each discourse, but can only be addressed with the most oblique of gestures...

02

The threshold between closet and room mediates their relation, simultaneously connecting and dissociating the two spaces...Holding things at the edge of the room, simultaneously concealing and revealing its interior, the closet becomes a carrier of abjection, a site of interior exclusion for that which has been deemed dirty. Julia Kristeva's psychoanalytic and socio-cultural analysis of abjection examines how things, which are considered dirty and therefore subject to exclusion are never fully eliminated. Rather, they are deposited just beyond the space they simultaneously soil and cleanse. This partial, incomplete elimination keeps that which is dirty present so it can constitute, by contrast, the cleanliness of the clean...

It is with this in mind that we can understand the peculiar architecture of the closet-room pair, along with the urgency for mid-nineteenth century Americans and continuing presence. Closet and room work together to keep the room proper and those of the closet abject. They do not eliminate "dirt", but reposition it across a boundary that is also a threshold. The closet door mediates imperatives of visual concealment and physical access, undermining the separation of closet and room while establishing their difference.

01

02

CRUISING

The nature of this space remains sexual. It allows for cruising...Such celebrants of cruising as John Rechy talk of the cities they have cruised as such a world,

Where the self and society, the body and the body of the city and the pain and joy of this revelation merge.

02

Curiouser and curiouser, the modern queer sinks into decadence. Since he finds few role models in the straight world, and certainly no spaces that affirm his identity or place in the world, he creates fantastic places of the imagination... Collecting becomes the hallmark of modern queer space...By cruising the world continuously, whether in the imagination or in real life, the queer brings home to his palace of sensual seductions all the parts and pieces out of which to build his closet world by mirroring himself in the luxury he could afford.

01

...the city dissolves and sensuality can come to the fore.

It makes you aware of your body and your surroundings as they merge in the queer act itself. This act takes place in silence, through a choreography of gestures that includes the movement of the car and can turn the space of the automobile, itself somewhere in between the contours of the body and a reflection of the rational orders of the city, into an actual place of action. The car as both instrument and location, a lonely bubble and protected shelter, a physical implement and a moving vision, a mass-produced object and a personal space, might be the ultimate icon of cruising...Cruising reveals an essential loneliness.

03

Through the basic truth about the space of cruising is that it relies on the knowledge of the body rather than an analysis to work, this space does have certain definable characteristics: -dissolved walls -"labyrinthine" -parks and cubicles -cruising grounds have to parallel.

04

...cruising the web becomes a safe-sex version of cruising the city. Queer cyberpunks are moving beyond the body, beyond community, and beyond sex to the orgasm of electronic impulses constructing fantastic universes.

01

In gymnasias, the act of cruising becomes internalized around the circuit of the weight machines, where the body mirrors itself in a space where boundaries disappear. Here queer man is both flaneur and object of desire, working in parody of work, torturing his body without hurting it. Architecture disappears into glass and machines.

02

The closet is an architectural equivalent of the Freudian mind. It is the hidden interior where we construct ourselves. Contained within the grand structures we have erected, it contains our memories, our secrets and our fears. Within it, we can create a fantasy landscape that might be grander than anything we construct in the real-world.

04

Here queer spaces have provided another model for how we might queer the modernist urban environment into something more sensible, sensual, open and self-constructive. This is the act of continual appropriation through cruising and the sexing of public spaces, but also through the building of functional neighborhoods for an emerging homosexual community: dark alleys- unlit corners- hidden rooms. It was a space that could not be seen, had no contours and never endured beyond the sexual act. Its order was and is that of gestures. What makes this space of cruising so important is that it shows that you don't have to make spaces to contain and encourage relations between people, because they will just appear exactly at the moment where they are least expected or wanted. These spaces, moreover, have a sudden sensuality that belies the anonymous emptiness of the modern city.

03

CRASH

"Maybe next time" possibly implying that the logical end result of their extreme fetish is death.

01

02

"Enjoyment of risk and struggle. This enjoyment of danger is the enjoyment of victory. A man needs to feel great, to be conscious of the sublimeness of his will, and in the intoxication of the struggle he sometimes prefers a wonderfully intense instant of life to a long, drap, limp existence. And we find that love of risk everywhere, not only in car drives launches on circuits at breakneck speeds, but also sometimes in capitalists, and often in daring industrialists." Here the racing driver's recklessness is interpreted as readiness to fight, the desire to speed as the will to succeed, intoxication as the pursuit of intensity of life. Mentioned in the same breath as entrepreneurs and venturesome industrialists, he appears ultimately as a heroic fighter for the advance of civilization: "He wanted to make us masters of space and time. His courage was - unfortunately - not sufficiently familiar with doubt, and it is in forgetting his own safety in his passion for speed and power that he made his escape." With texts of this kind projectile - like acceleration which has been regarded with suspicion for centuries become the social ideal, with it a long-forgotten mythical figure re-emerged: Velocitas, the goddess of pace, speeding, and the fatal heightening of life.

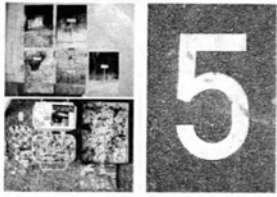
03

Their bodies, and their sexual drives, shared directly in the unshakable perpetuity of an immersive universe, through which the gods played exuberantly.

04

05

01

02

04

06

Crash is a 1996 Canadian-British psychological thriller film written and directed by David Cronenberg based on J. G. Ballard's 1973 novel of the same name. It tells the story of a group of people who take sexual pleasure from car accidents, a notable form of paraphilia.

03

Though Vaughan claims at first that he is interested in the "reshaping of the human body by modern technology," in fact his project is to live out the philosophy that the car crash is a "fertilizing rather than a destructive event, mediating the sexuality of those who have died with an intensity that's impossible in any other form."

05

DEATH

Ο άρχοντας δεν ασκεί το δικαίωμά του πάνω στη ζωή, παρά μόνο χρησιμοποιώντας ή διατηρώντας το δικαίωμά του να σκοτώνει - δεν σφραγίζει την εξουσία του πάνω στη ζωή παρά μόνο με το θάνατο που είναι σε θέση να απαιτήσει. Το δικαίωμα που διατυπώνεται σαν δικαίωμα "ζωής και θανάτου" είναι στην πραγματικότητα το δικαίωμα να κάνεις να πεθαίνουν ή να αφήνεις να ζουν.

02

The end of our life, approaches with rapid strides and we are carried off by death in a fall of wondrous, irresistible power." Envisaging death as an experience of falling, as powerful- suction-like movement, shows the extend to which the transcendent was conceived of as an experience of speed.

The coffin is the way into a more intensive life. Only in the position of death does the driver awaken to new, more absolute life.

Death is inscribed in the sheet metal, and the infantile small cars which their hysterical saucer-eye headlights turn the road into a pastel - colored children's room. Both scared by Curlet's corbillard de course: It is a metaphorical vehicle that defends the high-speed life against the hysterical safety aesthetics of its time. A transporter of corpses that does not have a room for a corpse - and so, avec un ton énérvé ouragan volcanique (with a thunderous hurricane - volcano -like roar) from its four free-floating exhaust pipes, it accelerates into the plain like a big guffaw at all those who lose their life through fear of dying.

04

This self-destination is solved- when it does not lead to frustration or literal death- by placing the body at play, as the intermediary between pleasure and consciousness, the converter of one into the other.

01

...associates "joy-making mourning" with the work of Embiricos and claims that the mixture of mourning and enthusiasm leads to a "divine form" or "masked melancholia" which turns "the fear of death into an urge for life". Man cannot speak or think, cannot even dream without paternal laws of language, that is, without the restoration of loss and damage through mourning". In this way we have the "proper integration of the intraphysically fragmented mother" (i.e. the past) and, above all, the radical differentiation between "charmolypi" and "lypomania".

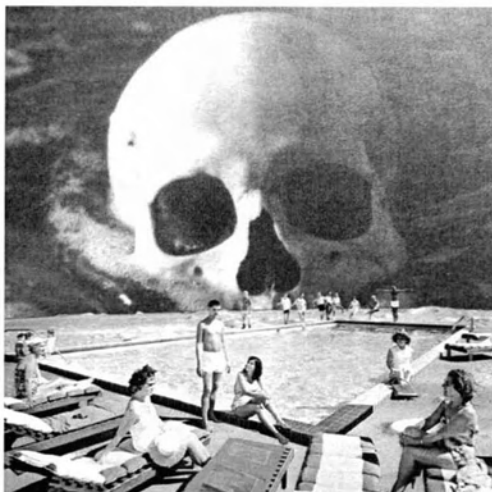
03

Μέσα σε αυτή την παράσταση,
η φρίκη και η ντροπή
συνδέονταν συνάμα με τη
γέννηση και το θάνατό μας.

01

It is monstrosity, not death that is the counter-value to life. Death is the permanent and unconditional threat of the organism's decomposition; it is the limitation from outside, the negation of the living by the non-living. But monstrosity is the accidental and conditional threat of incompleteness or distortion in the formation of form; it is the limitation from inside, the negation of the living by the non-living.

02

03

Αυτός ο θάνατος που
θεμελιωνόταν στο δικαίωμα του
άρχοντα να αμύνεται ή να απαιτεί να
τον υπερασπίζονται, θα εμφανιστεί
απλώς σαν η αντίστροφη όψη του
δικαιώματος που έχει το κοινωνικό
σύνολο να κατοχυρώνει τη ζωή του,
να τη διατηρεί ή να την αναπτύσσει.

04

06

From a hangman, death has been turned into a prison guard. The horror of mortality has been sliced into thin rashes for fearful, yet curable (or potentially curable) afflictions; they can be now fit neatly into every nook and cranny of life. Death does not come now at the end of life: it is there from the start, into a position of constant surveillance, never relaxing its vigil. Death is watching when we work, when we eat, when we love, when we rest. Through its many deputies, death presides over life. Fighting death is meaningless. But fighting the causes of dying turns into the meaning of life.

05

Ἀντιλαμβάνομαστε επίσης γιατί ἡ ἔκκριση αὐτὴ – ποὺ εἶναι ἀπόλυτα ἔρμηκη σὲ μιά ἡλικία ὅπου ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀνάγκη παρὰ νὰ ἀνανεώνει τὸν ὄργανισμό του καὶ ὄχι νὰ τὸν ἀναπτύσσει – δὲν ἐπιτελεῖται κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νεότητος, ὅπου ὅλα τὰ τροφικὰ μέσα χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη: στὴν ἡλικία αὐτῆ, «ἡ διαπάνη ὅλη ἔχει γίνει προκαταβολικά», λέει ὁ Ἀριστοτέλης: εὐνόητο εἶναι ἀκόμα πῶς, στὰ γηρατειά, ἡ παραγωγή τοῦ σπέρματος εἶναι μειωμένη: «Ὁ ὄργανισμὸς δὲν πραγματοποιεῖ πλέον μιὰ ἐπαρκῆ ἔψηση»⁷⁸. Σ' ὁλόκληρη τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς τοῦ αἰτίου – ἀπὸ τὴ νεανικὴ ἡλικία ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀνάπτυξης, ἕως τὰ γεράματα ποὺ μὲ τόση δυσκολία διατηρεῖται στὴ ζωὴ – σημειώνεται αὐτῇ ἡ συμπληρωματικὴ ἀνάμεσα στὴ δύναμη τεκνοποίησης καὶ στὴν ἰκανότητα ἀνάπτυξης ἢ ἐπιβίωσης.

Εἴτε τὸ σπέρμα παρέχεται ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν ὄργανισμό, εἴτε ἔχει τὴν προέλευσή του ἐκεῖ ὅπου συναρθρώνεται σῶμα μὲ ψυχή, εἴτε σχηματίζεται κατὰ τὸ πέρασ τῆς μακρῆς ἐσωτερικῆς ἐπεξεργασίας τῶν τροφῶν, ἡ σεξουαλικὴ πράξη ποὺ τὸ ἔκρινε ἀποτελεῖ γιὰ τὸ ἄνθρωπο ὄν σημαντικὴ διαπάνη. Τὸ ὅτι συνοδεύεται ἀπὸ ἡδονή – ὅπως ἡ φθὴ σὲ θέληση, ὥστε νὰ παρακινῶνται οἱ ἄνθρωποι νὰ τεκνοποιῦν –, δὲν σημαίνει ὅτι παύει νὰ οὐσιαστῶς, γιὰ τὸ ἄτομο τὸ ἴδιο, ἕναν ἰσχυρὸ κλονισμό, τὴ στέγηση ἑνὸς ὁλόκληρου τμήματος τῆς ζωτικῆς του οὐσίας. Ἐτοῖς τουλάχιστον ἐρμηνεύει ὁ Ἀριστοτέλης τὴν «ὀλοφάνη» ἀτονία ποὺ ἀκολουθεῖ τὴ σεξουαλικὴ ἐπαρῆ⁷⁹, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἐρμηνεύει καὶ ὁ συγγραφέας τῶν *Προβλημάτων* τὴν ἀπέχθεια τῶν νέων γιὰ τὴν πρώτη γυναικία μὲ τὴν ὁποία ἔτυχε νὰ ἔχουν σεξουαλικὲς σχέσεις⁸⁰. Ἔτσι καὶ ἂν προκείται γιὰ ἀπόλυτα μικρῆς ποσότητος – ἀναλογικὰ μεγαλύτερης, πάντως, στοὺς ἄνθρώπους ἀπ' ὅτι στ' ἄλλα ζῶα –, τὸ ἄτομο στερεῖται ἀπὸ ἕνα μεγάλο μῆκος τῶν στοιχείων ποὺ εἶναι οὐσιώδη γιὰ τὴν ἴδια του τὴν ὑπαρξή⁸¹. Εἶναι, λοιπόν, κατανοητὸ πῶς ἡ κατάχρηση τῶν σεξουαλικῶν ἀπολαύσεων μπορεῖ σὲ ὀρισμένους περιπτώσεις – ὅπως ἐκεῖνι τῆς νοτιαίας φθίσης, ποὺ περιγράφει ὁ Ἴπποκράτης – νὰ ὀδηγήσει ἀκόμα καὶ στὸ θάνατο.

3. Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀθανασία.

Ὁ ἱατρικὸς καὶ φιλοσοφικὸς στοχασμὸς δὲν συσχετίζει τὴ σεξουαλικὴ δραστηριότητα καὶ τὸ θάνατο μόνο στὰ πλαίσια τοῦ φόβου τῆς ὑπερβολικῆς διαπάνης. Τὰ συνδέει ἀκόμα καὶ μέσα στὴν ἴδια τὴν ἀρχὴ τῆς ἀναπαραγωγῆς, καθόσον μάλιστα θέτει σὰν ἀπώτερο σκοπὸ τῆς τεκνοποίησης τὴν ἀποτροπὴ τῆς ἐξαφάνισης τῶν ἐμβίων ὄντων καὶ τὴν προσφορά ὁλόκληρο τοῦ εἶδος μιᾶς αἰωνιότητος, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ παραχωρηθεῖ σὲ κάθε ἄτομο ἐξωχριστῶς. Ἄν τὰ ζῶα ζευγαρώνουν κατὰ τὴ σεξουαλικὴ σχέση, καὶ ἂν ἡ σχέση αὐτὴ τοὺς δίνει ἀπογόνους, αὐτὸ γίνεται ὥστε τὸ εἶδος – ὅπως ἀναφέρεται καὶ στοὺς *Νόμους* – νὰ ἀκολουθεῖ ἀτέμνητο τὸ διάβα τοῦ χρόνου: αὐτὸς εἶναι ὁ δικὸς του τρόπος νὰ διαφεύγει τὸ θάνατο: μὲ «τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν του, συμμετέχει διαμέσου τῆς γένεσης στὴν ἀθανασία»⁸², παραμένοντας ταυτόχρονα τὸ ἴδιο. Ἡ σεξουαλικὴ πράξη εἶναι, τόσο γιὰ τὸν Ἀριστοτέλη ὅσο καὶ γιὰ τὸν Πλάτωνα, τὸ σημεῖο ὅπου διασταυρῶνται ἡ ἀτομικὴ ζωὴ, ἡ καταδικασομένη σὲ θάνατο – καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία, ἄλλωστε, ἀφαιρεῖ ἕνα μέρος τῶν πολυτιμότερων δυνάμεων τῆς –, καὶ ἡ ἀθανασία ἐνδεδυμένη τὴ μορφή τῆς ἐπιβίωσης τοῦ εἶδους. Ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς ζωῆς, τῆς θνητῆς δηλαδή καὶ τῆς ἀθάνατης, γιὰ νὰ συντελεσθεῖ ἡ συναρμογὴ τους καὶ νὰ κατοχυρωθεῖ ἡ συμμετοχὴ – μὲ τὸν δικὸ της τρόπο – τῆς πρώτης στὴ δεύτερη, ἡ σεξουαλικὴ σχέση οὐσιαστῶς, ὅπως λέει ὁ Πλάτων, ἔνα «τέχνασμα» (*μηχανή*), ποὺ ἐξασφαλίζει στὸ ἄτομο ἕνα ἀποβλάστημα τοῦ ἴδιου του τοῦ ἑαυτοῦ.

Στὸν Πλάτωνα, ὁ δεσμὸς αὐτὸς – ἔρως καὶ φυσικὸς συνάμα – ἰσχυροποιεῖται ἀπὸ τὴν ἐγγενῆ ἐπιθυμία κάθε θνητῆς φύσης νὰ διαιωρίζεται καὶ νὰ εἶναι ἀθάνατη⁸³. Παρόμοια ἐπιθυμία, ὅπως παρατηρεῖ καὶ ἡ Διοτίμα στὸ *Συμπόσιο*, ὑπάρχει καὶ στὰ ζῶα, τὰ ὁποία, ἅμα τὰ καταλάβει ἡ ἀνάγκη νὰ γεννηθοῦν, ἀρρωσταίνουν ἀπὸ τὴς ἐρωτικῆς αὐτῆς διαθέσεως, καὶ εἶναι ἔτοιμα «ἀκόμα καὶ νὰ θυσιάσουν τὴν ἴδια τους τὴ ζωὴ γιὰ νὰ σώσουν τοὺς ἀπογόνους τους»⁸⁴. Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ὑπάρχει καὶ στὸ ἄνθρωπο ὄν, ποὺ δὲν θέλει νὰ κείται πεθαμένο ἄνευ κλέους καὶ «ἀνώνυμον»⁸⁵. γι' αὐτὸ, λένε οἱ *Νόμοι*, ὀφείλει νὰ παντρεύεται καὶ νὰ φέρνει στὸν κόσμο ἀπογόνους μέσα στὶς ἐννοικότερες δυνατὲς συνθήκες. Ὅμως, ἡ ἴδια αὐτὴ ἐπιθυμία ἐγείρει καὶ σὲ ὀρισμένους

επαρξής, το πίο « προσωπικό », Δέν πρέπει να μές εκπληρω-
σει το γεγονός ότι η αυτοκτονία - έγκλημα, άλλοτε, άλλωστε, αφού
ήταν ένας τρόπος να υπερτερέσει το δικαίωμα του θανά-
του που μονάχα ό ανώτατος άρχοντας, τούτος εδώ κάτω ή
έκείνος ό έπίκεινα, είχε τό δικαίωμα να άσκει - έγινε στη
διάρκεια του 19ου αιώνα ένα από τά πρώτα είδη συμπερι-
φοράς που πέρασαν στο πεδίο της κοινωνικής ανάλυσης·
άφηνε να ξεροβάλλει στα σύνορα και μέσα στα διάκενα
της έξουσίας που άσκειται πάνω στη ζωή, τό άτομικό και
ίδιωτικό δικαίωμα του θανάτου! Αυτή ή έμμονή στον θάνα-
το, τόσο παράξενη κι όστόσο τόσο τακτική, τόσο σταθερή
στις εκδηλώσεις της, κατά συνέπεια τόσο δυναμιζόμενη με
δύση τίς άτομικές ιδιαιτερότητες και τά άτομικά συμβεδη-
κότα, ύπήρξε μία από τίς πρώτες εκπληξεις μιάς κοινωνίας
όπου ή πολιτική έξουσία μόλις είχε αναλάβει τό έργο της
διαχείρισης της ζωής.

* Συγκεκριμένα, αυτή ή έξουσία πάνω στη ζωή αναπτύχθη-
κε από τόν 17ο αιώνα και μετά κάτω από δύο κύριες μορ-
φές: μορφές όχι αντίθετες, αλλά που αποτελούν μάλλον
δύο πόλους ανάπτυξης συνδεδεμένους μεταξύ τους μ' ένα εν-
διάμεσο πλέγμα σχέσεων. Ό ένας από τούς δύο πόλους,
που καθώς φαίνεται σχηματίστηκε πρώτος, είχε κεντροθε-
τηθεί στο σώμα σάν μηχανή: τό ντρούριόμα του, την σύ-
ζηση τών ικανοτήτων του, την άπόσπαση τών δυνάμεών
του, την παράλληλη ανάπτυξη της χρησιμότητας και της
ύπευξης του, την ένταξη του μίας σί άποτελεσματικά και
οικονομικά συστήματα έλέγχου - όλα τούτα τά έξασφάλι-
σαν διαδικασίες έξουσίας που χαρακτηρίζουν τούς έπιστη-
μονικούς κλάδους: άνατομικο-πολιτική του ανθρώπινου
σώματος. Ό δεύτερος, που σχηματίστηκε λίγο αργότερα,
πρός τά μέσα του 18ου αιώνα, κεντροθετείται πάνω στο σώ-
μα-είδος, τό σώμα που διασχίζεται από τή μηχανική του
ζώτους και που χρησιμοποιεί σάν στήριγμα στις βιολογικές
διαδικασίες: πολλαπλασιασμός, γεννήσεις και θνησιμότη-

τα, έπιτεδο υγείας, διάρκεια ζωής, μακροβιότητα, και όλες
οί συνθήκες που κάνουν τίς διαδικασίες αυτές να ποικί-
λουν· ή ανάλυσή τους γίνεται με μία ολόκληρη σειρά από
επιπτώσεις και αριθμητικούς έλέγχους: μία βιο-πολιτική
του πληθυσμού. Οι έπιστήμες του σώματος και οι αριθμείες
του πληθυσμού συνιστούν τούς δύο κύλους γύρω από τούς
όποιους αναπτύχθηκε ή οργάνωση της έξουσίας πάνω στη
ζωή! Τό στήσιμο, στη διάρκεια της κλασικής έποχής, αυτής
της μεγάλης τεχνολογίας με τή διπλή ύψη - άνατομική και
βιολογική, έξαιτομεντική και έξειδικευτική, που είναι
στραμμένη προς τίς επιδόσεις του σώματος και προς τίς
διαδικασίες της ζωής - χαρακτηρίζει μία έξουσία της
όποιας ή ανώτατη λειτουργία από εδώ και μπρος δέν είναι
ίσως πιά να σκοτώνει, αλλά να περιζώνει τή ζωή σ' άσχη
σ' άσχη.

Η παλιά δύναμη του θανάτου που ήταν τό σύμβολο της
κυριαρχίας έξουσίας καλύπτεται τώρα προσεκτικά από τή
χειραγώγηση τών σωμάτων και τήν υπολογιστική διαχείρι-
ση της ζωής. Ραγδαία ανάπτυξη, στη διάρκεια της κλασικής
έποχής, τών διαφόρων κλάδων - σχολεία, κολλέγια, στρα-
τώνες, εργαστήρια- εμφάνιση, έπίσης, στο πεδίο της πολυ-
κής πρακτικής και τών οικονομικών παρατηρήσεων, τών
προβλημάτων της γεννητικότητας, της μακροζωίας, της δη-
μόσιας υγείας, της κατοικίας, της μετανάστευσης- έκωση,
δηλαδή, πολλών και διαφορετικών τεχνικών γιά να έπιτευ-
χθεί ή καθυστάση τών σωμάτων και ό έλεγχος τών πληθυ-
σμών. Άνοίγει έτσι ή έποχή μιάς « βιο-έξουσίας ». Οι δύο
κατευθύνσεις που ακολουθεί στην ανάπτυξη της παρουσιάζο-
νται τόν 18ο αιώνα σαφώς διαχωρισμένες. Από τήν
πλευρά της πειθαρχίας έχουμε θεσιμός όπως ό στρατός ή τό
σχολείο· σέβειες σχετικά με τήν τακτική, τή μεθόδευση, τήν
ανάταξη, τό καθυστάς τών κοινωνιών· ξεκινάει από τίς
καθάραι στρατιωτικές αναλύσεις τό Στρατάρχη de Saxe και
φτάνουν ως τά πολιτικά όνειρα του Guibert ή του Servan.

DEATH

01

The name fits the series, if it is true that fiction comes under the language of a rejected land and of the dispossessed body, with all the repertoire of a fatal exile or impossible exodus. It is a solitary machine worked by the Eros of Death. A comedy of mourning in the absent man (or woman's) grave. The inseparable debt of refusal. But the "ordeal" remains literature. Wounding, torturing and killing the body within the veiled-violated page- it only textual breaks the text's enclosure.

02

Τοπία θανάτου. Το προαστιακό τοπίο δεν είναι μόνο ειδυλλιακό, ανυπόφορα υπερφωτισμένο και λιτό, ευγενικό και πολύπλοκο αλλά εμπεριέχει και μια υπόμνηση θανάτου, μια υπόμνηση της μοιρας του βλέμματος. Πώς φανταζόμαστε άραγε το τοπίο του φόνου στην αρχαία τραγωδία; Ίσως να είναι αυτός ο λόγος που έλκουν την προσοχή μου οι φωτογραφίες τοποθεσιών κι χώρων που κάποτε συνέβη κάποιο κακό, ένα έγκλημα. Υπάρχει μια κρυμμένη βία σε αυτές τις εικόνες, ένα ανεξήγητος φόβος ότι το κακό μπορεί να ξανσυμβεί και να διαταράξει τη φαινομενική ηρεμία που προηγήθηκε και ακολούθησε. Ναι, κάτι κακό συνέβει εκεί, αλλά πολλές από τις αιτίες του παραμένου ανεξήγητες. Οι χώροι αυτοί αγγίζουν τον ορισμό της "ανοικειότητας" όπως τουλάχιστον τον διατύπωσε ο Φρόυντ: "ανοίκειο" δεν είναι κάτι ξένο, κάτι απόμακρο αλλά κάτι κοντινό το οποίο αποδεικνύει ότι "το τρομακτικό στοιχείο... είναι κάτι καταπιεσμένο που επανέρχεται".

Να γιατί λοιπόν επανερχόμαστε σε αυτές τις εικόνες σχεδόν "ηδονοβλεπτικά". Γιατί δεν μας αφήνουν ήσυχους. Γιατί θέλουμε να τις δούμε ακόμη μια φορά, να επιστρέψουμε στη σκηνή του εγκλήματος ξανά.

03

Το δικαίωμα ζωής και θανάτου, όπως διατυπώνεται από τους κλασικούς θεωρητικούς, είναι μια μορφή της ήδη αισθητά μετριασμένη. Τόσο ο ηγεμόνας όσο και οι υπήκοοί του θεωρούν πια ότι ασκείται απόλυτα και χωρίς όρους, παρά μονάχα στις περιπτώσεις όπου κινδυνεύει η ίδια η ύπαρξη του άρχοντα: κάτι σα δικαίωμα ανταπάντησης.

04

concerns death; it is the question 'Am I dead or alive?' (S3, 179–80).

death drive

(pulsion de mort) Although intimations of the concept of the death drive (*Todestrieb*) can be found early on in Freud's work, it was only in *Beyond the Pleasure Principle* (1920g) that the concept was fully articulated. In this work Freud established a fundamental opposition between life drives (*eros*), conceived of as a tendency towards cohesion and unity, and the death drives, which operate in the opposite direction, undoing connections and destroying things. However, the life drives and the death drives are never found in a pure state, but always mixed/fused together in differing proportions. Indeed, Freud argued that were it not for this fusion with erotism, the death drive would elude our perception, since in itself it is silent (Freud, 1930a: SE, XXI, 120).

The concept of the death drive was one of the most controversial concepts introduced by Freud, and many of his disciples rejected it (regarding it as mere poetry or as an unjustifiable incursion into metaphysics), but Freud continued to reaffirm the concept for the rest of his life. Of the non-Lacanian schools of psychoanalytic theory, only Kleinian psychoanalysis takes the concept seriously.

Lacan follows Freud in reaffirming the concept of the death drive as central to psychoanalysis: 'to ignore the death instinct in his [Freud's] doctrine is to misunderstand that doctrine entirely' (E, 301).

In Lacan's first remarks on the death drive, in 1938, he describes it as a nostalgia for a lost harmony, a desire to return to the preoedipal fusion with the mother's breast, the loss of which is marked on the psyche in the weaning complex (Lacan, 1938:35). In 1946 he links the death drive to the suicidal tendency of narcissism (Ec, 186). By linking the death drive with the preoedipal phase and with narcissism, these early remarks would place the death drive in what Lacan later comes to call the imaginary order.

However, when Lacan begins to develop his concept of the three orders of imaginary, symbolic and real, in the 1950s, he does not situate the death drive in the imaginary but in the symbolic. In the seminar of 1954–5, for example, he argues that the death drive is simply the fundamental tendency of the symbolic order to produce REPETITION; 'The death instinct is only the mask of the symbolic order' (S2, 326). This shift also marks a difference with Freud, for whom the death drive was closely bound up with biology, representing the fundamental tendency of every living thing to return to an inorganic state. By situating the death drive firmly in the symbolic, Lacan articulates it with culture

DESIRE

“Desiring machines work only when they are out of order, by putting themselves endlessly out of gear”,
Deleuze and Guattari remind us
(work cited, p. 14)

01

...Αν παρατηρήσουμε την απαγόρευση, αν της έχουμε υποταχθεί, δεν έχουμε πλέον συνείδηση του γεγονότος. Αλλά κατά τη στιγμή της παράβασης νιώθουμε την αγωνία άνευ της οποίας απαγόρευση δε θα υπήρχε, αυτή είναι η εμπειρία του αμαρτήματος. Η εμπειρία οδηγεί στην περατωμένη παράβαση, στην επιτυχή παράβαση, την οποία η απαγόρευση διατηρεί σήμερα προς απόλαυση. Η εσωτερική εμπειρία του ερωτισμού απαιτεί από κείνον που τη βιώνει μια ευαισθησία ανάλογη με την αγωνία που θεμελιώνει την απαγόρευση, αλλά και με την επιθυμία που τείνει να την αθετήσει. Πρόκειται για τη θρησκευτική ευαισθησία που συνδέει στενά την επιθυμία με τη φρίκη, την έντονη απόλαυση με την αγωνία...

03

The gay bathhouse provokes “increased sexual expectations and the commercialization of desire”. In this space, sexuality is liberated from traditional (conventional, moral, legal) reproductive relations by and for the seductions of commodity exhibition and exchange. Gay baths exploit this liberation to “revolutionary” capacity while subjecting patrons to the volatility of fashion.

02

Desire here became embodied in the objects on display, and your relationship to them had to be one established by choreography of poses. Collecting becomes the hallmark of modern queer space. ...the instant gratification of desire without any productive result. loss becomes an art that elaborates itself in the city...“a state of desire” that continued through time and place as faces changed. Queer space becomes an awareness of the emptiness within the city that does not defeat but animates one’s self to always go searching.

04

...Η εσωτερική εμπειρία του ανθρώπου δίνεται τη στιγμή που, θραύοντας τη χρυσαλλίδα, συνειδητοποιεί ότι ξεσπάζει τον εαυτό του, όχι την έξωθεν αντίσταση...

02

...αν η αντίθεση δεν έχει μεθέξει κατά κάποιον τρόπο στη βία, αν κάποιο αρνητικό βίαιο συναίσθημα δεν είχε καταστήσει τη βία αποκρουστική για όλους, τότε από μόνος του ο Λόγος δεν θα είχε ορίσει μια επαρκή αυθεντία τα όρια της διολίσθησης. Η φρίκη και ο φόβος, σαν άλογα συναισθήματα, θα ήταν τα μόνα που θα διασώζονταν απέναντι στις άμετρες παραφορές. Αυτή είναι η φύση των ταμπού, που καθιστά εφικτό έναν γαλήνιο και έλλογο κόσμο, αλλά το ίδιο, στην αρχή του, είναι ένας τρόμος που δεν επιβάλλεται στη νόση, αλλά στο θυμικό, όπως κάνει και η βία (ουσιαστικά η ανθρώπινη βία είναι συνέπεια όχι ενός υπολογισμού αλλά θυμικών καταστάσεων: θυμού, φόβου, επιθυμίας,...).

01

The experience, however, is no longer that of man, but of what is nonhuman in man, his desires and his forces: a politics of desire directed against all that egoic and heroic in man.

there is no such thing as either man or nature now, only a process that produces the one within the other and couple that machines together. Producing-machines, desiring-machines everywhere, schizophrenic machines, all of species life: the self and non self, outside and inside, no longer have any meaning whatsoever.

Desire and its object is one and the same thing: the machine, as a machine of a machine. Desire is a machine, and the object of desire is another machine of connected to it. Hence the product is something removed or deducted from the process of producing: between the act of producing and the product, something becomes detached, thus giving the vagabond, nomad subject a residuum. Lack is a counter effect of desire; it is deposited, distributed, vocalized within a real that is natural and social. Desire always remains in close touch with the conditions of objective existence; it embraces them and follows them, shifts when they shift, and does not outlive them.

03

Where, the great topographical question, is not aimed at the object as such, but at the scene, which inscribes the places of what is installed.

Desire is not a metaphysical category within psychoanalytic thinking. It is a category, which arises from the failure of existence.

The baby is born so early that its survival depends, compared to other animals, upon a long period of nursing. The baby exists, but only within the circuit of life which is completed by the mother. The mother satisfies its biological needs, such that the needs do not need to be represented. The mother satisfies the needs of the baby so that the circuit of need and satisfaction is repeated automatically.

... Until, to put it mythically, one day the need is not met. At this point, the infant is catastrophically precipitated into the zone of representations. To begin with as Freud remarks, the unfed baby may hallucinate the satisfaction of the feed. But you cannot drink hallucinations. The non-satisfaction induces, on one hand, the subject of desire and on the other hand the project as substitution. The desire is born from the economy of non-satisfaction. But the object to which this desire is directed is by now not the object of the circuit need/satisfaction, but the object as object of desire. The world now is the world of desire and representation.

It is a world from which something is missing. This is the starting point, that there is something lacking. It is also its end point. For every desire, for every object of desire, is accompanied by a double, a kind of phantasmatic doppelganger, the desire that would end desire, the desire to return, the desire to return to the place "before desire", the paradise in which I have everything because I lack nothing. Each desire, then, is for what Freudian thought designates the "lost object". Now the lost object cannot be found; it is not some ur-object which we may patiently reconstruct. Rather, it is the dimension within which desire moves; loss is the effect of the appearance of desire as much as loss is the cause. But it should remind any attempt to foreground the category of "desire", that it is as much about the condition of loss, as the positive value of desire.

Μια προσαγή καθιερώνεται έτσι:
όχι μόνο να ομολογείς τις αντίθετες
στο νόμο πράξεις, αλλά και να
προσπαθείς να κάνεις την επιθυμία
σου, την κάθε επιθυμία σου Λόγο.

01

...όχι τον νόμο, αλλά την
ομαλοποίηση, όχι τον κολασμό,
αλλά τον έλεγχο. Ό,τι και να είναι
η επιθυμία, αυτό ή το άλλο, εμείς
πάντως συνεχίζουμε να τη νοούμε σε
αναφορά με μια εξουσία που είναι
πάντα νομική και διασκεπτική - μια
εξουσία που βρίσκει το κεντρικό της
σημείο στη διατύπωση του νόμου.

02

Η αλήθεια είναι- όπως συχνά τονίζει ο
Πλάτων- πως δεν είναι δυνατόν να υπάρξει
επιθυμία χωρίς στέρση, χωρίς έλλειψη του
ποθούμενου και, συνακόλουθα, χωρίς κάποια
οδύνη- όμως η επιθυμία, σημειώνει στο Φίληβό
του, δεν μπορεί να προκληθεί παρά από
την αναπαράσταση, την εικόνα ή τη θύμηση
εκείνου που δίνει ευχαρίστηση και συμπεραίνει
πως δεν είναι δυνατόν να υπάρξει επιθυμία
παρά μονάχα μέσα στην ψυχή μας, γιατί, έστω
κι αν το σώμα υποφέρει από τη στέρση, η
ψυχή και μόνο η ψυχή είναι εκείνη, που με τη
θύμηση, επαναφέρει στο νου το ποθούμενο
και, κατά συνέπεια, ξυπνάει την επιθυμία.

03

The corporeality of architecture persists, how-
ever. The practice of full-size detailing is, of
course, only one particular method of architec-
tural inscription, but this practice of excess per-
sists- perhaps because it is a desiring practice:
It has been argued that while psychoanalysis
relies on a notion of desire as lac, an absence
that strives to be filled through the attainment
of an impossible object, desire can instead be
seen as what produces, what connects, what
makes mechanic alliances. Instead of aligning
desire with fantasy and opposing it to the real,
instead of seeing it as yearning, desiring is
an actualization, a series of practices, bring-
ing things together or separating them, making
machines, making reality. Desire does not take
for itself a particular object whose attainment
it requires, rather, it aims at nothing above
its own proliferation or self-expansion. It as-
sembles things out of singularities and breaks
things, assemblages, down into their singulari-
ties. It moves, it does.

04

DUST

dust as an oddly eroti- cized apprecia-
tion of decay.

01

"And I will show you something different from either
Your shadow at morning striding behind you
Or your shadow at evening rising to meet you
I will show you fear in a handful of dust"
T.S. Eliot, The Waste Land.

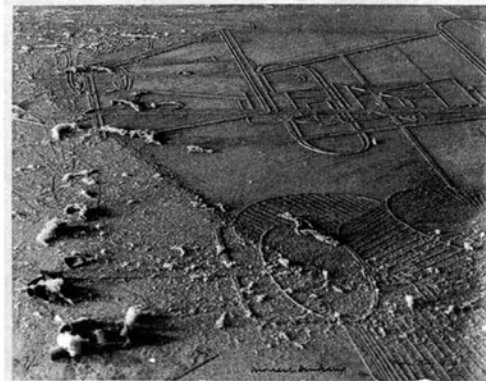
02

03

04

05

03

"Plush as dust collector. Mysteries of dust-motes playing in the sunlight. Dust and the best room."

01

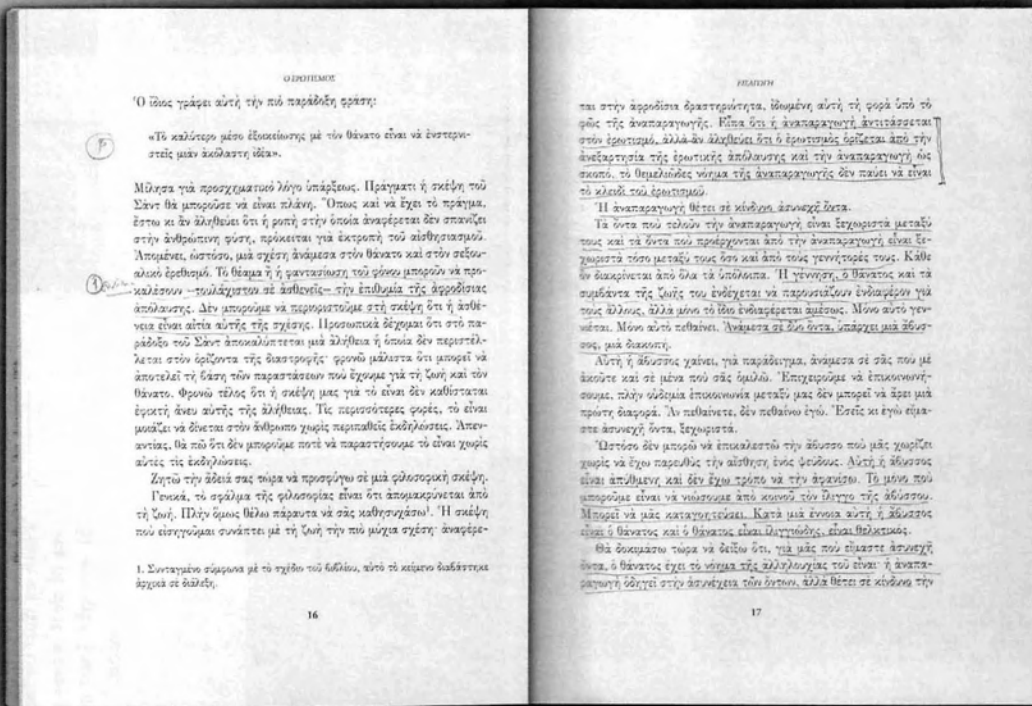

02

04

and she leaves nothing but ashes...

χωρίς αυτή την έννοια. Θα μάς δείξουν η γενική σημασία του έρω-
τισμού και η ενότητα των μορφών του.

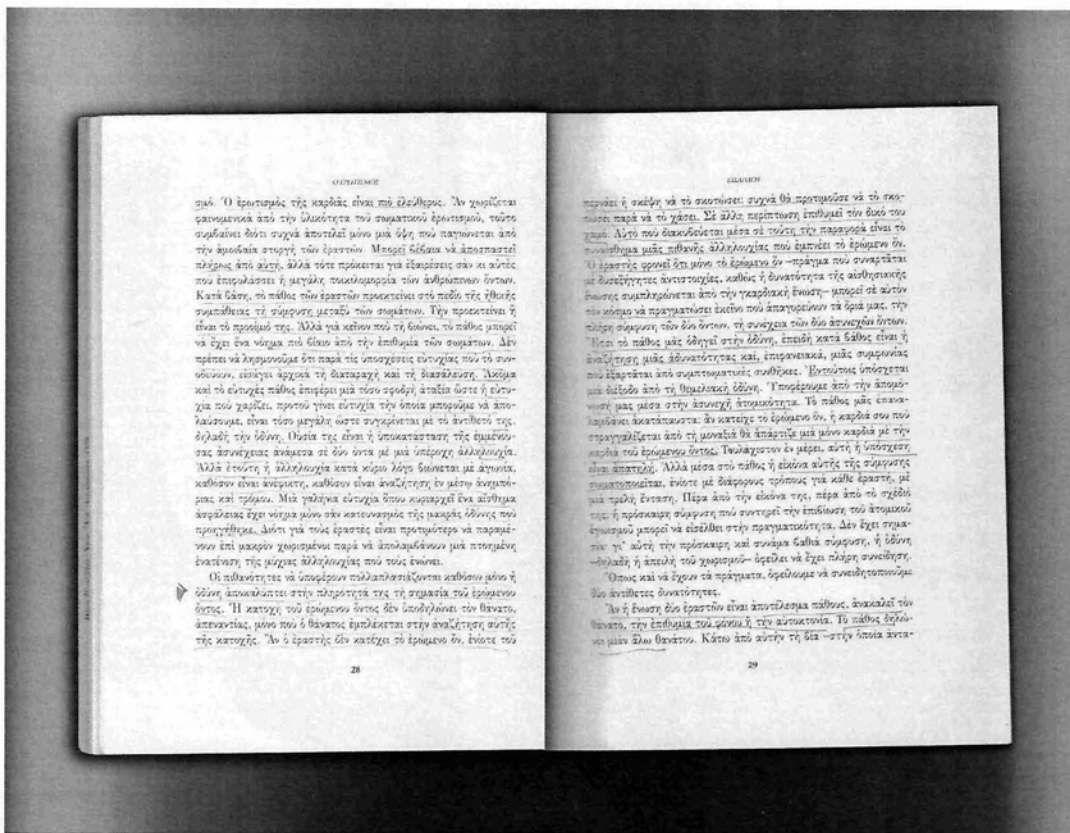
Περισσότερας τόν λόγν γάρν από την άσυνέχεια και τη συνέ-
χεια των ταπεινών όντων, τα οποία υπερτερούν την αναπαγωγική,
σκοπός μου είναι να εξέλθω από το σκοτάδι όπου ανέκδοτο ήταν δυ-
σημένο το τέρας του πεδίου του έρωτισμού. Υπάρχει ένα μυστικό του
έρωτισμού που κατ'είδος να παραβιάσει. Άραγε θα ήταν έρκετό αυτό
άν δεν καταδόμωνα αρχικά στο βάθος, στην καρδιά του άντα;

Όραία να αναγνωρίσω πρωτίτερα ότι οι θεωρήσεις γιά την άνα-
παγωγική των ταπεινών όντων μπορεί να φανούν άσημαντες. Αδιά-
φορος. Στερούνται το συναισθημα μίας στοιχειώδους βίας, ή οποία
εμφανίζεται τα σκετάρματα του έρωτισμού όποια κι άν είναι αυτά.
Κατ' ούτως το πεδίο του έρωτισμού είναι το πεδίο της βίας, το πε-
δίο της βαιοπραγίας. Άλλά άς αναλογιστούμε τα παράματα από
την άσυνέχεια στη συνέχεια των ταπεινών όντων. Αν κινάζουμε τη
σημασία που έχουν γιά μäs αυτές οι καταστάσεις, καταλαβαίνουμε
ότι ή άπόσπαστ του όντος από την άσυνέχεια είναι πάντα ή πλέον
βίαση. Το πιο βίαια πράγμα γιά μäs είναι ο θάνατος ή όπισος, άκα-
βαλάντας, μäs άποσπά από την ιαχρηγόρεια διάθεση, κι παρα-
τίνομε το άσυνεχές άν πιο ήμισατε έμεις οι ίδιοι. Άποκαρδώνομα-
στε στη σάψη ότι ή άσυνεχής άτομικότητα μας άφηνε να θεωρησάμε
άν έχουμε το κομάρην να έβραμίσουμε τα σκετάρματα της καρδιάς
μας με τίς κινήσεις των Ψώμων που υπερτερούν την αναπαγωγική,
άλλά, όσο ταπεινά κι άν είναι τα Ψώμων, αδυνατούμε να παραστή-
σουμε άδίκαια τη διακρίβωσή του είναι τους στο παράμα από την
άσυνεχεια στη συνέχεια αυτού που διακρίβωται είναι το στοιχειώδες
είναι, στο σύνολό του. Μόνο ή βία μπορεί να θέσει τα πάντα σε κίν-
όνο, ή βία και ή άκατανόμαστη διαταραχή που τη συνοδεύει! Χωρίς

την παραβίαση του συγγροτμένου είναι -που συγγροτείται μέσα
στην άσυνεχεια- αδυνατούμε να παραστήσουμε το παράμα από μια
κατάσταση σε μίαν άλλη, ούτωςόπως διακρίβωμένη. Μίσα στα παρα-
κρηδή παράματα των Ψώμων που υπερτερούν την αναπαγωγική άν
διακρίβωται μόνο την έσχατά της βίας ή όποια μäs πνίγει στην
έρωτική του σώματος, άλλά ταυτόχρονα μäs αποκάλυπται το μί-
γο νόημα αυτής της βίας. Τι σημαίνει ή έρωτισμός του σώματος άν
ήε ένα διακτό, το είναι των έρωτικών; Ένα διακτό που συνοδεύει
με την βίακα. Ποιά συνοδεύει με την όνο;

Η ένεργησής, του έρωτισμού άποσκοπει να φτάσει στο πιο μί-
γο είναι, στο σημείο όπου ή καρδιά άν αντίκει. Το παράμα από τη
φυσιολογική κατάσταση σε μίαν της έρωτικής έπιθυμίας προέπι-
θείται μέσα μες τη σχετικά διάλυση του όντος που συγγροτείται μέσα
στην άσυνεχή τάξη. Ό όρος διάλυση άνταποκρίνεται στην οικεία
έκφραση της διαλυμένης ύλης, ή όποια συνδέεται με την έρωτική
έρωτικότητα. Μεσα στην κίνηση της διάλυσης των όντων, ή έρωτι-
κός κρατάει κατ' αρχήν τον ένεργητικό ρόλο, ενώ το Ψώμο είναι πα-
θητός. Το παθητικό μέρος, το Ψώμο, είναι πικρό του ούσιαστικού
διάλυται άς συγγροτμένο άν. Άλλά γιά το έρωτικό ή διάλυση του
παθητικού μέρους έχει μόνο ένα νόημα: προτομαίει μια σύμφωνη
όπου άναμνησονται διά όντα τα όποια τελικά φέκονα μαζί στο ίδιο
σημείο διάλυσης. Σύνολη ή έρωτική ένεργησής διατεται από την
αρχή της καταστροφής του κλειστού όντος το όποιο στη φυσιολο-
γική του κατάσταση είναι συμπαικτός στο παθητικό.

Η άπορροτική κίνηση άφορά την άπνοησής. Η γύμνα άντι-
άποσται στην κλειστή κατάσταση, στην άσυνεχή ύπαρξη. Προέπι-
ται γιά μια έπινομησής που αποκάλυπται τη γήνηση μίας πιθανής
άλληλομίας του όντος πέρα από την αναδίπλωσή στον έαυτό του.
Τα σώματα άνοησονται στην άλληλομία με τίς μυστικές τους συμ-

"Με τον βίαιον θάνατον, διακρίνεται η ασυνείδητος ένστος, από που αποκρύβει και εν μιάσει" έντος γρησσοσισής το αισθάνονται τα αγωνιόντα πνεύματα είναι η αλληλεγγύη τον είναι, στην οποία παραδόθηκε το θύμα".

①

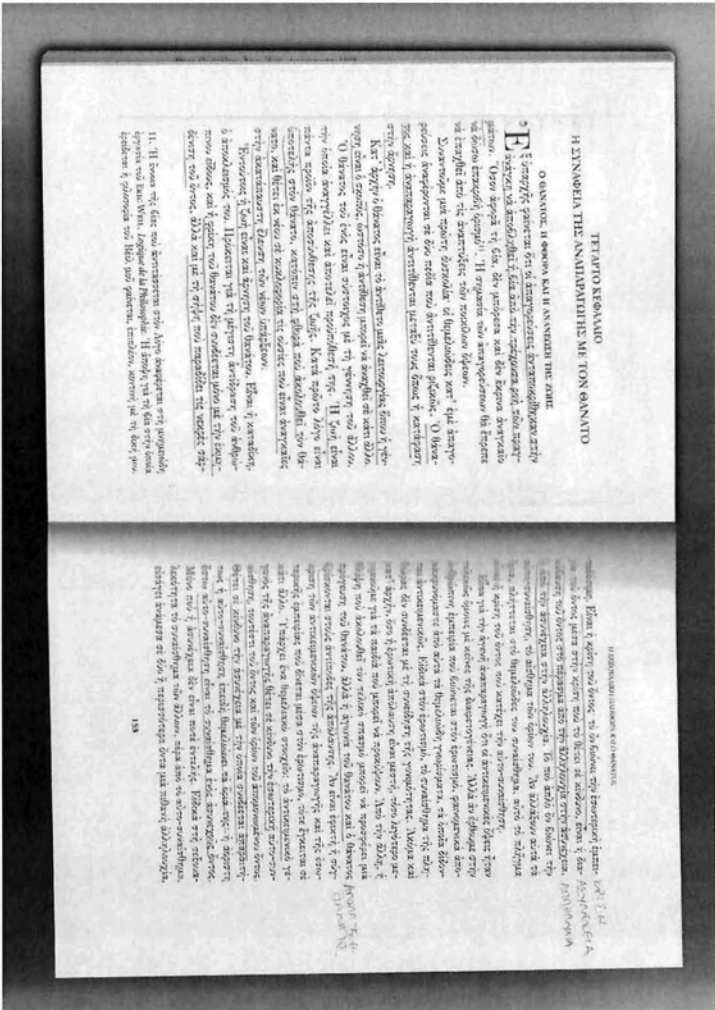
"Κατ' αρχήν ο θάνατος είναι το αντίθετο μας λειτουργίας, όπου η γέννηση είναι ο σκοπός, εντύπως η αντίθεση μοραρι εν αναζητεί σε κάτι άλλο".

μέσα μας τη δύναμη να επιβιώσουμε με ρήξη της ανωνείας μας, όπως μέσα μας το συναίσθημα της αλληλεγγύης. Προς τούτο δεν μετατρέχεται τα μέσα του σωματικού ερωτισμού ή του ερωτισμού της καρδιάς. Ακριβέστερα, αντιπαρέχεται τα μέσα που δεν εξαρτώνται από τη βούληση. Η ερωτική εμπειρία που συνδέεται με το πραγματικό είναι μια ανακωχή του τυχαιού, είναι η προσδοκία έντος δεσφωμένου έντος και έννοικών συνθηκών. Ο ιερής ερωτισμός, αυτός που δίδεται μέσα στη μυστική εμπειρία, το μόνο που ζητεί είναι να μη διαταραχτεί το υποκείμενο.

Κατ' αρχήν (άλλα όχι κατά κανόνα), η Ίνδια αντιμετωπίζει με απόλυτητα τη διαδοχή των διάφορων μορφών που άνερα: η μυστική εμπειρία άντεχει στην όραση ήλκυια, αυτή που βρίσκεται κοντά στον θάνατο τη στιγμή που λείπουν οι έννοικές συνθήκες για την πραγματική εμπειρία. Η μυστική εμπειρία που συνδέεται με φριμαίνες έβφεις των θετικών θρησκείων έντος αντιμετωπίζει ότι μέχρι θανάτου επιδοκιμασία της ζωής, όπου διακρίνει γενικώς το θαυότερο ύψωμα του ερωτισμού.

Άλλα η αντίθεση δεν είναι απαραίτητη. Η μέχρι θανάτου επιδοκιμασία της ζωής είναι πρόκληση, τόσο για τον ερωτισμό της καρδιάς όσο και για κείνον του σώματος, είναι επίσης πρόκληση, λόγω αλαφροφίας, προς τον θάνατο. Η ζωή είναι πρόσδεση στο είναι αν η ζωή είναι θνητή, η αλληλεγγύη του είναι όμως δεν υποκρίνεται στη θνητότητα. Η προσέγγιση της αλληλεγγύης, ή μέθη της αλληλεγγύης διαποιν τη θεωρηση του θανάτου. Κατά πρώτο λόγο, η άμεση ερωτική διαταραχή μας μεταπίδδει ένα συναίσθημα που υπερβαίνει τα πάντα, όποτε οι σκοτεινές προσωπικίες που συνδέονται με την κατασταση του άπνευγής έντος λειτουργούνται. Κατόπιν, πέρα από τη μέθη που άνειγεται στη νεανική ζωή, μας δίδεται η δύναμη να αντιμετωπίσουμε το αντίκρισμα του θανάτου, και να δώρμε επίτευκος σε αυτόν τη δικαιοσύνη, προς

This was the place where men made love standing up, as if in imitation of the columns, rather than lying down with women. They were equal citizens in this stance. "An erotic bond between citizen and city, as between citizen and citizen, is what a body first learned in the gymnasium, an active, upright love". It was probably the last instance of a place where architecture and the body together made a space in which desire turned back on itself to affirm the presence of a self-conscious group: here sex would liberate you into communal bonds with your peers in an order that was larger than any particular desire or body.

...the figure of the flaneur has imaginatively refigured the mobility of my desire...

01

Flânerie is a primary documentary technique for queer interrogations of urban space. A narrative technique, flânerie plots the city-on-the-move in meeting physiognomies of city spaces and types. Queer constellations cross flânerie with cruising to produce streetwalking narratives that linger and falter at the crossroads of urban development. Instead of reiterating the dominant narrative of progress, the cruising narratives of queer constellations record collisions between urban gentrification and sexual emancipation, between embourgeoisement and bohemianism. Cruising flâneries prompt queer narrative performances that collapse into incoherence before sites/sights of unbearable historical contradiction.

"I put together my own album of mental snap- shots". The stringing together of these "snapshots" is the occasion for writing his book. "Flânerie," he concludes, "is the best way to impose a personal vision on the palimpsest of Paris". Scott's flâneur stumbles upon scenes and images that jolt her out of self-consciousness and that stun her with revelations of history that transcend the personal and approach the (negative) sublime.

Bathroom flâneurs stroll heavily choreographed passages, enjoying a "continual" soap opera of "connection, fulfillment, and then abandonment" (164). The star attraction is not mass sex in orgy rooms but private sex in cubicles.

02

As Jean-Ulrich Desert asserts: Queer space crosses, engages, and transgresses social, spiritual, and aesthetic locations, all of which is articulated in the realm of the public/private, the built/unbuilt environments. . . . A queer space is an activated zone made proprietary by the occupant or Flâneur, the wanderer. It is at once private and public. . . . Our cities and landscapes double as queer spaces. . . . The squares, the streets, the civic centers, the malls, the highways are the place of fortuitous encounters and juxtapositions. It is the place in which our sensibilities are tested, it is the place of "show." The public space is the space of romance, seen as landscape, alleys, and cafés. The public space is the space of power in the form of corporations or factories. It is the (blue, white, or pink collar) ghetto of the everyday.

This Fluid and wholly unstructured space allows, in its publicity, a variety of reading, rereading, and misreading, given the observer's individual propensities toward power, mystery, and how these desires fold into the passive space of Eros. . . . a space where desire intertwines with visceral sensibility, in the space of the everyday.

03

...What counts is the neutral experience of self-penetration. As if a neutral entity, a thing, were excited by a penetration that sees what it penetrates...

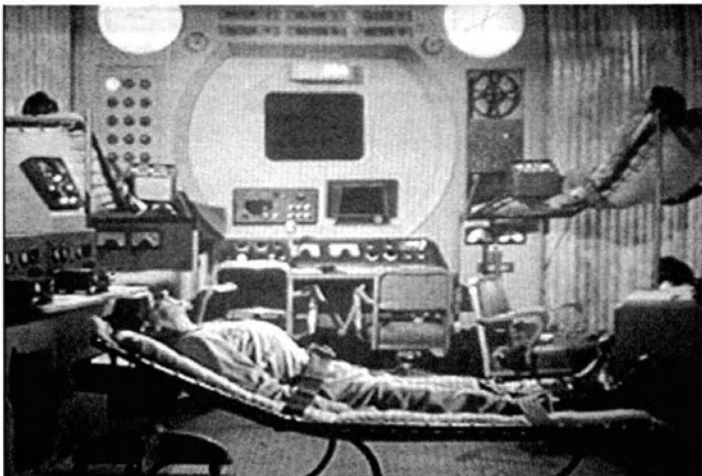
01

In recent years, Slavoj Žižek frequently repeats an old remark by Hegel that fits admirably here: "Evil resides [also] in the very gaze which perceives Evil all around itself."

02

In this dream, man loves woman "Because she isn't there where she is". As David Harvey observed, the "proper way to see" is wholly dependent on who is looking, what they are looking for and why.

03

04

από τη φύση της είναι αντρικού τύπου. Ἡ δόξαση τοῦ Σωκράτη, σὸν *Ὀικονομικὸν* τοῦ Ξενοφῶντος, ὄσπερ ἀπὸ τὴν ὁμίλια τοῦ Ἰσοχόμου στὴν ὁποία ἔξιμνη τις ἀρετὴς τῶν ποῦ ὁ ἴδιος ἔχει διαλέξει, εἶναι ἐνδεικτικὴ (καθὸς μάλιστα ἐπιχαλεπεί- ται ταυτοχρόνως καὶ τὴ θεὰ τοῦ ἄνδρου τοῦ ἔργου οἶον: «Μὰ τὴν Ἥρα, νὰ κἀτι ποῦ ἀποκαίλλεται τὴν ἀρενατικὴν ψυχὴν (ἀνδρικήν δαίμονα) τῆς γυναίκας σου». Σὲ τοῦτο, ὁ Ἰσοχόμος προσθέτει, γὰ νὰ τονίσῃ τὴ χωρίς φιλόστοργια συμπεριφορὰ τῆς γυναίκας του, ποῦ ὁ ἴδιος τῆς τὴν εἶχε ἐποδίζει, τὴν ἀκολουθεῖ ἀναπαύ- ντησιν, ὅπου διαγράφονται τὰ δύο οὐσιώδη στοιχεία τοῦ ἑνέρ- του αὐτοῦ «ἀνδραγαθῶς» τῆς γυναίκας τοῦ – προσωπικὴ μεγαλο- φροσύνη καὶ ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸν ἄντρα: «Θὰ μορφοῦσα νὰ παρ- ἤσομαι καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ ἡνικαίματα τῆς μεγαλοφροσύνης τῆς (αἰεταλάθρου), γὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω μὲ πόση προθυμία μὲ ὑπα- κοῦμαι καὶ ἀκολουθεῖ τις σπουδονίας μου».¹³⁸

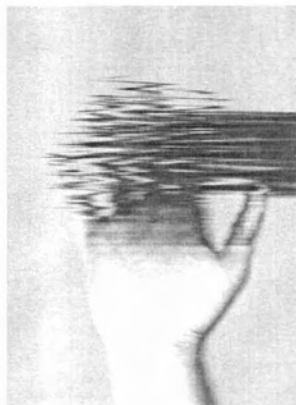
Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Ἀριστοτέλης ἀντιπαρατίθει ἡθὰ στή σωκρατικὴ θέση τῆς οὐσιαστικῆς ἐνότητος τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς, κατὰ συνέπεια, ταύτισιν τῆς στοῦς ἄνδρες καὶ στοῦς γυναῖκες. Ὡστόσο, δὲν περιγράφει γυναῖκες ἀρετῆς ποῦ νὰ ἀνήκουν ἀπο- κλειστικὰ σὲ γυναῖκες: οἱ ἀρετῆς ποῦ ἀναφωρῶνται στοῦς γυναῖκες ὁρίζονται ἀναφορικὰ πρὸς μιὰ θεμελιώδη ἀρετὴ, ποῦ ἔχει τὴν πληρὴ καὶ ὁλοκληρωμένη τῆς μορφῆς στὸν ἄντρα. Καί, κατὰ τὴν γνώμη του, αἷτα γι' αὐτὸ εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι, ἀνάμεσα στὸν ἄντρα καὶ στὴ γυναῖκα, ἡ σχέση εἶναι «πολιτικὴ»: εἶναι ἡ σχέση τῆς κινδύνησιν καὶ τοῦ κυβερνομένου. Γιὰ τὴν ὀρθὴ τῆς σχέσης, θὰ πρέπει, δίδεται, καὶ οἱ δύο τοῦς νὰ διαμορφωζόνται τῆς ἴδης ἀρετῆς – ἀλλὰ ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του. Ἐκείνος ποῦ ἔχει στὰ χεῖρα του τὴν ἀρχὴ – ἄρα ὁ ἄντρας – «κατεῖται στὴν πλη- ροτήτῃ τῆς τῆς ἡθικῆς ἀρετῆς» – καὶ ἡ γυναῖκα – ἀρετῆ νὰ διαθέτουν «τὸ ποσὸν ἀρετῆς ποῦ ἀρμόζει στὸν καθέναν τους». Ἐτοί, λοιπὸν, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀνδρεία εἶναι στὸν ἄντρα ἀρετῆς «δικαυβέρνησιν» πληρῆς καὶ ὁλοκληρωμένης: ἐνοῦ, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀνδρεία τῆς γυναίκας εἶναι ἀρετῆς «ἐπιτομῆς», δηλαδὴ οἱ γυναῖκες ὁρίζονται στὸ ποσοστὸ τοῦ ἄντρα καὶ τὸ ὁλοκληρωμένον καὶ τέλει πρότυπο τῶν ἀρετῶν τῶν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐγκρατῆς τους.¹³⁹

Ὅμως, τὸ ὅτι ἡ δομὴ τῆς ἐγκρατείας εἶναι οὐσιαστικὰ ἀντρι- κή, ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη συνέπεια, ἀσυμμετρικὴ καὶ ἀντιθετὴ τῆς

προηγούμενης: καὶ αὐτὴ εἶναι ὅτι ἡ ἀκόλασις ὑπόκειται σὲ μιὰ παθητικὴ ποῦ τὴ συσχετίζει μὲ τὴ θηλαρπεία. Καὶ πραγ- ματικὰ, τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀκόλαστος; σημαίνει νὰ θροικεταί – ἀπέναντι στὴ δύναμη τῶν ἀπολαύσεων – σὲ μιὰ κατῶσθη μὴ- ἀντίστοιχῃ, σὲ θέσιν ἀδυναμίας καὶ ὑποτέλει; σημαίνει νὰ εἶναι ἀνίσχυρος γὰ μιὰ «ἀντικατα» στάσι ἀπέναντι στὸν ἑαυτὸ τοῦ – πράγμα ποῦ θὰ ἐπέτρεπε καὶ τὴν κυριαρχία πῆναι στὸν ἑαυτὸ τοῦ. Μ' αὐτὴ τὴν ἐννοία, ὁ ἄντρας τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῶν ἐπι- θημιῶν, ὁ ἄντρας τῆς μὴ-κυριαρχίας τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ (ἀκρῶσις) ἢ τῆς ἀκόλασις; εἶναι ἕνας ἄντρας ποῦ θὰ μορφοῦσιν νὰ τὸν ἀποκαλέσομε θηλαρπῆ, καὶ ποῦ οὐσιαστικὰ μάλιστα ἀπέναντι στὸν ἑαυτὸ τοῦ παρά ἀπέναντι στοῦς ἄλλους. Σὲ μιὰ ἐπιπέτῃ τῆς σεξουαλικότητος ὅπως τὴ δική μου, ὅπου ἕνας θεμελιώδης δια- χωρισμὸς ἀντιθετῆ τὸ ἀρενατικὸ στὸ θηλαρ, ἢ ἀντρικὴ θηλαρπεί- α νοεῖται ὡς πραγματικὴ ἢ δυνατικὴ ἀθήτησιν τοῦ σεξουαλι- κῶ ἄνδρου. Γιὰ ἕνα ἄντρα ποῦ ἡ ἀγάτῃ καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν ὄντων ὄντιν ἀπὸ κατωφίους, κανεὶς δὲν θὰ δυνοῦνται νὰ πεί πῶς εἶναι θηλαρπῆς, ἐκτός ἀν, μετὰ ἀπὸ μιὰ ἐξουσιοδοτή ἐννοία, καθόσθιν νὰ ἀποκαρπτορρομῶσιν τὴν ἐπιθυμία του ἀπὸ τὴν καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴ «λασθάνουσα ἀνετηλομῆλῃ» ποῦ κρύβεται πίσω ἀπὸ τῆς ἀσταθῆς καὶ πολλαπλῆς τῶν σχέσεων τῆς τῆς γυναίκας. Ἀντίθετα, γὰ τοῦς Ἀρχαίους Ἑλλῆνες, τὸ πῶ ὀλισθητικὸ εἶναι ἡ ἀπίσθη μετὰ ἐνεργητικότητος καὶ παθητικότητος, καὶ αὐτὴ εἶναι ποῦ σφρατίζει τὸ πῶ τῆς σεξουαλικῆς συμπεριφορῆς, καθὸς καὶ ἔπειτα τῆς ἡθικῆς στάσεως ἀντιλαμβάνομασται τοτὶ γιὰτι εἶναι ἄντρας μορφοῦ νὰ προσημῆ τοῦς ὁμοφυλοφιλοῦς ἕρωτες, χωρίς ποτὶ κανεὶς νὰ τὸν υπομαρτῆ γὰ θηλαρπεία, τὴ σπῆμῃ ποῦ εἶναι ἐνεργητικὸς ποσο σὲ σεξουαλικῶν τῶν σχέσεων ὅσο καὶ στὴν ἡθικὴν τὴν αὐτοαναρχία καὶ ἀντιπρῶτα, ἕνας ἄνθρωπος ποῦ δὲν χαλιναγωγῆ τῆς ἡδονῆς του – ὅσο καὶ νὰ εἶναι τὸ ἀντι- κείμενο τοῦ ἔρωτα ποῦ ἐπιλέγει – θεωρεῖται «θηλαρπῆς». Ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σὲ ἕνα ἄνδρῶσιν ποῦ εἶναι θη- λαρπῆ δὲν συμπίπτει μὲ τὴ δική μου ἀντίληψη τῆς ἀντίθεσης μετὰ ἐνεργητικότητος καὶ ὁμοφυλοφιλοῦς: οὐτὶ καὶ περιορίζε- ται στὴν ἀντίθεση μετὰ ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς ὁμοφυλοφι- λίας. Σὲ μαρτυρεῖται μόνον τὴ διαφορὴ στάσεως ἀπέναντι στὶς ἡδονῆς καὶ τὴν παραδοσιακὰ σημάδια τῆς θηλαρπῆς: αὐτῆς – ὀνηρία, νοχλῆται, ἀπορροφῆ τῶν λίτρῶν ποῦ ἐπιπονοῦν ἀθηλαρπῆς δραστη-

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀντίληψη τῆς κυριαρχίας ὡς ἐνεργητικῆς ἐλευθερίας, αὐτὸ ποῦ ἐπιβεβαιώνεται εἶναι ὁ «αντρικὸς» χαρακτῆρας τῆς ἐγκράτείας. Ὅπως, ακριβῶς, στο σπῆτι εἶναι ὁ ἄτρας ἐκείνος ποῦ ἔχει τὸ ρῆσσταγμα, ὅπως ακριβῶς στὴν πόλη ν ἐξουσία. Δὲν ἀσκειταί οὔτε ἀπὸ τοῦς δούλους, οὔτε ἀπὸ τὰ παιδιὰ, οὔτε ἀπὸ τῆς γυναῖκες, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦς ἄνδρες καὶ μόνον ἀπὸ τοῦς ἄνδρες, τὸ ἴδιο καὶ ἀναφορικὰ μὲ τὸν ἑαυτὸ τοῦ, ὁ καθένας πρέπει νὰ καλλιεργεῖ τὰ αντρικὰ τοῦ προσόντα. Ἡ αυτοκυριαρχία εἶναι ἕνας τρόπος νὰ εἰσαί «ἄντρας» σὲ σχέση μὲ τὸν ἑαυτὸ σου, δηλαδὴ νὰ διοικεῖς αὐτοῦς ποῦ πρέπει νὰ διοικόνται, νὰ ἀναγκάζεις νὰ υπακοοῦν ὅσοι δὲν εἶναι ἐς θέσιν νὰ διακυβερνοῦν τὸν ἑαυτὸ τοῦς, νὰ ἐπιβάλλεις τῆς ἀρχῆς τῆς λογικῆς σ' αὐτοῦς ποῦ τὴ στεροῦνται- μὲ μιὰ κουβέντα, εἶναι ἕνας τρόπος νὰ εἰσαί ἐνεργητικὸς σὲ σχέση μὲ ἐκίνον ποῦ, ἀπὸ τὴ φύση τοῦ, εἶναι παθητικὸς καὶ παθητικὸς οφείλει νὰ παραμείνει.

GESTURES

01

This was the love of sex and companionship with members of one's sex, negotiated through a careful set of rules, gestures and conventions.

02

It is worth taking a longer looking at this neologism of outward-looking terrorization, which is more manner than place, more consciousness than mere geography.

...one focusing on myth and history and other on body politics. The "Gestures" - as Kessanlis calls most of his works of the early 1960s - point us in a complementary direction: once modernity, under the effect of consumerism, has lost its connection to gestures, it becomes "obsessed with them; [...] the more the ease of these gestures was lost [...] the more life became indecipherable." The road to intimism now goes necessarily through psychology.

03

The persistence of the body calls that legitimacy into question, and does so precisely through a performativity of the body that crosses language without ever quite reducing to language. In other words, it is not that bodily action and gesture have to be translated into language, but that both action and gesture signify and speak, as action and claim, and that the one is not finally extricable from the other. Where the legitimacy of the state is brought into question precisely by that way of appearing in public, the body itself exercises a right that is no right; in other words, it exercises a right that is being actively contested and destroyed by military force, and which, in its resistance to force, articulates its persistence, and its right to persistence. This right is codified nowhere.

04

GESTURE

147

Gilbert Austin, *Chironomia* (1806), plate 9.

GESTURES

They did this through rituals that connected the body to a larger social network...Sex here united the body and the body politic in the ultimate gesture, one that took place in the amorphous semidarkness of the communal house.

01

In recent years, gay people have learned to re-articulate other, more overtly homophobic codes of dress: (macho) tattoos, (Nazi) pink triangle, (gym teacher) hooded sweatshirt, (military) crew cut, (femme fatale) lipstick and (skinhead) Doc Martens. These gestures of detournement- when done well, and before they ossify into new norms- underscore the relation of homo- and hetero-sexualities without necessarily adopting the violence and inequity of their opposition. They are simultaneously effects of the closet and moments of its lessening.

02

...the methods by which queer space is actually constructed, encompass a choreography of gestures. Gesture is that which comes between the word and the body, between the order of communication that creates an artificial environment and the reality of lived experience. Gesture exaggerates the body, extending it into space, breaking through the mute boundaries of the skin to create a deformed image of the self in a social relationship. Gesture allows freedom, because it can form an unspoken code that escapes notice and thus control. Gesture is ephemeral, lasting only as long as the act, and is nothing but the act itself: it leaves little residue.

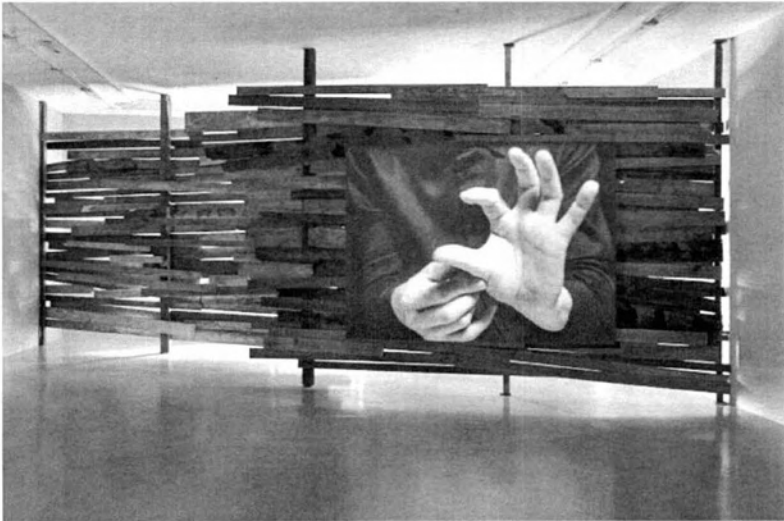
03

04

Wilde's achievement was to meld the body, art and the artifice interior in one form, and in fact a person: the gestures of the body became a construct that allowed the homosexual to define himself in space, turning himself into an actor capable of holding an audience, attract other men into the play of movements and inhabit a scene that extended his movements...Situating it on the surfaces of the body of the sexual partner conceived as an art object giving performance to desire.

01

02

GREEK LOVERS

02

ΡΑΦΗΛΙΑ ΣΤΡΑΦΩ ΤΕΥΧΕ ΒΙΒΛΙΟΥ

01

03

Ο Πάτερ με την βάρη από πάνω σου
από την επαναστασιακή σου

Επιχειρείς την ανεπίσημη, με την απόρρητο σου
από την επαναστασιακή σου

Και βάρη της βαρύτητας

Με την γρήνη από πάνω
τη βαρύτητα σου σου άκου

Παράγει ο υδατικό οργανισμό σου
Ζαχαρώδη για την απόρρητο σου με την νεκρότητα σου

Σε βάρη από πάνω σου
από την επαναστασιακή σου

Έλαβε το βαρύτητα σου, επάνω από την άδεια
από την επαναστασιακή σου

Με την γρήνη από πάνω σου
από την επαναστασιακή σου

ΤΟ ΚΡΑΞΙΜΟ

περιοδικό επανασταστικής ομοφυλοφιλικής έκφρασης

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Η εκδιδόμενη τραβεστί Παόλα

ΜΑΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΦΥΛΑΚΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΞΙΜΟ

Ο ΕΡΩΤΑΣ AIDS ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ

Δεν φτάνουν όλα όσα μας έχουν φορτώσει στην πλάτη μας, ήρθε και το AIDS —ανάθεμά το— να τρομοκρατήσει όλον τον κόσμο που κάνει ελεύθερα έρωτα! Ευτυχώς στην Ελλάδα, είμαστε τυχεροί γιατί και το AIDS άργησε να εμφανιστεί, και τα κρούσματα μέχρι στιγμής είναι πολύ λίγα αλλά και η φασιστική ιδεολογική αντίληψη που υπάρχει ολόκληρο τον κόσμο για τα θύματα της αρρώστιας, εδώ δε φαίνεται να έχει πιάσει τόπο. Ίσως γιατί στην Ελλάδα η ομοφυλοφιλία είναι πολύ πιο έντονη ολόκληρο τον πληθυσμό απ' ό,τι αλλού. Είμαστε και οι πρώτοι!

Το Υπουργείο Πρόνοιας αντιμετώπισε το «θέμα AIDS» πολύ πιο σοβαρά απ' ό,τι περιμέναμε. Από πλευράς τύπου, τα «Νέα» κι η «Ελευθεροτυπία» παρουσίασαν με αρκετή αισθητή ευθύνη την νέα ασθένεια και την ιδεολογία της επίσης· εξαιρετική αποτέλεσαν οι γνωστές εφημερίδες της Αυριανιστικής ιδεολογίας και μερικές της δεξιάς. Η τηλεόραση, απ' την άλλη παρουσίασε το AIDS σαν μια αρρώστια που μπορεί να πλήξει όλον τον κόσμο και βέβαια δεν είναι η... «νόσος των ομοφυλοφίλων»...

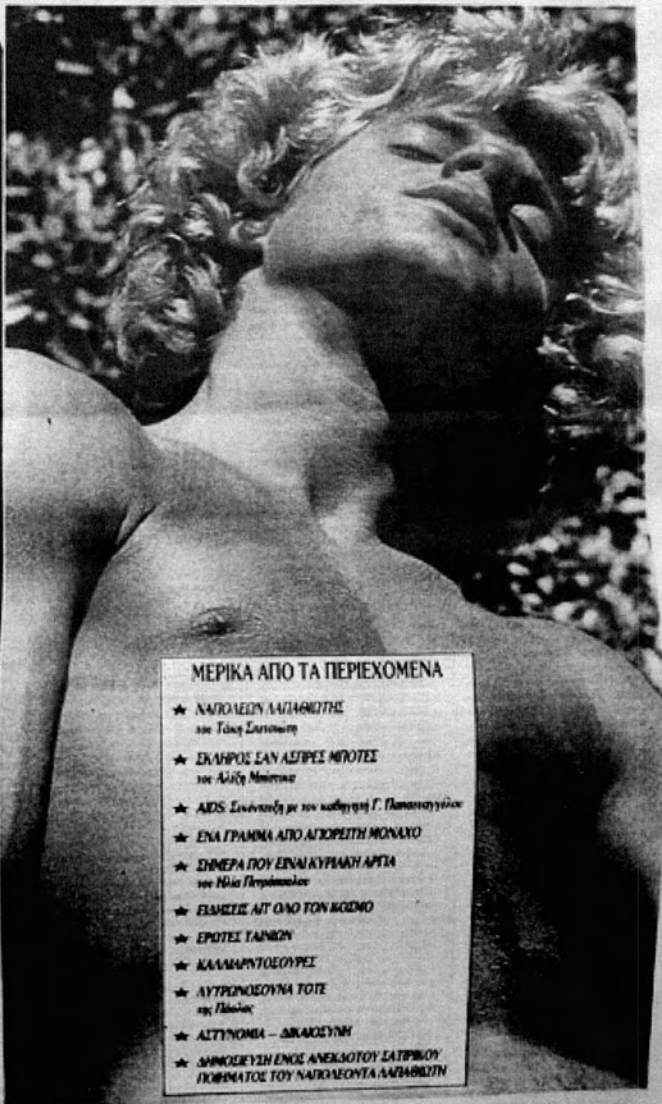
Ρατσισμός όμως υπάρχει, και πρέπει να αντιταθούμε απέναντι στην καινούργια μορφή του.

Άνθρωποι που κάνετε ελεύθερα έρωτα, συνεχίστε με τον ίδιο ρυθμό —αλλά με την ανάλογη προσοχή. Ο έρωτάς μας έμεινε σ' αυτόν τον άθλιο κόσμο και είναι αυτός που μας κάνει να υπάρχουμε, να αισθανόμαστε άνθρωποι.

Το AIDS δεν πρέπει να γίνει η νέα αφορμή να κατασταλεί περισσότερο η σεξουαλικότητα όλου του κόσμου.

Επιτέλους μέσα στη γενική αθλιότητα και παρακμή, ξεπεράστε τις δεξιές σας, «ΓΑΜΑΤΕ ΓΙΑΤΙ ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ», που λέει και το τραγούδι, και που μπροστά στη νέα ιδεολογική απειλή, αποδεικνύεται περισσότερο επικαιρο από ποτέ!

ΠΑΟΛΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

- ★ ΝΑΥΤΟΛΕΩΝ ΜΑΥΡΩΠΙΤΗΣ
σε Τάκη Σουσιώτη
- ★ ΕΚΛΗΡΟΣ ΣΑΝ ΑΣΤΡΕΡΕΣ ΜΠΟΤΕΣ
σε Αλιό Μπίτικα
- ★ AIDS Σεινήσιος με τον καθηγητή Γ. Παπασιγγιόλη
- ★ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΔΙΟΧΡΕΙΤΗ ΜΟΝΑΧΟ
- ★ ΣΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΓΑΣΤΟΣ ΑΡΤΑ
σε Νίκο Πετρόπουλο
- ★ ΕΣΜΕΙΣ ΑΙΤ' ΟΜΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
- ★ ΕΡΩΤΕΣ ΓΑΙΩΝΩΝ
- ★ ΚΑΛΑΜΑΡΝΤΟΣΟΡΦΕΣ
- ★ ΑΥΤΡΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΤΕ
σε Πάολο
- ★ ΑΙΤΤΥΝΟΜΙΑ — ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
- ★ ΔΗΜΟΣΚΕΥΣΗ ΕΝΟΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΑΤΥΡΙΟΥ
ΓΚΟΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΛΕΩΝΤΑ ΜΑΥΡΩΠΙΤΗ

Γκορματσόφ: Δεν...
είμαι αντιδραστικός

Φιγγο

φεμινιστικά και άλλα

Τεύχος 4, Ιούλιος 1989

01

Το νομοσχέδιο της ντροπής

Στις 20 Ιουνίου, οι βουλευτές έλαβαν απόφαση να μην υποστηρίξουν το νομοσχέδιο που αφορά το έγκλημα της ανωνυμότητας. Η απόφαση αυτή, που λήφθηκε με 10 ψήφους, αποτελεί σημαντικό βήμα στην προσπάθεια να σταματήσει η ανωνυμότητα να χρησιμοποιείται ως μέσο για να κρύβονται οι δράστες των εγκλημάτων.

Όταν οι βουλευτές έλαβαν αυτή την απόφαση, ήταν η πρώτη φορά που οι βουλευτές έλαβαν απόφαση να μην υποστηρίξουν ένα νομοσχέδιο. Η απόφαση αυτή, που λήφθηκε με 10 ψήφους, αποτελεί σημαντικό βήμα στην προσπάθεια να σταματήσει η ανωνυμότητα να χρησιμοποιείται ως μέσο για να κρύβονται οι δράστες των εγκλημάτων.

Η απόφαση αυτή, που λήφθηκε με 10 ψήφους, αποτελεί σημαντικό βήμα στην προσπάθεια να σταματήσει η ανωνυμότητα να χρησιμοποιείται ως μέσο για να κρύβονται οι δράστες των εγκλημάτων.

18

Φιγγο

Επιμέλεια: Βίβη Καραγιάννη
Τεύχος 4, Ιούλιος 1989
Τμήμα Φιγγο

Περιεχόμενα

Πώς είναι... 10
Μουσική... 10
Απόψεις... 10
Συζητήσεις... 10

Το νομοσχέδιο της ντροπής... 10
Πώς είναι... 10
Μουσική... 10
Απόψεις... 10
Συζητήσεις... 10

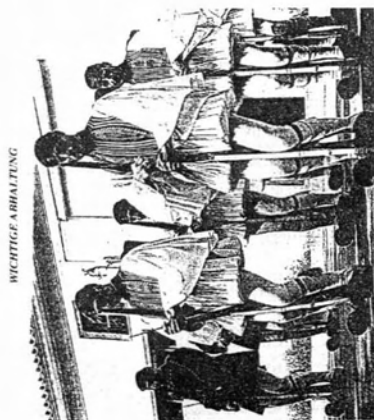

ΚΑΛΙΑΣ	44
Μία γενιά της αντιστάσεως	40
Γλυκιά: «Γλυκιά» στην κωμωδία	64
Γλυκιά στην κωμωδία (Μεταφορά)	67
Γλυκιά στην κωμωδία	68
Μέλι στην κωμωδία	75
Μελί στην κωμωδία	76
Μελί στην κωμωδία	77
Μελί στην κωμωδία	80
Μελί στην κωμωδία	81
Μελί στην κωμωδία	82
Μελί στην κωμωδία	83
Μελί στην κωμωδία	84
Μελί στην κωμωδία	85
Μελί στην κωμωδία	86
Μελί στην κωμωδία	87
Μελί στην κωμωδία	88
Μελί στην κωμωδία	89
Μελί στην κωμωδία	90
Μελί στην κωμωδία	91
Μελί στην κωμωδία	92
Μελί στην κωμωδία	93
Μελί στην κωμωδία	94
Μελί στην κωμωδία	95
Μελί στην κωμωδία	96
Μελί στην κωμωδία	97
Μελί στην κωμωδία	98
Μελί στην κωμωδία	99
Μελί στην κωμωδία	100

Αρχ. 70

Locus Erectus | oral constellations

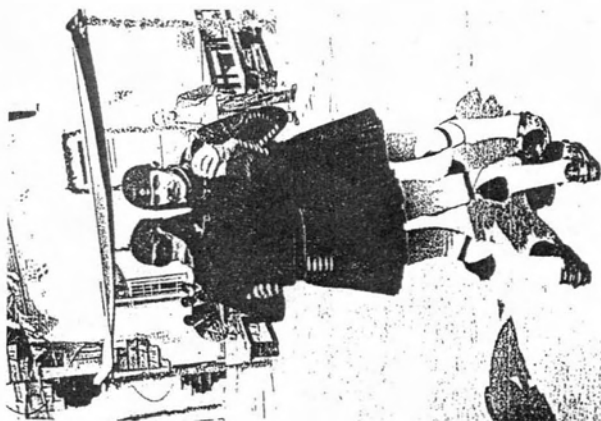

WICHTIGE ABHALTUNG

Το συγκροτηματικό του ερωτικού ελέγχου,
 με την οργάνωση της διαπόρευσης των νεών παλιών.

OSCAR REINER

178

Κεντρικό: Οριστική λύση. Πόλη: Οριστική
 έθνη «LA VALLÉE ÉROTIQUE» Απείρο ερωτικό συγκροτηματικό

OSCAR REINER

179

GREEK LOVERS

Φορολογίες και κινήσεις του Θείου Βελούδιου*

10558 E-Μολύβδι Βελούδι η Βία
18 Δεκεμβρίου 1985, 2ος Άγιος Ελευθέριος
Μηδίας, αγράβη Κοπέτς Πυλός Χορά
Στα είχατα κ' ελποδών: Κούλς Κερατά -
Σουκιδέας Αβάντα Αρμενία, 2014
Ευλο-Μελαπυκιά κ' ελποδών Βειρ ελποδών,
κ' ην ήθε φηρεβάντ Αελογέτωρ του.
Ρεαυάντ όρει ελποδών κ' ελποδών
κ' ή 20 Βελούδι Βελούδι 2014 Βελούδι
Ελποδών
Με Βελούδι Βελούδι κ' ελποδών
Ορίων Βελούδι - Βελούδι

NO NUCLEAR **ARMOR** PENCE ONLY.

*Απόφαση 2011 Ομοσπονδίας

114 ΟΜΟΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

114 ΟΜΟΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

19. Αρθρολόγος Επιστημονικός κέντρο.

18. "Ανθρώπινο Αρθρολόγος και το Εργαστήριο της Τεχνολογίας, Έτος 6, Άρθρο 6."

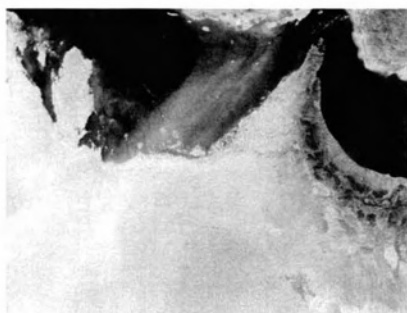
HISTORY

The architect works right in the center of architectural time, in real time, while architects work in the heart of its history, in delayed time. Thus what is called the history of architecture is really a history of this differed time in architecture.

01

History teaches us that sound roads have no foundation, and geography that only a thin layer of earth is fertile.

02

04

Our sexed and gendered boundaries have histories and geographies. The point at which a person's sexual identity comes under scrutiny reveals the times and places in which corporeality is specified, as well as the places where weakness, and possible entry points for change, exist.

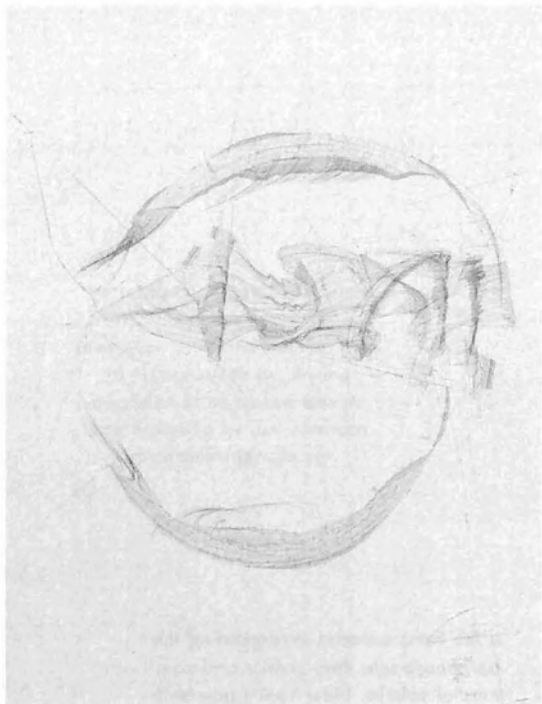
03

...να αναλύσω όχι τις συμπεριφορές ή τις ιδέες, όχι τις κοινωνίες ή τις "ιδεολογίες" τους, αλλά τις προβληματοποιήσεις μέσα από τις οποίες το να είναι μπορεί και πρέπει να ερμηνεύεται, και τις πρακτικές που επιτρέπουν τη μορφοποίησή τους. Η αρχαιολογική διάσταση της ανάλυσης επιτρέπει και την ανάλυση των μορφών της "προβληματοποίησης" η γενεαλογική της διάσταση επιτρέπει την ανάλυση του σχηματισμού της, ξεκινώντας από τις διάφορες πρακτικές και τις τροποποιήσεις τους. "Προβληματοποίηση" της τρέλας και της αρρώστιας, με αφετηρία κοινωνικές και ιατρικές πρακτικές, οι οποίες καθορίζουν ένα ορισμένο σχήμα "ομαλοποίηση" - "προβληματοποίηση" της ζωής, της γλώσσας και της εργασίας στα πλαίσια διαλεκτικών πρακτικών, που υπακούουν σε ορισμένους "επιστημικούς" κανόνες- "προβληματοποίηση" του εγκλήματος και της εγκληματικής συμπεριφοράς, με αφετηρία ορισμένες σωφρονιστικές πρακτικές, που υπακούουν σ'ένα "πειθαρχικό" πρότυπο. Και τώρα, θα ήθελα να δείξω με ποιόν τρόπο, στην αρχαιότητα, οι σεξουαλικές δραστηριότητες και απολαύσεις "προβληματοποιήθηκαν" μεσ'από πρακτικές που αναφέρονται στον εαυτό μας, με βάση τα κριτήρια μιας "αισθητικής της ύπαρξης".

05

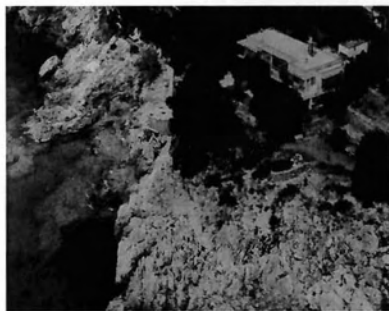
01

02

Όσον αφορά τώρα την έννοια της "αλήθειας", στην οποία επανέρχεται σταθερά ο Heidegger, δεν πρέπει φυσικά να την συγχέουμε με την πιστή αντιστοιχία με μια κατάσταση πραγμάτων, αλλά με εκείνο το είδος της διαμονής που δείχνει την κρυμμένη αλήθεια του ορίζοντα όπου μπορούμε να αποκτήσουμε συνείδηση του εαυτού μας. Κι αυτό καθιστά την αλήθεια "κατοικήσιμη", "ξέφωτη παραμονή", "πεδίο του ξεσκεπαστικού σκεπάσματος": "Το να έχει κανείς την εμπειρία της διαμονής στην αλήθεια και της αλήθειας ως αυτού που χαρίζει διαμονή σημαίνει: να θεωρηθεί το αόρατο της αλήθειας και να το βλέπει ως αυτό που είναι ορατό μέσα από τα πράγματα..."

03

04

...Για αυτό περιορίζομαι στην παρατήρηση ότι εφεξής μόνο από την ψύχωση (ή τη νεύρωση) μπορεί να έρθει κανείς σε άμεση σχέση με το τοπίο, να ταυτιστεί και να ανασχεδιάσει την εξωτερικότητά του.

02

If the Paris arcades incorporated the bathhouse into their public and commercial sphere, New York's gay bathhouses of the late twentieth century incorporated the arcade into theirs, creating a further inversion of "interior" and "exterior" space and appropriating the inner city for gay outings.

03

01

Gilbert Simondon has expressed this very well : The living lives at the limit of itself, on its limit...The characteristic polarity of life is at the level of the membrane; it is here that life exists in an essential manner, as an aspect of a dynamic topology which itself maintains the metastability by which it exists...The entire content of internal space is topologically in contact with the content of external space at the limits of the living; there is, in fact, no distance in topology; the entire mass of living matter contained in the internal space is actively present to the external world at the limit of the living... To belong to interiority does not mean only to "be inside", but to be on the "in-side" of the limit...At the level of the polarized membrane, internal past and external future face one another...

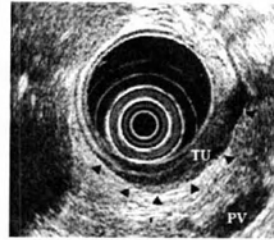
04

05

This enthusiasm about their good fortune begins to erode after a brown recluse spider breaks the surface of the writer's skin and the oozing decaying flesh of the body sullied the cool clean modern space. This leaking flesh permeates modern urban sophisticated domesticity and from the inside of the body of the house, the irrational and uncontainable chaos of surface resurfaces.

01

02

03

A tree, a column, a flower, or a cane grows inside the body; other bodies always penetrate our body and coexist with its parts. Everything is really a can...As there is no surface, the inside and the outside, the container and the contained, no longer have a precise limit; they plunge into a universal depth or turn in the circle of a present which gets to be more contracted as it is filled.

04

01

Είμαι της γνώμης ότι βρίσκει επιβεβαίωση εδώ ένα είδος "ψύκωσης του τοπίου", δηλαδή η αναγνώριση μιας ψυχοσπαστικής στάσης απέναντί του. Ο ίδιος ο Δοξιάδης αναφέρεται στην "νευρική κριτική" και στο "άγχος" που προκαλούν τα ψηλά κτίρια στη μητέρα και στο παιδί, όταν είναι έγκλειστοι ή δυσκολεύονται να έρθουν σε φυσική επαφή μεταξύ τους στο έδαφος. Εντούτοις, στη δική μας υπόθεση, η ψύκωση ως σύμπτωμα αποτυπώνει κατά κάποιον τρόπο αυτό που εκφράζει η αρχιτεκτονική και η καλλιτεχνική πράξη ως μεταφορά ενός πράγματος που είχε απωθηθεί: μια "διαταρχή της σχέσης υποκειμένου με τον εξωτερικό κόσμο", που σε πριότερη εκδοχή εμφανίζεται ως "συμβιβασμός ανάμεσα στην επιθυμία και την άμυνα".

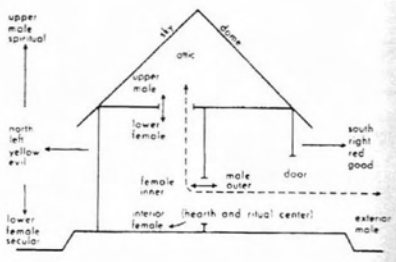
Οι διαταραχές αυτές δε συνιστούν μόνο ένα είδος ρωγμής ή αναστολής αλλά και "γραμμές φυγής" που πολλαπλασιάζουν τη δημιουργική συμπεριφορά και το εγγενές σε όλους ψυχωτικό δυναμικό. Με τον τρόπο αυτό αναδύεται εκείνο που ο Φρόντ αποκάλυψε "εξάρτημα", εκεί που αρχικά είχε προκύψει μια "ρωγμή στη σχέση του εγώ με τον εξωτερικό κόσμο".

Στην πραγματικότητα το "εξάρτημα" συστήνει τον αρχιτεκτονικό και καλλιτεχνικό χαρακτήρα τούτων των προτάσεων. Υπ'αυτήν την έννοια η σχέση με το τοπίο συνιστά πράγματι την "αρρώτια" τους, δηλαδή την κρυμμένη τους αλήθεια...Ο γάλλος ψυχαναλυτής Mahmoud Sami-Alli όρισε πριν από μερικά χρόνια την αλλεργία ως τον αντίποδα της ψύκωσης, η οποία δημιουργείται από την αποτυχία της ταύτισης με κάτι εξωτερικό. Με λίγα λόγια, το τοπίο που μας προκαλεί αλλεργία είναι εκείνο με το οποίο δεν μπορούμε να ταυτιστούμε, εκείνο που ανθίσταται στην ολοκληρωτική προσβασιμότητα...

02

03

01

The spaces that appeared and disappeared there every night were so much more clearly focused, so much more direct. Exactly because they did not stick around long enough to accrue meanings, memories, or emotions, they confronted you much more clearly as nothing but pure space, activated only by your body.

02

...one married culture and home to create a sensual escape from the world of conference.

This aestheticism presents the interior as a place where the man of imagination can seal himself with sensuous objects and cultivate what bourgeois culture deemed his "feminine" self- his aesthetic sensibility. Yet a retreat to the feminine realm seems invariably to mean a loss of ego autonomy, a slide into self- destruction.

Queerness reveals the home not just as the building block of society and city, but a place where the body remains hidden and identity is subsumed into social relations.

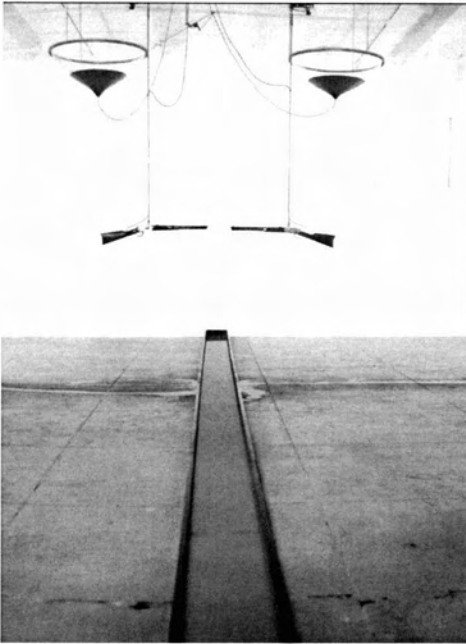
03

04

05

02

Αναμφίβολα η δύναμη της
άρνησης προσφέρει ενόσω
διαρκεί ένα προνόμιο αλλά η
αρνητική δράση που ασκεί είναι
η μόνη προστασία απέναντι στην
ένταση μιας πελώριας άρνησης".
Μιας άρνησης, ενός απρόσωπου
εγκλήματος! Το νόημα του
οποίου, πέραν του θανάτου,
παρπέμπει στην αλληλουχία
του είναι!

01

To feel like a thing that feels means first of all the emancipation from an instrumental conception of sexual excitement that naturally considers it directed toward the attainment of orgasm. The usual way of representing sexual activity by means of a diagram that measures excitement precludes the mode of being of the thing. As long as we think of sexuality in terms of curve that starting from zero, rises more or less slowly toward the acme of orgasm, only to decrease suddenly and return to the starting point, we remain a victim of an attitude that experiences sexual feeling as a more or less long preparation for a very brief climax destined to participate to the zero point of a normality deprived of tension, from which it seems that one has never moved after all.

03

LANDSCAPE

Locus Erectus | oral constellations

02

...as a Not-Woman, she slips between beyond and around the linear landscape. The physiology of the flaneurs city is a woman's body constantly in motion, her lips in conversation.

01

McNee presents gay landscapes as generally hidden, recognizable only to those in the know... Lesbian subculture is more hidden than that of gay males, he says, mostly because of their lower average disposable income, lesbians have less money to run or patronize lesbian-oriented enterprises. Gay males bars and discos tend to be in out-of-the-way places particularly warehouse districts. Gay male bars and discos tend to be in out-of-the-way places, particularly warehouse districts. Warehouse districts tend to be (heterosexually-based) male spaces during the day and isolated and empty at night, aspects which may appeal to gay men but which many women find threatening. Therefore, a specifically gay female entertainment spot is unlikely to establish itself there unless there is a protective gay male population in the area.

03

...Unlike spectacle, which implies the existence of an eye looking at it, the notion of landscape derives from its geographical origins an impersonal nature that departs completely from the subjective point of view. The neutral sexuality of plastic experience can be described as a dislocation of feeling in a geotypical context. It is no longer man who feels the landscape because now he is himself a part of it...

04

Εκείνοι που τα επέβαλαν
πίστεψαν, όντως, ότι
θα διασφάλιζαν τη
γονιμότητα των αγρών.

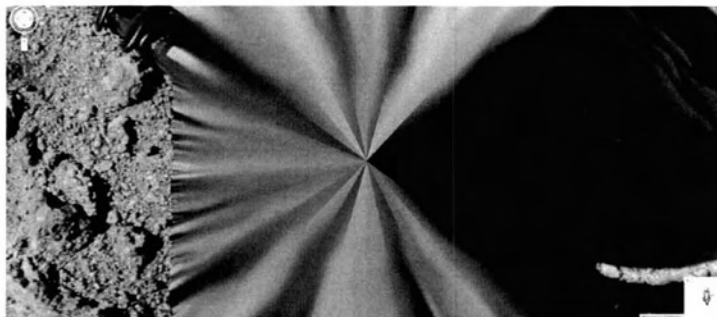
01

02

Η απώθηση αυτού του διχασμού, η μακροχρόνια ανακουφιστική μετάθεση του απωθημένου, κατέστησε το τοπίο, καθρέφτη μιας από τις ανθεκτικές μυθοπλασίες που διαθέτουμε και αποκλήθηκε "ελληνική ιδιαιτερότητα". Το περιβόητο ελληνικό τοπίο είναι πάνω απ'όλα μια ζώνη αμφισημίας, ο πιο κατάλληλος υποδοχέας των συγχύσεων που μαστίζουν την κουλτούρα μας. Ταυτόχρονα ενσαρκώνει το μοντέλο μιας "ανθεκτικής" ζωής που συχνά συνδέεται με κοινωνική περιθωριοποίηση. Για το λόγο αυτό ίσως ο διχασμός μας βρήκε από νωρίς συμβολική έκφραση στις εξιδανικεύσεις. Με άλλα λόγια, τοπίο είμαστε εμείς, οι μεταφορές και οι διαταραχές του ψυχισμού μας. Το τοπίο είναι προϊόν κοινωνικών και περιβαλλοντικών πρακτικών αλλά και τρόπων ζωής που διαρκώς επανεγγράφονται. Επειδή ακριβώς είναι ατελής και ανολοκλήρωτο παραμένει η ιδεώδης αλληγορία μας. Η καλύτερη από όσες διαθέτουμε.

03

04

LANDSCAPE

The male organ symbolized by persons and
the female by a landscape.

01

02

In these new venues, gay men are not hidden behind closed doors. Straight passers-by can look in and observe gay men, as an increasing number of women (as these venues tend to be mixed- reflect the changing sexual landscape).

We are highly visible As Bill Short states:

What is really going on, is that the gay scene is adapting to meet the needs of a generation who are more "out" than their predecessors - an increasingly confident generation of lesbians and gay men whose sense of Pride means that they want to be visible and not ignored.

03

...The difference between natural and artificial is overcome in favor of a sentient landscape rich with indentations, recesses and protuberances that feels in your place and constitutes an allegory of the entire world...

01

The forms of the buildings mimicked the landscape, abstracting and sharpening them into triangular celebrations of an artificial vernacular. Sea Ranch's centerpiece was not a golf course or a community space, but a swimming pool.

02

...the female sex seems closer to the essence of the thing than the male sex. In the continued pointing now to this fold and prominence of the vulva now to that one, now to this, now to that gorge and recess off the vagina, and in entrusting it to the fingers, the tongue, the penis of those she loves, the woman reveals a field of mountains and uneven flesh, whose feeling is continuously changing. It gives itself as the reproduction in miniature of the whole world, as an extremely irregular inorganic nature, as a landscape made of uneven, rough surfaces, mountains, rocks, precipices that now feel, now do not, now cry, now are silent, now they abandon themselves to a tumultuous perturbation, now they remain arid and motionless. But the continuous variability of the sensitive point, its continuous transfer from one place to another, its unceasing drifting through this or that fold, this and that peak, this and that curve, makes it possible for the indication of the place that, here and now, it is about to feel, is at the same time a denial of what it felt in the previous moment and now no longer does...

03

Έρωτας

Ένα κτίριο στη ζούγκλα

Όποιος πετούσε πάνω από την απέραντη ζούγκλα, έβλεπε να τού παρουσιάζεται ξαφνικά μία γκριζά επιφάνεια με όρια κανονικά που μόλις ξεχωρίζαν από την πυκνή βλάστηση. Χαμηλώνοντας, θά έβλεπε να προξέζει κάτι σαν πλατφόρμα, χαμηλότερη από τα γύρω δέντρα, φτιαγμένη ίσως από ασφάλτο ή άλλο ελαφρά κοκκώδες υλικό, σαν μία υπερυψωμένη πλατεία. Όταν προσγειωνόταν, η επιφάνεια θά του φαινόταν σαν η σκεπή μία μεγάλης και χαμηλής κατασκευής, που τά πλευρικά της τοιχώματα, βυθισμένα στο πράσινο, ήταν από καβρέφτη! Έπρόκειτο δηλαδή για ένα τεράστιο μοντέρνο αρχιτεκτονήμα.

Αυτό το αρχιτεκτονήμα ήταν ένα απέραντο παραλληλεπίπεδο από κρυστάλλινους καβρέφτες, τοποθετημένο στο έδαφος. Ήταν δύσκολο να δεις από έξω την εσωτερική κατασκευή. Ένα μοναδικό άνοιγμα οδηγούσε στο εσωτερικό. Μόλις έμπαινε εμφανιζόταν ένα δεύτερο παραλληλεπίπεδο, που οι πλευρές του απείχαν ομοιόμορφα 20 μ. από τις εξωτερικές πλευρές· αυτή η δεύτερη κατασκευή ήταν ολοκληρωμένη φτιαγμένη από κουρτίνες, κρεμασμένες από ψηλά, και μπορούσες να διειδυ-

σεις σε αυτή από οποιοδήποτε σημείο. Όταν άνασθκανε μια από τις κουρτίνες, εμφανιζόταν στο μισοσκόταδο ένα τρίτο παραλληλεπίπεδο τό αποτελούσαν τελεία τετραγωνισμένες πέτρες, συναρμοσμένες με αξιοθαύμαστο τρόπο. Μερικές ήταν σκαλισμένες, άλλες είχαν αναγλυφές πόρτες και παρβούρα, όλα όμως τυφλά. Υπήρχαν μόνο δύο αληθινές πόρτες και βρίσκονταν στις γωνίες.

Μόλις διειδυσαμε σε αυτή τη συμπαγή κατασκευή, ανακαλύψαμε στο εσωτερικό της έναν ακατέργαστο σωρό από έρμενη λήψη και καλάμια· ένα σκοτεινό ακαινόστο άνοιγμα μόλις καλυμμένο με μία ψάθα από σκόινια και βούρλα, βρισκόταν σε μία οριζόντια απόσταση από τό σημείο που στεκομάστε. Μόλις τβρήξαμε την ψάθα, στο δάπεδο από πατημένο χώμα, σε τέλειο σχεδόν σκοτάδι, είδαμε εξαπλωμένο έναν άντρα περιτριγυρισμένο από ελάχιστα εργαλεία· όταν πλησιάσαμε, άνοιξε τά μάτια και είπε: «Εγώ είμαι ο έπικεφαλής τών μαστόρων, ενώ είμαι αυτός που ονομάζουν αρχιτέκτονα. Στην άρχη, άνοιξαμε ένα ξέφωτο στο δάσος και κατασκευάσαμε τό κτίριο από άτασάι με τούς καθρέφτες τοιχούς, αλλά η εικόνα μας στούς καθρέφτες μάς φόβισε και έτσι άποτραβήχτηκαμε στο εσωτερικό του και φτιάξαμε

τό δασαθές κτίσμα από κουρτίνες. Άλλά οι τοιχοί του ήταν εύκομπτες και δέν ύπρχε σημείο που νά μporείς νά άκουμπήσεις. Χτίσαμε έτσι στο εσωτερικό τό πέτρινο κτίριο και τό δουλέψαμε με όλη μας τήν τέχνη. Αυτό έξάντλησε όλες μας τις δυνάμεις, και μάς άφησε κατάπληκτους με τήν όμορφιά του. Έτσι προσπαθήσαμε νά ξαναβρούμε τούς έαυτους μας χρησιμοποιώντας τά γέρια μας, και στο εσωτερικό του κατασκευάσαμε αυτό τόν όθλο από ευτέλη λάσπη και καλάμια, όπου και ζούσαμε. Ένα λαγουμί σκαμμένο στή γη μάς οδηγούσε έξω, στο δάσος, από όπου εφοδιαζόμαστε με φρούτα, ρίζες και μικρά ζώα. Ούτε μία φορά δέν κοιτάξαμε τή χτίσματα που είχαμε κατασκευάσει. Έπειτα όλοι οι άλλοι γύρισαν στο δάσος. Και έτσι τώρα πιά μένω εξαπλωμένος στή γη, σε ένα σημείο που είναι, άν θυμάμαι καλά, τό κέντρο τών όμοκεντρών αυτών κτισμάτων, και περιμένω. Άλλά οι μαστορες έχουν πιά καταφύγει στο δάσος εδώ και πολύ καιρό και από πολύ καιρό περιμένω τόν καιρικό στόν όποιο ήταν αφερωμένη η κατασκευή. Ξέχασα και αυτόν και τό όνομά του, ήταν όμως ένας ίσχυρός άνθρωπος που έκτιμώσε τήν όμορφιά». Τότε φέραμε μέσα τήν έρωτική μηχανή. Τοποθετήσαμε τίσ δύο μονάδες στά πλευ-

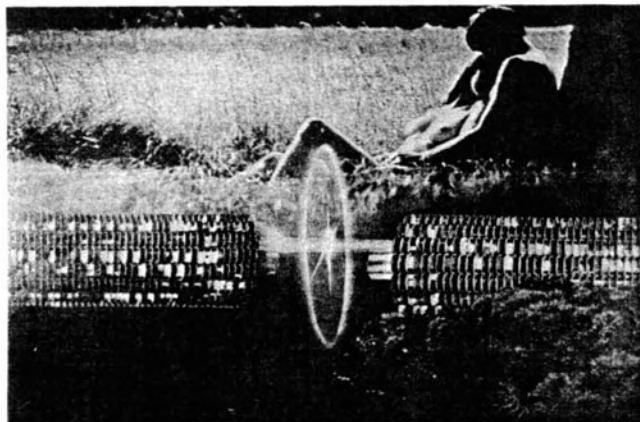
ρά του ανθρώπου που ήταν εξαπλωμένος στή γη, και τις συνδέσαμε με τή γεννήτρια. Άμέσως, η μηχανή μπήκε σε λειτουργία, χωρίς κανένα όρατό αποτέλεσμα, εκτός από μία ελαφριά φωτεινότητα και μία πολύ λεπτή άκτινα που συνέδεε τά δύο μέρη. Ο άντρας τότε άνευρέθηκε ξανά όλο τό αρχιτεκτονήμα. Άνευρέθηκε ξανά τά κτίρια που είχε κατασκευάσει και όλα τά άλλα όπου είχε ζήσει, αυτά που είχε δει και εκείνα που είχε με τόση άγάπη μετρήσει. Άνευρέθηκε ξανά τόν έρωτά του γιά τήν πέτρα, τό άτασάι, τά κρυστάλλα... άνευρέθηκε τόν κατάλογο τών αστραράνης τής Άνατολής, γραμμένο σίγουρα από τόν φόβο του θεατόου, αλλά και γραμμένο με έξφρηνη άγάπη γιά μία ζωή λογική, γιά μία ζωή πλούσια και ποικίλη, με όλες τις άποχρώσεις, τις διαφάνεις και τις λάμψεις, από τά μέρματα και τούς καθρέφτες. Τά άλλάστρα μεταμορφώθηκαν σε σεληνιακά πετρώματα, σε γυναίκες από πέτρα και κερι που έγκατέλειψαν τά μαλλιά τους στους άκαθωλιτούς θάινους τών λόφων. Τό φως μέσο μάς έδειχνε τά κόκκαλά τους, τούς λεπτούς τένοντες, τά παλαιά τραύματα· στο βάθος τών καθρέφτινων διαδρόμων, η τις πολλαπλές και κρυφές πόρτες, η νυκτερινή κυνηγός μισοκρυμμένη στήν άναπάντεχη καρμή μάς καλούσε με νοήματα· όταν όμως η γωνία έφτασε τις 90°, δέν ήταν πιά όρατή παρά σε μία στερνή άντανάκλαση στο βάθος ενός άλλου κλαδού του διαδρόμου. Αυτός είναι ο λόγος που ο άνθρωπος σταμάτησε να σκαλίζει τήν πέτρα, γιά νά σχεδιάσει ένα άκριβές διάγραμμα τής γης και τών έποχών, ένα διάγραμμα που νά δείχνει ξεκάθαρα τή θέση του καθενός μας. Ήθελε νά σχεδιάσει ένα χάρτη γιά εύκολο προσανατολισμό, χαράζοντας ένα βουδιστικό σύμβολο του σίμπαντος, με ένα κομμάτι κίμωνιας, χαράζοντας ένα βουδιστικό σύμβολο του σίμπαντος, με ένα κομμάτι κίμωνιας στήν άσφαλτο, με ένα ξερόκλαδο στά χαλίκια, με ένα κοχύλι στήν άμμο, με μία σιδερένια μύτη στήν πέτρα και στά χρωματιστά μάρμαρα. Μετά, χρησιμοποίησε μηχανικά μαχαίρια

γιά τό άτασάι και τά κρυστάλλα. Έφτασε έτσι σε τυχαίες συγκρούσεις του κόσμου που τόν μόν κόσμο τών άλλων και τις όνόμασε έρωτα, και αυτές γέννησαν άλλες κινήσεις, που δέν καταλάβαινε τούς νόμους τους, αλλά που σίγουρα έγγράφονταν στά μεγάλα προγράμματα τών όποιων τό σχέδιο παρέμενε γιά αυτόν κρυφό. Η έρωτική μηχανή δέν του έδειχνε αυτά τά σχέδια· άπώως μεταβίβαζε τό έρωτικό δυναμικό της από τά πράγματα στο άνθρωπινα όντα. Οι έπιθυμίες του νά φτιάχνει, νά δημιουργεί, νά μετατρέπει, νά κατέχει και νά δουρίζει μεταφέρονταν από τις ανόργανες ύλες στο αναρβήματα όντα με τά όποια θά σχετιζόταν. Η μηχανή συνέχισε νά λειτουργεί, δείχνοντάς του σε σύντομες στιγμές έρωμένες, άπονό-

νους, φίλους, τά θαυμάσια άντικείμενα με τό όποιο μπορεί κανείς νά φτιάξει τή ζωή.

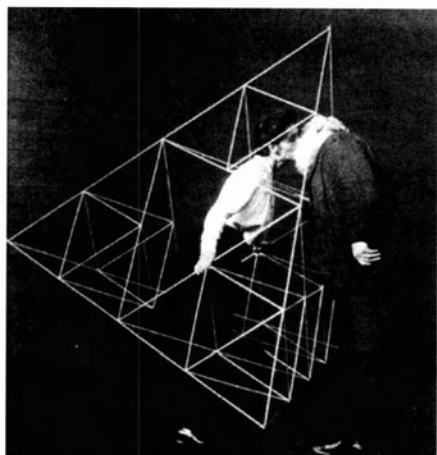
Ένα περιβάλλον γιά κεραυνοβόλο έρωτα

Η έρωτική μηχανή ήταν βαλμένη σε μία πλευρά του μονοπατιού και έμενε άκίνητη μέσα στο χορτάρι. Τή στιγμή όμως που ένα άγόρι και ένα κορίτσι πέρασαν μπροστά της, μία άκτινα σχεδόν άδραστη έφτασε τήν πλακά-δέκτη που ήταν κρυμμένη στήν άλλη πλευρά του μονοπατιού. Τό άγόρι και τό κορίτσι έπεσαν άμέσως στο χορτάρι βαθιά έρωτευμένοι. Η ίδια μοίρα έπιφυλάχθηκε σε όλους όσους, στά διάφορα μέρη τής ύδρονειου, βρέθηκαν κάτω από τήν έπιρροή αυτής τής μηχανής στά διάφορα περιβάλλοντα...

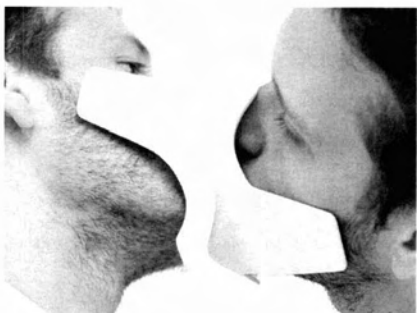

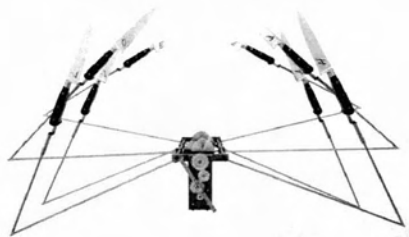
01

02

03

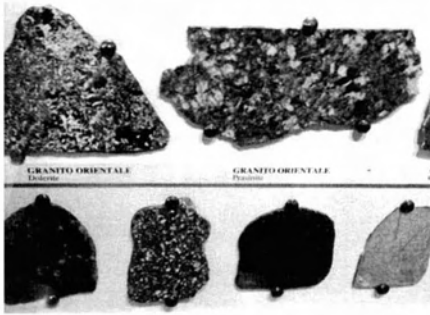

04

05

(new) MATERIALISM

01

We claimed that classification exemplifies the territorial and is fully dualistic, and throughout this chapter we have made clear how seemingly opposite epistemic tendencies or classes are in fact non-exhaustive oppositions. New materialism criticizes not only the use of “a discipline” or “a paradigm” as pre-determined, but is also critical, along the lines of the dismantling of binary oppositions that it enacts of the pre-determination of classifications of theoretical trends. Classifying epistemic tendencies that are supposedly prevalent in cultural theory implies working along territorial lines, which is a transcendentalizing gesture along with invoking sequential negation and a narrative of progress (i.e., it is dualist). This does not allow for the (un)folding of cultural theory—the matter-energy flows of theory formation, the non-linear coding practices, the cutting across matter and signification—to be captured. New materialism de-territorializes the ways in which cultural theory has been classified

02

Eros, desire, life forces run through everything, not only specific body parts or specific kind of engagements among body parts. Matter itself is not a substrate or a medium for the flow of desire. Materiality itself is always already a desiring dynamism, a reiterative reconfiguring, energized and energizing, enlivened and enlivening. I have been particularly interested in how matter comes to matter. How matter makes itself felt. This is a feminist project whether or not there are any women or people or any other macroscopic beings in sight. Along with other new materialist feminists — Vicki Kirby is notable in this regard—feeling, desiring and experiencing are not singular characteristics or capacities of human consciousness. Matter feels, converses, suffers, desires, yearns and remembers.

03

These spatial experiences lead Hüner to question two landscapes where the capitalist modernity descends to exotic physical environments, reminiscent of the evolution of artifacts. Deciphering Hüner's ceramic forms and drawings of the layers of "form" sediments, a question appears in my mind: how can I experience other possible, lived or unlived "time" and "spaces", and what could be the representation of their form... artifacts.

It is possible to imagine and read the metaphors of spatial landscape within the self-organization of human life. Manuel De Landa's "geological approach" to human history offers a — maybe known, but not common — procedure to understand material culture. De Landa points out how "human culture and society are not different from the self-organized processes that inhabit the atmosphere and hydrosphere (win, circuits, hurricanes), or, for that matter, no different from lavas and magmas, which as self-assembled conveyor belts drive plate tectonics and over millennia have created all the geological features that have influenced human history".

01

02

(new) MATERIALISM

"Matter feels, converses, suffers, desires, yearns and remembers"

01

Bodies are texts that unfold according to genetic encoding, Braidotti says, which implies traversing the material and the representational.

Key to the new materialist paradigm, then, is an emphasis on the "material-discursive" or "material-semiotic" that we know from the paradigm-shifting work of Haraway (1988, 595; original emphasis):

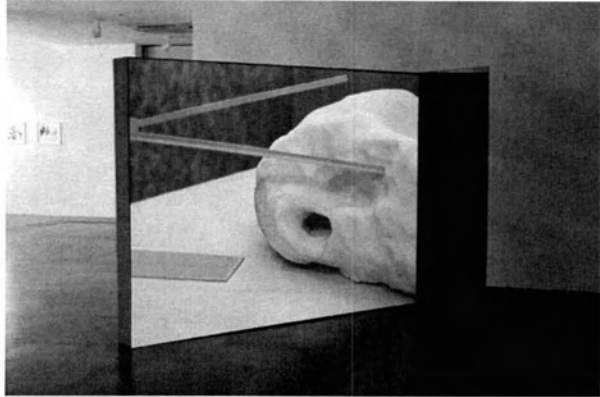
[...] bodies as objects of knowledge are material-semiotic generative nodes. Their boundaries materialize in social interaction. Boundaries are drawn by mapping practices; 'objects' do not pre-exist as such. Objects are boundary projects. But boundaries shift from within; boundaries are very tricky. What boundaries provisionally contain remains generative, productive of meanings and bodies. Siting (sighting) boundaries is a risky practice.

Such a claim is transversal when it comes to the broad (modernist and postmodernist) paradigms of cultural theory. The focus on the materialization of bodies and other so-called objects of investigation demonstrates how "duration" has in fact gotten "inserted into matter" (how DeLanda, for instance, got to focus on "matter-energy flows"), and how the "the representation/materiality dichotomy" has indeed been broken down (how Braidotti, for example, came to conceptualize the body as "a piece of meat activated by electric waves of desire, a text written by the unfolding of genetic encoding") in new materialist cultural theory. Working with "material-semiotic agents," as Haraway calls them, allows for a complexification of the way in which matter used to be defined.

02

03

01

“New materialism” as a term was coined by Manuel DeLanda and Rosi Braidotti in the second half of the 1990’s. New materialism shows how the mind is always already material (the mind is an idea of the body), how matter is necessarily something of the mind (the mind has the body as its object), and how nature and culture are always already “naturecultures” (Donna Haraway’s term). New materialism opposes the transcendental and humanist (dualist) traditions that are haunting cultural theory, standing on the brink of both the modern and the post-postmodern era. The transcendental and humanist traditions, which are manifold yet consistently predicated on dualist structures, continue to stir debates that are being opened up by new materialists (think of the feminist polemic concerning the failed materialism in the work of Judith Butler, and of the Saussurian/Lacanian linguistic heritage in media and cultural studies). What can be labelled “new materialism” shifts these dualist structures by allowing for the conceptualization of the travelling of the fluxes of nature and culture, matter and mind, and opening up active theory formation.

02

02

Only the knowledge of the body, living out its pain and desire, could stand against these constraints. The mirror always became a dark hole sucking you into itself.

01

Mirrors often abounded, as did grand gestures such as over scaled chandeliers or sconces.

03

Being queer became a question of propaganda, consciously outrageous behavior, and examination of one's own (real or imagined) life. Through these spaces of mirroring are important, it is important to point out that they resulted in mirroring the self only as a constructed identity, not as a real person. Queerness became something you made, not something you lived.

What we need in our society is heterotopias. ...a sort of place that lies outside all places, and yet is actually localizable. An example of such a space would be the mirror: ...it is a place without a place. In it, I see myself where I am not, in an unreal space that opens up potentially beyond its surface; there I am down there where I am not, a sort of shadow that makes my appearance visible to myself, allowing me to look at myself where I do not exist...

Men and women are mirror spaces that open up in everyday experience.

04

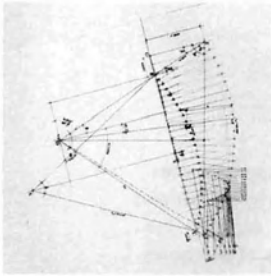
The palaces that Ludwig II created were thus self-contained artifacts through which he could define himself. Mirroring, mapping, posing, and the self-conscious creation of an artificial world have not yet found a grander expression. The making of a middle-class queer space is one that is always against nature: against the body, against reality, against the everyday space society makes and remakes around the queer mirror.

05

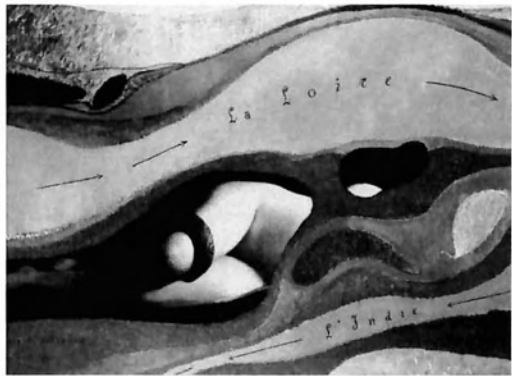
OVERLOOKING

In conventional design practice, discovering this “lack is the crucial first step in preparing a site for intervention...” I love her-absent, hence desirable, a dependent nonentity, hence adorable. Because she isn't there where she is. As long as she isn't where she is. How he looks at her when her eyes are closed, when he completely understands her, when he catches on and she is no more than this shape made for him: a body caught in his gaze”.

01

02

03

And although in Loos's words, “the naked woman...may be able to arouse a man's love, but not to keep it”, she becomes, when covered, when given a house in which to hide, “a riddle to a man, in order to implant in his heart the desire for the riddle's solution”.

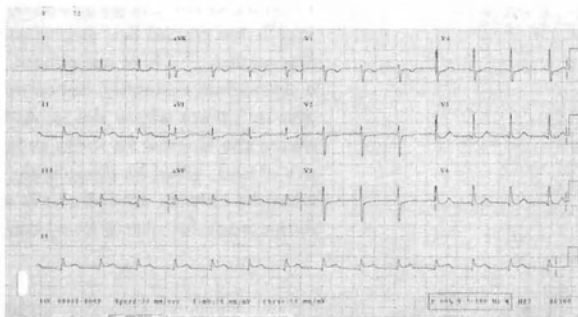
04

05

The site seen in plan is akin to the depiction of woman in what Cixous and Clement have described as man's “most satisfying” dream: the woman lying, waiting in sleep, with “just enough life” but “not too much”, “intact, eternal” (site is rarely thought of as temporary), “absolutely powerless”. Captured by a gaze that overlooks site (like the repressed dream woman) is “kept at a distance so that [man] can enjoy the ambiguous advantages of the distance”. Looked over, site is reckoned as a scene under design control.

06

01

There is an impressive parallel between this last sentence and Jacques Lacan's description of "painful pleasure", *jouissance*, whereby desire and pleasure can never be satisfied because they depend on a scarcity. The term *jouissance* expresses the transgression of the principle of pleasure, i.e. the "strange satisfaction." One would say that we have here a paradoxical transfer of this strange dialectical relationship from eastern theology to psychoanalysis. Yet what seems strange is the paradox of joining joy with mourning, the "blissful and gracious mourning" with "celebration" and the spiritual laughter of the soul", as it appears further down in the Ladder. How is it possible for "inward joy and gladness [to] mingle what we call mourning and grief, like honey in a comb"?

02

Doubtless all desiring-production is, in and of itself, immediately consumption and consummation, and therefore, "sensual pleasure."

03

Επειδή τα αφροδίσια είναι η πιο βίαιη απ'όλες τις απολαύσεις, η πιο "δαπανηρή" απ'όλες τις σωματικές δραστηριότητες, επειδή ανάγονται στο παιχνίδι της ζωής και του θανάτου, για αυτό αποτελούν ένα προνομιούχο πεδίο για την ηθική διαμόρφωση του υποκειμένου: ενός υποκειμένου που πρέπει να το χαρακτηρίζει η ικανότητα να χαλιναγωγεί τις δυνάμεις που μαίνονται μέσα του, να διαθέτει την ενέργεια του όπως εκείνο θέλει και να καθιστά τη ζωή του έργο που θα επιβιώσει της εφήμερης ύπαρξής του. Η φυσική δίαιτα των απολαύσεων και η οικονομία που αυτή επιβάλλει αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας ολόκληρης τέχνης του εαυτού μας.

04

...στην ακολασία ανάγονται μονάχα οι
απολαύσεις του σώματος κι από αυτές πρέπει
να αποκλειστούν οι απολαύσεις της όρασης,
της ακοής και της όσφρησης. Γιατί δεν μπορεί
να χαρακτηριστεί ως ακολασία μια απόλαυση,
αν δεν υπάρχει ψηλάφηση ή επαφή.

01

Pleasure has the potential to evoke
a cry of threat by the forces of
power, since it is often through
restrictions on pleasure that power
exercises its control. The reaction
of the ruling class to the sexual
revolution is one of the cores of its
virulent homophobia.

02

Searching for an origin of gay culture, Bartlett Ends
it in the "spending-power" of an elite with access
to capital that, unbound to economy of sexual re-
production, could be entirely diverted to perverse
pleasure. Gay culture distinguishes itself from domi-
nant culture by its singular, hedonistic devotion to
"lifestyle". Though "the intoxication of possession,
the importance of repeatedly possessing things, is a
characteristic pleasure of life in the city," gay men
experience that intoxication with particular intensity.
"Because we are people who have always been
denied what we want, our desire is justifiably insist-
ent". Having sufficient wealth, "we" gay men have
been able to "replace 'need' with taste, we abolish
'use' and re-invent luxury. Taste and luxury together
ensure the know of pleasure from product to consum-
er. Welcome to the Pleasure Dome". In Benjamin's
words, connoisseur value replaces use value, phan-
tasmagoria replaces social reality, as gay collectors
luxuriate in a collective dream-world.

The visionary power of the Puritans finds its way
through many fringe communities, but the gay neigh-
borhood is unique in one respect: its commitment to
pleasure.

03

Any true appropriation of sex demands that a separa-
tion be made between the reproductive function and
sexual pleasure. . . The true space of pleasure, which
would be an appropriated space par excellence,
does not yet exist. Even if a few instances in the past
suggest that this goal is in principle attainable, the
results to date fall far short of human desires.

04

01

Queer spaces melded utopian and corporeal escape, a movement inward with a movement outward. The city was rewritten by men cruising and refusing to accept its structures.

02

Boyz is highly ambivalent in promoting a self-conscious consumerist ethic among gay men while simultaneously giving advice on how to take control over one's own bodies and make informed choices about life on the scene. Given the often highly introverted and narrow focus of the world of the lesbian and gay/queer political establishment (and lesbian and gay/queer studies) there is something strangely democratic in the exuberance and openness towards others, to people who are different, and to those who wish to define their sexuality differently from the norm. For example, in demonstrating a greater degree of openness towards bisexuality, Boyz may be more reflective of the changing sexual landscape than other "gay" periodicals, which remain on the whole biphobic. Public places where you can be queer without risk.

03

04

Η ιατρική των διαστροφών και τα προγράμματα του ευγονισμού υπήρξαν στην τεχνολογία του σεξ, οι δυο μεγάλες καινοτομίες του 19ου αιώνα... Ψάξτε τη γενεαλογία ενός επιδειξία ή ενός ομοφυλόφιλου: θα βρείτε σ'αυτήν έναν ημιπληγικό πρόγονο, ή ένα φθισικό γονιό ή ένα θείο που είχε προσβληθεί από γεροντική άνοια). Το σύνολο διαστροφή-κληρονομικότητα-εκφυλισμός αποτέλεσε τον σταθερό πυρήνα των νέων τεχνολογιών του σεξ.

05

Η ομοφυλοφιλία εμφανίστηκε σαν ένα σχήμα της σεξουαλικότητας όταν μεταστράφηκε από την πρακτική της σοδομίας σε ένα είδος εσωτερικής αμφιγένειας, σε έναν ερμαφροδιτισμό της ψυχής. Ο σοδομίτης ήταν ένας καθ' υποτροπήν αιρετικός, ο ομοφυλόφιλος είναι τώρα ένα είδος.

01

Same-sex love always comes back to the body, exactly because that is what society has often outlawed. The purpose of queer space is again ultimately sex the making of a space either for the peculiar definition of the self as an engine of sexuality or for the act of sex itself. If architecture sublimates, queer space expresses. If the interiors within most architectural structures accommodate, queer space seduces. At that point, it seeks to incorporate, in the literal sense of that world, the orders imposed on it into the body, so that they can dissolve in a sensation of pain closely allied too that of orgasm.

02

The final defense of queer space and of the body was perversity.

03

HISTORY IS STRAIGHT

04

If to be queer is to be other, uncertain, in between, self-constructed, free within the confines of power, aware of your body and afraid of its limits, conscious of your own construction and amused by its pretensions, can there be a queer space still?

06

05

...Τα "υπόλοιπα" παραμένουν πάρα πολύ θολά: δεν έχουμε παρά αν σκεφτούμε την ασάφεια στο χαρακτηρισμό της σοδομίας ή την αδιαφορία μπρος στην σεξουαλικότητα των παιδιών.

...Τόσο στην αστική όσο και στη θρησκευτική τάξη, εκείνο που μετρούσε ήταν η συνολική παρανομία. Αναμφίβολα το "παρά φύσιν" ήταν σηματοδεδειμένο με έναν ιδιαίτερο αποτροπισμό. Αλλά δεν το έβλεπαν παρά σε μια ακραία μορφή του "παρά νόμον".

07

RESISTANCE

Of interest to me in this chapter is how power is a consequence of expertise, which supports and legitimates those who exercise it. Power is realized through the disciplining surveillant gaze, which constitutes individuals as subjects through knowledge. Resistance to power comes through counter discourses. However as Foucault points out, "resistance is never in a position of exteriority to power". The sites of resistance, therefore, are the very sites of discipline... This recodes resistance as being fluid, momentary and local, a third space of opposition and excess...and a gay man unaware of his antibody status.

01

The visit proceeds as an argument between the Marquis' impatience to seduce and Melite's stalling technique of wanting to see everything. Her resistance, however, aimed at teasing the Marquis by inspecting with much curiosity every detail, triggers the house to reveal itself relatively to a topography of affects - as a trap meant to capture all her senses...Admitting that architecture will remain amorous as long as there are lovers, let us now leap across two centuries to describe

Adolf Loos's own bachelor machine as an admirateur's letter that was never sent. For like Tremicour impatient to touch his quest Melite, Loos instrumentalises a building as a tactile extension of his senses in order to covet the exoticized body of an absent Josephine Baker.

03

02

04

As Lois McNay puts it:

In a society in which the behavior of the individuals is often governed by an incitement to consumption, it may be necessary to determine the point at which the construction of one's life as a work of art ceases to be an act of conspicuous consumption- or in Bourdieu's terms a sign of "distinction"- and becomes a gesture of resistance.

01

They were, after all, sleeping and eating in the public square, constructing toilets and various systems for sharing the space, and so not only refusing to be privatized – refusing to go or stay home – and not only claiming the public domain for themselves – acting in concert on conditions of equality – but also maintaining themselves as persisting bodies with needs, desires, and requirements. Arendtian and counter-Arendtian, to be sure. Since these bodies who were organizing their most basic needs in public were also petitioning the world to register what was happening there, to make its support known, and in that way to enter into revolutionary action itself. The bodies acted in concert, but they also slept in public, and in both these modalities, they were both vulnerable and demanding, giving political and spatial organization to elementary bodily needs. In this way, they formed themselves into images to be projected to all of who watched, petitioning us to receive and respond, and so to enlist media coverage that would refuse to let the event be covered over or to slip away. Sleeping on that pavement was not only a way to lay claim to the public, to contest the legitimacy of the state, but also quite clearly, a way to put the body on the line in its insistence, obduracy and precarity, overcoming the distinction between public and private for the time of revolution. In other words, it was only when those needs that are supposed to remain private came out into the day and night of the square, formed into image and discourse for the media, did it finally become possible to extend the space and time of the event with such tenacity to bring the regime down. After all, the cameras never stopped, bodies were there and here, they never stopped speaking, not even in sleep, and so could not be silenced, sequestered or denied – revolution happened because everyone refused to go home, cleaving to the pavement, acting in concert.

02

Ό,τι δεν ευθυγραμμίζεται
με την αναπαραγωγή ή δεν
μεταμορφώνεται απ' αυτήν,
δεν έχει πια που να
καταφύγει. Δεν ε'χει ούτε
φωνή. Είναι κυνηγημένο,
απαρνημένο και συνάμα
καταδικασμένο στη σιωπή.

03

Στέκομαι ιδιαίτερα στον όρο non-site που -- πολύ πριν τον Auge, και με διαφορετική εκδοχή -- πρότεινε ο Smithson, εννοώντας τη διεργασία της χαρτογράφησης μιας μεταβιομηχανικής περιοχής. Δηλαδή, την επεξεργασία των γεολογικών και τοπογραφικών της στοιχείων, συλλέγοντας μέσα από πολύωρες πεζοπορίες δείγματα γης και βράχων φωτογραφίζοντας, σχεδιάζοντας τοπογραφικά σχέδια και επεμβαίνοντας σε χάρτες. Η εντατική συσσώρευση αυτών των πληροφοριών διαρκεί μέχρις ότου αναδυθεί ένα κάποιο νόημα που είναι αδύνατο να μεταφέρω εδώ στην οφύπτιά του. Έτσι, το non-site αναδεικνύεται σε στρατηγικό μηχανισμό ανάγνωσης, σύνθετων, ασυνεχών-- και εν ολίγοις απεριγράπτων -- καταστάσεων ενός τοπίου (site), οι οποίες δεν μπορούν να αναπαρασταθούν ούτε με συμβατικά μέσα ούτε απομονώνοντας ορισμένες πλευρές τους. Καταστάσεις που δεν είναι αναγώγιμες σε μορφές και δεν μπορούν να εκφραστούν διά της αρχιτεκτονικής ή καλλιτεχνικής γλώσσας. Όπως αντιλαμβάνεστε το επίκεντρο μετατοπίζεται από το αντικείμενο στη διαδικασία που τείνει στην παραγωγή ενός αινίγματος και όχι μιας σαφούς πρότασης. Αυτή η στάση μου δίνει τη δυνατότητα να ισχυριστώ ότι ο Smithson δεν παράγαγε έργα τέχνης, αλλά τέχνη, δηλαδή κάτι σαν μια ατέρμονη ύφανση διαφόρων υλικών και τεκμηρίων, εις αναζήτηση του διαφεύγοντος. Στην ουσία πρόκειται για μια υποδοχή μιας σειράς οριακών φαινομένων που εισχωρούν στον ιστό της τέχνης καθιστώντας την ενεργή.

A city of differences and of fragments of life that do not connect: in such a city the obsessed are set free. Richard Sennett

01

02

03

SKIN

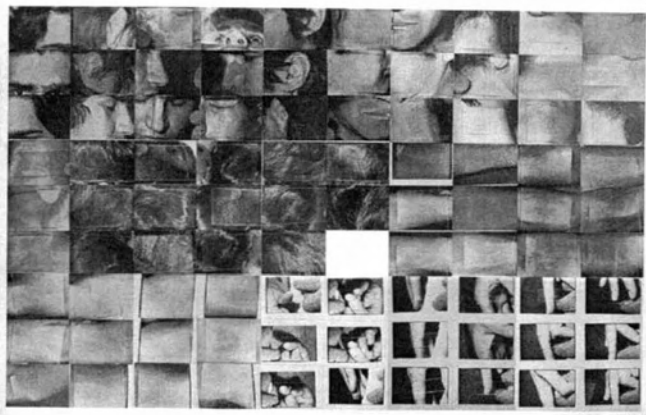
Membranes place internal and external spaces into contact, without regard to distance. The internal and the external, depth and height, have biological value only through this topological surface of contact.

Thus, even biologically, it is necessary to understand that "the deepest is the skin". The skin has at its disposal a vital and properly superficial potential energy.

01

02

03

04

05

STREET

"I believe in the power of imagination to remake the world, to release the truth within us, to hold back the night, to transcend death, to charm motorways, to ingratiate ourselves with birds, to enlist the confidences of madmen...

I believe in pain. I believe in despair..."

J.G. Ballard, "What I believe," Science Fiction magazine, January 1984

01

02

Παραλιακή: η γραμμική διάχυση της νεωτερικότητας. Η λεωφόρος αυτή συνδέθηκε περισσότερο απο οποιαδήποτε άλλη με τη χαρμηλή αύρα της ταχύτητας πλάι στο κύμα, τις λευκές νύχτες των παραθεριστών και τις ατελείωτες ουρές αυτοκινήτων. Η παραλιακή ουσιαστικά απλώνεται από το σούνιο μέχρι την Κόρινθο και συνοψίζει τη σχέση της πόλης με τη θάλασσα. Η ασυνάρτητη γραμμική πόλη της νεωτερικότητας και η θελκτική μεταφυσική του αττικού τοπίου υφίστανται εδώ αδιαχώριστα. Αυτή η γραμμική πόλη συχνά υπερισχύει της καλής ή κακής αρχιτεκτονικής που περιέχει. Οι ψυχικές προβολές μοιάζουν αναπόδραστες. Το τοπιογραφικό επίτευγμα είναιια υπό ακριβώς: Παρ'όλες τις υπερβολές της τουριστικής ψύχωσης, στην παραλία ο χρόνος μένει στάσιμος. Η θάλασσα καταπίνει επιδέξια το μέλλο. Παραφράζοντας τον V.B. Yeats μπορούμε να πούμε ότι ακουμπώντας τη θάλασσα "το τέλος της πόλης είναι η γαλήνη".

03

You can't stop walking the streets and trying to get under the city's skin because if you settle in your own little hole, she'll change so fast that by the time you wake up, she won't be yours anymore..."

...the street is an image of freedom and paradoxically of violence.

02

What bodies are doing on the street when they are demonstrating, is linked fundamentally to what communication devices and technologies are doing when they "report" on what is happening in the street. These are different actions, but they both require bodily actions. The one exercise of freedom is linked to the other exercise, which means that both are ways of exercising rights, and that jointly they bring a space of appearance into being and secure its transposability. Although some may wager that the exercise of rights now takes place quite at the expense of bodies on the street, that twitter and other virtual technologies have led to a disembodiment of the public sphere, I disagree. The media requires those bodies on the street to have an event, even as the street requires the media to exist in a global arena. But under conditions when those with cameras or internet capacities are imprisoned or tortured or deported, then the use of the technology effectively implicates the body. Not only must someone's hand tap and send, but someone's body is on the line if that tapping and sending gets traced. In other words, localization is hardly overcome through the use of a media that potentially transmits globally. And if this conjuncture of street and media constitutes a very contemporary version of the public sphere, then bodies on the line have to be thought as both there and here, now and then, transported and stationery, with very different political consequences following from those two modalities of space and time.

01

To attack the body is to attack the right itself, since the right is precisely what is exercised by the body on the street. Although the bodies on the street are vocalizing their opposition to the legitimacy of the state, they are also, by virtue of occupying that space, repeating that occupation of space, and persisting in that occupation of space, posing the challenge in corporeal terms, which means that when the body "speaks" politically, it is not only in vocal or written language.

01

TERRITORY

...the reference to the body as a fundamental frame of reference for our understanding, is to be abandoned- language is "inhuman". The process thus has three phases: (1) primordial territorialization as the "assemblage of bodies" - an organism marks its surroundings, its exchanges with it, in a texture of affective inscriptions, tattoos, and so forth; (2) deterritorialization- passage to the immaterial, virtual production of sense- marks are freed from their origins (enunciator, reference); (3) reterritorialization- when language turns into a medium of communication, pinned down to its subject of enunciation whose thoughts it expresses, to the reality it designates.

02

What do we realise from all this? That the contemporary Greek culture is a kind of "schizoid" culture with all the traits of a cultural neurosis, the necessary symbolic expressions of conflicts, the "deferred" fantasies and above all the multiple fusions between desires and defenses. For that reason it lies not in a solid area but in the outskirts and flows, at the joints and junctions, on the fringes and foothills. It exists thanks to the gaps and the multiple assemblages. It thrives in the paroxysmal tensions of territorialisation, deterritorialisation and reterritorialisation. Its objective is, in a way, wavering or fluctuation, if you will, and hence vagueness. In other words, it is an open circuit of tensions which we can follow in any direction upon this pattern of "East and West, North and South." so if we wanted to define contemporary Greek culture, we would say it is this very route which turns into an event, incorporating the jumbled passages which rearrange its ingredients.

01

03

01

When you develop a narrative you need to develop a storyline. In the development of a story, the intelligence of the characters and the situation validate the story. Territory is a term that is of interest to me because there is a multiple disorder in a territory. It clearly cannot be reduced in one way. I really prefer an attitude of weaving relationships rather than to create a symbolism of the characters. Weaving a story of relationships of characters creates a psychological complexity. And in a project it is the same, you have many entrances, many possibilities of reading, many possibilities to be affected by your situation, and it's interesting how to weave them together to produce the building, to keep this complex story with all the characters intact from the beginning to the end. And to avoid minimizing or reducing this woven story to one way—be it a technological, biological, or construction one—to leave open the possibility for the narration to go further, even after the building is constructed. That is really important for me, specifically with the buildings we are creating, which try to let the doors open, to unfinished the stories.

02

...an antimetaphysical attitude. Each in his or her own way contributes to the unfinished genealogy of the modern-Greek condition, which does indeed acquire the characteristics of a sediment. It is all about the pending matter of a cancelled return and exploration of a series of representations of our collective self- of territorialisation and deterritorialisation, relaxation and overexcitement, overcompensation and loss, integration and disintegration.

03

TOMB

Locus Erectus | oral constellations

01

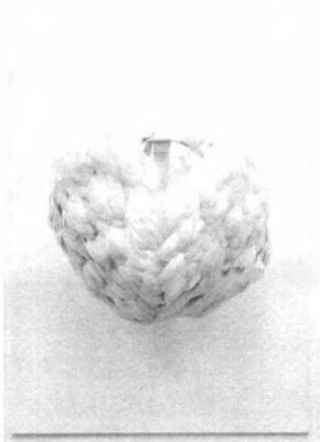
TOOL

Sensitivity of Bachelor and production method will attract, among others, the Bride who will shoot at him.

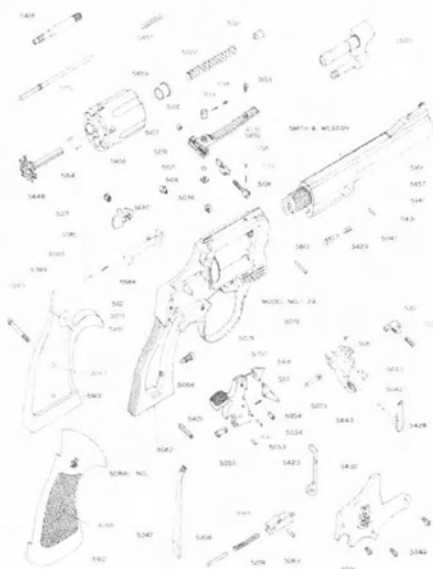
01

02

03

04

This was when the poet, in portraying Mervyn, cries: "he is beautiful...like the chance meeting of a sewing-machine and an umbrella on a dissecting-table".

05

06

01

02

03

04

01

02

03

VOULIAGMENI

01

02

03

01

02

VOULIAGMENI

ΙΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ Ζ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΡΑΛΛΥ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ,, **1959** 28 — 30 Μαΐου 1959

Α' ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΦΕΤΗΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

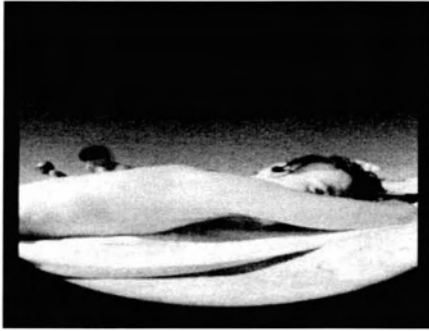
Σταθμός Έλεγχου	χιλίτρα	σύνολ. χιλ.	χρόνος
1. ΑΘΗΝΑΙ			Αφετηρία
2. ΣΟΥΝΙΟΝ	Σταθμός	Έλεγχου	Διελύσεως
3. ΤΥΜΒΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ	148	148	2,28"
4. ΣΧΗΜΑΤΑΡΙΟΝ	Σταθμός	Έλεγχου	Διελύσεως
5. ΟΥΡΑΙ	00	000	1,30"

01

5

02

01

02

03

ΝΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

**αίρα είναι καθαρή
ΟΛΥΝΘΗ ΑΠΟ ΚΑΥΣΑΕΡΙΑ**

ήνας και
μην από
πλευρά
των αέ
των αέ
Πειραιά,
Σολομ
πτολέω
μού της
στην π
αίθαλα.

νωσε ότι τα παρίσματα της έρυνος, ή όποια άρχισε πρόσ των, σχετικά με τήν ρύπανση της άτμοσφαιρας, δεν είναι καθόλου άνοσηρα.

● **ΕΙΔΙΚΑ** για τον Πειραιά, ή έρυνα είχε γίνει σε έποχη κατά την όποια έκινον άρκετα ακαθουριόριστα κλοία, ενώ σήμερα τα περισσότερα κλοία είναι ήθελκωμένα. Πάντως, προσάβει τα ύπουργία Κοινωνικών Υπηρεσιών παρακολουθεί με προσοχή το πρόβλημα και παρεμβαίνει όπως σε περιπτώσεις, κατά τις όποιες άναβαίνουν μεμονωμένες έστιες μόλυνσης μιας συγκεκριμένης περιοχής. Στην προσπάθεια του αυτή, κολύ σε συνεργασία και τις επιχειρήσεις και τους ήθιδες.

ΠΙΣΤΙΚΑ Η ΑΣΚΗΣΗ "ΒΕΛΟΣ 69"

ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ή ("Ερυθραί) της Θήβας

λων Δυ
Αγγελης,
ν περιό.
ν παρα.
της ά.
άνδπτμ.
νδίοπέ.
ροματική
του πα.
ν "Αλξι.
Μάξις,
λοκπτι.
μαχιπτι.
ροπορί.
της έπι.
ροκαλού.
του Νου
γορίτης,
ίας άν.
και άλ.
αι άξιω.

ματικοί των τριών κλάδων των 'Ενόπλων Δυνάμεων.

Διά μίαν ακόμη φοράν, κατά τήν διεξαγωγήν της άσκησης «Βέλος 69» κατεβίχθη το άμοιόσιον πνεύ. με συνεργασίας μεταξύ των Μο. νόδων, ή έξοχος επαγγελματική κ. τάρτιση των άξιωματικών και ή άρτια εκπαίδευση των άνδρών, έν συνδυασμύ με τό ύψηλό ήθικό του Στρατού.

● **Αντιστράτηγος** κ. 'Αγγελής συνεχάρη τους Διοικητές των Μο. νόδων για τήν έπιτυχή εξέλιξη της άσκησης, ή όποια απέλευσε θετική ένδειξη όχι μόνο της μαχιπτικής άξίας και έτοιμότητος του Στρατού, αλλά και της προόδου ή όποια συντελείται στον τομέα της εκπαίδευσης των 'Ενόπλων Δυ. νόμων.

**458 ΚΕΡΑΙΣΕ 200.000 ΔΡΑΧΜΕΣ
ΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ**

του 'Ε.	56686	56853	59099	59561	62832
των άρι.	63919	67802	68921	70785	71420
τα ποσά:	73951	76732	77058	78118	78899
0 Δραχ.	79138	84251	84276	89484	95646
00	95992				
00	102170	102951	105077	107086	
00	108223	108554	116717	118050	
00	118468	119043	120959	121104	
00	122265	123406	124707	125581	
00	126125	127186	128790	128870	
00	'Από 3.000 δραχμές κέρδιαν οι				
00	άρηθοι:				
00	340	969	1841	2000	2139
00	2610	3548	4461	7833	8792
00	9174	11479	13446	14173	16779
00	17319	18004	18898	18968	19344
00	20136	20252	21973	25129	26007
00	26541	27123	29047	29080	35506
00	36197	39214	39935	43834	46527
00	48535	49006	49664	52188	52631
00	52878	53257	53421	53878	54113
00	54933	55649	56863	57572	58040
00	59337	60746	61526	65089	66216
00	67481	68780	68844	68880	68895
00	69131	69658	71100	71193	72437
00	74020	74758	75529	78131	78479
00	80407	81274	84367	84734	85276
00	85625	93211	93272	95455	96545
00	97263				

● **ΟΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ** είναι κοινά όργανωμένοι και διαθέτουν μάλιστα φορητούς πομπούς και δέκτες, με τους όποιους επικοινωνούν προς συντονισμό των κινημάτων τους. Σε πολλά αυτόκινητα βάθους φωτιά και σε συζήσια με τήν μηχανή να λειτουργή, τα έξαπολιους ελεγόμενα έναντιον των αστυνομικών. Οι Καθολικοί έχουν ένθαρρυνθή από τις ήθλώσεις του πρωθυπουργού της 'Ιρλανδικής Δημοκρατίας κ. Λύντς, ό όποιος έζητησε να παύσει ή διχοτόμηση της χώρας και να μη έπέμβουν άγγλικές δυνάμεις στην Βόρεια 'Ιρλαδία.

● **Ο ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ** ύπουργός 'Εσωτερικών κ. Κόλλιγγαν έπιστράφη έπισημασμένον και τήν Αθήνα από τις διακοπές του και τήν ίδιο πιθανόν να κινή και ο πρωθυπουργός κ. Ουίλσον. 'Η Βρετανία μάλιστα, άπείριψε τό αίτημα της 'Ιολανδικής Δημοκρατίας περί άποστολής δυνάμεως ελιονέσεως του ΟΗΕ. Σε άνακοίνωσή του Φόρβιν 'Οφες και τήν 'Υπουργείον για τήν σχέση με τήν Κοινοτιλία άναφέρεται ότι οι ύποθεσις της Βόρειας 'Ιρλανδίας, ως τμήματος της Βρετανίας, άποτέλου έσπαιτικό θέμα. 'Επίσης άνακοινείται ότι ή Βόρεια 'Ιρλανδία θέ παραμείνη τμήμα της Βρετανίας ίε' όσον συμφωνήσιν προς αυτό ό λαός της έπαρχίας και τό κοινοβούλιο.

ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

**Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ
ΒΑΣΙΛΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, 14. Ρώ- ύπτο.—Οι διακοπές του βασίλειος 'Ιντρής της Λιβύης, που κατέλυσε σε πολλές ξενοδοχείο του Βασίλειου, άπειλούνται από άπειρία του προσωπικού των ξενοδοχείου τούτου. 'Ο βασίλειος έθεσε προχθές έδα για ήθικτική επίσηξη και έννοκισσε τρεις άρροφους του ξενοδοχείου, του όποιου τό προσωπικό σχεδίαζε να άπείρηση. 'Εκπρόσωπος της Ενέσεως του προσωπικού έβήλασε ότι κατά συμφέροντα των ύπαλλων έχουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα από τήν άνάπαυση του ήγερνοσ.

**Σέ φυλάκιση
είκοσι ήμερών
οι 4 γυμνιστάι**

Οι τέσσερις άνδρες που κολυμπούσαν με άδεια περίβολή προχθές τό μεσημέρι άναμεσα σε άλλους λουόμενους σε ένα λιμανάκι της Βάρκισης, παρεμπόδιον χθές στό Αυτόθωρο Πλημμυροδίκείο Πειραιώς και κατεδικάστησαν σε 20 ήμερών φυλάκιση ό καθένας, για πρόκληση σκανδάλου. Οι κατεδικασθέντες είναι οι έξής: Γ. Σουτάν, 36 έτών, Κ. Φαλασσίνος, 28 έτών, 'Ανδρ. Πατισσαργίου, 38 έτών και Ευστ. Καλλιπής, 45 έτών.

μίου κ. Βάν Ντιν 'Βόλτ. 'Ο άπαμύγευ, τώ όποιου ή ταυτότης δεν άπεκαλήθη, λέγεται ότι είναι έπιχειρηματίας στην Πρωταρία. Ούτος συνελήθη χθές υπό τής 'Αστυνομίας κοντά στό σημείο, όπου ο σύζυγος της άπαμύγευ είχε διαταχθή τηλεφωνικά να δώση λύτρα για τήν άπελευθέρωση της συζύγου τού.

● **Ο ΝΤΑΙΒΙΝΤ** Θράβελ, ό όποιος έκέρβια 10.000 λίρες στελέινε να ένο στοιχίμα, κατά τό όπαιο είχε ύποστηρίξει ότι άνάρωτος θα έθασιν στην Σελήνη από τώ 1971. Διεύ. σε μικρό μέρος από τό κέρβος του αυτό, για να πραγματοποιήση κρουαζιέ, τώ είναι ηλικίας 26 έτών, άπεφάσισε να διοδηθή 450 στελέινες για να γορή τήν μεγάλα όψη πριν έπιστρέψη στό έργαστάσιο, όπου έργάζεται ως τεχνικός.

● **Ο ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΝΟΙ** Αιγύπτιοι ύπουργοί δεν δύνανται να έργασθουν σε νέες έπιχειρήσεις πριν συμπληρωθούν νέντε έτη από τής παραίτησής τους. Τούτο, σύμφωνα προς πληροφορίες της "Άλ 'Αχράμ", όρίζει νέο σχεδίο νόμου.

● **ΤΟ ΣΑΛΒΑΔΟΡ** και ή 'Ονδούρα άντάλλαξαν χθές τήν νύκτα συμπόλιους πόλεμου. 'Απληθεώθησαν 58 σιχλωμάτι της 'Ονδούρας και 27 τώ Σαλβαδωρ. 'Η άντάλλαξη έπραγοταποήθη υπό τήν αιγίδα του διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού και τώ 'Οργανού 'Αμερικάνων Κράτων.

● **Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ** της Ισραηλίνης πόλεως 'Ελλάθ ήγήθη να εκδίκησθ τήν ύπόθεση δύο 'Αμερικάνων εμπήνικ, κατηγορούμενων έτι κατά τή άπία. Οι δύο κατηγορούμενοι είχαν έμπαυθή ένόπιον τώ δικαστηρίου ή μολία ές τους ώμους και με γενειόδια έπίσης μορική και άστίνια. 'Ο δικαστής έπλήρωσε έξ ίδιου να κοουκτική της χαίτησε τών δύο 'Αμερικάνων εμπήνικ. 'Όταν ούτοι ένενοήσθον υπενήτως, κοουκτική και έυρισμένοι, τους έτιμώρησε με δολοτότα πρόστιμα.

● **ΕΠΙΣΗΜΟΙ** άνακοίνωθη στό Βιέννη ότι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Αυστρίας κ. Φρανξ Γιόνας θα έπισκεψθ τήν Ρουμανία μεταξύ 11ης και 17ης Σεπτεμβρίου, κατόπιν προσάλευσε τώ πρόεδρο κ. Τσαουσκescu.

● **ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ** άγγλικού νοσοκομείου άνακοίνωσιν άποφύ ότι ή κατοστωση της όγας του κ. Τσάρλες Χέιτρικ, τώ τρίτω άνθρώπω στον όποις έγινε μεταμόσχευση καρδιάς στην 'Αγγλία και ό όποιος, ως είχε άνακοινωθή προσέβληθη κ σπληνικό νοσήματος διελύοται συνεχώς. 'Ο κ. Χέιτρικ ύπεβλήθη σε έγχείρηση μεταμοσχεύσεως καρδιάς πρό τριμήνου.

● **ΑΠΟ** τήν 'Αστυνομία τώ Νοέμβρι άνακοινώθη ότι τό άπρω τό όποιου κατηγορείται ότι έλοφόρησε τό ύπουργό Οικονομικού Προγραμματισμού της Κένια Τζο Μπόια, είχε εκπαίδευθή στρατιωτικώς στην Βουλγαρία. Πρόκτιον περί τώ 'Ισαάκ Ντάγκια Νορόκι ό όποιος έβλήωσιν επί εκπαίδευσης έπιτετραία στη Βουλγαρία ως σπασιούτι και στον χειρισμό ποδώνων όπλων.

ΕΝ ΟΦΕΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

'Η Λαϊκή Κίνα μεταφέρει

πυρηνικές βιομηχανίες

καί ένισχύει τά σύνορα

VOULIAGHMENI

Ο Σύλλογος Υπαλλήλων και Έργα-
τοτεχνιτών ΔΕΗ — ΠΑΠ εξέδωσε ανα-
κοίνωση, με την οποία εδωποιεί το Κοινό
να λάβει τα μέτρα του, γιατί πιθανόν
να διακοπεί η παροχή ηλεκτρικού ρεύμα-
τος, λόγω της άπαιρίας, την προσεχή
Δευτέρα. Η άπαιρία, τονίζει, γίνεται,
γιατί το προσωπικό συνάντησε ανέυδο-
τη άρνηση για την Ικανοποίηση των δι-
καιών και νομίμων αιτημάτων, τα όποια
συνίστανται στην διατήρηση των κεκτη-
μένων δικαιωμάτων του. Όπως είναι
γνωστό, στην άπαιρία της προσεχούς

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

Τά έκκερη ζητήματα που άπασχο-
λούν τούς δημοσίους υπαλλήλους έβασε
ή ΑΔΕΔΥ υπ' όψη του ύπουργού ανα-
πληρωτού Συνταγματικού και Προγραμμα-
τισμού. Κατά τού χρεσίου διάβημά τους,
τά μέλη της Έκτελεστικής Έπιτροπής
της ΑΔΕΔΥ ζήτησαν από τόν κ. Έυτα-
ξία τήν Ικανοποίηση τού μισθολογικού
αίτηματος και τής αυξήσεως των συντά-
ξεων. Τόνισαν δε ότι έπειτεί ή χορήγη-
ση οικογενειακών έπιδομάτων, δεδομένου
ότι μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι, εξ όλων
των εργαζομένων Έλλήνων, δέν τά λαμβάνουν.

ΝΑ ΕΠΕΚΤΑΘΗ ΤΟ 7ΩΡΟ

Νά επέκταθί τó 7ωρο σέ όλόκληρο
τό προσωπικό που άπασχολείται στην
«Βιαμάξ», ζητεί τό σωματείο τους. Μίχρι
τάρα ή έταιρία έπίδειξε στοργή στους
εργαζομένους της, και τούτο συνηγορεί
για τήν Ικανοποίηση τού αίτηματος, δε-
δομένου ότι μόνο μικρός αριθμός άπασ-
χολομένων σ' αυτήν δέν εργάζονται
έπί 7ωρο — τονίζει τό σωματείο. 'Η
επέκταση τού 7ώρου σ' όλους τούς ερ-
γαζομένους, ύπογραμμίζει, θα έχη ύ-
μενεις έπιπτώσεις έπί τής παραγωγικό-
τητας, γιατί τότε όλοι, υπάλληλοι, έρ-
γάτες, χαρτίτες, θα εργάζονται μέ πε-
ρισσότερο κέφι.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΘΕΑΤΡΩΝ

Διάβημα έκανε ή Διοίκηση τής Έθνι-
κής Πανελλαδικής Όμοσπονδίας Συντα-
ξιούχων ΙΚΑ στόν ύπουργό Άπασχολή-
σεως κ. Άλεξιάδη, σχετικά μέ τό ζή-
τημα τής χορηγήσεως δωρεάν εισιτηρίων
των θεάτρων και στους συνταξιούχους.
Κατά τό διάβημα τόνίσθηκε, ότι οι συν-
ταξιούχοι έχουν αντίθετα, περισσότερο
άπό κάθε άλλον, χορηγήσεως εισιτηρίων,
γιατί οι συντάξεις τους, πενιχρότερες
στό σύνολό τους, δέν τούς έπιτρέπουν
νά παρακολουθήσουν θέατρο. 'Ο κ. ύ-
πουργός ύπεσχέθη ότι οι άνάπηροι και
όι γέροντες συνταξιούχοι θα τήχουν τής
στοργής τής Έργατικής Έστίας σύν-
τομα.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

Κατάργηση τής ενίσιας έπιτροπείδος,
τροποποίηση τού Ν.Δ. 3395/55, αύξηση
τόυ συντελεστού δεικτερομενών άνα-
λαών, έρω τών αδίκιων τού μισθολο-
γίου και Έγκριση τών τροπολογιών που
έκανε τό Ταμείο Άλληλοδωθειαις, ζήτη-
σαν οι σιδηροδρομικοί, που είναι μέλη
τού σωματείου «Λαρισσιέκος», κατά τήν
χρεσινή γενική συνέλευσή τους, που έ-
γινε στό Έργατικό Κέντρο Πειραιώς.
Έγκρίθηκε σχετικά άφίσημα, τό όποιο
θα έπιδοθί στους άρμολούς εντός τών
ημερών.

— Νά σταματήσουν οι διώξεις συν-
δικαλιστών - στελεχών τής Ένώσεως
Διοικητικού και Οικονομικού Προσωπι-
κού ΔΕΗ, ζητεί τό Γενικό Έργατικό
Κέντρο.

T. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Κηδείες

Τόν λατρεύτón μας σύζυγον και φίλο
ΑΛΑΚΗΝ ΣΑΧΙΝΗΝ
έτιών 29
θάνατο κηδεύομεν σήμερα Πέμπτην και
ύπνοι 5 υ.μ. — εκ τού Γενού υ.μ. Άν

«ΕΠΙΔΕΙΞΙΟ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ»

ΒΟΛΟΣΙ, 25. Τού άντα

Σήμερα αναμένεται ή από-
κοινοβουλευτική Βόλου για
Βολιώτη, 42 έτών, που κατά
τό φόνο τής Ιβχρονής βοσκ-
τούλας Κασοφίλη που έ-
στις 4 Φεβρουαρίου 1973
τεποθεσία τής Σκιοθου κ
ληνος.

"Ηδη ο εισαγγελεύς ζήτ-
τού Βολιώτη κατά τη χρε-
άγροσύνη του, ενώ ο κατηγο-

ΕΙΔΗΣ μέ λίγα λόγια

ΤΡΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Τρία σεμινάρια όργανών
προσεχή έδωμάδα, ή Έλλη-
πρία Έπιχειρησιακών Έρευν-
α) «Συντήρηση και άντικα-
πλοήκοιο έξοπλισμού», β)
προγραμματισμός και έλεγχο
προς», και γ) «Συνεδιασμο-
ματισμός - προτύπολογισμο-
ριες τηλ. 619.892.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΚΟΛΟ

Ένδεκα ακάλοθοι προσ-
των προεδρία στην Βόρι
έπαικείθησαν χρές τήν Κ
ένημερώσαν υπό τού υ
Μπράβου έπί θεμάτων τών
βάλας, Δραμας, Σερρών,
της και Έβρου.

ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΑΥΡΙΟ

Τό ύπουργείο Έθνικής
Θρησκευμάτων θα δέχθί
Παρασκευή, από 12—2 μ.
Σαββάτου.

ΔΕΧΘΗΚΕ ΕΠΙΣΗΜΟ

Ό πρωθυπουργός κ. Στ
δέχθηκε χρές τόν αρχιερέ
να πρόσβρο τού Συμβουλίου
και Κοινωνικής Έκπαίδευ-
μανίας κ. Νουμήτριου Πο-
σης δέχθηκε τόν πρέσβη
στην Άθήνα.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΑΥΤΟΚ

Εισαγωγείς μεταχειρισμέ-
των έπισκεψήσαν τόν ύφ-
πορίου και συζήτησαν ζ
τους άπασχολούν.

ΒΟΛΕΣ ΑΠΟ ΠΟΛΕΜ

Άυριο, τό Σάββατο κα-
κή, από τίς 9.30 π.μ. —
έκτελεσθούν τινά από πλ
λου στην περιοχή τού πεδίο
γούσης.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΥΔΡΟΛΟ

Συνεχίζονται οι έργασια
Έλληνιστών Σεμιναρίου Ούρ
όργανώθηκε από τό ύπουρ

Φαρᾶς βρήκε

ΠΤΩΜΑ ΒΡΕΦΟΥΣ ΣΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑ

Μέ πέτρα στό λαιμό

Ένα πτώμα άρτιγέννητου βρεφους
βρέφους, άπασχολεί από χρές τό 6ο
Λιμενικό Τμήμα Γλυφάδας. Τό πτώ-
μα τού βρέφους βρέθηκε από έρασι-
πέχνη φοιρά σέ άπόσταση 2 μέτρων
άπό τήν άκτή σέ ένα από τά λιμε-
νάκια τής Βαρκιζας, παρά τό 24ο
χιλιόμετρο, τής παραλιακής λεωφό-
ρου Σουνίου. 'Ηταν δεμένο μέ ένα
σχοινί από τό λαιμό και φουνταρι-
σμένο μέ μία πέτρα στό βυθό.

Τό μικρό πτώμα μεταφέρθηκε στό
Ναυροτομείο Άθηνών, ενώ τό Κεν-
τρικό Λιμεναρχείο Πειραιώς διενερ-
γεί έρευνες για να βρή τή μάνα, ή
όποια καθ' όλες τίς ένδοξείες θέλη-
σε να εξεφάνισθί τό παιδί της, έπειδή
προερχόταν εκ κλημιγμίας. 'Η Ια-
τροδικαστική έρευνα, εξ άλλου, θα
έπιβιώξη κα εξεκριώσθω άν τό άτυ-
χο βρέφος σκοτώθηκε πριν ριχθί στη
θάλασσα, ή άν γεννήθηκε νεκρό και
άπλώς ή μητέρα τό εξεφάνισε.

Ο καιρός σήμερα

● ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΡΥΟ

Πρόγνωση Μετεωρολογικής Έγπηρεσίας
(24.10.73, ώρα 11,30 π.μ.) :

Διά σήμεραν Πέμπτην προβλέπονται εις
ολόκληρον τήν χώραν ηξηήμενοι νεφώσις
μετά βροχών ώς και τοπικών καταγίδων.
Οι άνεμοι θα πνέουν εις μέν τήν δυτι-
κήν Έλλάδα εξ ανατολικών διευδύσεων
μετριοι έως Ισχυροί (4—6 μπωφόρ) εις
δέ τας ανατολικάς περιοχάς βορειοανα-
τολικοί Ισχυροί έως σφοδροί (6—7). 'Η
βάλασσα εις τό Ίόνιον θα είναι τεταρο-
γμένη έως κυματώδης. Εις τά ανατολικά
πελάγη κυματώδης έως λίαν κυματώδης.
Εις τά ανατολικά πελάγη κυματώδης έως
λίαν κυματώδης. 'Η θερμοκρασία θα ση-
ματωδώς ημερομηνία ημερομηνία ημερομηνία
ΑΠΙΠΗΚΗ : Διά σήμεραν Πέμπτην και

ΥΠΟΒΙΒΛΙΟ ΜΕΝΙΠΡΑΝΤ

καί ὁ 'Όλαφ Πάλμε

ΜΙΛΑΝΕ ΣΤΑ «ΝΕΑ»

- γιά τή συμπαράσταση σέ μιά σοσιαλιστική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ
- γιά τόν κ. Α. Παπανδρέου
- γιά τήν άνοδο τών σοσιαλιστῶν στήν Εὐρώπη

'Ο κ. 'Όλαφ Πάλμε στήν 'Αθήνα

'Ο κ. 'Όλαφ Πάλμε, ηγέτης τού σοσιαλιστικού κόμματος τής Σουηδίας, φθάνει στήν 'Αθήνα τὸ πρωὶ τής Πέμπτης, σάν προσκεκλημένος τού Δημοσιογραφικοῦ Ὄργανισμοῦ Λαμπράκη.

'Ο κ. Πάλμε, ὁ ὁποῖος θά παραμείνει μέχρι καί τῶν ἐκλογῶν, θά εχει ἐπαφές με' Ἕλληνας πολιτικούς καί θά ἐπισκεφθεῖ τήν Κρήτη.

Τραυμάτισε τή σύζυγο, τήν ἔριξε σέ γκρεμό, «σκηνοδέτησε» τροχαίῳ

ΧΤΥΠΗΣΕ τή γυναίκα του με' πέτρα στο' κεφάλι, τήν τραυμάτισε σοβαρά, τήν πέταξε ἀπό τὸ αὐτοκίνητο σέ γκρεμὸ βάθους 10 μ., ξάπλωσε ὁ ἴδιος στήν ἀσφαλτο καί σκηνοδέτησε τροχαίῳ ἀτύχημα.

Δράστης φέρεται ὁ φαρμακοποιὸς Νικόλαος Στ. Δημητριάδης, 28 χρόνων. Θύμα εἶναι ἡ γυναίκα του 'Ελευθερία, 23 χρόνων. Αἰτία, οἰκογενειακὴς διαφοράς πού ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στο' ἀντρώπου, πού μένει στήν ὁδὸ Κοντοσταύρου 9 (Καλαμάκι).

Τὸ Σάββατο, στίς 11 π.μ., σέ βραχιόδες σπείρο στο' δεύτερο λιμανάκι τής Βουλιαγμένης, βρέθηκαν ἀπό πολίτη ματωμένο ἀνδρικό ποικάμισο, ἀνδρικό ρολοὶ καί διάφορα εἶδη πού ἀνήκαν στο' Νικ. Δημητριάδη καί τήν γυναίκα του.

'Από τήν ἀστυνομική ἐρευνα πού εἶναι διαπιστώθηκε ὅτι ὁ Νικ. Δημητριάδης καί ἡ γυναίκα του, στίς 2 τὸ πρωὶ τού Σαββάτου, λογομάχησαν στήν περιοχή πού εἶναι τὸ δεύτερο λιμανάκι Βουλιαγμένης. Ὁ Νικ. Δημητριάδης χτύπησε τή γυναί-

κα του με' τὰ χέρια καί τήν τραυμάτισε σοβαρά στο' κεφάλι με' πέτρα.

Στὴ συνέχεια, τὴ μετέφερε με' τὸ ΡΤ — 7779 Ι.Χ. αὐτοκίνητό του στο' 22ο χιλιόμετρο τής ὁδοῦ 'Αθηνῶν — Σουσιού. Ἐκεῖ ἔριξε τὸ αὐτοκίνητο πρὸς τὸν γκρεμὸ καί πέταξε τήν γυναίκα του σέ βάθος 10 μ. Ὁ ἴδιος ξάπλωσε στήν ἀσφαλτο παριστάνοντας τὸν τραυματισμένο. Ὁ Νικ. Δημητριάδης προσπάθησε με' τὸν τρόπο αὐτὸ νά σκηνοθετηθεῖ τροχαίῳ ἀτύχημα.

'Η 'Ελευθερία Δημητριάδη μεταφέρθηκε, ἀρχικά, στο' νοσοκομεῖο Βούλας καί μετὰ στο' ΚΑΤ. Ὁ Νικ. Δημητριάδης συνελήφθη, κρατεῖται ἀπὸ Ἀστυνομικὸ Τμήμα Βουλιαγμένης καί ἀνακρίνεται...

ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΗΝ ἔκταση πλέον τού ἔκλογικοῦ

ΑΥΤΟ εἶναι τὸ συμπέρασμα στο' ἀποτηρητές, Ἕλληνας καί ξένοι, μετὰ συγκέντρωση τού λαοῦ τής μακεδονίας τέρστιο σέ ὄγκο πλήθος ἀποθεῖν Ἄνδρεα Παπανδρέου με' πρωτοφανῆς ὤρες τὰ ὅρια ἑνὸς πολιτικοῦ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ τής Θεσσαλονικῆς αὐτὴ πού ὑπόρρισε νά δοῦν οἱ τριχιλιάρδες κάτοικοι τής συμπτρωτεύν Σαββάτου κί ὡς ἀργά τὸ βράδυ μετὰ μέχρι στιγμῆς γνωστὰ μέτρα. ἔπερασθησαν.

'Αλλὰ δέν εἶναι μόνο αὐτὴ καθεαυτὴ ἡ συγκέντρωση — τὸ πλήθος τής πού μετρίεται με' ἑκατοντάδες χιλιάδες, ἡ ὑποδοχὴ τού προέδρου τού ΠΑΣΟΚ στὴ Θεσσαλονικη, πού «μετρίεται» με' μιά φορὴ 20 χιλιομέτρων πού σπημάτισαν χιλιάδες αὐτοκίνητα καί κἀθε εἶδους μεταφορικά μέσα, οἱ ἐκθη-

— Πάει κί ὁ Λευκὸς Πύργος!
— Ὁ... Πράσινος ἀρχηγέ.
(Τού Κώστα Μητροπούλου)

λώσεις πού ἔπερασσαν καθὲ φαντασία — πού κάνει βέβαιο τὸν ἔκλογικὸ βῆριμμο.

Ἐντυπωσιακὴ

Εἶναι καί ἡ ἴδια ἡ ἐντυπωσιακὴ ἐμφάνιση τού ηγέτη τού ΠΑΣΟΚ πού με' τήν ὀμιλία του — πού ἦταν τὸ Πρόγραμμα Ἐξουσίας τού ΠΑΣΟΚ, ὅπως εἶχαν γραφεῖ τὰ «ΝΕΑ» — καί με' τὸν τῶν τής οἰγουρίας πού εἶχε ἡ ὄλη του ποσοστία στο' ἔθμα, ἔδωσαν στούς συγκεντρωμένους καί στο' ἑκατομμύρια τῶν τηλεθεατῶν τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ κ. 'Α. Παπανδρέου θά εἶναι ὁ ηγέτης μιάς μεγάλης πλειοψηφίας στήν ἀστανική Βουλῆ.

Τὸ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τής ἐκλογικῆς ἀναμέτρησης ἔχει κριθεῖ ὀριστικά μετὰ καί τή Θεσσαλονικη, τὸ ὑπογραμ-

Locus Fractus | oral constellations

Σε αιματοχυσία στην ασφαλτο οδηγούν οι αυτοσχέδιοι αγώνες ταχύτητας με μετασκευασμένα αυτοκίνητα στην παραλιακή λεωφόρο, στα λιμανάκια της Βάρκιζας αλλά και στη λεωφόρο Βουλαγιμένις, την ίδια στιγμή που η Τροχια αδυνατεί να σταματήσει τα νυκτερινά ράλι που καταλήγουν σε μακελειό. Κι αυτά τα μεταμεσονύκτια «σιρκοί» στους δρόμους της Αθήνας είχαν δύο ακόμη θύματα. Δύο νέοι πλήρωσαν ακριβά την αγάπη τους για την υπερβολική ταχύτητα χέζες τα Επμερώματα στη λεωφόρο Βουλαγιμένις στο ύψος της αμερικανικής βάσης. Το IX αυτοκίνητο με αριθμό κυκλοφορίας ΖΥΑ 7352 που οδηγούσε ο 20χρονος Τραγκουμανίδης Κωνσταντίνος με συνεπιβάτες τον 19χρονο Καλέση Γεώργιο και τον 20χρονο Τζαμαρία Αναστάσιο, ξεκίνητο με υπερβολική ταχύτητα στη λεωφόρο Βουλαγιμένις εξεστράφη από τη τορεία του και «διπλώσε» σε κόλωνα της ΔΕΗ.

Αποτέλεσμα ήταν να συνθλιβούν και να βρουν φριστό θάνατο οι δύο πρώτοι, ενώ ο Αναστάσιος Τζαμα-

Η υψηλή ταχύτητα και οι επικίνδυνοι ελιγμοί οδήγησαν σε μακελειό

ρίας πετάχτηκε έξω από το αυτοκίνητο και μεταφέρθηκε βαριά τραυματισμένος στο Ασκληπιείο Βούλας. Σύμφωνα με μαρτυρίες, ο Τραγκουμανίδης συμμετείχε σε αυτοσχέδιους αγώνες στα Λιμανάκια της Βουλαγιμένις κι αναχώρησε από εκεί ύστερα από απόπειρα της Τροχιας και την ομάδα «Ζ» να διαλύσει περίπου 2.500 θεατές των μεταμεσονύκτιων ράλι. Ο οδηγός του μοιραίου ΙΧ αναχωρώντας από τη Βουλαγιμένι ανέπτυξε μεγάλη ταχύτητα ακολουθούμενος κι από άλλα αυτοκίνητα συμμετεχόντων στα ράλι της νύκτας.

Αρχικός προορισμός τους ήταν η θέση «Βούτα», σε ένα κατφορικό σημείο της λεωφόρου Βουλαγιμένις στο ύψος των Σουμμένων όμως η παρουσία εκεί μοτοσικλετιστών της ομάδας «Ζ» τους αποθάρρυνε να μετατρέψουν τον δρόμο σε

νέα πίστα αγώνων. Επόμενος προορισμός τους φέρεται να ήταν η λεωφόρος Καβάλας στο Παλατάκι Χαϊδαρίου, όπου έχουν μεταφερθεί το τελευταίο χρονικό διάστημα τα ράλι της νύκτας. Σ' όλη τη διαδρομή, σύμφωνα με τις ίδιες μαρτυρίες, το μοιραίο ΙΧ πραγματοποιούσε επιδεικτικούς ελιγμούς, ώσπου συνέβη το μοιραίο.

Πάντως αξιωματικοί της Τροχιας υποστήριξαν ότι «πραγματοποιούνται συχνοί έλεγχοι στην παραλιακή λεωφόρο για τους αυτοσχέδιους αγώνες, όμως οι συμμετέχοντες σ' αυτές ευρισκουν άλλους δρόμους πίστες για εκτόνωση. Πάντοτε φαίνεται να υπάρχουν τσιλιδαδρόμοι που ειδοποιούν για την άφιξη των τροκονομένων και των ανδρών της ομάδας «Ζ» και έτσι είναι δύσκολο να συλληφθούν οι οδηγοί επ' αυτοφώρω».

Όπως φαίνεται όμως σε πολλές περιπτώσεις, οι οδηγοί των μοτοσικλετών και των αυτοκινήτων που συμμετέχουν στις νυκτερινές «κόντρες» επιδιώκουν, ορισμένες φορές, την καταδίκη τους από μοτοσικλετιστές της ομάδας «Ζ» προκειμένου οι αυτοσχέδιοι αγώνες να έχουν γι' αυτούς «συναρπαστικά» συνέχεια με ανταγωνιστές πλέον αστυνομικούς!

► Στοιχήματα στα Θεσσαλονίκη

Παράνομοι αγώνες μοτοσικλετών και αυτοκινήτων (κόντρες), που συνήθως συνοδεύονται με στοιχήματα, διεξάγονται και στη Θεσσαλονίκη. Σύμφωνα με πληροφορίες τα σημεία που γίνονται κόντρες, κυρίως μοτοσικλετών, είναι δύο στη Θεσσαλονίκη. Το πρώτο είναι στο τμήμα της υπό κατασκευή Εγνατίας οδού, στη δυτική πλευρά της Θεσσα-

λονίκης, δρόμος που προσφέρεται για τέτοιους αγώνες, καθώς δεν υπάρχει διέλευση αυτοκινήτων. Κυρίως τις πρώτες πρωινές ώρες μοτοσικλετιστές συγκεντρώνονται εκεί επιδεικνύοντας τις ικανότητές τους στην ταχύτητα. Το δεύτερο σημείο είναι σε περιοχή του δήμου Κορδελιού, όπου οι διοργανώσεις είναι πολύ μικρότερες και περισσότερο σπάινες. «Μεγάλα προβλήματα είχαμε τη δεκαετία του '80, οπότε σημειώθηκαν και δύο θανατηφόρα δυστυχήματα στην περιοχή του Γαλλικού «σταμιού» τόνισε ο διευθυντής Τροχιας κ. Νικηφόρος Τζατζάκης. Ωστόσο και στις μέρες μας αν και οι παράνομοι αγώνες ταχύτητας έχουν περιοριστεί σημαντικά - σύμφωνα με τον κ. Τζατζάκη - γίνονται τέτοιου αγώνες μοτοσικλετιστών και οδηγών ΙΧ ακόμη και σε δρόμους ευρείας κυκλοφορίας.

ελπώνουν το αυτοκίνητο. Οι διαρροές τους εκπνεύονται και στην πλοήγηση της μάρκας. Τα Citroen iaxo vts, Fiat Punto και Peugeot ially αποτελούν την χκαρτηρότητα των νεαρών που κατεβαίνουν νκ Κηφισιάς και τη Μεσογειών. ο τίμονι των Honda vti, Ford και lyundai κρατούν οι προς Δυσμάς νκ Κηφισιάς κάτωκοι.

• Αλλοτε στην Ποσειδώνος...

υπό που συμβαίνει στη Βουλαγιμένις, ο Λίβανης και ο Γκιόρτζης κρησής»-περιόδου της κόντρες πως λένε οι ηλικίας τριάντα και

κάτι σήμερα φανατικοί του είδους που σόκναζαν πριν δεκαεπταετίας στην Άυρα και αργότερα στην Ποσειδώνος για να παρακολουθήσουν τους τότε «παιότες της ασφάλτου» και να βάλουν στοιχήματα.

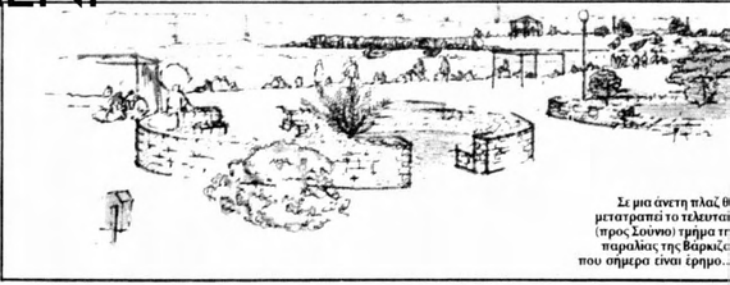
Συνδιασμοί μεταξύ αυτοκινήτου και μηχανής μεγάλου κυβισμού ήταν επίσης επιτρεπτοί, περισσότερα θεματικά, όπως λένε, και με μεγαλύτερο σασπένς. Αυτά όμως πέρασαν ανεπιτρεπτοί, ομολογούν οι «παλιοί» και «τώρα δεν γίνεται πια αληθινές κόντρες με κοινή κλίση και κίνηση» λέει ο Γκιόρτζης. «Τότε η επιβίβαση στη μηχανή

του αυτοκινήτου ήταν ιεροτελεστία που λάμβανε χώρα στο γειτονικό συνεργείο. Τα χέρια έπρεπε απαραίτητα να λερωνθούν ως τους αγκώνες με λάδια και μουτζούρα, την ώρα που οι ευφράταστες πατέντες των ειδημόνων εφαρμόζονταν στον «ασθενή» με κινήσεις νευροχειρουργού. Όσο και να προσπαθούσαν βέβαια, οι αποτελέσματα δεν ήταν όσο εντυπωσιακά και συχνά θανατηφόρα είναι σήμερα. Τώρα τα πράγματα έχουν απλοποιηθεί δραματικά και απαιτούνται πολύ λίγα λιπώδη υλικά για περισσότερα χρήματα. Ο νεαρός αυτοκινιστής δεν έχει παρά να επι-

σκεφθεί τον ηλεκτρονικό για να επεξεργαστεί με το έμπειρο χέρι του το τσιπάκι του εγκλωβισμένου της μηχανής και να αλλάξει τα δεδομένα, με αποτέλεσμα τη ταχύτερη επίταχυνση. Είναι υπόθεση περίπου 100 χιλιάδων δραχμών. Οι νοσταλγοί της εποχής που το να βελτιώσεις το αυτοκίνητο ήταν τέχνη θεωρούν ότι η «μαγεία» του μετασχηματισμού χάθηκε κάπου μέσα σε ένα ιαπωνικό εργοστάσιο. Η πραγματικότητα ωστόσο αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει καμία μαγεία ανθρώποθυτες της ασφάλτου.

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΙ

Οι ακτές αποκτούν «πρόσωπο» ... πλαζ!

Σε μια άνετη πλαζ θα μετατραπεί το τελευταίο (προς Σούνιο) τμήμα της παλαιάς της Βάρκιζας που σήμερα είναι έρημο...

Η ΜΙΑ μετά την άλλη, οι ακτές της Αττικής αλλάζουν «πρόσωπο» και γίνονται πιο προσιτές στους κατοίκους του λεκανοπεδίου, κυρίως τώρα το καλοκαίρι που ο κούσοντας και το νέφος γίνονται ανυπόφορα μέσα στην πόλη.

Το υπουργείο Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημ. Έργων συνεχίζει και φέτος το πρόγραμμα που ξεκίνησε πριν πέντε χρόνια και του οποίου στόχος είναι να γίνουν τα αναγκαία έργα ώστε οι κάτοικοι του λεκανοπεδίου αφενός να μπορούν να πάνε στις ακτές και αφετέρου να βρουν εκεί τις στοιχειώδεις (τουλάχιστον) εξυπηρετήσεις ώστε να μπορούν να χαρούν την θάλασσα.

Πρόκειται για έργα μικρής κλίμακας και μικρού κόστους που όμως μετατρέπουν τις ακτές από σκομυδοτόπους σε πλαζ. Το φετινό πρόγραμμα του ΥΠΕΧΩΔΕ προβλέπει έργα σε πάνω από δέκα ακτές που εκτελούνται ήδη ή αρχίζουν σύντομα.

Σήμερα παρουσιάζουμε δύο τέτοιες επενδύσεις που ΥΠΕΧΩΔΕ σε ακτές της Αττικής: Στη Βάρκιζα (από το τέλος της παλαιάς πλαζ μέχρι

κοντά το κέντρο ON THE ROCK S) και στο πρώτο λιμανάκι της Βουλιαγμένης.

Στη Βάρκιζα

• Στη Βάρκιζα τα έργα έχουν ήδη αρχίσει και τελειώνουν σύντομα. Η συνολική δαπάνη είναι 12.000.000 δρχ. και αφορά στη δημιουργία παρκινγκ αυτοκινήτων, τοποθέτηση καθιστικών, διαμόρφωση - καθαρίσμα της ακτής, κατασκευή προσβάσεων στη θάλασσα, τοποθέτηση κολυθίων για απορρίμματα. Επίσης θα υπάρξει πόσιμο νερό, ντους, φωτισμός κ.λπ.

Τα λιμανάκια

• Στα λιμανάκια της Βουλιαγμένης: Εδώ θα γίνουν κυρίως έργα εύκολης πρόσβασης προς τη θάλασσα, καθιστικά (από πέτρες που υπάρχουν εκεί), θα τοποθετηθούν τέντες, θρανία με πόσιμο νερό, ντους, φωτισμός κ.λπ. Ο προϋπολογισμός των έργων είναι 24 εκατομμύρια δραχμές.

ΑΝΤ. ΠΕΝΙΕΡΗΣ

Αυτή την εικόνα θα παρουσιάζουν σε λίγο τα πρώτα λιμανάκια της Βουλιαγμένης, μόλις ολοκληρωθούν τα έργα που προγραμματίζει εκεί το ΥΠΕΧΩΔΕ

ΟΙΚΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Το νερό της... οργής

ΕΚΑΙΘΑΝ τις κεντρικές θάλασσες της ΕΥΔΑΠ στο Πορτο Ράφτη, αναχαιτίστηκαν με την αστυνομία, απέλασαν ένα όχημα, και για 7 αλόκαβες ώρες παρέμειναν ανασηκωμένοι ζητώντας... νερό.

Οικιστές των περιοχών του Πορτο Ράφτη, από την Περατή μέχρι και τον Άγιο Σπυρίδωνα, αγέρησαν το στενό λιμάνι και αναχαιτίστηκαν στις 3 το μεσημέρι στο δρόμο προς Βραυρώνα, στο σημείο όπου βρίσκονται οι θάλασσες της ΕΥΔΑΠ για την ύδρευση της περιοχής. Τρεις κιαδιές ΜΑΤ δεν κατάφεραν να αναχαιτίσουν τους εξεστραμμένους καταλήψεις. Μετά από «απορροήματα και προσηκωσιμούς» από μέρους των αστυνομικών* οι οικιστές έδειξαν τις θάλασσες και έφτασαν από πάνω συμβολικά μεγάλες πέτρες: «Αγού δεν έχει νερό για μας, δεν θα 'χει για κανέναν» ήταν το κυνικό σύνθημα.

Γιατί όμως τέτοιου ενδιαφέροντος; -Γιατί δεν μπορούν να κορδεύσουν 6.000 ανθρώπους που στερούνται το νερό εν μέσω καλοκαιριού ή μεγάλης ζέσης από τις 26 Ιουνίου. Από τότε οι θάλασσες μας δεν έχουν νερό», λέει στα «ΝΕΑ» ο κ. Ιωάνης Γαβριηλίδης μέλος της επιτροπής για το νερό.

• Έχουμε πληρώσει περίπου 134.000.000 δραχμές εδώ και ένα χρόνο για τον σιδηρό. Με τον ενταξιακό όμως αγώνα που καταπορεύεται η ΕΥΔΑΠ, έχουν νερό και σε άλλες κοινότητες, με αποτέλεσμα να μη φτάνει στις θάλασσες μας περισσότερο για το δουλοπάροισμα και σε κάποιο ψυχοκέντρο. Έχουμε πληρώσει όμως όλοι μας από 126.000 δραχμές. Δεν λέμε να μην πάει το νερό στις άλλες κοινότητες. Εμείς όμως τι θ' απογίνουμε...».

Ποιοί έχουν την ευθύνη γι' αυτή την ταλαιπωρία; Οι κάτοικοι λένε: «Πήγαμε στην ΕΥΔΑΠ και μας παρέλασαν στο Δήμο. Πήγαμε στο Δήμο Μαρκόπουλου και μας παρέλασαν στην ΕΥΔΑΠ. Δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση».

Χτες το πρωί οι κάτοικοι σε λαϊκή συνέλευση αποφάσισαν να προχωρήσουν σήμερα το πρωί σε κατάληψη στο Δημαρχείο Μαρκόπουλου. Γιατί: «Εμείς δεν έχουμε ποιος φταίει, έχουμε όμως ότι να λέγατε τα κλαίοντα».

ΤΑΚΗΣ ΚΑΜΠΥΛΗΣ

13 ΝΕΚΡΟΙ ΣΕ ΤΡΟΧΑΙΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΣΟΥΝΙΟΥ

Η λεωφόρος του τρόμου

Τον περασμένο χρόνο ένδεκα άνθρωποι ξεψύχησαν στην παραλιακή Λεωφόρο Αθηνών - Σουνίου. Στις στατιστικές του επόμενου χρόνου στον αριθμό θα προστεθούν και οι δύο νέες γυναίκες που προσπάθησαν να διασχίσουν ένα κομμάτι του δρόμου-καρμανιόλα, γχες τα ξημερώματα.

ΕΙΝΑΙ ένα από τα πιο επικίνδυνα σημεία της διαδρομής, που, όπως λέει στατιστικά στοιχεία της γαλιάρης, παρατηρούνται τα περισσότερα ατυχήματα: από 290 έως το 31ο χιλιόμετρο Λεωφόρου. Τα άλλα τρία είναι η στροφή μεταξύ Αγίου Κοσμά και Πλατείας Γλυφάδας, φονιάρα στη Λίμνη Βουμβιγγής και οι στροφές στα ανάμεσα της ίδιας περιοχής. Από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο ο δρόμος που ενώνει Δέλτα του Φαλήρου με το κέντρο μεταμορφώνεται σε ένα λεωτο πάραυτα παρανοήσιμα σημείων απουσιάζει, με τους πεζούς να παίζουν τον ρόλο των κορώνων-γράμματα να αποφορτίζουν να τον διασχίζουν καθετί ή να παρατηρούνται κατά μήκος του. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τροχαίας, πλέον κατά το τετράμηνο Ιουνίου - Σεπτεμβρίου, η «λεωφόρος του τρόμου», καταβλήθηκαν 10.000 παραβιάσεις, ένδεκα άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους σε τροχαία, ενώ 21 τραυματίστηκαν. Όσο για τους 239 που

τραυματίστηκαν ελαφρώτερα, κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να πει με ακρίβεια πόσο τραγικές και αρθρικές βγήκαν από τα νοσοκομεία.

«Παρά την αστυνόμευση που κάνουμε σε καθημερινή βάση στην παραλιακή λεωφόρο, σε συνεργασία με την Τροχαία Καλλιθέας, Γλυφάδας, Κερατέας και την Άμεση Δράση, η κατάσταση φαίνεται ότι είναι δύσκολο να ελεγχθεί. Παρ' όλη αυτά πρέπει να επισημάνουμε πως σε σύγκριση με παλαιότερα, όταν τα παρκαραμένα ΙΧ

έβλεπταν σε ορισμένα σημεία και δύο λωφίδες του δρόμου, η σημερινή εικόνα είναι καλύτερη. «Παλιά η παραλιακή ήταν ζούγκλα», ερμηνεύει ο κ. Ηρακλής Τσιμής, αναπληρωτής διοικητής Τροχαίας Αττικής.

Η ύπαρξη πολλών κέντρων διασκέδασης κατά μήκος του δρόμου τους καλοκαιρινούς μήνες, ο ελλειψής φωτισμός του, η έλλειψη γκαρνταμ, αλλά και η ίδια η «διατετρι-

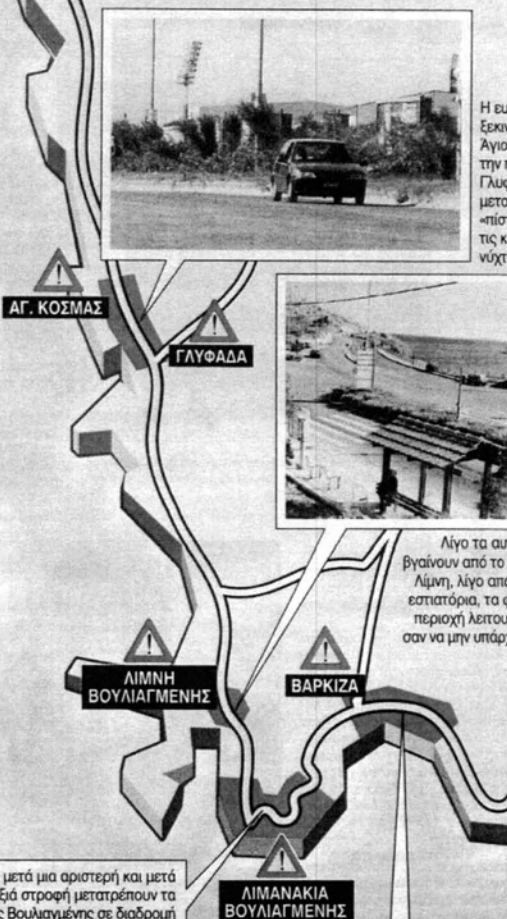
τα» κατασκευή τους (απότομες στροφές, στροφές, λακωνικές, κακή ορατότητα) αποτελούν τις βασικές αιτίες ατυχημάτων. Από την άλλη πλευρά, «το κακό μεγάλωμα από την έλλειψη υπευθυνότητας του καθενός που οδηγεί μεθυσμένος μετά τη διασκέδαση του, χωρίς ζώνη, χωρίς κράνος, χωρίς να χρησιμοποιεί τις διαβάσεις, χωρίς να αδειάζει αυτούς που χρησιμοποιούν τις διαβάσεις», τονίζει ο κ. Γ.Σ. Παπαδόπουλος, αναπληρωτής καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο ίδιος δηλώνει ιδιαίτερα απαισιόδοξος σχετικά με τη βελτίωση της υφιστάμενης κατάστασης. «Το πιο απλό να πούμε. Στο εξωτερικό όταν βγαίνει μια παρέα, πάντα ένας θα είναι νηφάλιος για να οδηγήσει. Εδώ παίρνουμε το τίμημα οι όποιοι πάρα ο Χάρως». Η δημιουργία ενέδρων διαβάσεων για τους πεζούς στα σημεία-κλειδιά, «θα ήταν απεγνωσμένη γιατί όλα θα διακοινούν να τις χρησιμοποιούν». Η λύση της δημιουργίας διαβάσεων πεζών έξω από νυχτερινά κέντρα σε συνδυασμό με πολύ καλό φωτισμό και κάγκελα που θα εμποδίζουν το πέρασμα στον δρόμο και θα διαχετεύουν την κίνηση στις διαβάσεις «μιας πιο ρεαλιστική».

10.000 παραβιάσεις διαπιστώθηκαν το 4μηνο Ιουνίου - Σεπτεμβρίου του '96

των διαβάσεων για τους πεζούς στα σημεία-κλειδιά, «θα ήταν απεγνωσμένη γιατί όλα θα διακοινούν να τις χρησιμοποιούν». Η λύση της δημιουργίας διαβάσεων πεζών έξω από νυχτερινά κέντρα σε συνδυασμό με πολύ καλό φωτισμό και κάγκελα που θα εμποδίζουν το πέρασμα στον δρόμο και θα διαχετεύουν την κίνηση στις διαβάσεις «μιας πιο ρεαλιστική».

Τα πιο επικίνδυνα σημεία της παρα...

Η ευ...
Εξερ...
Αγιο...
την...
Γλυ...
μετ...
πίστ...
τις...
κ...
νύχ...

Λίγο τα αυ...
βγαίνουν από το...
Λίμνη, λίγο απί...
επιτορία, τα...
περιοχή λεττου...
σαν να μην υπάρ...

Οδηγώντας μεθυσμένη «θέρισε» δύο κοπέλες

ΘΑΝΑΤΟ σκόρπισε με το Ι.Χ. αυτοκίνητό της, γχες τα ξημερώματα, στη Λ. Σουνίου, μία 23χρονη φοιτήτρια οδηγός, εκτόξευσε στο σπίτι της από διασκέψη, πιπέρι, και «θέρισε» μία παρέα, τραυματίζοντας θανάσιμα δύο κοπέλες και ελαφρά τον σινοδό τους, τις να φρονέει η η ανακούφι ταχέ-

πρεσβύτιο δυστήρια σημειώθηκε στις 14.15 στην παραλιακή Α. Σουνίου στη γαλιάρη, μερσού από το κέντρο της «ba's», σε ένα σημείο όπου ο φωτισμός είναι έλλειψής, η κίνηση εκείνη την ώρα μικρή και τα τελευταία χρόνια έχει χαρακτηριστεί ως... λαμπατόμος.

Όλα έγιναν μέσα σε λίγα δευτερόλε-

φοιτήτρια Σοφία Χατζητρούσι, έπεσε με δύναμη πάνω τους, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν θανάσιμα οι δύο κοπέλες και ελαφρά ο συνάδελφός τους Παναγιώτης Πονημάς 23 χρόνων.

Οι άνδρες της Τροχαίας, που έφτασαν λίγα λεπτά μετά το τροχικό δυστύχημα, δεν διαπίστωσαν ίχνη φρονιάραματος στον σινοδό ή κάποια άλλη ενέργεια της οδηγού να αποβήγει η αντιτροχαία. Σαντέλιδαν την 23χρονη οδηγό Σοφία Χατζητρούσι και την οδήγησαν στην Τροχαία Γλυφάδας. Το δελίο αλκοόλ που της έβλεπν έδειξε πως η νεαρή οδηγός, που εκτόξευσε η αυτή από διασκέδαση στο σπίτι της στην Αναβύσσο, οδηγούσε «λάμαρα», αφού έδειξε περιεκτικότητα αλκοόλ στο αίμα 1,75, με οριο το 0,50. Οι άνδρες της Τροχαίας, που διερεύνησαν τις συνθήκες του δυστήριατος, στην αρχική έκθεσή τους ως επίσημη αιτία αναφέρουν: «Έλλειψη προσοχής της οδηγού και ανεξέλεγκτη κίνηση πεζών στο οδόστρωμα».

• Κλαιώντας, η Σοφία Χατζητρούσι οδηγούσε γχες το απόγευμα στον εισαγγελέα Πονημάς διαδρόμου Αθηνών. Ο κ. Ρασιδάκης άφρανε εναντίον της ποινική δίωξη για αμέλεια που οφειλόταν σε αμέλεια που οφειλόταν σε αμέλεια κατά σύνορο.

Μια δεξιά, μετά μια αριστερή και μετά ξανά μια δεξιά στροφή μετατρέπουν τα Λιμανάκια της Βουλιγαμνής σε διαδρόμο του Ράλι Ακρόπολις. Όμως δεν είναι όλα οι οδηγοί Λεωκίδες Κύρκος...

Έως από το «Riba's» είναι συνθηραμένη εικόνα τα παρκαραμένα ΙΧ σε μήκος 2-3 χιλιομέτρων. Και οι δύο κοπέλες διασκέδασης παιζών ρουλέτα κάθεται τον δρόμο

▲ Την περίοδο που διεθνήθηκε η Τεχνική Ηγεμονία του ΕΟΤ ήταν ο Άρης Κωνσταντινίδης (1957-1967) δημιουργήθηκε μια σειρά από ξενοδοχεία και ακτές αναψυχής. Το τουριστικό συγκρότημα της Γλυφάδας δημιουργήθηκε τη διετία 1957-59.

μόρφωση των λόφων της Ακρόπολης και του Φιλοπάππου (αποτελέσματα της πρώτοιας εποχής του Δ. Πικιώνη από το 1951 έως το 1959) και η διαμόρφωση του Λυκαβηττού, με το θέατρο του Τ. Ζενέτου, λίγο πριν από το στρατιωτικό πραξικόπημα. Εκτός του προφανούς ενδιαφέροντος για τους αρχαιολογικούς χώρους, ένας άλλος τομέας που αναπτύχθηκε ιδιαίτερα στην ίδια περίοδο ήταν αυτός του τουρισμού. Σε σύμπλευση με τα κυβερνητικά σχέδια που συνδύαζαν τη φυσική ομορφιά του τοπίου με την ιστορία και την αναψυχή, η αναβάθμιση του ΕΟΤ, κατά την περίοδο που είχε τη διεύθυνση της Τεχνικής Υπηρεσίας ο Α. Κωνσταντινίδης (1957-1967), και η ενίσχυση της κατασκευής μιας πολυάριθμης σειράς ξενοδοχείων και ακτών αναψυχής εξόπλισαν την χώρα με την απαραίτητη υποδομή προκειμένου να εισέλθει και να αναπνοηθεί στον ανταγωνιστικό τομέα της παγκόσμιας τουριστικής βιομηχανίας.

Ταυτοχρόνως, την τουριστική ανάπτυξη βοήθησαν και τα νέα αρχαιολογι-

κά μουσεία που κατακλύζουν τη χώρα, σε μια προσπάθεια επανοδιοργάνωσης πολλών ανοικτών ανασκαφικών τοποθεσιών και ευρημάτων, καθιστώντας αυτήν την πολύτιμη κληρονομιά προσίτη σ' ένα ευρύτερο τοπικό και διεθνές κοινό.

Οι αστικές ακτές

Η ανάπτυξη του παραθαλάσσιου μετώπου κατά μήκος της νοτιοδυτικής επέκτασης της Αθήνας και πολλών άλλων ελληνικών πόλεων και η οικοδόμηση πολυάριθμων ξενοδοχείων (όπως η ολυμπία των ΞΕΝΙΑ) στις πιο εδύλικές τοποθεσίες της επικράτειας, απέδειξαν ότι η κουλτούρα της παραθαλάσσιας άθλησης άγγιξε μεγάλο μέρος του αστικού πληθυσμού, σε αναζήτηση αναψυχής και ελεύθερου χρόνου.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και στις αρχές της δεκαετίας του 1960 τα παραθαλάσσια θέρετρα και οι οργανωμένες ακτές προτείνουν, μέσα από λεπτοσ σχεδιαστικούς χειρισμούς,

νέα τεχνητά/φυσικά τοπία, νέα κτισμένα, διατεταγμένα, πολυ-χρηστικά περιβάλλοντα με αποδυτήρια, ντους, εστιατόρια, μπαρ, καμπάνες, κ.λπ. Τα θέρετρα και οι ακτές ελκύουν μεγάλους αριθμούς κόσμου -τουρίστες ή αστικούς κατοίκους σε αναζήτηση του καθημερινού ή εβδομαδιαίου «μπαλνιού» -ορίζοντας μια ριζική μετατόπιση στη χρήση των ακτών και μετασχηματίζοντας τις σε νέους δημόσιους χώρους μιας αναπτυσσόμενης μαζικής κουλτούρας.

Γλυφάδα. Το τουριστικό συγκρότημα στη Γλυφάδα (αρχ. Π. Βασλειάδης, Ε. Βουρέκας, Π. Σακελλάριος, συνεργ. αρχ. Α. Γεωργιάδης, Κ. Δεκαβάλλας, 1957-59) αποτελεί πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδας και σχεδιάστηκε στη θέση παλιότερων εγκαταστάσεων που καταστράφηκαν στη διάρκεια της Κατοχής. Τα έργα υποδομής (διαμόρφωση ακτής, δίκτυα αποστράγγισης και αποχέτευσης, λιμενοβραχίονες) προστατεύουν την άμμο από τα θαλάσσια ρεύματα και προετοιμαζουν την παραθαλάσσια αρχιτεκτο-

Πτώμα αγνώστου άνδρα στα Λιμανάκια Βουλιαγμένης

Στην περιοχή σημείο σπεύδει πλωτό του Λιμενικού με δύτες

Tweet 1

email εκτύπωση

Το πτώμα ενός άνδρα, αγνώστων λοιπών στοιχείων, εντοπίστηκε σε βραχώδη ακτή κοντά στα Λιμανάκια Βουλιαγμένης. Στην περιοχή σημείο σπεύδει πλωτό του Λιμενικού με δύτες.

Σχόλια

Κοινωνία

VOYEURISM

This "demultiplification", to use Duchamp's term, inspires a kind of reverie that relativizes time and space, transforms absence into presence, and becomes a scenographic mechanism that anticipates capturing the motion of Josephine dancing up and down the stairs. The voyeur that architecturalizes an unconventional mode of representation in order to transcend Josephine's absence. The house momentarily becomes a photographic apparatus of "instantaneity" through which "the object is completely stretched out as if elastic", stretched for enough that it might be touched.

01

02

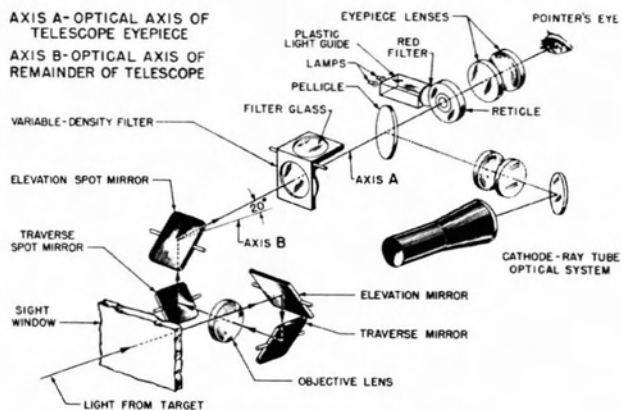

FIGURE 1695.—Typical optical system of a two-gyro lead-computing sight.

03

The city's sexuality is described as an eroticization of many of the characteristic experiences of modern urban life: anonymity, voyeurism, exhibitionism, consumption, authority (and challenges to it), tactility, motion, danger, power, navigation and restlessness. This kind of sexuality is only possible within the city, because it depends upon the "large, dense and permanent cluster of heterogeneous human beings in circulation which is the modern city.

04

WOMB

01

Wandering womb was the belief that a displaced uterus was the cause of many medical pathologies in women. The belief originates in the medical texts of ancient Greece, although the belief persisted in European academic medicine for centuries.

The belief in the "wandering womb" was part of the teachings of Hippocrates. A description of the theory of a "wandering womb" is from Aretaeus, a physician from Cappadocia, who was a contemporary of Galen in the 2nd century. He wrote that the uterus could move out of place, and float within the body. The philosopher Plato also described the phenomenon:

In the middle of the flanks of women lies the womb, a female viscus, closely resembling an animal; for it is moved of itself hither and thither in the flanks, also upwards in a direct line to below the cartilage of the thorax, and also obliquely to the right or to the left, either to the liver or the spleen, and it likewise is subject to prolapsus downwards, and in a word, it is altogether erratic. It delights also in fragrant smells, and advances towards them; and it has an aversion to fetid smells, and flees from them; and, on the whole, the womb is like an animal within an animal.

The belief that the uterus could move freely, similar to an "animal within an animal", may have been part of ancient cultural beliefs in Greece, but the earliest known written accounts of it are in the teachings of Hippocrates. The movement of the uterus was believed to cause pressure on nerves, arteries, and other organs, which in turn created symptoms of illness. This was believed to be the cause of a large number of pathologies, such as "choking, sleepiness, loss of speech, vertigo, knee problems, headaches, problems with the veins in the nose, heartburn, pulse irregularities, and death".

03

...The nose no longer breathes in the perfumes but produces them; it becomes a womb too.

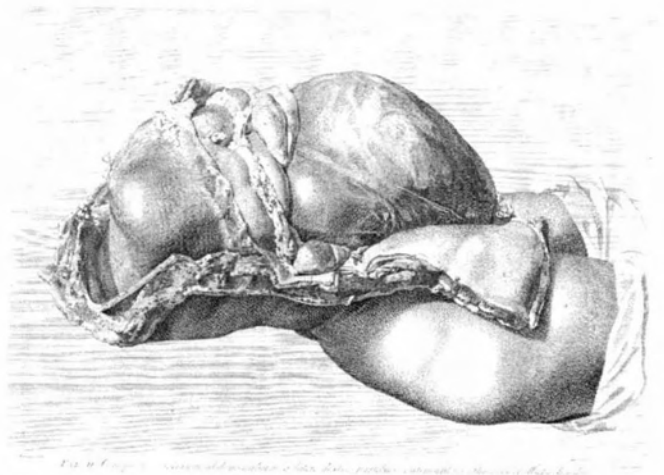
A perfect, autonomous machine, the androgen is a way of de-considering the individual sexed in one manner only. To be a living man, a living woman, is to be less.

02

WOMB

01

02

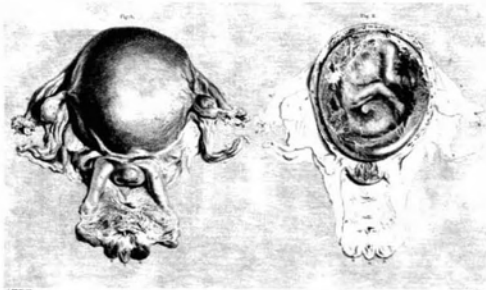
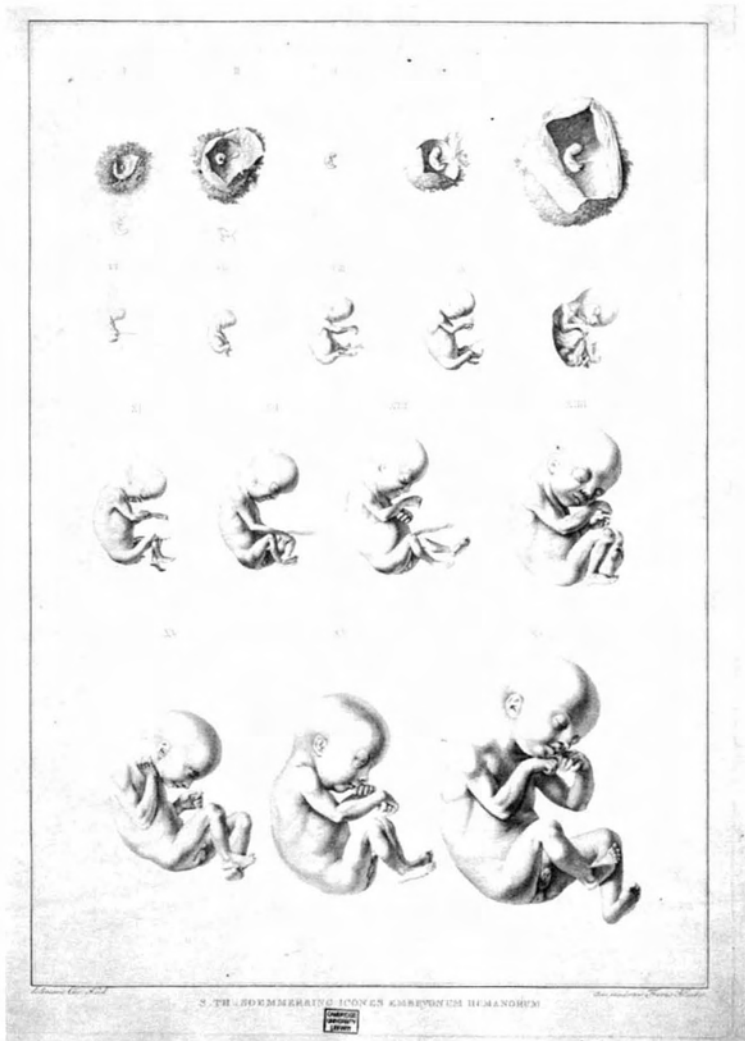

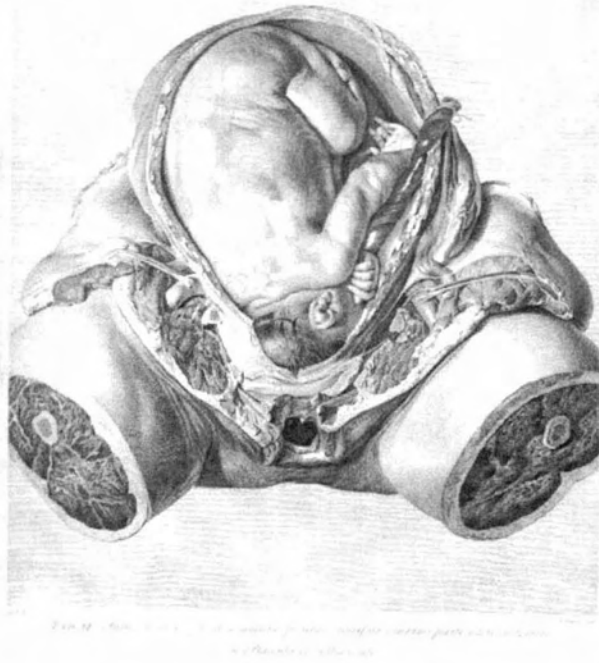
Fig. 1. Dissection of the uterus, showing the internal structure. Fig. 2. Dissection of the uterus, showing the internal structure.

03

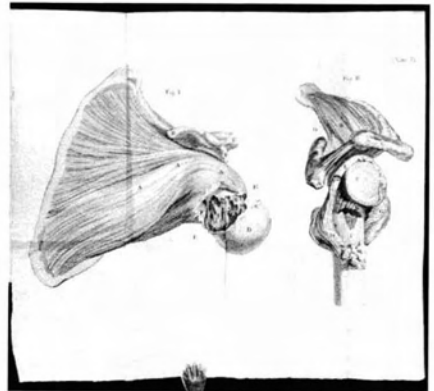

WOMB

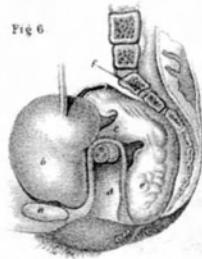
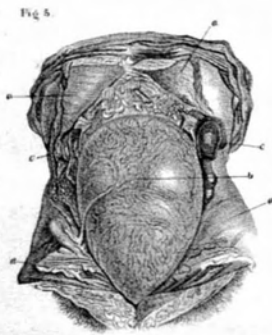
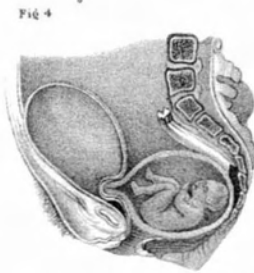
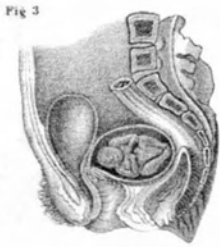
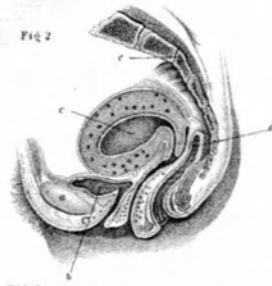
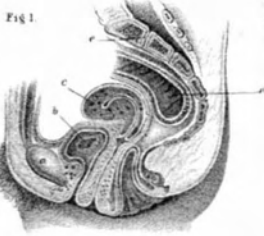
Locus Erectus | oral constellations

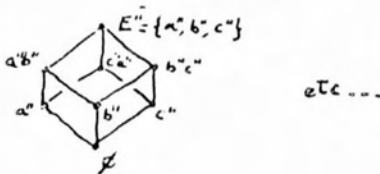
01

02

and window, the bare table, where the sun never enters, nor does the wind, nor the rain, nor the dust. The fine dust that garnishes the shine on the horizontal surfaces, the varnished wood of the table.

the waxed floor, the cracked marble of the chest of drawers, the ashes in the fireplace, the dust and the snow outside on the whole town, act as revealers of the movements of beings and things.

6.3. Beyond the roles, and the ridiculing agitation of the desiring machines, we are shown nothing but an uninhabitable desert. Now, this is wrong. Verèse, a friend of Duchamp, is not the only one to have done the return journey; some even stayed there. All the evidence is concordant: the mirror is smashed, and it only remains to cross through it. 6.4. Going back up a dried-up river on the other side of the dust, Merritt describes, in *Dwellers in the Mirage*, a society that worships the 2nd principle of thermodynamics. It is revealed at the end of the book that this god, when prevented from doing further harm, was merely an impostor. Bachelor machines and others lack a Maxwell demon to look after their gravity. 7.1. To be talked about.

κροτικής σύλλογης – στα δύο στοιχεία του νερού και της φωτιάς, καθώς και στις άλληλεπιδράσεις του θερμοῦ και του ψυχροῦ ὁ ἀρσενικός χημὸς παίζει ἴσως ἕνα ρόλο διεγερτικό, ποτε ἕνα ῥόλο ψυχραντικό ὅσο γὰρ τὸ θερμὸ στοιχείο. τὸ πέντα θερμοῦ, ἄλλοτε τὸ ἀντιπροσωπεύει ἡ φλόγα, ἄλλοτε ἕνα ἔθρο. Ἄν ἡ ἴδωσι τῆς γενεαίας γίνεται πρὸ ἐντονη «τὴ στιγμή τοῦ οὐτιῆμα γίνεται μέσα στὴ μητέρα», αὐτὸ μοιάζει μὲ τὴ φλόγα ποῦ ξαφνικά φουτωναί ὅταν ριζοῦμε πάνω τῆς κροσι: ἂν ἀντίθετα, ἡ ἐκωλιμαίωση τοῦ ἄντρα ἔχει ὡς ἐπακόλουθόν τὸν τερματισμὸ τῆς γενεαίας ἀπόληση, αὐτὸ μοιάζει μὲ τὸ φαινόμενο ποῦ παρατηρεῖται ὅταν γενόμεν ἕνα ψυχρὸ ἔθρο πάνω οἱ καιτὸ νερό: ὁ ὄραμος ἀπαιματία ἄμωσος». Ἐποῖ, στὴ σεξουαλικὴ σὺνζωψή, ἔρχονται ἀνταμώτες δύο παρῶμοι πρῶτες, προωκώοντες τὴν ἔνεργο ἐνδίαξη οὐδὲν ἀνάλογον, ἀλλὰ ἀντίθετον ὡς πρὸς τῆς ἰδιότητες τοῦ: δυνάμη ἐντονη δένωμη, κροῦ νερό ἐνάντια στον καλοῦμα, οἰνώδηνμα ἐντονη φλόγα. Ὅπως καὶ νὰ ἴωι ὄμοσ, ἡ ἀρσενικὴ πρῶτη εἶναι πρὸς τὴν ἀρχή καὶ τὸ τέλος τῆς ἰδωσι: ἐκεῖνη, ἴδωμη, ποῦ ἐξωσφαλίζει τὴν ἔγεια τὸν γενεακίον ὄφρανον ἐξωσφαλίζοντας τὴν καλή τους λειτουργία: «Ἄν οἱ γενεαίος συνωσιζονται μὲ ἄντρας, εἶναι καλύτερο στὴν ἔγεια τους ἂν ὄχι, λιγότερο κακά. Κι αὐτὸ γιατί, ἀπὸ τὴ μηά, ἡ μητέρα τὴν ὄρα τῆς συνωσιος ἔθρονεται ἄντι ὕ ἀποθρῶνεται: κι ὅταν ἀποθρῶνεται, σωσπάτια βίωαι καὶ κάνει τὸ ὄμοι νὰ ἔθρονεται. Ἄπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ συνωσιος θερμαίνοντας καὶ ἔθρονεται τὸ ὄμοι, διεκωκίονε τὴν ἐμῶρθηροια ὅταν, ὄμοι, σταμπατῆ ῥοή τοῦ ἄμωτος, τὸ ὄμοι τῆς γενεαίας ἀρροσπαίνε.» Ἡ ἐξωσφωρη τοῦ ἄντρα καὶ ἡ ἀποθρῶρη τοῦ σπῆματος εἶναι γὰρ τὸ γενεακίον ὄμοι ἡ θερμαίνωσις ἀρχή ἰσορροφῆσις τῆς ἰδιότητας του καὶ τὸ καλύτερο μῶσο γὰρ τὴν ἀπαρτήρη ῥοή τὸν χημὸν του.

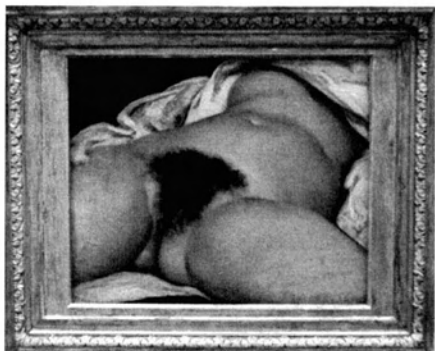
Μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ «ἐξωλεμῶσιον σπῆμα» ἀντὸ αὐθεντῶμαστὸ ὀλόωρη τῆς σεξουαλικῆς δευτοπρωτηρία, καὶ στὰ δύο φίλια, καὶ καιτῶνομη ἀπόλητη τὴν ἀποκωλετοπῆ σπῆδὸν κορυαζῆ τοῦ ἄντρακο ἀρτοῦμα. Ἡ γενεακία πρῶτη δὲν εἶναι ἀρροθὸς τὸ σπῆμαθῆμα τοῦ, ἀλλὰ μῶλλον τὸ δῶσιμα τοῦ, σὲ «μῶσιμη ἐξωδοση» καὶ ἡ πρῶτη αἰτή εἶν' ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸ ἄντρακο ἀρτοῦμα, τοῦο γὰρ τὴν ἔγεια ὄμο καὶ γὰρ τὴν ἰδωσι. Συγκραντῶντας

ὄλη μῆς τὴν προωσιή στὴ στιγμή τῆς ἐκωλεμῶσιος – τοῦ ἀποτῶνηματος τοῦ ἄρρο, ποῦ θεωρεῖται καὶ ὡς τὸ οὐκῶδη μῶσο: τῆς πρῶσις – ταποθῶσιμη, στὸ κέντρο τῆς σεξουαλικῆς δευτοπρωτηρία, μῆς διαδοκία μῶσο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴ διαδοκία τῆς, μὲ ἕναν ἀπῆρσιτολο μηχανισμό καὶ μῆς ἀδῶσιμη δένωμη: ἀλλὰ ταυτοθῶσιμη καὶ ἕνα σηματοκίον πρόβλημα οἰκονομίας μὲ τὴ χρήση τὸν ἀποκώσιον, ἕνα πρόβλημα οἰκονομίας καὶ διατάμης.

2. Ἡ διαπάμη.

Ἡ σεξουαλικὴ πρῶτη ἀποσπῆ ἀπὸ τὸ ὄμοι μῆς οὐθῶι ἐκῶνη γὰρ ὄμοι τῆ ζωῆ, ἀλλὰ τὴ δίνει ἐπειδὴ ἡ ἴδια εἶναι συνδεδωμένη μὲ τὴν ἐπαψη τοῦ ἀπῶσιου καὶ φέρνει μέσα τῆς ἕνα μῶσο τῆς. Ἐποθῶσιοντας: τὸ σπῆμα του, τὸ ἔμῶδο δὲν περῶσιζεται στὴν ἀπέκωρη ἕνὸς περῶσιου χημῶ, σταμπατῆ ἄντὸν τῶν ἀπῶσιον ἀπὸ στοιχείο ποῦτῶμη γὰρ τὴν ἴδια του τὴν ἐπαψη.

Ὅμοι, ὄμοι οἱ συγκραμῆς δὲν δένουν τὴν ἴδια ἐμῶρη γὰρ τὸν ποῦτῶμη χαρακτηρὸ τοῦ σπῆματος. Τὸ *Περί γενεσος* ἀναφέρεται σὲ δύο ἀντῆλητες σχετικά μὲ τὴν ἀρῶλεση του. Σύμφωνα μὲ τὴ μῆς ἀπὸ αὐτῆς, τὸ σπῆμα προέχεται ἀπ' τὸ κεφάλαι: σχηματῶται μέσα στὸν ἐγκῶμα, καὶ κατεβῶσιοντας ἀπὸ τὸν νοτιῶιο μελὸ ῥτῶναι στὰ κάτω μῆρη τοῦ ὄμωτος. Πρῶδοια ἔταν, κατὰ τὸ λέγῶμηνα τοῦ Διογῆνη τοῦ Λαῆρτίου, καὶ ἡ γενεακὴ ἀρχή τῆς ποθαγῶμοις ἀντῆλησις: τὸ σπῆμα θεωρεῖται σὲν ἕνα σπῆμα ἰδῶσι μῶλοιο ποῦ ἐμῶρθεῖ θερμο ἀπῶδο – ἀπὸ τὸ κῶμαμη αὐτὸ τῆς ἐγκῶμῆσις οἰθῶις θῶ σχηματῶται στὴ συνέχεια τὸ σύνολο τοῦ ὄμωτος μὲ «τὰ νεύρα, τῆς σῶμας, τὰ ὄστα, τὰ μαλλῶι» καὶ ἀπ' τῆς θερμῆς ἀπὸν περῶμα θῶ γεννηθῶν ἡ νησι τοῦ ἐμῶρθου καὶ ἡ ἀπόθησι». Ἡ προμῶσιμη ποῦ ἀρρομῶσιος ἀπῆρθεσι καὶ στὸ κῶμαμη τοῦ ἴδῶσιου, ὄμοι ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἀρῶμῶσιον στὸς ἀπῶσιον γίνεται ἐντομη κοτῶτα στὸ αἰτὶ – ἂν διαθρῶνῶν ἴδωμη τὴν καιτῶνη τῶ ἔθου ἰσεξουαλικῆς οἰθῶις καὶ νὰ ἐκωλεμῶνῶν – διαθῶνῶν ἕνα σπῆμα πενθρῶ, ἀδῶνομη καὶ σπῆρο. Ἐπει τὰ μεγαλύτερο μῶροσ τοῦ σπῆματος προέχεται ἀπ' τὸ κεφάλαι, καὶ περῶντας γῶρη ἀπὸ τ' αἰτῶτα κατεβῶνεται πρῶς τὸν νοτιῶιο

01

Le Corbusier, wrote once more in *Radiant City*, this time on "Laws:"

"The laws of nature and the laws of men.

We live in the presence of three spheres:

Our dictator, the sun

The globe on which we live out our destinies: the earth

And a companion forever whirling around us: the moon

Woman, that power in conjunction with which we work, is ruled by this lunar month.

We the men are ruled by the solar year."

The urban realm thus discloses the historical role of the alignment of nature and gender, an identification that is once again key to the struggle for power and the engendering of power. The conception of the world as a machine in a fetishistic architecture that results from the application of the principles of modernist urbanism allows the double domination (or negation) of nature and woman.

02

03

"An extremely curious item. A little machine, wrought with indescribable art, to explicate the concubinium (probably meaning connubium or commercium) animae et corporis (of soul and body). The roller which sets everything in motion has three different positions for the *three* systems known: one for *physical influence*, one for *occasional causes*, and one for *predestined harmony*. The roller can, however, be put in two or three other positions, only they require a *body* and a *soul*, though, in case of need, one might do without the soul. The *body* of this precious machine is wrought in more than semi-transparent horn, about four or five inches in length. Its *soul*, no larger than a large ant, is completely of ivory, including its tiny wings, only its little left leg is slightly damaged. Movement is imparted to the machine not by a handle (that would break it), but by a pair of little vanes of a windmill made of the finest goldbeater's skin, blown on by a double endless bellows (follis infinitus) set at some distance from the machine and forming a part of it, whose vanes turn an endless screw (cochlea infinita) which sets it all going".

G.Ch. Lichtenberg, List of a collection of instruments to be sold by public auction in the house of Sir H.S. this coming week (Pocket Almanac of Goettingue, 1798).

"In the act of love there is a close resemblance to torture or a surgical operation."

"The world is going to finish (...) Mechanics will have Americanised us so much, and progress will have succeeded so well in atrophying all the spiritual part in us that nothing among the utopianists, sanguinary, sacrilegious or anti-natural dreamings can be compared to its positive results".

Baudelaire, *Fusées*, 1851

"Later I go to l'Industrie, *that is to say, to the Palais de l'Industrie at the Exposition Universelle*; I notice this fountain gushing forth gigantic imitation flowers.

The sight of all these machines saddens me deeply. I do not like this matter that seems, quite alone and abandoned to itself, to do things worthy of admiration".

Delacroix, *Journal*, 3 August 1855

"Whether one is dealing with Duchamp's very special attitude towards sexuality and towards machi-

FORGET ABOUT LOVE

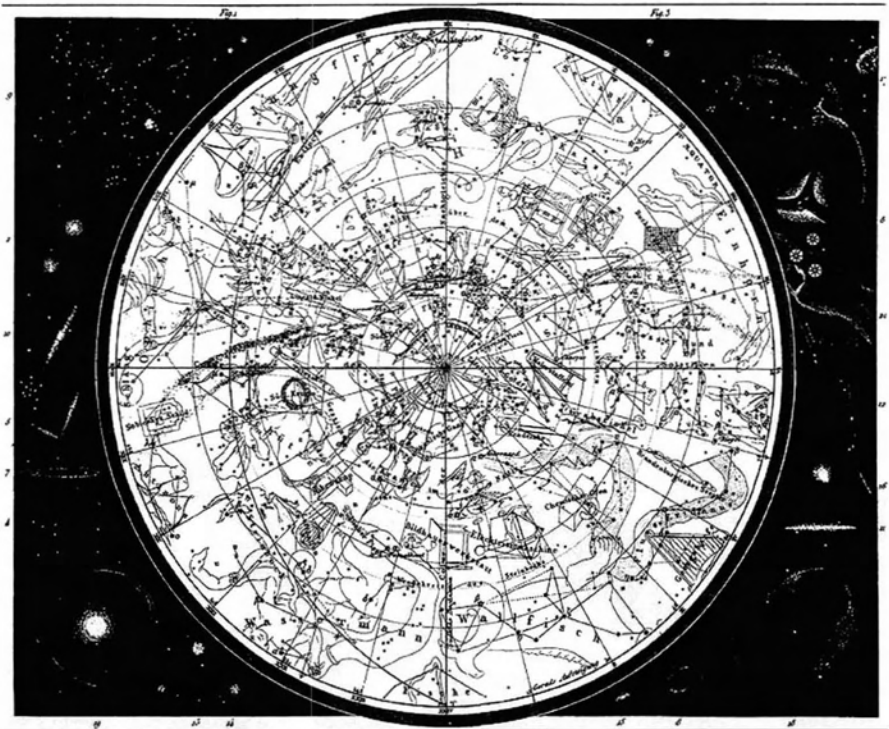

LARS VON TRIER
NYMPHOMANIAC

COMING SOON

01

02

Locus Erectus | oral constellations

INDEX

- p.8
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 430-431.
- p.9
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 558-559.
- p.10
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 612-613.
- p.11
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 614-615.
- p.12
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 616-617.
- p.13
Μισέλ Φουκώ, "Παράδοση της 26ης
Φεβρουαρίου 1975," Μη Κανονικοί, Βαλέριο
Μαρκέτι & Σαλομόνι, μετάφρ. Σωτήρης
Σαμανδούρας (Αθήνα: ΕΣΤΙΑ, 2010), 618-619.
- p.14
[http://en.wikipedia.org/wiki/The_Bride_
Stripped_Bare_by_Her_Bachelors,_Even](http://en.wikipedia.org/wiki/The_Bride_Stripped_Bare_by_Her_Bachelors,_Even)
- p.15
[http://en.wikipedia.org/wiki/The_Bride_
Stripped_Bare_by_Her_Bachelors,_Even](http://en.wikipedia.org/wiki/The_Bride_Stripped_Bare_by_Her_Bachelors,_Even)
- p.16
01.
Gunter Metken, "From Man/Machine to Machine/
Man: machine anthropomorphism in the nineteenth
century", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 50.
02.
Jean-Francois Lyotard, "Considerations on certain
Partition-Walls as the potentially bachelor elements of a few simple machines," *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 98.
03.
Oscar Dominguez, "La machine a coudre electrosexuelle," *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 89.
- p.17
01.
Atlas der gerichtlichen Medizin, "Strange case of
masturbation with the aid of a complicated machine", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 136.
02.
Gilbert Lascault, "Mechanisms / The Fuck / The Non-Fuck / Painting / Play on Words / ETC...", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 117.
03.
<http://www.theguardian.com/artanddesign/2009/oct/15/frieze-special-projects>
- p.18
01.
<http://artsy.net/artwork/philippe-parreno-modified-dynamic-movement-primatives-for-joining-movement-sequences-on-marylin-group-5>
02.
Erziehungsflagellantismus, "Drawing by a 12-year-old pupil," *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 136.
03.
"Manually operated masturbation machine," *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 137.
- p.19
Μισέλ Φουκώ, "Το σύστημα της σεξουαλικότητας", *Ιστορία της σεξουαλικότητας*

- Η Δίψα της γνώσης, Μισέλ Φουκώ, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 104-105.

p.20

Μισέλ Φουκώ, "Το σύστημα της σεξουαλικότητας", Ιστορία της σεξουαλικότητας

- Η Δίψα της γνώσης, Μισέλ Φουκώ, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 106-107.

p.21

01.

Elizabeth Diller and Ricardo Scofidio, "THE ROTARY NOTARY AND HIS HOT PLATE / THE AMERICAN MYSTERIES / BRIDGE," AA Files, No. 14 (London: Architectural Association School of Architecture, 1987), 55.

02.

Fares el-Dada, "The Josephine Baker House: For Loos's Pleasure", *Assemblage* magazine, no. 26 (Massachusetts: MIT Press, 2013): 75.

03.

<http://www.metalocus.es/content/en/blog/a-house-black-venus>

p.22

01.

Harald Szeemann, "The bachelor machines", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 5.

02.

Michel Carrouges, "Directions for use", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 21.

p.23

Harald Szeemann, "The bachelor machines", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 7.

p.24

01.

Raymond Roussel, "Fogar: illustration Jean Ferry: L'Afrique des Impressions", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 29. <http://alka.hypotheses.org/2427>

org/2427

02.

Michel Carrouges, "Directions for use", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 22.

03.

<http://occupyactionscape.wordpress.com/2013/01/18/diller-and-scofidio-4/>

04.

<http://jpkcinemaadventures.wordpress.com/2012/07/10/crash-1996/crash-1996-24/>

p.25

01.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 140.

02.

<http://www.behance.net/gallery/Of-Men/3007695>

03.

Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of the Street", *eipcp web journal* (European institute for progressive cultural policies), September 2011. Accessed September 12, 2013. <http://www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en.2.04>

04.

Michel Foucault, "The political investment of the body", in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005), 104.

p.26

01.

Thomas Laquer, "Orgasm, generation and the politics of reproductive biology", in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005), 154. <http://www.kunstskritikk.no/kritikk/hvilken-krop-vil-du-vre/>

02.

<http://arttattler.com/Images/Europe/Spain/Barcelona/Museu%20dArt%20Contemporani/Moderologies/Olesen-lif-01.jpg>

03.

INDEX

Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of the Street", *eipcp web journal* (European institute for progressive cultural policies), September 2011. Accessed September 12, 2013. <http://www.eipcp.net/transveral/1011/butler/en>

p.27
01.

Linda McDowell, "Body work: Heterosexual Gender Performances in City Workplaces," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 76.

02.

Mariam Fraser and Monica Greco, "what is a body?" in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005), 45.

03.

http://www.fleetairarmarchive.net/RollofHonour/Battlehonour_crewlists/Tirpitz_OpTungsten_BF_hit.jpg

p.28
01.

<http://www.josephgreek.com/2013/02/22/wal-dosia/>

02.

Mariam Fraser and Monica Greco, "Introduction", *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005), 29.

03.

Mario Perniola, "Hegel and the thing as not this," in *the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world*, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 50.

04.

<http://sites.uci.edu/ucisca/2012/06/15/orange-county-aerial-photograph-collection/>

p.29

Gilles Deleuze, "the language of Sade & Masoch," in *Coldness & Cruelty, in Masochism: Coldness and Cruelty & Venus in Furs*, ed. Gilles Deleuze, (New York: Zone Books, 1991), 19.

02.

Mario Perniola, "Hegel and the thing as not this,"

in *the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world*, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 50-52. <http://c86.tumblr.com/post/39581988808/taken-from-henrik-olesens-some-illustrations-to>

03.

http://25.media.tumblr.com/27023cdae2764a23ed2a5eb625bd6b4f/tumblr_mg2czoYTBB1qzss-djo1_1280.jpg

04.

Mario Perniola, "Hegel and the thing as not this," in *the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world*, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 50.

p.30

01.

Gilles Deleuze and Felix Guattari, "The Body without Organs," in *anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia*, Gilles Deleuze and Felix Guattari, trans. Robert Hurley, Mark Seem, and Helen R. Lane (New York: Penguin Books, 2009), 9.

02.

http://desktopmag.com.au/project-wall/make-your-maker/#.UjyUaha_z8s

03.

John C. Farrell, "The Charismatic Paranoid," in *Freud's Paranoid Quest: Psychoanalysis and Modern Suspicion*, ed. John C. Farrell, (New York: New York University Press, 1996), 201.

04.

Henry Miller, <http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/h/henrymille138472.html>

05.

<http://beautifuldecay.com/2013/08/29/not-your-typical-embroidery/>

p.31

01.

http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Charnwood

02.

<http://cruiseastute.com/blog/2012/05/19/190m-plan-to-salvage-costa-concordia-revealed/>

p.32
01.

Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-
rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black
Dog Publishing Limited, 1996), 254.

02.

Gregory Woods, "Fantasy Islands: Popular Topog-
raphies of Marooned Masculinity," in *Mapping
Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London:
Routledge Books , 1995), 121.

03.

Aaron Betsky, "Closet cases and Mirror worlds",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,
Aaron Betsky, (New York: William Morrow and
Company, Inc., 1997): 16-17.

p.33
01.

Gilles Deleuze and Felix Guattari, "Desiring-Pro-
duction, in *anti-Oedipus: Capitalism and Schizo-
phrenia*, Gilles Deleuze and Felix Guattari, trans.
Robert Hurley, Mark Seem, and Helen R. Lane
(New York: Penguin Books, 2009), 8.

02.

Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in
*Desiring Practices: Architecture, Gender and the
Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-
rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black
Dog Publishing Limited, 1996), 259.

p.34
01.

Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in
*Desiring Practices: Architecture, Gender and the
Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-
rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black
Dog Publishing Limited, 1996), 249.

02.

Gregory Woods, "Fantasy Islands: Popular Topog-
raphies of Marooned Masculinity," in *Mapping
Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London:
Routledge Books , 1995), 121.

03.

Fares el-Dahdah, "The Josephine Baker House: For
Loos's Pleasure", *Assemblage* magazine, no. 26

(Massachusetts: MIT Press, 2013), 80.

p.35
01.

Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in
*Desiring Practices: Architecture, Gender and the
Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-
rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black
Dog Publishing Limited, 1996), 253.

02.

Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in
*Desiring Practices: Architecture, Gender and the
Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-
rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black
Dog Publishing Limited, 1996), 255.

p.36
01.

Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,
Aaron Betsky, (New York: William Morrow and
Company, Inc., 1997), 57.

02.

Aaron Betsky, "From Cruising to Community",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,
Aaron Betsky, (New York: William Morrow and
Company, Inc., 1997), 141.

03.

Aaron Betsky, "From Cruising to Community",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,
Aaron Betsky, (New York: William Morrow and
Company, Inc., 1997), 148.

04.

Aaron Betsky, "The Void and Other Queer Spac-
es", *Queer Space: Architecture and Same-Sex
desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow
and Company, Inc., 1997), 192.

p.37
01.

Aaron Betsky, "From Cruising to Community",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,
Aaron Betsky, (New York: William Morrow and
Company, Inc., 1997): 153.

02.

Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes",
Queer Space: Architecture and Same-Sex desire,

INDEX

Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997): 59.

03.

Aaron Betsky, "The Void and Other Queer Spaces", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997) 192.

04.

Aaron Betsky, "From Cruising to Community", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997): 141.

p.38

01.

"Crash," Wikipedia, The Free encyclopedia, [http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_\(1996_film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_(1996_film)) (accessed September 10, 2013).

02.

<http://filmescultuados.wordpress.com/2012/12/22/cult-movie-crash-estranhos-prazeres-1996/>

03.

Niklas Maak, "Voiture de Mort- Hearse Power, Notes on Francois Curlet," *PALAIS Palais de Tokyo* magazine, no. 17 (2013), 38.

04.

Peter Brown, "Clay Cunningly Compounded", in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005) 306.

05.

<http://sifislykakis.blogspot.gr/p/drawing.html>

p.39

01.

http://www.muhka.be/press.php?project_id=2590

02.

<http://cinemaforever.blog.de/2012/06/11/crash-ca-fr-gb-1996-kritik-fleisch-met-all-13847623/>

03.

"Crash," Wikipedia, The Free encyclopedia, [http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_\(1996_film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_(1996_film)) (accessed September 10, 2013).

04.

<http://milatinoamerica.blogspot.gr/2012/09/apostila-de-historia-da-arte-conceitos.html>

05.

"Crash," Wikipedia, The Free encyclopedia, [http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_\(1996_film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Crash_(1996_film)) (accessed September 10, 2013).

06.

<http://sifislykakis.blogspot.gr/p/drawing.html>

p.40

01.

Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997) 76.

02.

Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978) 166

03.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning: The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 152.

04.

Niklas Maak, "Voiture de Mort- Hearse Power, Notes on Francois Curlet," *PALAIS Palais de Tokyo* magazine, no. 17 (2013) 42

p.41

01.

Ζωρζ Μπατάιγ, "Ο θάνατος, η φθορά και η ανανέωση της ζωής," από το Τέταρτο Κεφάλαιο: Η συνάφεια της αναπαραγωγής με τον θάνατο, στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 81.

02.

<http://www.flickr.com/photos/terra3/8324921894/>

03.

Georges Canguilehm, "Monstrosity and the monstrous", in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and

Francis Group, 2005], 188.

04.

Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 167.

05.

Zygmunt Bauman, "survival as a social construct", in *The body: A reader*, Mariam Fraser and Monica Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis Group, 2005), 317.

06.

<http://pvnc.com/gallery-page/>

p.42

Michel Foucault, "Διαιτητική", Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 156-157.

p.43

Michel Foucault, "Διαιτητική", Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 170-171.

p.44

01.

Unknown artist, "Mors ultima linea rerum", in "Death: A Picture Album," Harris R., (London: Wellcome Collection, 1989), 15.

02.

Michel de Certeau, "Arts of dying: anti-mystical writing", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 83.

03.

Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "Subruborama. Συναρμογές της διάχυτης πόλης", Χωρίς όρια: οι αχανείς εκτάσεις των αθηναϊκών προαστίων, Νίκος Καζέρος & Παύλος Λέφας, (Αθήνα: futura, 2003): 154.

04.

Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 165.

p.45

Dylan Evans, "death drive", *An Introductory Dictionary of Lacanian Psychoanalysis*, Dylan Evans, (London & New York: Routledge, 1996), A-Z 33.

p.46

01.

Arturo Schwarz, "The Alchemical Bachelor Machine", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 161.

02.

Dianne Chisholm, "Introduction", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 15.

03.

Ζωρζ Μπαταίγ, "Οι συνθήκες μιας απρόσωπης εσωτερικής εμπειρίας: η αντιφατική εμπειρία της απαγόρευσης και της παράβασης," από το Πρώτο Κεφάλαιο: Ο ερωτισμός στην εσωτερική εμπειρία, στο βιβλίο *Ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου*, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 54.

04.

Aaron Betsky, "The Void and Other Queer Spaces", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997) 190.

p.47

01.

Ζωρζ Μπαταίγ, "Η παράβαση δεν αίρει την απαγόρευση, αλλά την ξεπερνά και τη συμπληρώνει," από το Πέμπτο Κεφάλαιο: Η παράβαση, στο βιβλίο *Ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου*, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 91-92.

02.

Ζωρζ Μπαταίγ, "Οι συνθήκες μιας απρόσωπης εσωτερικής εμπειρίας: η αντιφατική εμπειρία της απαγόρευσης και της παράβασης," από το Πρώτο Κεφάλαιο: Ο ερωτισμός στην εσωτερική εμπειρία, στο βιβλίο *Ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου*, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 55.

INDEX

03.
Gilles Deleuze and Felix Guattari, "A Materialist Psychiatry", in *anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia*, Gilles Deleuze and Felix Guattari, trans. Robert Hurley, Mark Seem, and Helen R. Lane (New York: Penguin Books, 2009), 27.
- p.48
Mark Cousins, "Where?", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 111.
- p.49
01.
Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 31.
02.
Michel Foucault, "Διαιτητική", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων*, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράππα, 1989), 56.
03.
Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 112.
04.
Clare Cardinal-Pett, "Detailing", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 104.
- p.50
01.
Daniel Birnbaum, "DUST," in *Curiosity and Method*, ed. Sina Najafi, (New York: Cabinet, 2012), 98.
02.
Nadja Argyropoulou, "Hell As Diary, On the (monstrous) potential of things that don't work: Greek art and beyond," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 46.
03.
Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 112. <http://cabinetmagazine.org/issues/35/chamberlain.php>
04.
Clare Cardinal-Pett, "Detailing", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 104. <http://duga.tistory.com/1376>
05.
Clare Cardinal-Pett, "Detailing", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 104. <http://blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=jongddee&logNo=100183951203>
- p.51
01.
Daniel Birnbaum, "DUST," in *Curiosity and Method*, ed. Sina Najafi, (New York: Cabinet, 2012), 99.
02.
<http://membrane.tumblr.com>
03.
Peter Christian Haberkorn, "Action Figure Orgasm", *Queer Space: Architecture and Same-Sex Desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 19.
04.
www.tate.org.uk/art/artworks/dean-vesuvio-p20261
- p.52
Ζωρζ Μπατάιγ, "Εισαγωγή," στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 16-17.
- p.53
Ζωρζ Μπατάιγ, "Εισαγωγή," στο βιβλίο ο

Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 22-23.

p.54

Ζωρζ Μπατάιγ, "Εισαγωγή," στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 28-29.

p.55

Ζωρζ Μπατάιγ, "Εισαγωγή," στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 36-37.

p.56

01.
Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 32.

02.

Ζωρζ Μπατάιγ, "Ο θάνατος, η φθορά και η ανανέωση της ζωής," από το Τέταρτο Κεφάλαιο: Η συνάφεια της αναπαραγωγής με τον θάνατο, στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 152-153.

p.57

01.
Gregory Woods, "Fantasy Islands: Popular Topographies of Marooned Masculinity," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 125.

02.

Dianne Chisholm, "Introduction", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 46.

03.

Dianne Chisholm, "Introduction", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 29.

p.58

01.

Mario Perniola, "Plastic Landscapes," in the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 90.

02.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 123.

03.

Andrea Kahn, "Overlooking: A Look at How we Look at Site", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 181.

04.

<http://the-watched-field.tumblr.com>

p.59

01.

Michel Foucault, "Τα ηθικά προβλήματα των απολαύσεων", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων*, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 98-99.

02.

Michel Foucault, "Τα ηθικά προβλήματα των απολαύσεων", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων*, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 96-97.

p.60

01.

<http://dandyvonnuetzen.blogspot.gr/2013/04/product-of-day-good-vibrations-by.html>

02.

Aaron Betsky, "Some Queer Constructs Introduction", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 8.

03.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aes-

- thetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 134 & 149.
04.
 Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of the Street", *eipcp web journal* (European institute for progressive cultural policies), September 2011. Accessed September 12, 2013. <http://www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en>
- p.61
 Daniel Birnbaum, "GESTURE," in *Curiosity and Method*, ed. Sina Najafi, (New York: Cabinet, 2012), 147. <http://www.cabinetmagazine.org/issues/26/dillon.php>
- p.62
 01.
 Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 28.
02.
 Henry Urbach, "closets, Clothes, disClosure", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Kate-rina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 257.
03.
 Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 22.
04.
http://www.huffingtonpost.com/2013/09/16/choi-xoo-ang_n_3934707.html
- p.63
 01.
 Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 80.
02.
http://i-ac.eu/fr/expositions/24_in-situ/2011/5_OF-SPIRITS-AND-EMPTY-SPACES
- p.64
 01.
<http://www.fanzines.gr/κοντροσόλ-στο-χάος>
02.
<http://www.lifo.gr/team/retrolifo/27650>
03.
<http://www.lifo.gr/team/retrolifo/27650>
- p.65
 01.
<http://www.lifo.gr/team/retrolifo/27650>
02.
http://unamiradagay.blogspot.gr/2010/03/blog-post_8265.html
- p.66
 01.
http://www.lifo.gr/team/readersdigest/38147?comments_page=1&comments_order=
- p.67
 01.
<http://www.genderpanteion.gr/gr/other/other2/index.php?dir=eksofylla%2F>
02.
<http://www.genderpanteion.gr/gr/other/other2/sfigga/sel.%219.jpg>
03.
<http://www.genderpanteion.gr/gr/other/other2/sfigga/sel.%203.jpg>
- p.68
 Θάνος Βελλουδίου, "Φωτογραφίες και λεζάντες του Θάνου Βελλουδίου", *Οδός Πανός*, No. 114, Γιώργος Χρονάς, (Αθήνα: Περιοδικό & Εκδόσεις Οδός Πανός & Εκδόσεις ΣΙΓΑΡΕΤΑ, 2001), 172-173.
- p.69
 Θάνος Βελλουδίου, "Φωτογραφίες και λεζάντες του Θάνου Βελλουδίου", *Οδός Πανός*, No. 114, Γιώργος Χρονάς, (Αθήνα: Περιοδικό & Εκδόσεις Οδός Πανός & Εκδόσεις ΣΙΓΑΡΕΤΑ, 2001), 170-171.

p.70

Θάνος Βελλούδιος, "Φωτογραφίες και λεζάντες του Θάνου Βελλουδίου", Οδός Πανός, No. 114, Γιώργος Χρονάς, (Αθήνα: Περιοδικό & Εκδόσεις Οδός Πανός & Εκδόσεις ΣΙΓΑΡΕΤΑ, 2001), 168-169.

p.71

Θάνος Μουρραής- Βελλούδιος, "Ζεϋμπέκιος", Ευγονία και άλλα τινά, Θάνος Μουρραής-Βελλούδιος, (Αθήνα: Εκδόσεις Άγγρα, 1991), 156-157.

p.72

01.

Francois Roche, "endlessnessless...", in *Bioreboot: The Architecture of R&Sie* (n), ed. Giovanni Corbellini, (New York: Princeton Architectural Press, 2009), 203.

02.

Gilles Deleuze, "the simulacrum & the ancient philosophy," in *Logic of Sense*, ed. Constantin V. Boundas, (London: The Athlone Press, 1990), 262.

03.

Julia Cream, "Re-solving Riddles: The Sexed Body," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 35.

04.

<http://www.globalsecurity.org/military/ops/images/iran-modis-3.jpg>

05.

Michel Foucault, "Διαπιτική", Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράππα, 1989), 20.

p.73

01.

<http://www.tainiothiki.gr/festivals/4grecgr2.html>

02.

<http://jorindevoigt.com/blog/?p=3566>

03.

Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "1973-1975: Στοιχεία για την ψύχωση του τοπίου", Παραδείγματα: 9η διεθνής έκθεση αρχιτεκτονικής, μοιενάλε Βενετίας, Αριστείδης Αντονάς & Ζάφος

Ξαγόραρης & Χαρίκλεια Χάρη & Φίλιππος Ωραιόπουλος, (Αθήνα: futura, 2009), 75.

04.

http://www.urbiopedia.org/index.php?title=Archivo:Eileen_Gray_Casa_E1027.2.jpg

p.74

01.

http://www.iatrikionline.gr/Deltio_52c/05.html

02.

Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "1973-1975: Στοιχεία για την ψύχωση του τοπίου", Παραδείγματα: 9η διεθνής έκθεση αρχιτεκτονικής, μοιενάλε Βενετίας, Αριστείδης Αντονάς & Ζάφος Ξαγόραρης & Χαρίκλεια Χάρη & Φίλιππος Ωραιόπουλος, (Αθήνα: futura, 2009), 80.

03.

Dianne Chisholm, "Introduction", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 16.

04.

Gilles Deleuze, "the language of Sade & Masoch," in *Coldness & Cruelty, in Masochism: Coldness and Cruelty & Venus in Furs*, ed. Gilles Deleuze, (New York: Zone Books, 1991), 19.

05.

<http://mubi.com/lists/my-favorite-films-of-all-time-always-under-construction>

p.75

01.

Kaucyila Brooke, "Gendered Geographies", ed. Kaucyila Brooke, (Zurich: Zurich Hochschule fur Gestaltung und Kunst, 2002)

02.

http://www.medscape.com/viewarticle/407974_4

03.

http://www.notrecinema.net/communaute/v1_detail_film.php3?lefilm=4614

04.

Gilles Deleuze, "the language of Sade & Masoch," in *Coldness & Cruelty, in Masochism: Coldness and Cruelty & Venus in Furs*, ed. Gilles Deleuze, (New York: Zone Books, 1991), 19.

INDEX

p.76

01.

http://eytyxia13.blogspot.gr/2012/07/blog-post_07.html

02.

Γιώργος Τζιρτζιλιάκης, "1973-1975: Στοιχεία για την ψύχωση του τοπίου", Παραδείγματα: 9η διεθνής έκθεση αρχιτεκτονικής, μοιενάλε Βενετίας, Αριστείδης Αντονάς & Ζάφος Ξαγόραρης & Χαρίκλεια Χάρη & Φίλιππος Ωριαόπουλος, (Αθήνα: futura, 2009), 77.

03.

<http://www.myfilm.gr/article4735.html>

p.77

01.

Kaucyila Brooke, "Gendered Geographies", ed. Kaucyila Brooke, (Zurich: Zurich Hochschule fur Gestaltung und Kunst, 2002), 62.

02.

Aaron Betsky, "Some Queer Constructs Introduction", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 5.

03.

Aaron Betsky, "The Void and Other Queer Spaces", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 190.

04.

<http://arteeartistascomhistoria.blogspot.gr/2011/04/rebecca-horn.html>

05.

<http://andreasangelidakis.blogspot.gr/2009/07/demidoff-garden-of-vexation.html>

p.78

Γιάννης Ραγκός, "Η υπόθεση του Δράκου της Βουλιαγμένης", *Ιστορία Εικονογραφημένη*, (Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος, 2008), 79-86.

p.79

Γιάννης Ραγκός, "Η υπόθεση του Δράκου της Βουλιαγμένης", *Ιστορία Εικονογραφημένη*, (Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος, 2008), 79-86.

p.80

Γιάννης Ραγκός, "Η υπόθεση του Δράκου της Βουλιαγμένης", *Ιστορία Εικονογραφημένη*, (Αθήνα: Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος, 2008), 79-86.

p.81

01.

Ζωρζ Μπατάιγ, "Ο θρίαμβος του θανάτου και της οδύνης," από τη Δεύτερη Μελέτη: Ο κυρίαρχος άνθρωπος του Σαντ, στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 263-264.

02.

http://leecaijunyustudio.files.wordpress.com/2012/06/img_5064.jpg

03.

Mario Perniola, "Sex Plateaux," in *the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world*, ed. Mario Perniola, (New York: Continuum, 2004), 2.

p.82

01.

Gregory Woods, "Fantasy Islands: Popular Topographies of Marooned Masculinity," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 121.

02.

<http://eloi-boucher.tumblr.com/post/45486377402/maryanne-casasanta-http-maryannecasasanta-com>

03.

Jon Binnie, "Trading places: Consumption, Sexuality and the Production of Queer Space," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 172.

04.

Mario Perniola, "Hegel and the thing as not this," in *the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world*, ed. Mario Perniola, (New York: Continuum, 2004), 52.

p.83

01.

Ζωρζ Μπατάιγ, "Το όργιο σαν αγροτική

τελετουργία," από το Δέκατο Κεφάλαιο: Η παράβαση στον γάμο και στο όργιο, στο βιβλίο ο Ερωτισμός, μετάφραση του Κωστή Παπαγιώργη, επιμέλεια Ευδοξία Μπινοπούλου, (Ελλάδα: Εκδόσεις Ίνδικτος, 2001), 173.

02.

<http://thedreadexhibition.com/post/54008533946/black-gardens-philippe-parreno-and-bruce-sterling>

03.

Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "1973-1975: Στοιχεία για την ψύχωση του τοπίου", Παραδείγματα: 9η διεθνής έκθεση αρχιτεκτονικής, μοιενάλε Βενετίας, Αριστείδης Αντονάς & Ζάφος Ξαγόραρης & Χαρίκλεια Χάρη & Φίλιππος Ωραιόπουλος, (Αθήνα: futura, 2009), 73.

04.

image co-created by Frere Reinert and Gallery Online: do not use as art - <https://www.facebook.com/pages/Do-Not-Use-As-Art/199057740104638>

p.84

01.

Sigmund Freud, "Representations in dreams by symbols," in the interpretation of dreams, ed. Sigmund Freud, (New York: Basic Books, 2010), 175.

02.

<http://eloi-boucher.tumblr.com/post/45486377402/maryanne-casasanta-http-maryannecasasanta-com>

03.

Angie Hart, "(Re)Constructing a Spanish Red-Light District: Prostitution, Space and Power," in Mapping Desire, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books , 1995), 207.

p.85

01.

Mario Perniola, "Plastic Landscapes," in the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 90.

02.

Aaron Betsy, "Queering Modernism", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsy, (New York: William Morrow and Company,

Inc., 1997), 123.

03.

Mario Perniola, "Hegel and the thing as not this," in the sex appeal of the inorganic: philosophies of desire in the modern world, ed. Mario Perniola, (New York Continuum, 2004), 51.

p.86

Super studio, "Ζωή- Εκπαίδευση- Τελετή- Έρωτας- Θάνατος: Πέντε ιστορίες του Superstudio", μετάφρ. Κ. Κουρεμένος, Αρχιτεκτονικά Θέματα, no. 13 (Αθήνα: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ, 1979), 110-111.

p.87

01.

<http://itsjohnsen.tumblr.com/post/33531257617/paratroopers-over-moscow-1940s-yakov-rumkin>

02.

<http://plaza.ufl.edu/missyld21/>

03.

<http://www.morfae.com/1041-didier-faustino/>

04.

<http://kimberleyemeny.wordpress.com/2013/04/11/1414/>

05.

<http://www.vintag.es/2013/03/alexander-graham-bell-wife-mabel.html>

p.88

01.

<http://abovebelowground.tumblr.com/image/63355832791>

02.

Rick Dolphijn & Iris van der Tuin, *The Transversality of New Materialism*, *New Materialism: Interviews & Cartographies*, Rick Dolphijn & Iris van der Tuin, (Michigan : Open Humanities Press, 2012), 111.

03.

Rick Dolphijn and Iris van der Tuin interview Karen Barad [#note_1], *Matter feels, converses, suffers, desires, yearns and remembers*, [page 7 of 14], <http://quod.lib.umich.edu/o/ohp/11515701.0001.001/1:4.3/--new-materialism-interviews-cartographies?rgn=div2;view=fullte>

- xt.
- p.89
01.
http://www.domusweb.it/en/art/2013/08/22/emre_ha_ner.html
02.
http://www.domusweb.it/content/dam/domusweb/en/art/2013/08/22/emre_ha_ner/EmreHuner_Anthropophagy-detail-2013.jpg
- p.90
01.
Rick Dolphijn and Iris van der Tuin interviewing Karen Barad [#note_1], Matter feels, converses, suffers, desires, yearns and remembers, [page 7 of 14], <http://quod.lib.umich.edu/o/ohp/11515701.0001.001/1:4.3/--new-materialism-interviews-cartographies?rgn=div2;view=fulltext>
xt.
02.
Rick Dolphijn & Iris van der Tuin, *The Transversality of New Materialism*, *New Materialism: Interviews & Cartographies*, Rick Dolphijn & Iris van der Tuin, (Michigan : Open Humanities Press, 2012), 109.
03.
<http://www.sienaaart.org/uploas/5/5/1/8/0/5180665/1378111633.jpg>
- p.91
01.
http://www.domusweb.it/content/dam/domusweb/en/art/2013/08/22/emre_ha_ner/EmreHuner_Aeolian-Processes-2-2012.jpg
02.
Rick Dolphijn and Iris van der Tuin interviewing Karen Barad [#note_1], Matter feels, converses, suffers, desires, yearns and remembers, <http://quod.lib.umich.edu/o/ohp/11515701.0001.001/1:4.3/--new-materialism-interviews-cartographies?rgn=div2;view=fulltext>
xt.
- p.92
01.
Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 36.
02.
<http://www.altcine.com/movie.php?id=630>
03.
Aaron Betsky, "Queering Modernism", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 112.
04.
Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 78.
05.
Aaron Betsky, "Aesthetic Escapades and Escapes", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 72.
- p.93
01.
Andrea Kahn, "Overlooking: A Look at How we Look at Site ", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 180.
02.
<http://bartlettyear1architecture.blogspot.gr/2011/04/diller-scofidio-slow-house.html>
03.
<http://www.wikipaintings.org/en/max-ernst/the-garden-of-france-1962>
04.
Fares el-Dahdah, "The Josephine Baker House: For Loos's Pleasure", *Assemblage magazine*, no. 26 (Massachusetts: MIT Press, 2013), 77.
05.
www.
06.
Andrea Kahn, "Overlooking: A Look at How we Look at Site ", in *Desiring Practices: Architecture, Gender and the Interdisciplinary*, Duncan McCorquodale & Katerina Ruedi & Sarah Wigglesworth, (London: Black Dog Publishing Limited, 1996), 179. <http://www.clemenceilles.org/>

index.php?/what-happens/mind-in-films/

p.94

01.

<http://psychology.wikia.com/wiki/Electrocardiography>

02.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 150.

03.

Gilles Deleuze and Felix Guattari, "The body without organs", in *anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia*, Gilles Deleuze and Felix Guattari, trans. Robert Hurley, Mark Seem, and Helen R. Lane (New York: Penguin Books, 2009), 11.

04.

Michel Foucault, "Διαίτητική", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων*, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 162.

p.95

01.

Michel Foucault, "Διαίτητική", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων*, Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης, (Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 53.

02.

Dianne Chisholm, "Introduction", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, Eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 128.

03.

Dianne Chisholm, "The city of collective memory", in *Queer Constellations: subcultural Space In the Wake Of the City*, Eds. Dianne Chisholm, (Minnesota: University of Minnesota Press, 2004), 128.

04.

Kaucyila Brooke, "Gendered Geographies", ed. Kaucyila Brooke, (Zurich: Zurich Hochschule fur Gestaltung und Kunst, 2002), 36.

p.96

01.

http://printedmatter.org/news/news.cfm?article_id=384

02.

Aaron Betsky, "Some Queer Constructs Introduction", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 12.

03.

Angie Hart, "(Re)Constructing a Spanish Red-Light District: Prostitution, Space and Power," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 196.

04.

<http://www.fotolog.com/riotqueer/>

05.

Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 147.

p.97

01.

Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής", *Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της γνώσης*, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη, (Αθήνα: Κέδρος, 1978), 59.

02.

Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 20.

03.

Aaron Betsky, "Closet Cases and Mirror Worlds", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 51.

04.

<http://blog.ahc-ch.ch/2011/10/history-is-straight-alan-turing-was-gay/>

05.

<http://swampland.time.com/2013/03/28/how-gay-marriage-won/>

06.

Aaron Betsky, "Some Queer Constructs Introduction", *Queer Space: Architecture and Same-Sex desire*, Aaron Betsky, (New York: William Morrow and Company, Inc., 1997), 15.

INDEX

07.
Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής",
Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της
γνώσης, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη,
(Αθήνα: Κέδρος, 1978), 52.
- p.98
01.
Michael Brown, "Sex, Scale and the New Urban
Politics: HIV-Prevention strategies form Yale town,
Vancouver," in Mapping Desire, ed. David Bell
and Gill Valentine, (London: Routledge Books ,
1995), 232.
02.
<http://www.hellasgr.net/homosexuals.htm>
03.
Fares el-Dahdah, "The Josephine Baker House: For
Loos's Pleasure", Assemblage magazine, no. 26
(Massachusetts: MIT Press, 2013), 76.
04.
[http://andreasangelidakis.blogspot.gr/2013/01/
paola.html](http://andreasangelidakis.blogspot.gr/2013/01/paola.html)
- p.99
01.
Mariam Fraser and Monica Greco, "Introduction",
The body: A reader, Mariam Fraser and Monica
Greco, (London: Routledge- Taylor and Francis
Group, 2005), 29.
02.
Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of
the Street", eipcp web journal (European insti-
tute for progressive cultural policies), September
2011. Accessed September 12, 2013. [http://
www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en](http://www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en)
03.
Michel Foucault, "Η υπόθεση της καταστολής",
Ιστορία της σεξουαλικότητας - Η δίψα της
γνώσης, Michel Foucault, μετάφρ. Γκλόρυ Ροζάκη,
(Αθήνα: Κέδρος, 1978), 12.
- p.100
01.
Jerry Lee Kramer, "Bachelor Farmers and Spin-
sters: Gay and Lesbian Identities and Communities
in Rural North Dakota," in Mapping Desire, ed.
David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge
Books , 1995), 184.
02.
Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "1973-1975: Στοιχεία
για την ψύχωση του τοπίου", Παραδείγματα:
9η διεθνής έκθεση αρχιτεκτονικής, μοιενάλε
Βενετίας, Αριστείδης Αντονάς & Ζάφος
Ξαγόραρης & Χαρίκλεια Χάρη & Φίλιππος
Ωραιόπουλος, (Αθήνα: futura, 2009), 80.
03.
[http://www.prospectmagazine.co.uk/magazine/
wyndham-lewis-blast-vorticists-show-tate-britain/](http://www.prospectmagazine.co.uk/magazine/wyndham-lewis-blast-vorticists-show-tate-britain/)
- p.101
01.
Gilles Deleuze, "the language of Sade & Mas-
och," in Coldness & Cruelty, in Masochism:
Coldness and Cruelty & Venus in Furs, ed. Gilles
Deleuze, (New York: Zone Books, 1991), 16.
02.
[http://www.huffingtonpost.com/2013/09/16/
choi-xoo-ang_n_3934707.html](http://www.huffingtonpost.com/2013/09/16/choi-xoo-ang_n_3934707.html)
03.
[http://www.terminators.com/artworkprofile/
Penone_Giuseppe-To_Unroll_Ones_Skin](http://www.terminators.com/artworkprofile/Penone_Giuseppe-To_Unroll_Ones_Skin)
04.
http://www.joshshund.com/gallery_t11.html
05.
[http://www.straight.com/article-519916/vancou-
ver/skin-i-live](http://www.straight.com/article-519916/vancouver/skin-i-live)
- p.102
01.
Nadja Argyropoulou, "Hell As Diary, On the (mon-
strous) potential of things that don't work: Greek
art and beyond," in Hell As Pavilion, ed. Nadja
Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece:
Kastaniotis Editions, 2013), 35.
02.
www.
03.
Γιώργος Τζιρτζιλάκης, "Subruborama. Συναρμογές
της διάχυτης πόλης", Χωρίς όρια: οι αχανείς
εκτάσεις των αθηναϊκών προαστίων, Νίκος
Καζέρος & Παύλος Λέφας, (Αθήνα: futura,
2003), 147.
- p.103

01.

Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of the Street", *eipcp web journal* (European institute for progressive cultural policies), September 2011. Accessed September 12, 2013. <http://www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en>

Judith Butler, "Bodies in Alliance and the Politics of the Street", *eipcp web journal* (European institute for progressive cultural policies), September 2011. Accessed September 12, 2013. <http://www.eipcp.net/transversal/1011/butler/en>

p.104

01.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 135-136.

02.
Slavoj Zizek, "Phallus," in *Organs without bodies: Deleuze and Consequences*, ed. Slavoj Zizek, (Greece: Routledge, 2003), 89.

03.

<http://tmptime-2012-kumao-mw.blogspot.gr/2012/11/janine-antoni-loving-care-1993in-this.html>

p.105

01.

<http://civilwartalk.com/threads/chamberlains-company-b.78101/>

02.

Francois Roche, "endlessnessless...." in *Bioreboot: The Architecture of R&S* (n), ed. Giovanni Corbellini, (New York: Princeton Architectural Press, 2009), 209.

03.

Yorgos Tzirtzilakis, "Submodernity and the Aesthetics of Joy-Making Mourning. The Crisis Effect in Contemporary Greek Culture," in *Hell As Pavilion*, ed. Nadja Argyropoulou & Yorgos Tzirtzilakis, (Greece: Kastaniotis Editions, 2013), 141.

p.106

<http://www.flickr.com/photos/demar->

[cos/3952521289/](http://www.flickr.com/photos/demar-cos/3952521289/)

p.107

01.

Harald Szeemann, "The Bachelor Machines", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 9.

02.

<http://www.criterion.com/current/posts/2194-instruments-for-operating-on-mutant-women>

03.

<http://donnaperformer.wordpress.com/2013/06/05/by-rebecca-horn/>

04.

<http://smith-wessonforum.com/lounge/261217-salute-master-john-browning.html>

05.

Michel Carrouges, "The umbrella and the sewing machine in Lautreamont's Chants de Maldoror", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 36.

06.

<http://rufusbath.enemy.org/bitter.htm>

p.108

01.

http://eglima.blogspot.gr/2006/12/i_11.html

02.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

03.

Απόσπασμα από την ταινία Όχι, κύριε Τζόνσον του Γρηγόρη Γρηγορίου, <http://www.youtube.com/watch?v=q9PdhlaEtBw>

04.

Απόσπασμα από την ταινία Όχι, κύριε Τζόνσον του Γρηγόρη Γρηγορίου, <http://www.youtube.com/watch?v=q9PdhlaEtBw>

p.109

01.

<http://www.pentelikonews.gr/viewarticle.php?id=132713&φωτογραφικό-αρχείο-της-εργ>

02.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

03.

INDEX

Απόσπασμα από την ταινία Όχι, κύριε Τζόνσον του Γρηγόρη Γρηγορίου, <http://www.youtube.com/watch?v=q9PdhlaEtBw>

p.110

01.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

02.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

03.

http://eglima.blogspot.gr/2006/12/i_11.html

p.111

01.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

02.

http://sendec.blogspot.gr/2012/09/blog-post_2.html

p.112

01.

<http://athensmagazine.gr/portal/bestofathens/articles/40390>

02.

<http://athensmagazine.gr/portal/bestofathens/articles/40390>

p.113

01.

still from "Globe" short film, directed by Constantinos Giannaris

02.

<http://www.lifo.gr/team/matchthetapestry/31943>

03.

<http://www.lifo.gr/team/tsagar/30924>

p.114

Β. Πλάτανος, Από τον αστέρα : Μεγάλα

τουριστικά έργα στη Γλυφάδα και στη

Βουλιαγμένη, εφημερίδα "τα Νέα", Τρίτη 13

Απριλίου 1965, 7.

p.115

-, Οι "Στρήκερς" της Βουλιαγμένης - "Γυμνοί στον Ήλιο" ντυμένοι στη...φυλακή, εφημερίδα "τα Νέα", 20 Ιουνίου 1982, -.

p.116

Π. Α., Στα λιμανάκια της Βάρκιζας : Μυστήριο

πως έπεσε φοιτητής στη θάλασσα, εφημερίδα "τα Νέα", 12 Ιουλίου 1982, -.

p.117.

-, Σε φυλάκιση 20 ημερών οι 4 γυμνιστές, εφημερίδα "τα Νέα", 23 Απριλίου 1965, -.

p.118

-, Ψαράς βρήκε πτώμα βρέφους στη Βάρκιζα, εφημερίδα "τα Νέα", 8 Μαΐου 1952, -.

p.119

-, Κάποιοι ανάβουν τις φωτιές, εφημερίδα "τα Νέα", Δευτέρα 23 Ιουλίου 1984, 10.

p.120

-, Τραυμάτισε τη σύζυγο, την έριξε σε γκρεμό, "σκυνοθέτησε" το τροχαίο, εφημερίδα "τα Νέα", Δευτέρα 12 Οκτωβρίου 1981, 2.

p.121

-, Άλλοτε στην Ποσειδώνος..., εφημερίδα "το Βήμα", Σάββατο 11 Μαρτίου 2000, 19(A19).

p.122

Τάκης Καμπύλης, Το νερό της...οργής, εφημερίδα "τα Νέα", Δευτέρα 18 Ιουλίου 1988, 14.

p.123

-, Η λεωφόρος του τρόμου, εφημερίδα "τα Νέα", Παρασκευή 22 Αυγούστου 1997, 12.

p.124.

Γ. Αίσωπος & Γ. Σημαιοφορίδης, Πάμε μια βόλτα στη Βουλιαγμένη, Τα καλοκαιρινά μπάνια : Επτά

Ημέρες, εφημερίδα "η Καθημερινή", Ελευθερία Τραϊού, (Αθήνα: εφημερίδα Καθημερινή, 2001), 26.

p.125

Γ. Αϊσωπος & Γ. Σημαιοφορίδης, Πάμε μια βόλτα στη Βουλιαγμένη, Τα καλοκαιρινά μπάνια : Επτά Ημέρες, εφημερίδα "η Καθημερινή", Ελευθερία Τραϊού, (Αθήνα: εφημερίδα Καθημερινή, 2001), 27.

p.126

Γ. Αϊσωπος & Γ. Σημαιοφορίδης, Πάμε μια βόλτα στη Βουλιαγμένη, Τα καλοκαιρινά μπάνια : Επτά Ημέρες, εφημερίδα "η Καθημερινή", Ελευθερία Τραϊού, (Αθήνα: εφημερίδα Καθημερινή, 2001), 27.

p.127

-, Πτώμα αγνώστου άνδρα στα λιμανάκια της Βουλιαγμένης, από <http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=534666>

p.128

01.

www.

02.

Fares el-Dahdah, "The Josephine Baker House: For Loos's Pleasure", *Assemblage magazine*, no. 26 (Massachusetts: MIT Press, 2013), 78.

03.

<http://www.clemenceseilles.org/index.php?/what-happens/mind-in-films/>

04.

Tamar Rothenberg, "And She Told Two Friends: Lesbians Creating Urban Social Space," in *Mapping Desire*, ed. David Bell and Gill Valentine, (London: Routledge Books, 1995), 151.

p.129

01.

<http://pruned.blogspot.gr/2012/07/appenninopavilion.html>

02.

"Wandering womb" Wikipedia, The Free encyclopedia, http://en.wikipedia.org/wiki/Wandering_womb (accessed September 16, 2013). 03.

Gilbert Lascault, "Mechanisms/ The Fuck / The Non-Fuck / Painting / Play on Words / ETC...", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 189.

p.130

01.

<http://georgianlondon.com/post/49460452027/burking-and-body-snatching-the-deadly-side-of> 02.

<http://georgianlondon.com/post/49460452027/burking-and-body-snatching-the-deadly-side-of> 03.

http://php.med.unsw.edu.au/embryology/index.php?title=File:William_Hunter_1774_plate_27.jpg

p.131

<http://www.hps.cam.ac.uk/visibleembryos/s2.html>

p.132

01.

<http://georgianlondon.com/post/49460452027/burking-and-body-snatching-the-deadly-side-of> 02.

http://old.pbagalleries.com/live/sale_details393_all.php?&PHPSESSID=5d5ef0ced10efc0bd0d6536350b2c97b

p.133

<http://www.etsy.com/listing/21033807/1886-antique-uterus-illustration>

p.134

01.

Alain Montesse, "Lovely Rita, Meter Maid", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 114.

02.

Michel Foucault, "Διατητική", *Ιστορία της*

INDEX

σεξουαλικότητας - Η χρήση των απολαύσεων,
Michel Foucault, μετάφρ. Γιώργος Κωνσταντινίδης,
(Αθήνα: Κέδρος - Ράπνα, 1989), 152-153.

p.135

01.

<http://hillobees.com/2013/08/29/leonardo-da-vinci-the-mechanics-of-man/>

02.

<http://georgianlondon.com/post/49460452027/burking-and-body-snatching-the-deadly-side-of>

03.

<http://unusualplaces.org/the-appennine-colossus/>

04.

http://www.nlm.nih.gov/exhibition/historicalanatomies/vesalius_home.html

05.

<http://hillobees.com/2013/08/29/leonardo-da-vinci-the-mechanics-of-man/>

p.136

01.

http://el.wikipedia.org/wiki/Η_ηρόελευση_του_κόσμου

02.

Diana Agrest, "The return of the (repressed) nature," in *The architect Reconstructing Her Practice*, ed. Francesca Hughes, (Massachusetts: MIT Press, 1996), 211.

03.

<http://assimeucomovoce.wordpress.com/2013/05/14/crash-estranhos-prazeres/>

p.137

<http://www.loewak.nl/dutch/2009/03/18/waar-is-mark-manders/>

p.138

Harald Szeemann, "The Bachelor Machines", *The bachelor machines*, Harald Szeemann & Jean Clair (New York: Rizzoli, 1981), 18.

p.139

01.

<http://georgianlondon.com/post/49460452027/>

[burking-and-body-snatching-the-deadly-side-of](http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Brockhaus_and_Efron_Encyclopedic_Dictionary_020.jpg#filehistory)
02.

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Brockhaus_and_Efron_Encyclopedic_Dictionary_020.jpg#filehistory

oral constellations

Locus Erectus | hinge

bachelor machine

Locus Erectus | hinge

641518

Όλα άρχισαν το 1959, όταν μια αμμόζυγη παραλία γεμάτη πεύκα στον Λαϊμό της Βουλιαγμένης γίνεται πλαζα με το όνομα «Αστέρας». Η δημιουργία των εγκαταστάσεων, καθώς και των καταλυμάτων θα δοθεί σε καρφουάους αρκίτεκτονες της εποχής, οι οποίοι με τα έργα τους άφησαν έντονα το στίγμα τους στην σύγχρονη Ελλάδα. Έτσι από το 1958 μέχρι και το 1962 οι αρχιτέκτονες Προκόπης Βασιλειάδης, Εμμανουήλ Βουρέτσας και Περικλής Σκεκλιάρη, με συνεργάτη τον Νικόλαο Χατζημικάλη, θα αναλάβουν το έργο για το οποίο θα εργαστούν με απόλυτο σεβασμό στο τοπίο και στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. Μετά την επιτυχία των εγκαταστάσεων της Γλυφάδας ακολουθούν οι επεμβάσεις της ίδιας μελετητικής ομάδας στην Βουλιαγμένη που περιλαμβάνουν την Μαρίνα Βουλιαγμένης (1958-59), την κυριολεκτικά μελέτη της Ακτής Βουλιαγμένης (1959), τις λουτρικές εγκαταστάσεις της Ακτής Αστέρα Βουλιαγμένης (1959), την λαϊκή πλαζα ΕΟΤ (1959-61), και αργότερα το ξενοδοχείο Ναυσικά (1974-79). Το τελευταίο, συνεργασία του Βουρέτσα με τον Γεωργιάδη και τον Δεκαβάλλα, είναι ένα μεγάλο ξενοδοχείο 163 δωματίων που αναπτύσσεται βαθμιαία ακολουθώντας την «κλίση του εδάφους προς την θάλασσα στην ακτή του Μικρού Καβουρού. Ο Δεκαβάλλας αναφέρει ότι: "Τόσος ήταν η ένταξη του κτηρίου στο εξαιρετικά ευαίσθητο τοπίο και η μετατροπή μιας υποβαθμισμένης παραλίας σε κήπους με ακτή λουομένων". Το παγκοσμίου ύψους Λαϊμό Παλάς είναι ένα θέρετρο πολυτέλειας στην Αθηναϊκή Ριβιέρα, αποτελείται από τρία ξενοδοχεία πέντε ορόφων, το «Αρίων», το «Ναυσικά», το «Αφροδίτη», με συνολικά 526 δωμάτια. Το 1962 στο ξενοδοχειακό συγκρότημα κατασκευάστηκαν οι πρώτες έγκυες καμπίνες ή μηχανοκίνητου που σήμερα φέρνουν τις εβδόμητες εξ, με την καθεμιά από αυτές να έχει τη δική της ιστορία και το δικό της μικρό ή μεγάλο μυστικό. Εκτείνεται μέσα σε 300 στρέμματα ηλιόλουστων κήπων, σε μια πενκάφυτη ιδιαιτελή κερσόναο και προσφέρει τρεις ιδιαιτερές παραλίες, πανοραμική θέα στη θάλασσα, στο Σαρωνικό κόλπο και στα κοντινά νησιά.

ΕΝΔΟΧΩΡΟ ΑΚΤΗΣ | ΒΟΥΡΕΤΣΑΣ & ΑΡΚΑΔΙΑΝΟΣ & ΜΟΝΑΣΤΗΣ, 1962

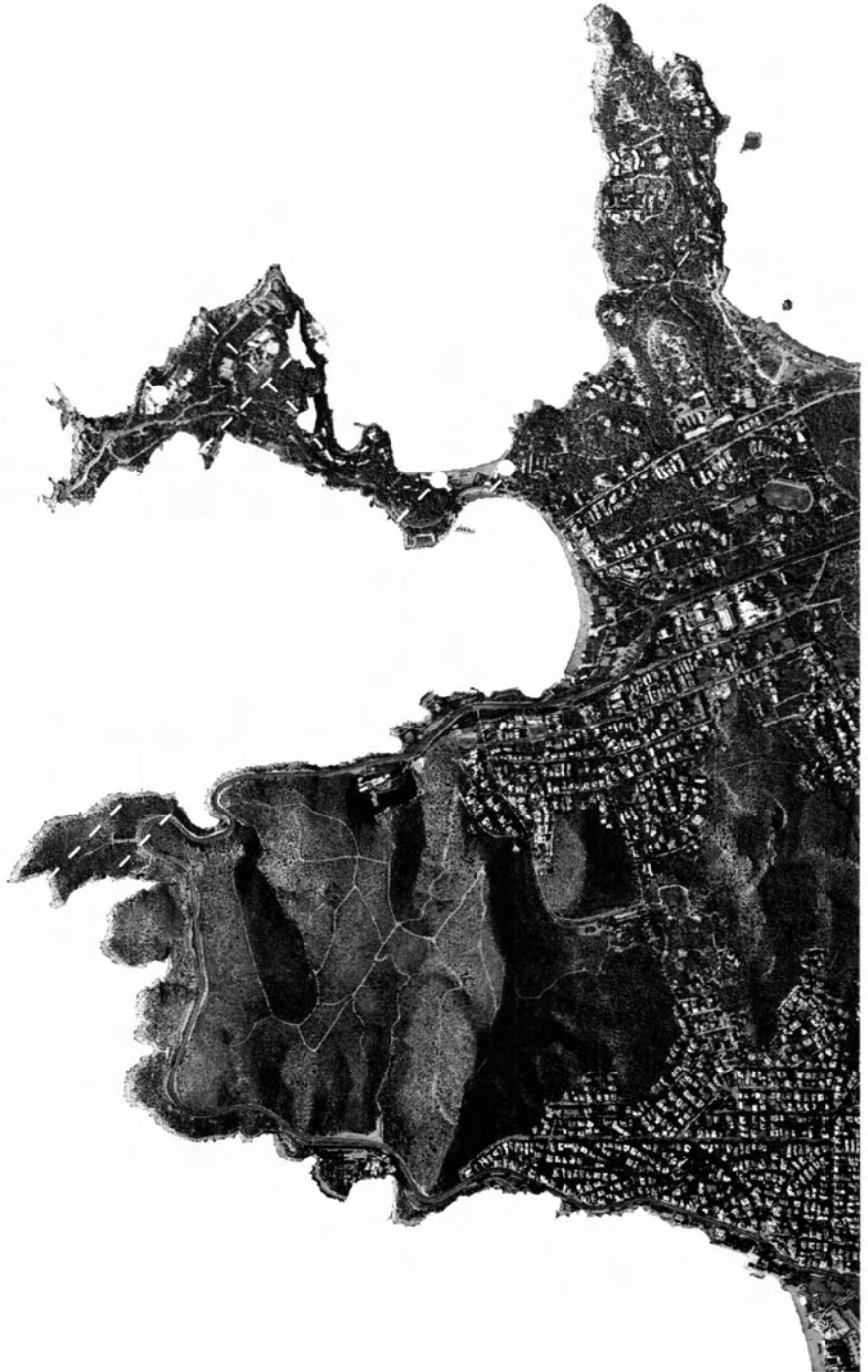
ΕΝΔΟΧΩΡΟ ΜΑΡΙΝΑΣ | ΒΟΥΡΕΤΣΑΣ & ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ & ΑΡΚΑΔΙΑΝΟΣ, 1972

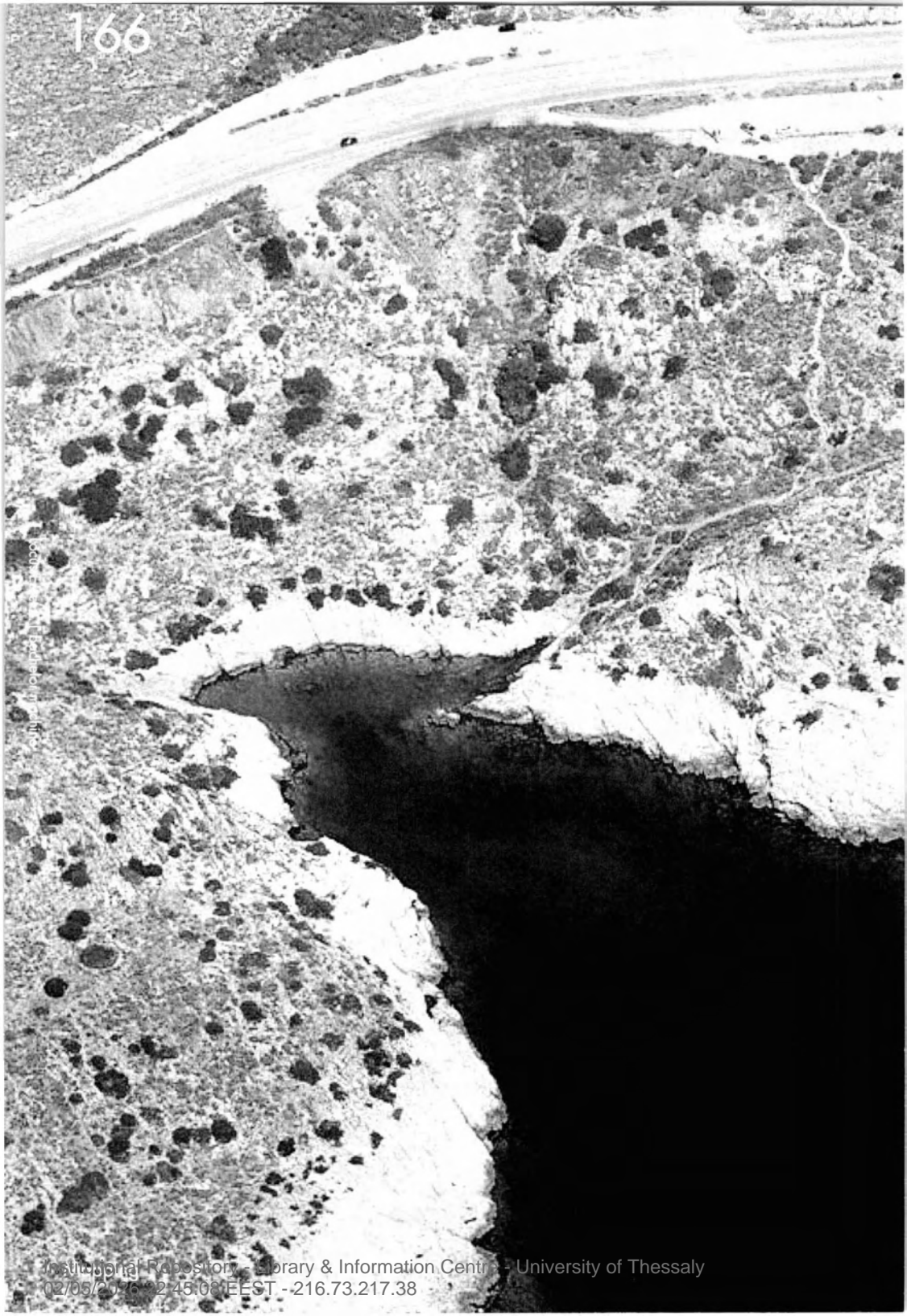
ΑΟΡΤΙΚΗΣ ΕΚΚΑΤΑΛΕΪΣ ΤΗΣ ΑΚΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ | Ε. ΒΟΥΡΕΤΣΑΣ & ΣΙ. ΔΗΜΟΥ & Κ. ΑΡΚΑΔΙΑΝΟΣ & Ν. ΚΑΤΣΙΚΗΛΑΚΗΣ, 1969

7841 WITKOBY OKRĘGOWE

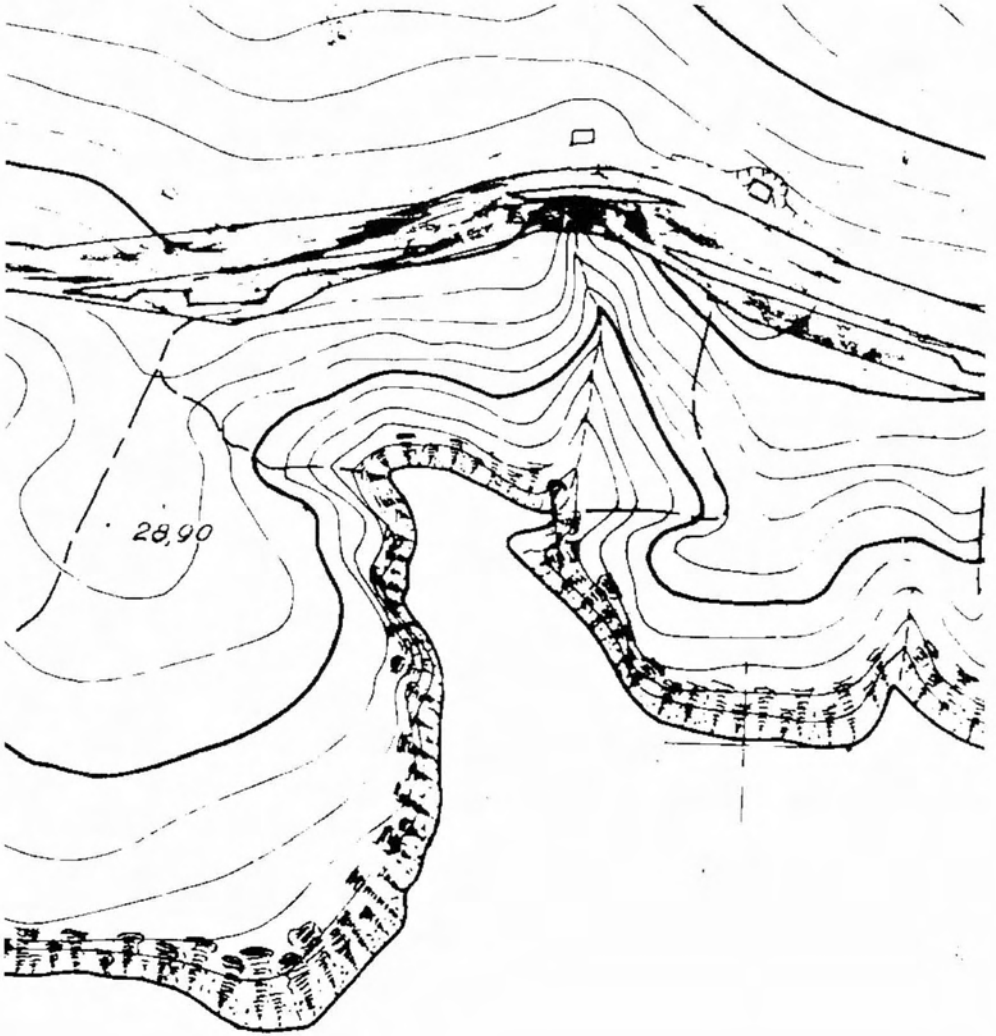
Locus Erectus | bachelor machine

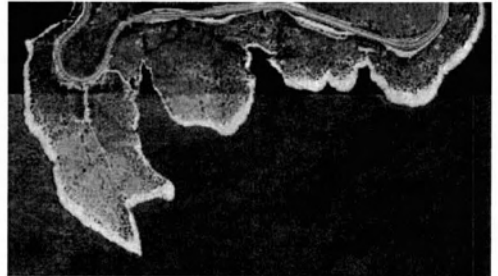
© 2004 University of Thessaly

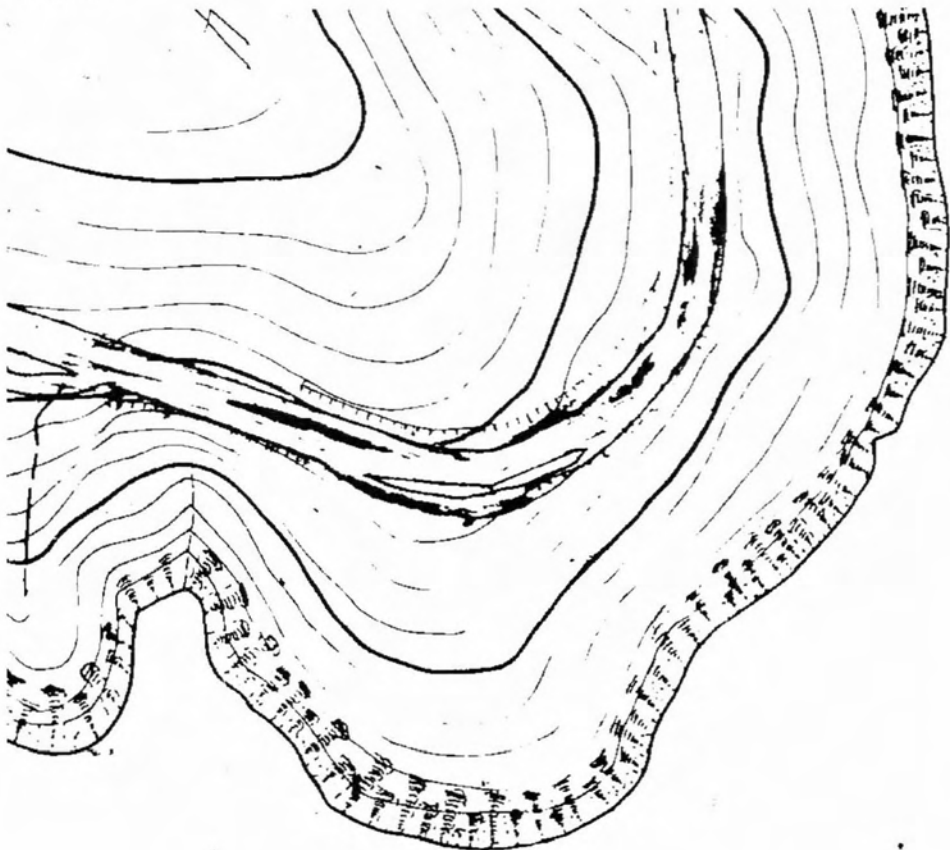

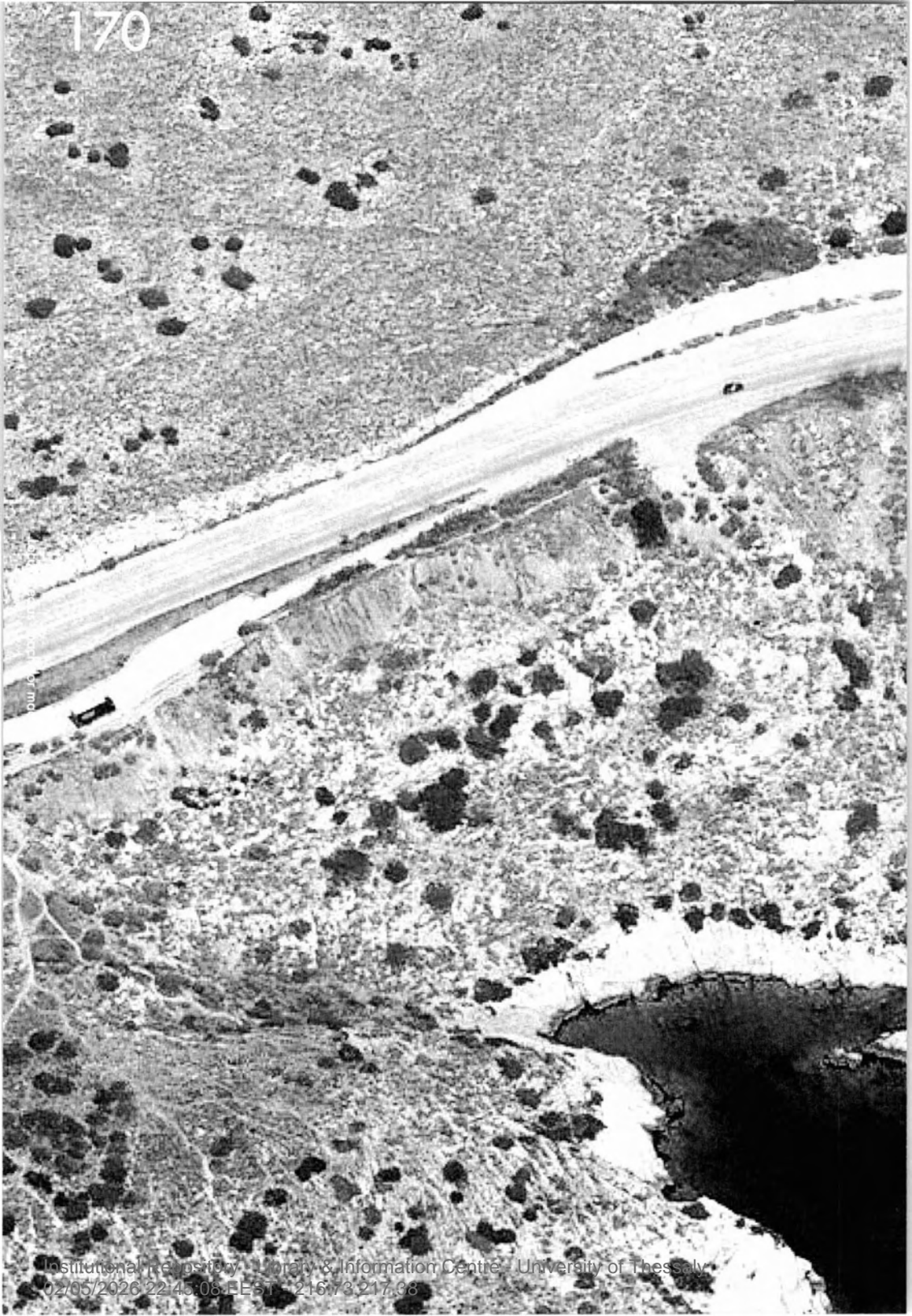
Locus Erectus | bachelor machine

Locus Erectus | bachelor machine

www.elsevier.com

171

Digitized by Google

Epidermal erosion as porous due to salty environment (there is no direct contact with the sea water). The ground is no longer only rocky, but also has soil (dust) and low-water-need plants.

35-55 m

Epidermal erosion as linear carvings following current topographical trajectories due to salty environment. (there is rare contact with the sea water)

20-35 m

Regular erosion due to occasional contact with the sea water. First the surface is carved linearly, following current topographical trajectories and then the maintenance of the water along these cavities, performs a porous erosion.

5-20 m

Deep erosion due to constant contact with the sea water.

0-5 m

plan view 0,5 sq.m.

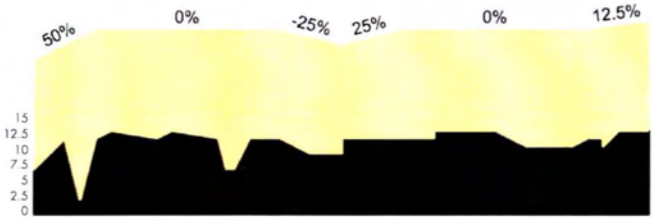
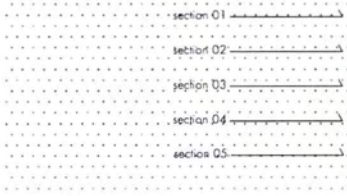

surfaces/ faults

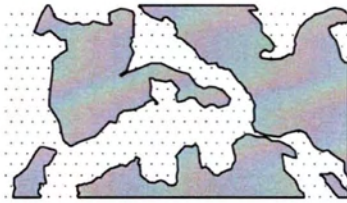

faults/ coves

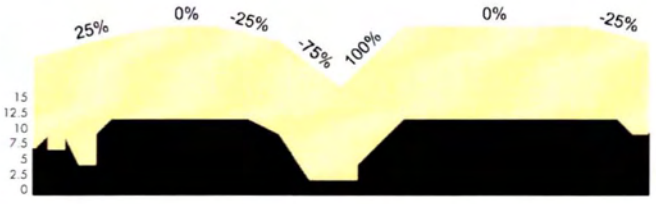
Locus Erectus | bachelor machine

section 01

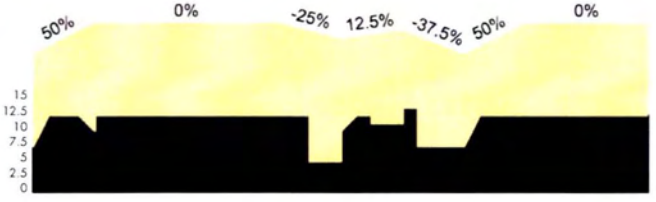
53.5 % surface

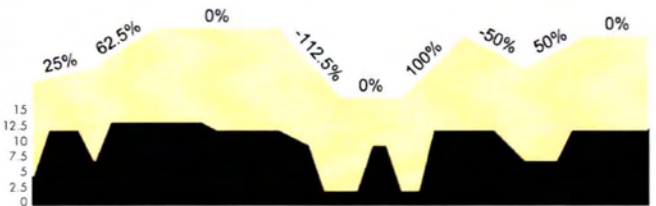
section 02

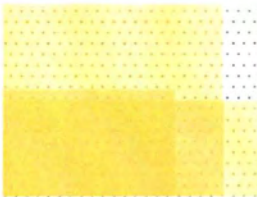
31.6 % faults
11 % caves

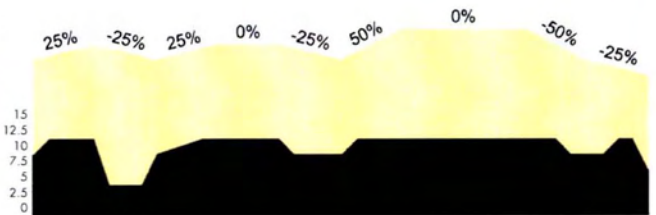
section 03

section 04

Comparison
53.5 % surface
31.6 % faults
11 % caves

section 05

Locus Erectus | bachelor machine

plan view 0,5 sq.m.

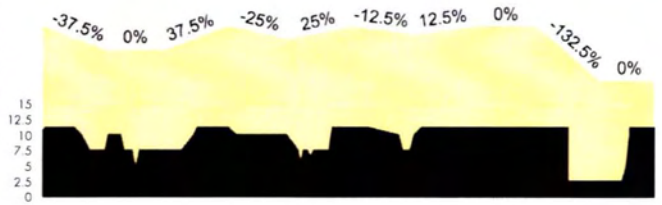
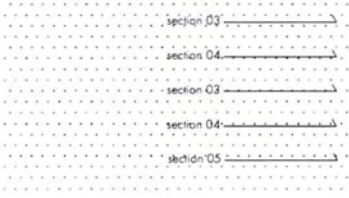
surfaces/ faults

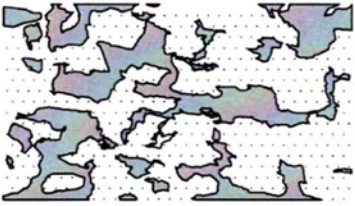
faults/ caves

Locus Erectus | bachelor machine

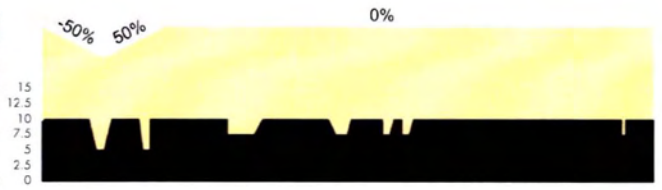
skin

section 01

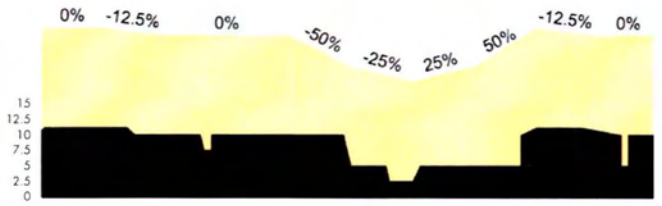
68 % surface

section 02

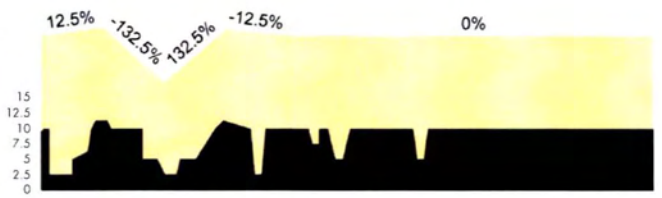
24 % faults
8 % coves

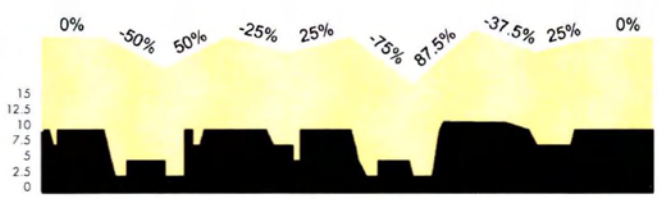
section 03

Comparison
68 % surface
24 % faults
8 % coves

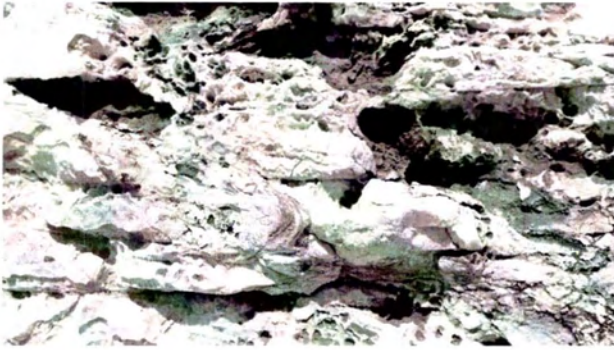

section 04

section 05

Locus Erectus | bachelor machine

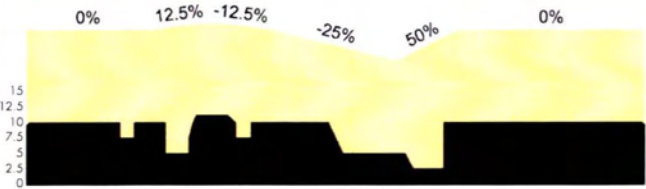
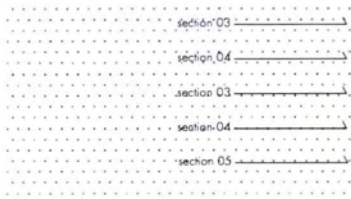
plan view 0,5 sq.m.

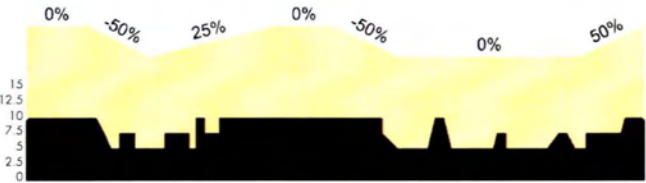
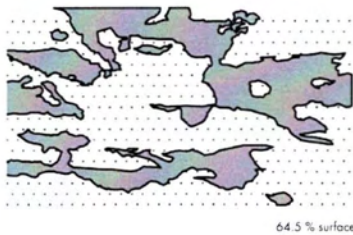
surfaces/ faults

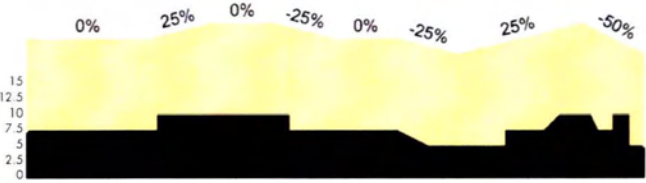
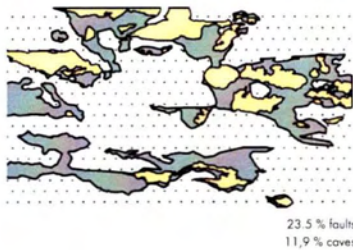
faults/ caves

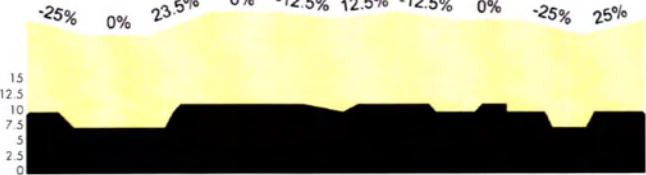
section 01

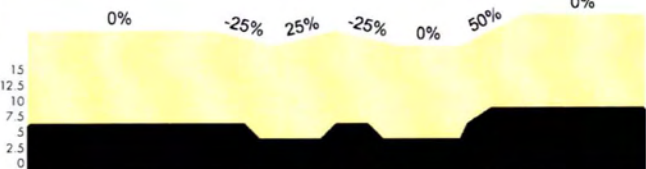
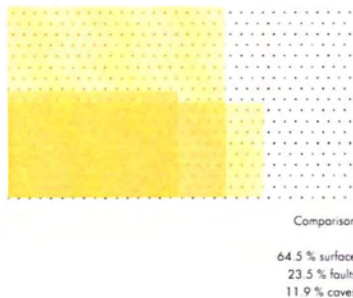
section 02

section 03

section 04

section 05

Locus Erectus | bachelor machine

plan view 0,5 sq.m.

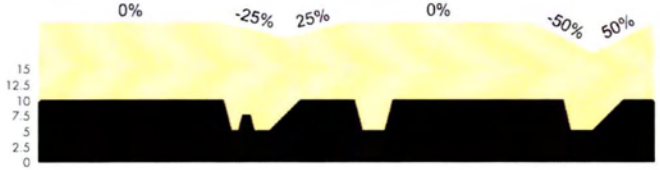
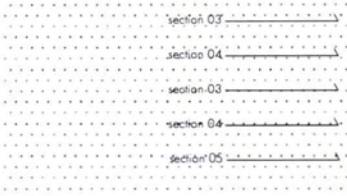
surfaces/ faults

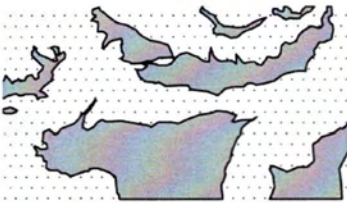
faults/ caves

locus Erectus | bachelor machine

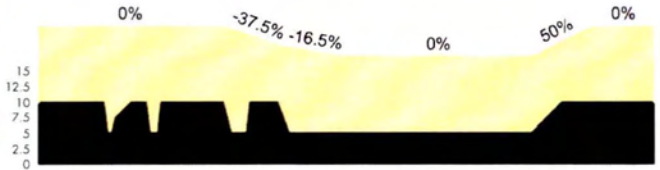
skin

section 01

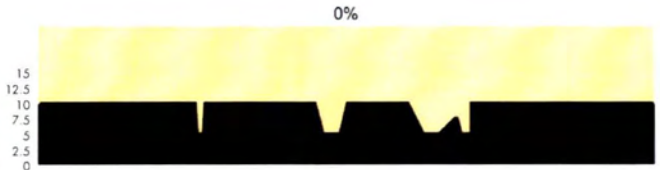
63.1 % surface

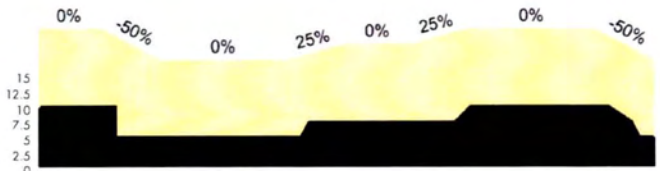
section 02

9.4 % faults
27.5 % caves

section 03

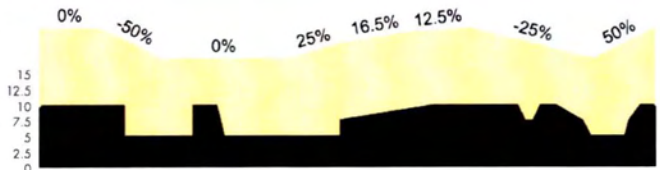

section 04

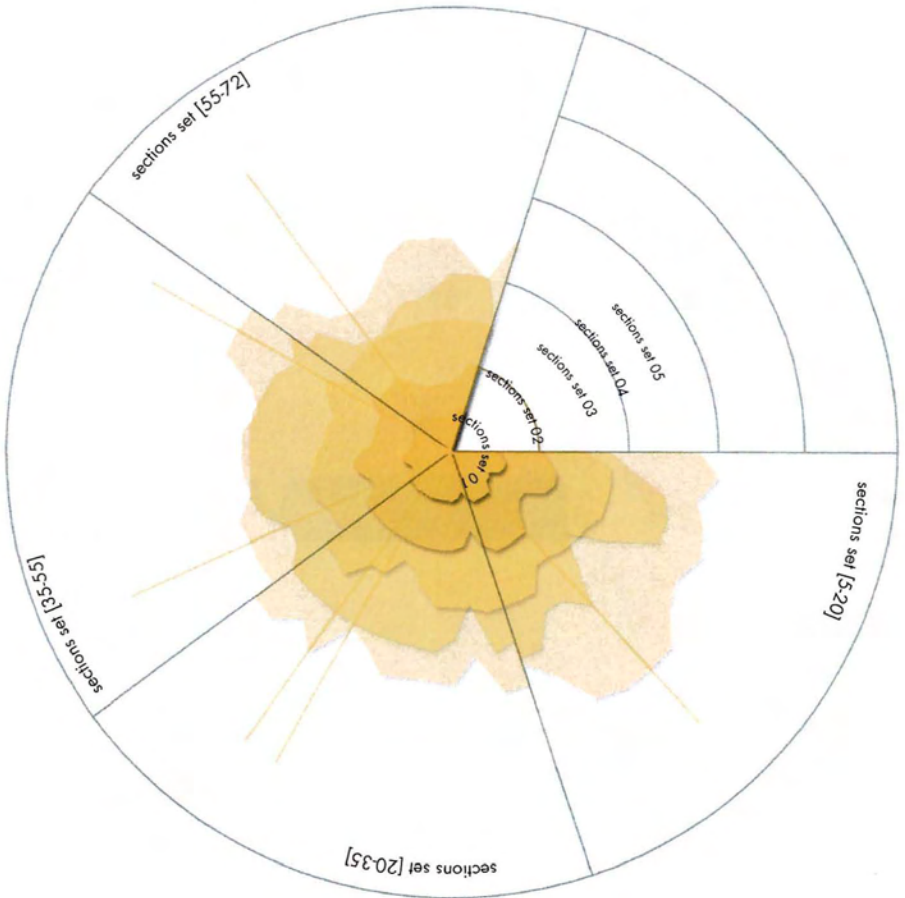
Comparison

63.1 % surface
9.4 % faults
27.5 % caves

section 05

Locus Erectus | bachelor machine

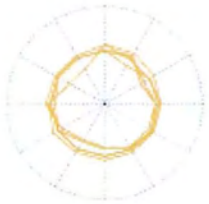

[0-5m] sections

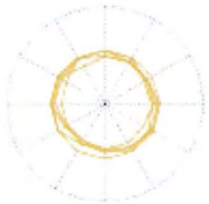
skin 01

[5-20m] sections

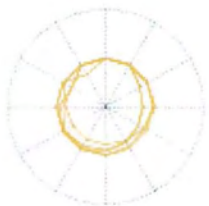
skin 02

[20-35m] sections

skin 03

[35-55m] sections

skin 04

Η άγωνα μηχανή: ένα σενάριο κατοίκησης για μία παρατηρήτρια

Η άγωνα μηχανή τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στα δύο πεδία. Το κάτω πεδίο, η παραλία, σχηματίζεται από τις διαδρομές των λουόμενων. Εννέα εργένηδες, εννέα δυναμτικοί γονιμοποιεί χαράσουν "οργάνων" καθημερινά τους βράχους, μέσα από έναν χαλαρό βίο παρά θιν' αλός. Το πάνω πεδίο, ο εξίσου άγωνος ξερότοπος, είναι ο χώρος οργάνωσης και πρακτικής της παρατήρησης. Εκεί δυναμικά θα κατοικήσει η νύφη-παρατηρήτρια. Τα δύο πεδία χωρίζονται από το δρόμο ταχείας κυκλοφορίας- την παραλιακή οδό.

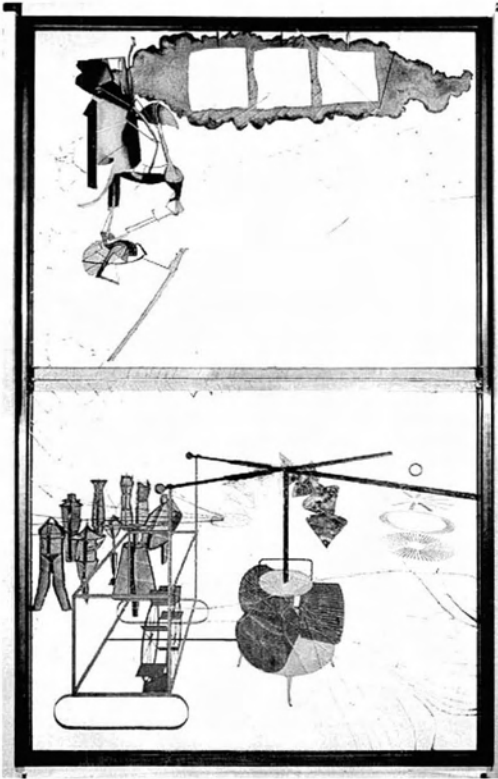
Η άγωνα μηχανή αποτελείται υλικά από τρία κομμάτια: ο διαστολέας, η ακίδα και το κάτοπτρο.

Ο διαστολέας είναι ο πυλώνας του συστήματος. Διευθετεί στη γη, στο πάνω πεδίο και τα δύο οριζόντια σκέλη του αγκυρώνουν στην περίμετρο της οπής, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση της κοιλότητας. Η ακίδα έχει ως πεδίο δράσης όλη την περιοχή. Το ένα της άκρο ακολουθεί τις διαδρομές που διαγράφουν στην παραλία οι εργένηδες. Με ένα συγκεκριμένο αλγόριθμο, η διαδρομή διαγράφει την τροχιά του άλλου άκρου της ακίδας. Εκεί στερεώνεται η κεφαλή εξόρυξης και ο βράχος σκάβεται με τον συγκεκριμένο ρυθμό, που οι διαδρομές των εργένηδων υπαγορεύουν.

Την ισορροπία της ακίδας βοηθά το κατακόρυφο στέλεχος του κατόπτρου. Η ταλάντωση, μεταβάλλει την κλίση του κατόπτρου, συνηγορώντας στην μεγαλύτερη πρόκληση ατυχημάτων στην άσφαλο. Το κάτοπτρο αποτελεί την επιθανάτια λάμα, κατά την τροχιά του δρόμου, για τον ριψοκίνδυνο οδηγό.

Η ακίδα μεταγράφει τις τροχιές, δημιουργώντας ένα ιδιότυπο σπύλαιο, μία ξηρή μήτρα, την οποία θα κατοικήσει η παρατηρήτρια. Η παρατηρήτρια αναρτάται από την οροφή του σπυλαίου, σε στάση οδηγού. Από τις τρεις κλειδαρότρυπες της κατακόρυφης όψης, βλέπει τον ορίζοντα και το κάτοπτρο. Η αρματούρα της συντονίζει μέσω στελεχών τη θέση του κατόπτρου και αυτό με τη σειρά του επιτρέπει στην ίδια μια πδονοβλεπτική καθημερινότητα παρακολούθησης των εργένηδων, που δε θα τη γονιμοποιήσουν. Η ισορροπία συντηρείται σε τέτοιες εναλλαγές. Το τροχαίο ατύχημα θα καταστρέψει το κάτοπτρο, τερματίζοντας την παρατήρηση. Ο "παρεκκλίνων" εργένης που θα διασχύσει την παραλιακή οδό, και μέσω του διαστολέα θα εισέλθει στην ξηρή κατοικία, θα φέρει την ανισορροπία. Η συνθήκη της αιωρούμενης νύφης, θα κλείσει τα οριζόντια στελέχη του διαστολέα και το σπύλαιο θα καταρρεύσει.

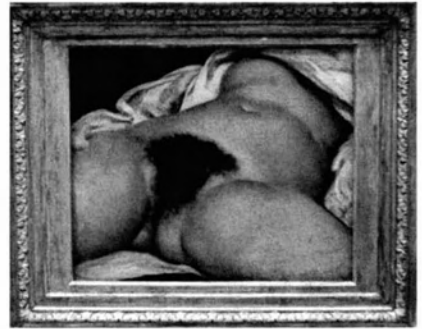
Η άγωνα μηχανή θα συνεχίσει να εργάζεται, ως συνεχείς καταγραφές της γενεαλογίας της γεωγραφίας. Το τέλος, η ακρότατη γεγονότητα θα επιφέρει μία ρωγή για ολόκληρο τον αστικό ιστό.

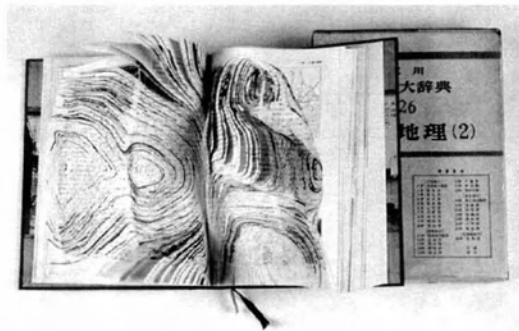
01

02

03

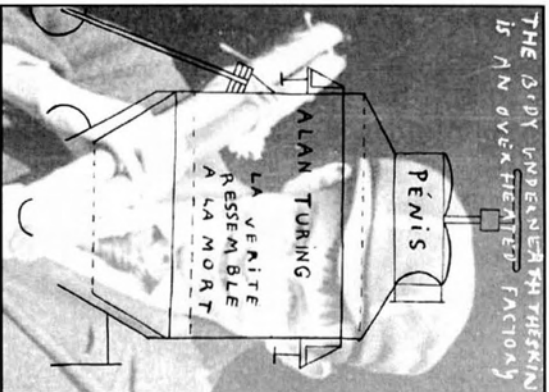
04

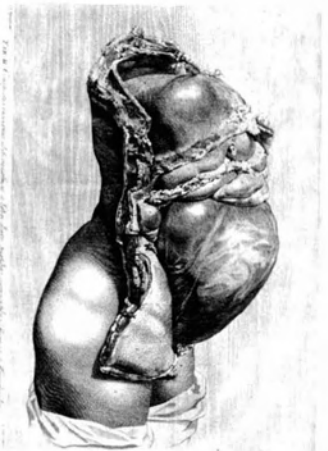
05

06

07

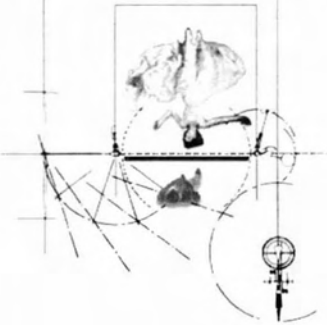
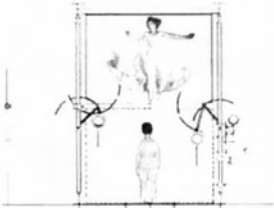

08

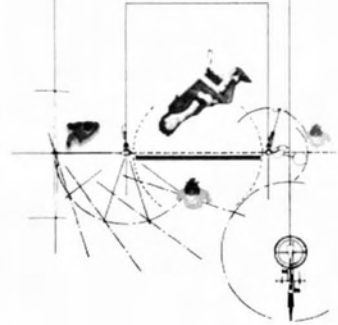
01. The Bride Stripped Bare by Her Bachelors, Even | Marcel Duchamp
02. Grove Vaginal Speculum
03. L'Origine du monde | Gustave Courbet
04. Linear.Actions Cutting Project 12, Encyclopaedia "Geography of Japan 2" | Naoko Ambe
05. Splitting-of-Meaning 3, Mechanism of Meaning | Reversible Destiny: Arakawa+Gins
06. Uterus, vagina and external pudenda from a young woman, De humani corporis | Vesalius
07. How do I make myself a body? | Henrik Olesen
08. Womb of a woman who died suddenly during the ninth month of pregnancy, from W. Hunter, Anatomia uteri humani gravidi | Jan van Rymdsdyk

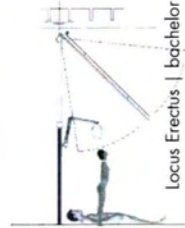
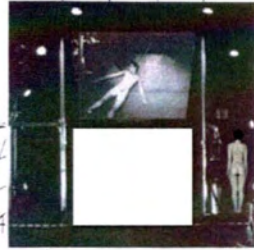
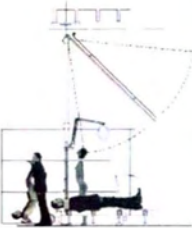
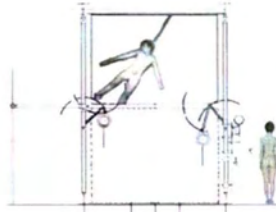
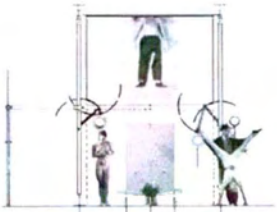
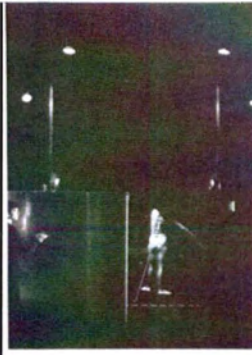
Locus Erectus | bachelor machine

the bachelor longs for the bride

the bride in her territ

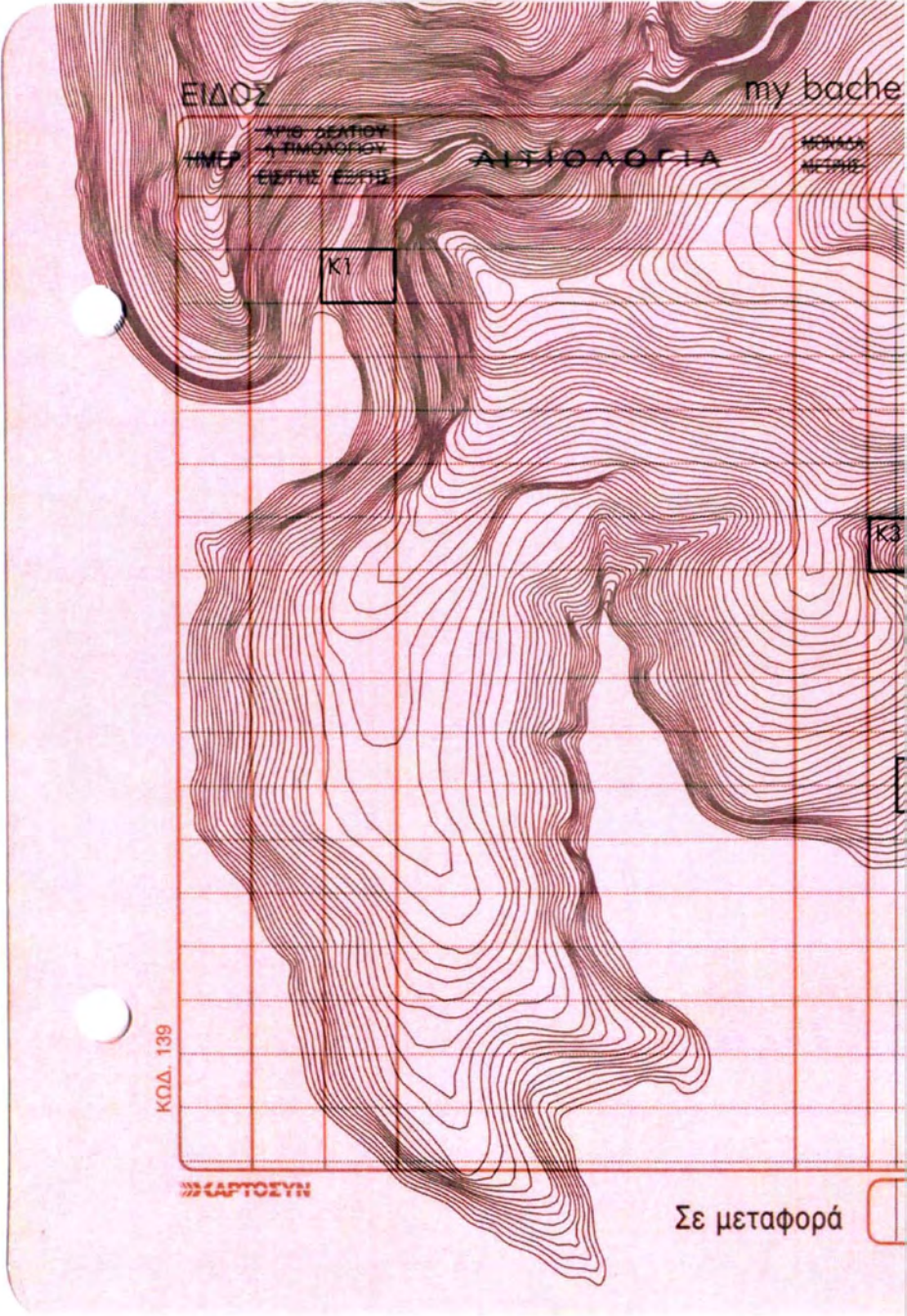

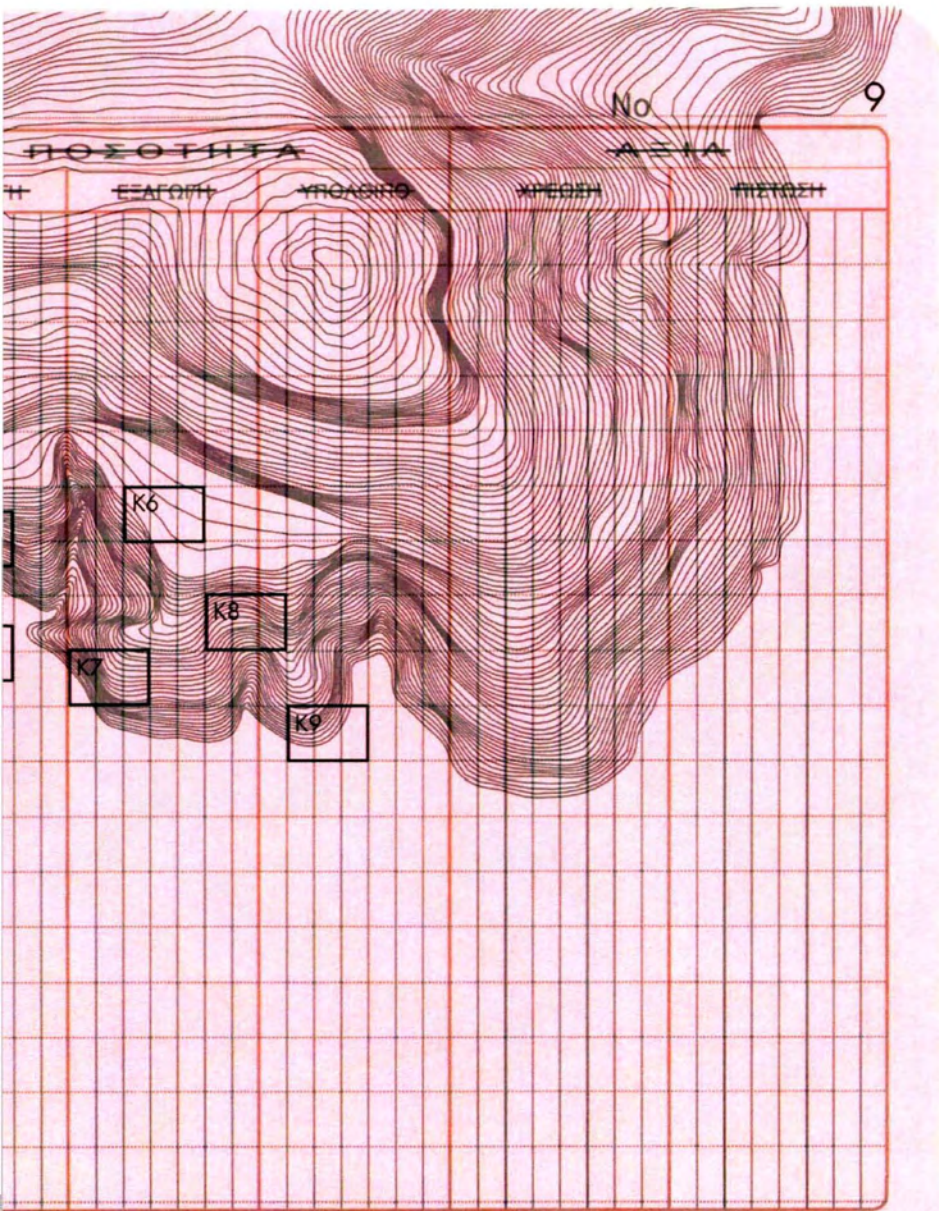
Locus Erectus | bachelor machine

the bachelor in the bride's territory

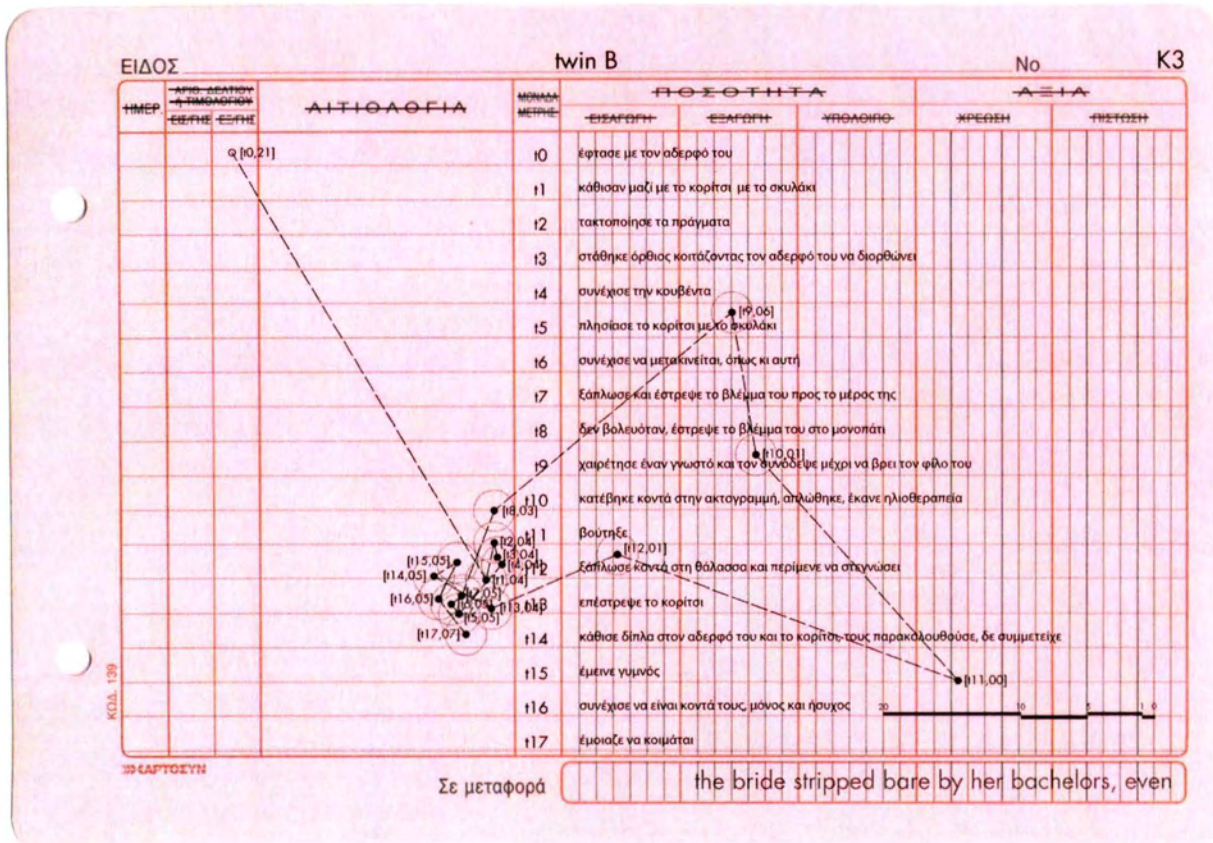
the bride kills the bachelor and then commits suicide

Re-visiting the Large Glass

the bride stripped bare by her bachelors, even

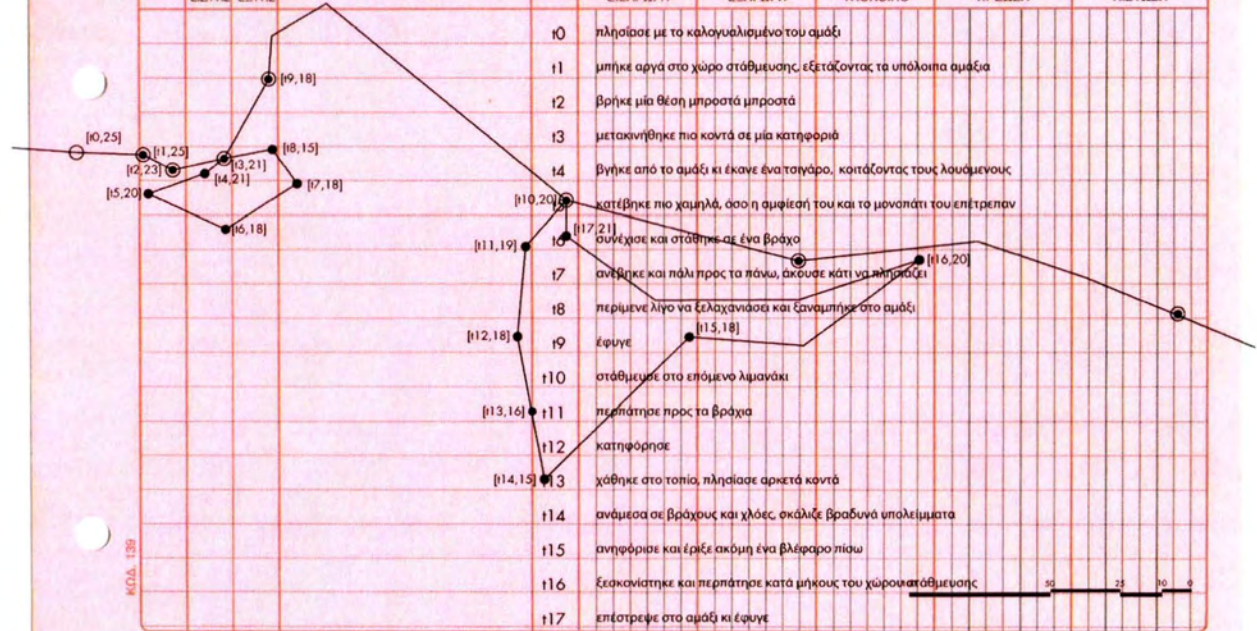
ΕΙΔΟΣ

voyeur

No

K6

ΗΜΕΡΑ	ΧΡΟΣ-ΩΡΑΡΙΟΝ ΕΞΑΡΧΩΣ ΕΞΑΡΧΩΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣ	ΡΟΣΟΤΗΤΑ			ΑΣΙΑ	
				ΕΣΑΦΟΡΗ	ΕΣΑΦΟΡΗ	ΥΠΟΛΟΙΠΟ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
			10					
			11					
			12					
			13					
			14					
			15					
			16					
			17					
			18					
			19					
			10					
			11					
			12					
			13					
			14					
			15					
			16					
			17					

ΚΩΔ. 139

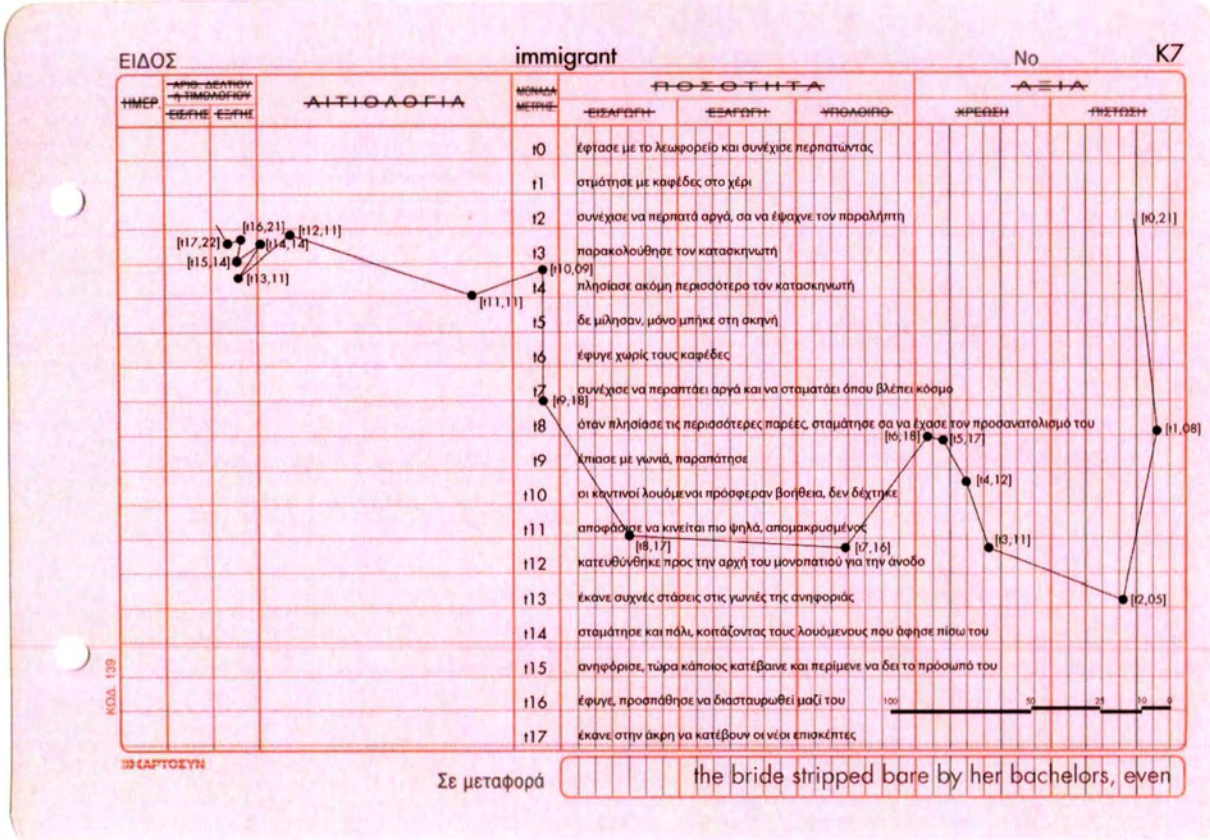
ΣΤ. ΚΑΡΤΟΣΥΝΗ

Σε μεταφορά

the bride stripped bare by her bachelors, even

200

Tracing the bachelors

[0,21]

No K8

camper

ΕΙΔΟΣ		ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΜΟΝΑΔΑ ΜΕΤΡΗΣΗΣ	ΡΟΣΟΤΗΤΑ			ΑΞΙΑ	
ΗΜΕΡΑ	ΑΡΙΘ. ΣΕΝΤΟΝΩΝ Η ΣΤΑΘΑΓΟΝΩΝ ΕΣΤΗΝ ΕΣΤΗΝ			ΕΙΣΑΓΟΓΗ	ΕΞΑΓΟΓΗ	ΥΠΟΛΟΙΠΟ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
			10	έφτασε με το αυτοκίνητό του				
			11	σταμάτησε να ξεκουραστεί, κουβαλούσε αρκετά πράγματα				
			12	χαίριτσε από μακριά τους γείτονες				
			13	έστησε τη σκηνή				
			14	κατέβηκε να δει τη σκηνή από μακριά				
			15	ήταν μέσα στη σκηνή όχι μόνος				
			16	συνέχισε να οργανώνει το γύρω χώρο, κυρίως για σκιά				
			17	συνέχισε να τακτοποιεί τα πράγματα				
			18	κάθισε στην όχθη				
			19	έπεσε στη θάλασσα				
			110	απλώθηκε στις πλάκες μέχρι να στεγνώσει				
			111	επέστρεψε κοντά στη σκηνή του				
			112	έφτιαξε καφέ				
			113	κάθισε στην καρέκλα σε σκιά				
			114	επισκέφθηκε τους γείτονες				
			115	ξαναέπεσε στα νερά με τη φίλη του				
			116	βγήκανε, κάθισαν στον ήλιο δίπλα στον τρίτο				
			117	επέστρεψε στη σκηνή				

ΚΩΔ. 138

Σε μεταφορά

the bride stripped bare by her bachelors, even

50 25 10 5 0

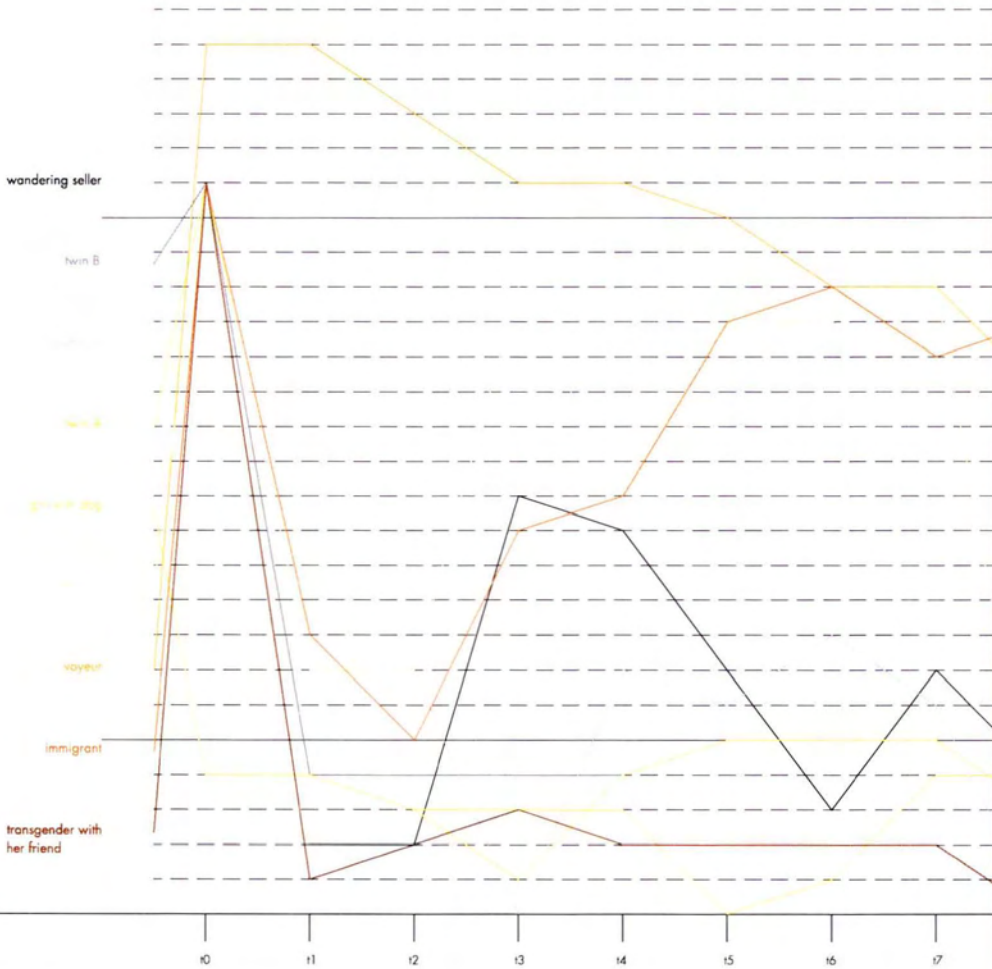
204

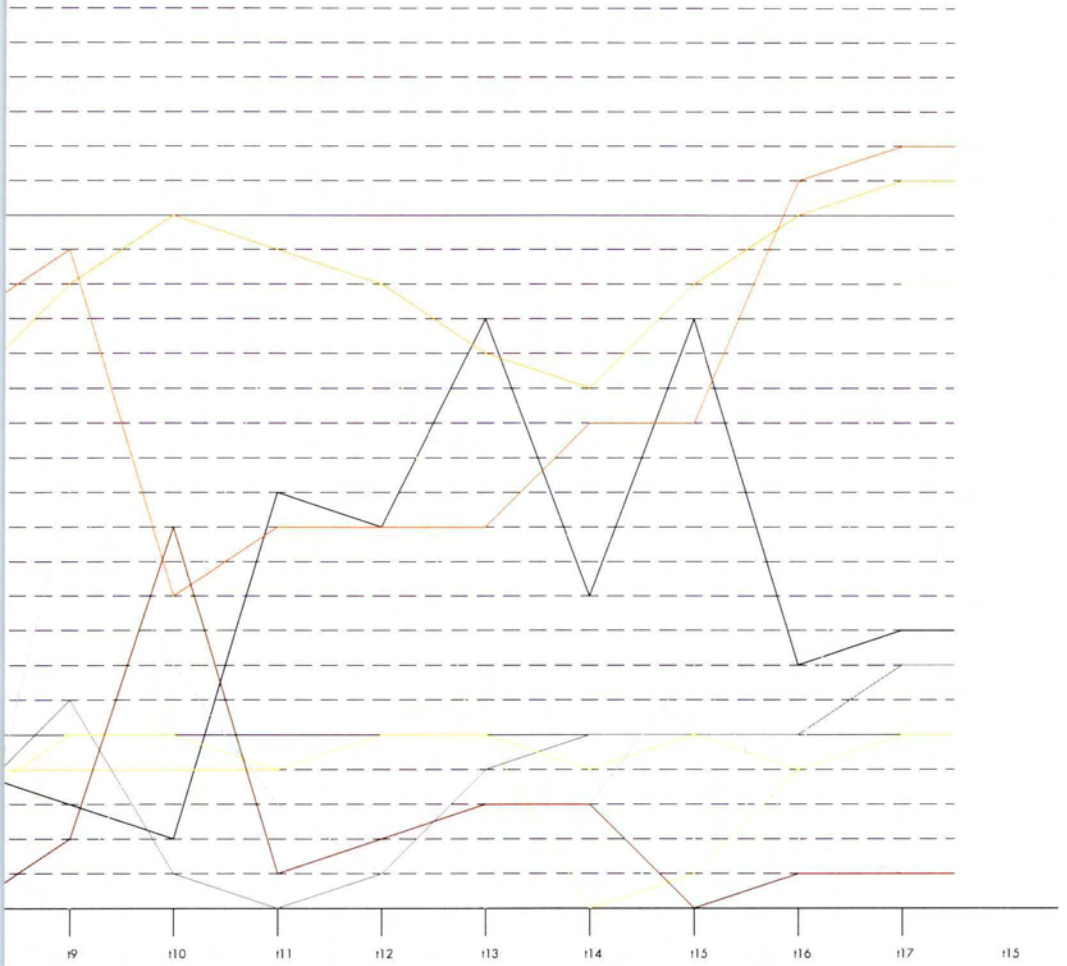
metaphor of the
bride stripped bare
by her bachelors,
even

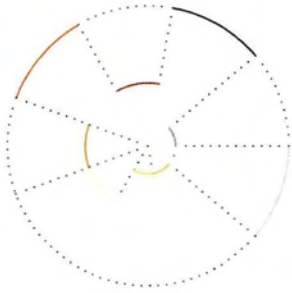
bachelors / time : H	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	t8	t9	t10	t11	t12	t13	t14	t15	t16	t17
wandering seller	21	2	2	12	11	7	3	7	4	3	2	12	11	17	9	17	7	8
twin A	21	4	3	3	3	0	1	4	4	4	4	4	5	5	0	1	4	5
twin B	21	4	4	4	4	5	5	5	3	6	1	0	1	4	5	5	5	7
girl with dog	4	4	3	1	4	5	5	5	3	5	5	4	5	5	4	5	4	5
daft boy	21	7	7	0	7	6	8	6	0	12	7	3	1	0	3	7	2	1
voyeur	25	25	23	21	21	20	18	18	15	18	20	19	18	16	15	18	20	21
camper	21	7	7	18	12	17	17	18	1	0	7	17	18	3	0	2	4	18
immigrant	21	8	5	11	12	17	18	16	17	18	9	11	11	11	14	14	21	22
transgender and her friend	21	1	2	3	2	2	2	2	0	2	11	1	2	3	3	0	1	1

/xy class
A
C
C
C
A
B
B
A
B

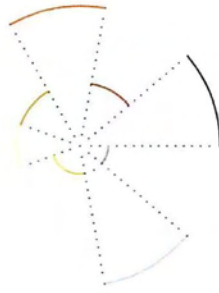
Locus Erectus | bachelor machine

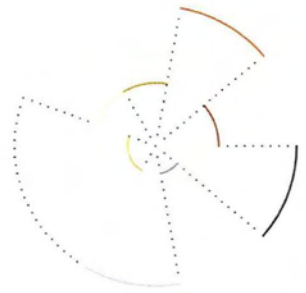

10

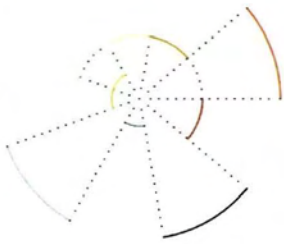

11

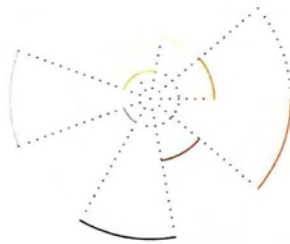

12

Locus Erectus | bochner machine

13

14

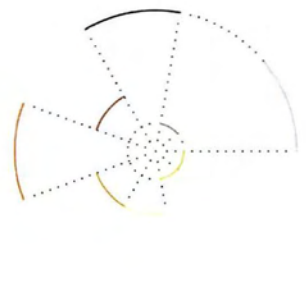
15

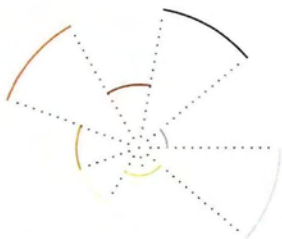
16

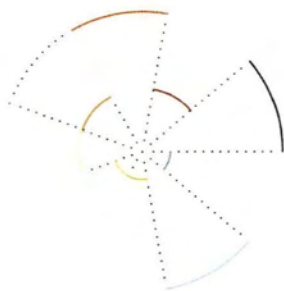
17

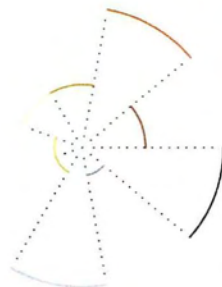
18

109

110

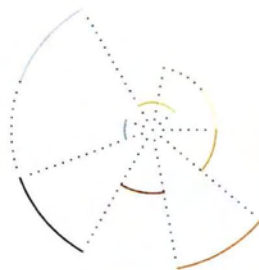
111

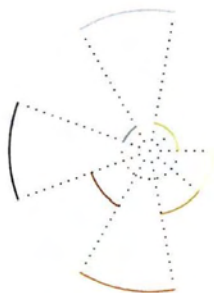
112

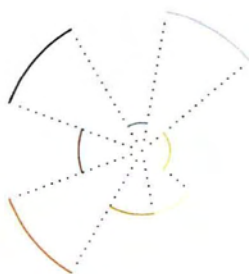
113

114

115

116

117

10

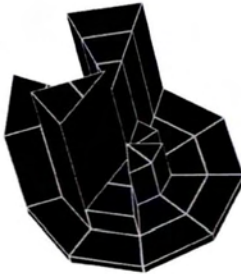
11

12

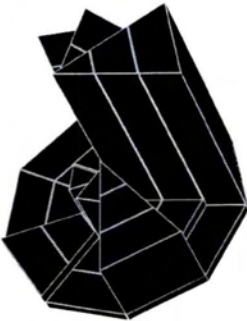
13

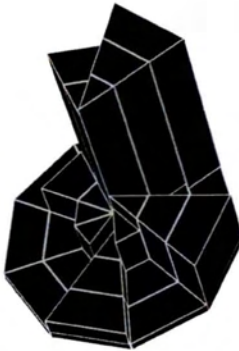
14

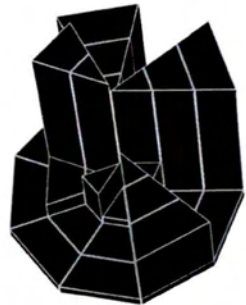
15

16

17

18

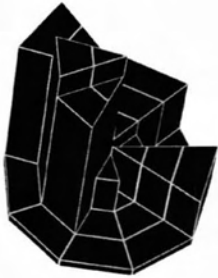
19

110

111

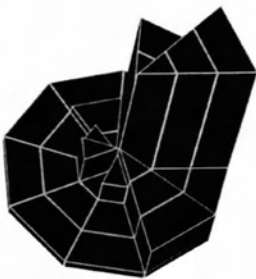
112

113

114

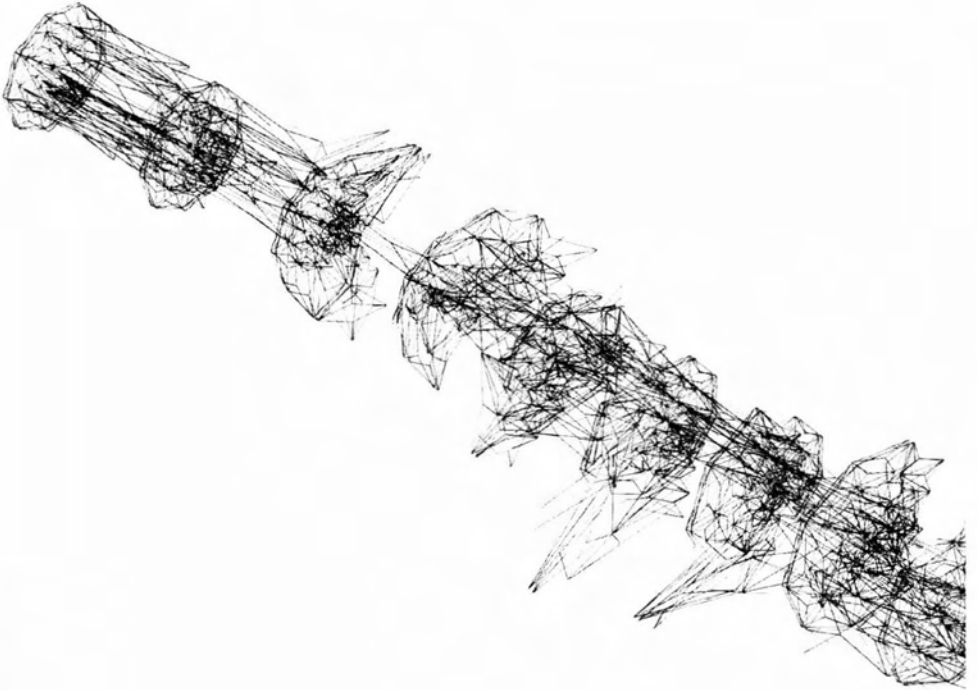
115

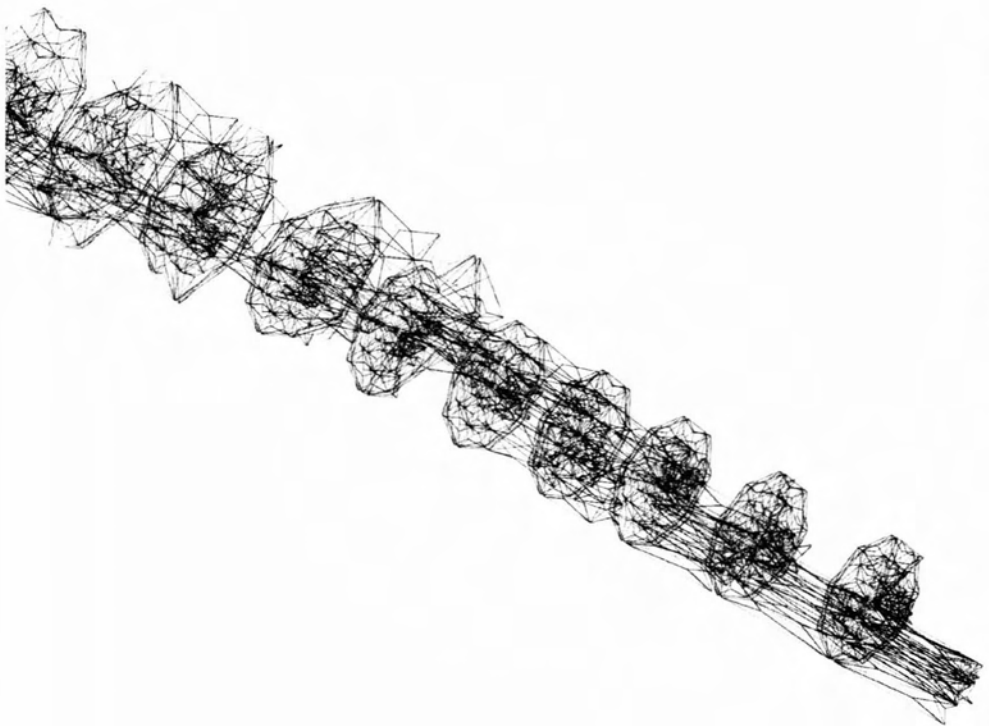

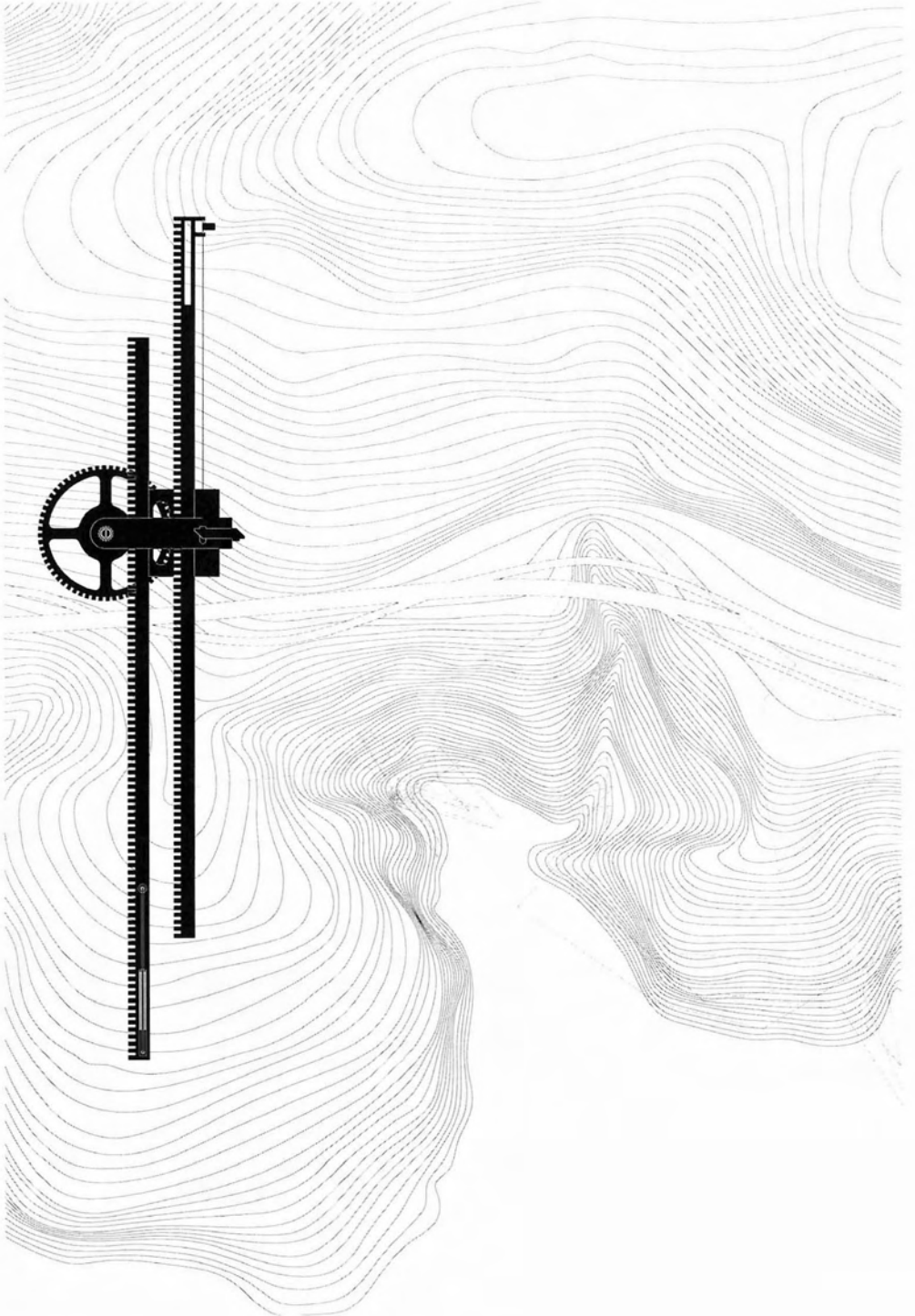
116

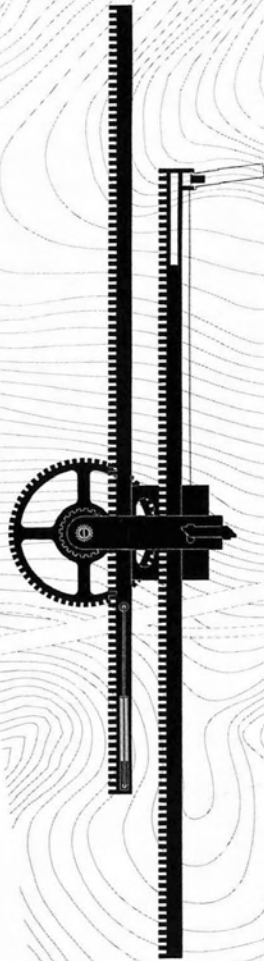
117

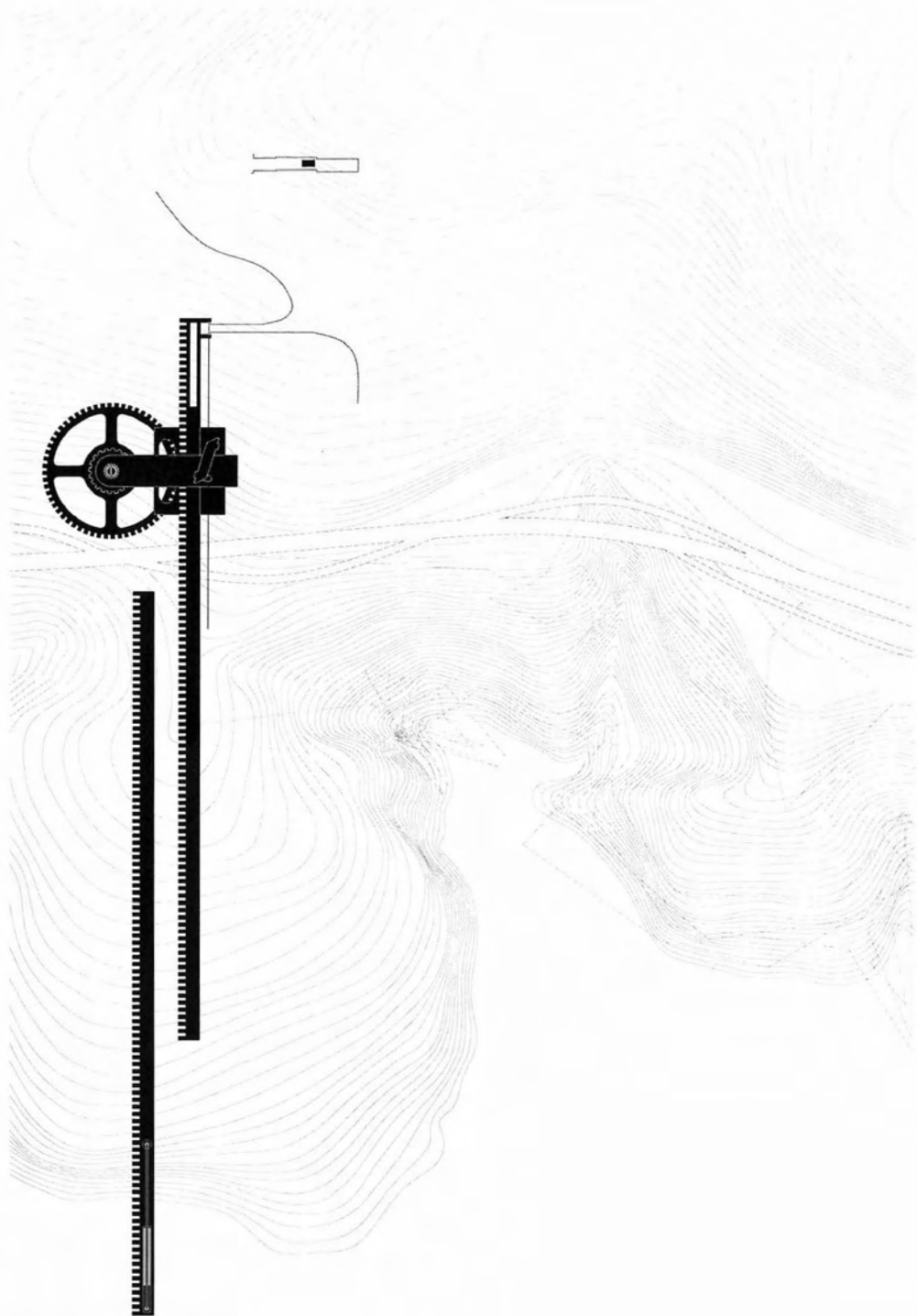

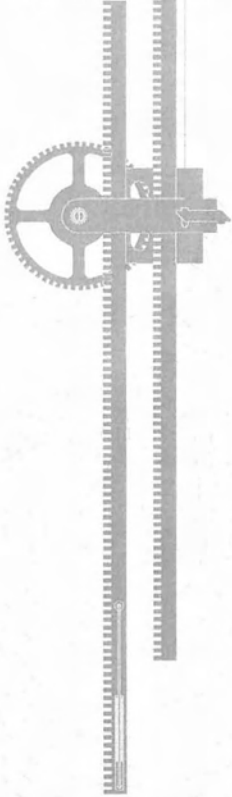
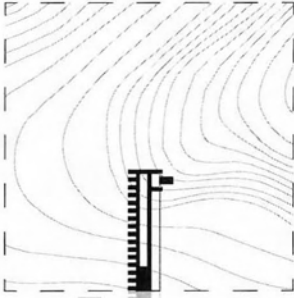
213

Locus Erectus | bachelor machine

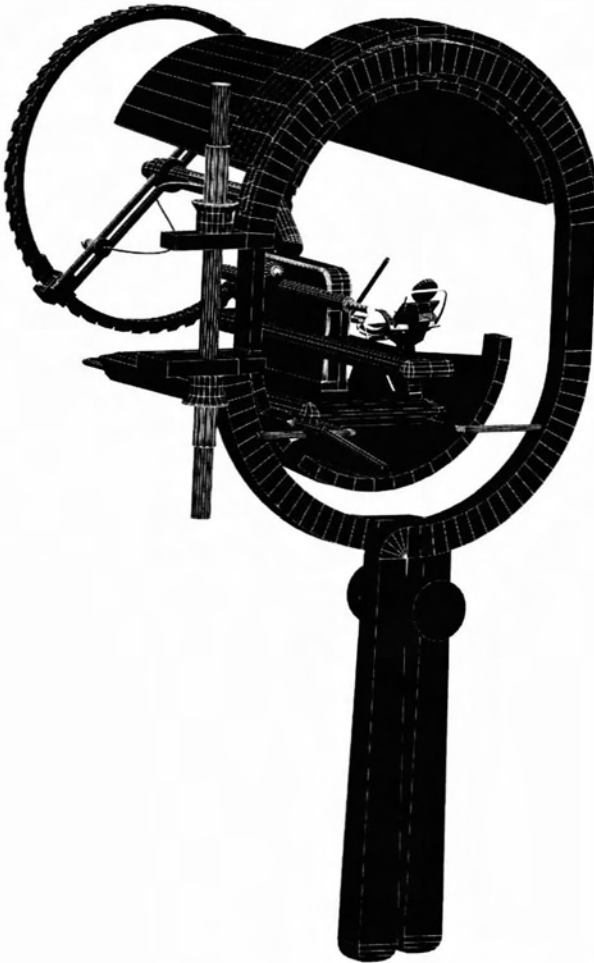

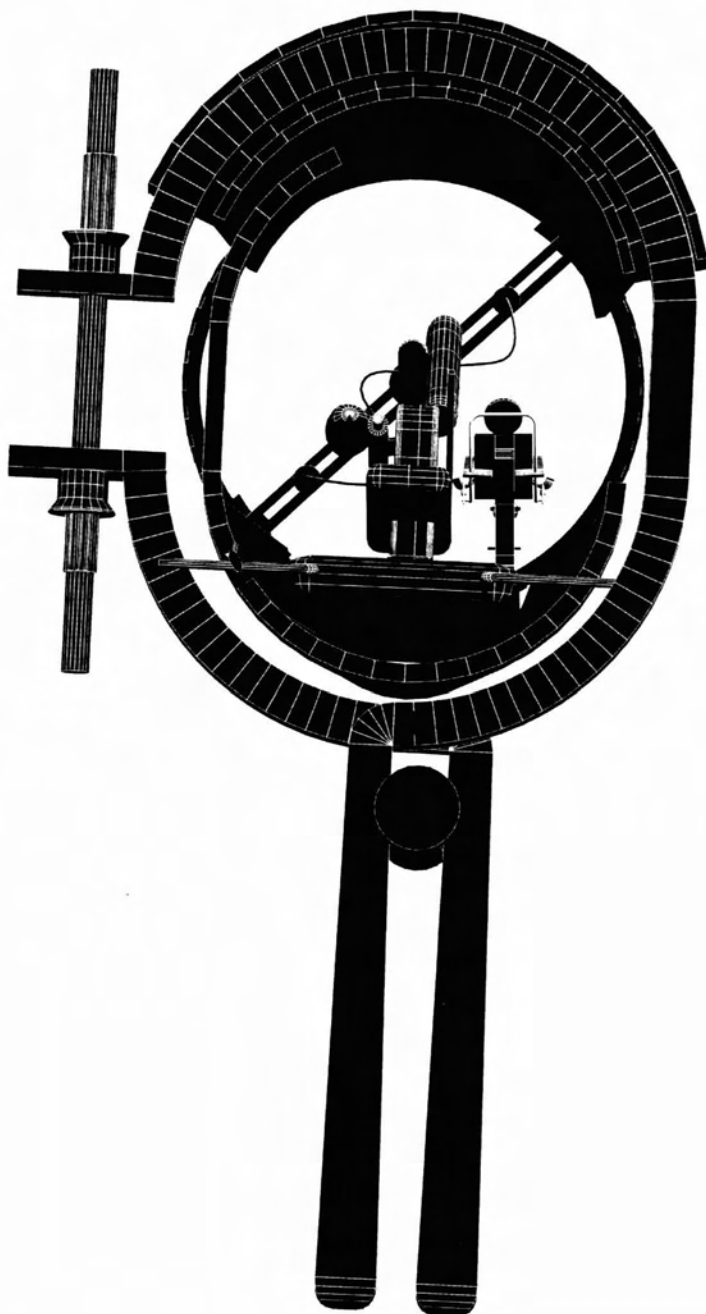
locus Erectus | bachelor machine

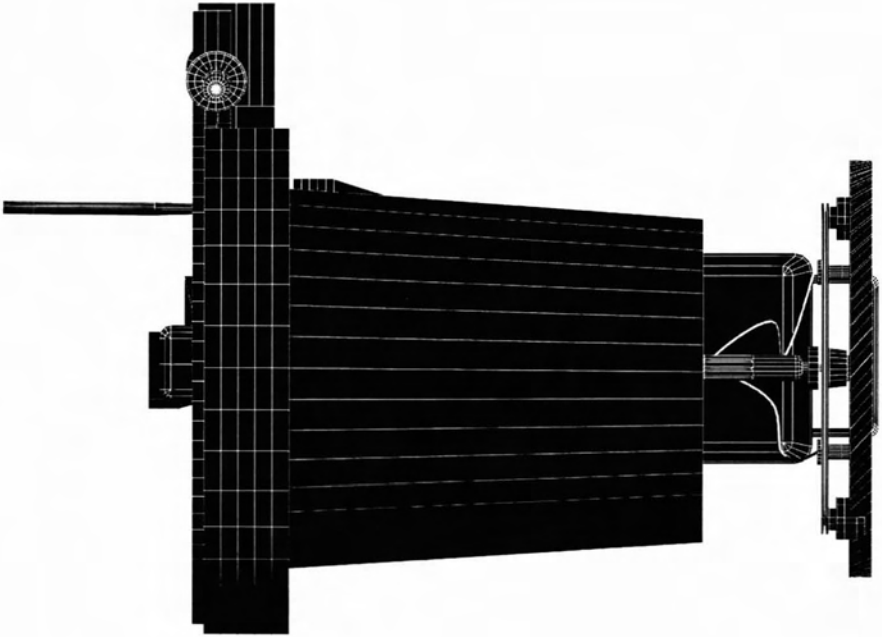

Locus Erectus | bachelor machine

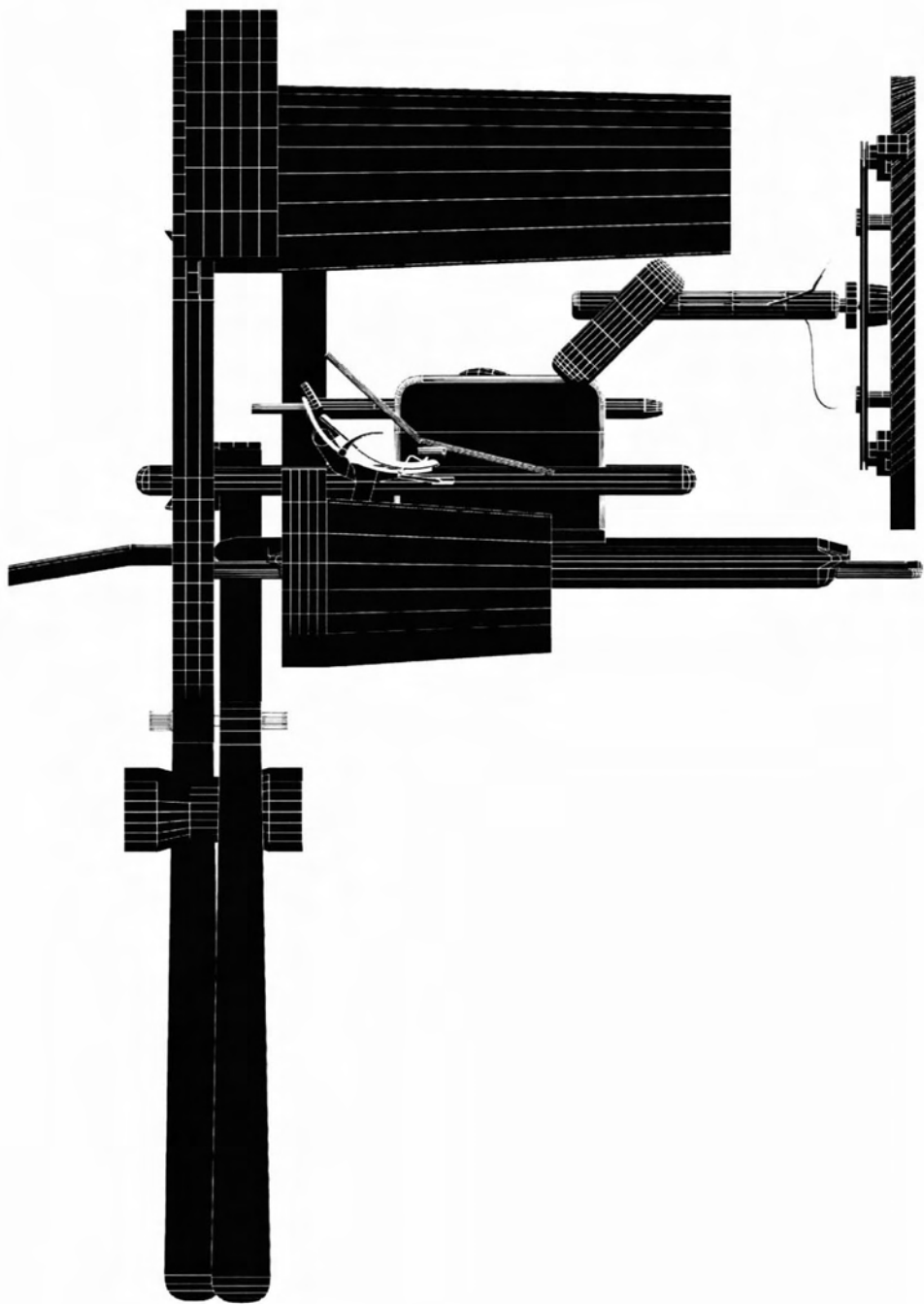

Locus Erectus | bachelor machine

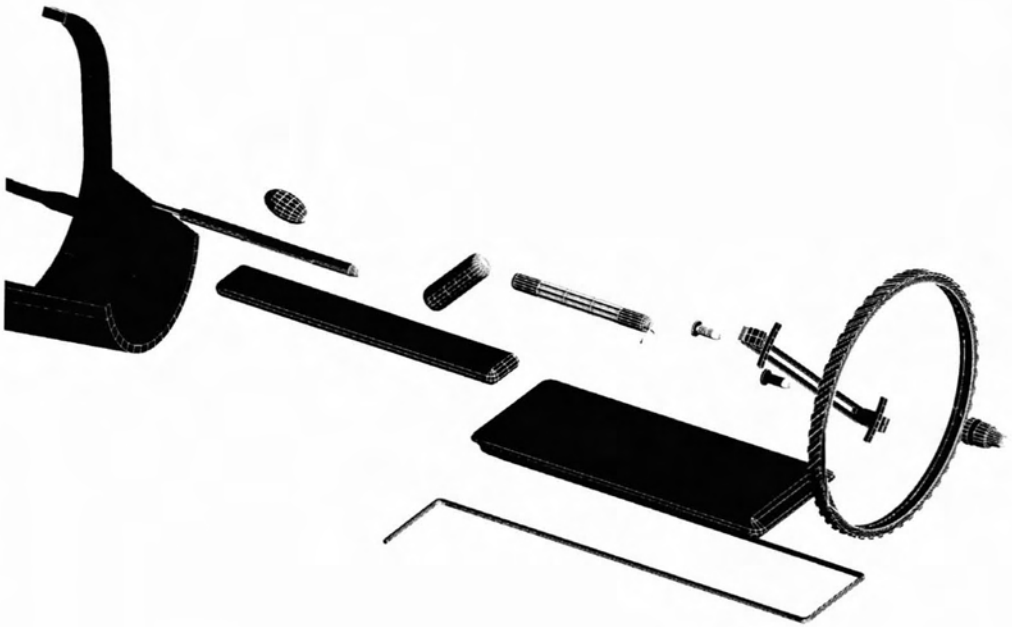

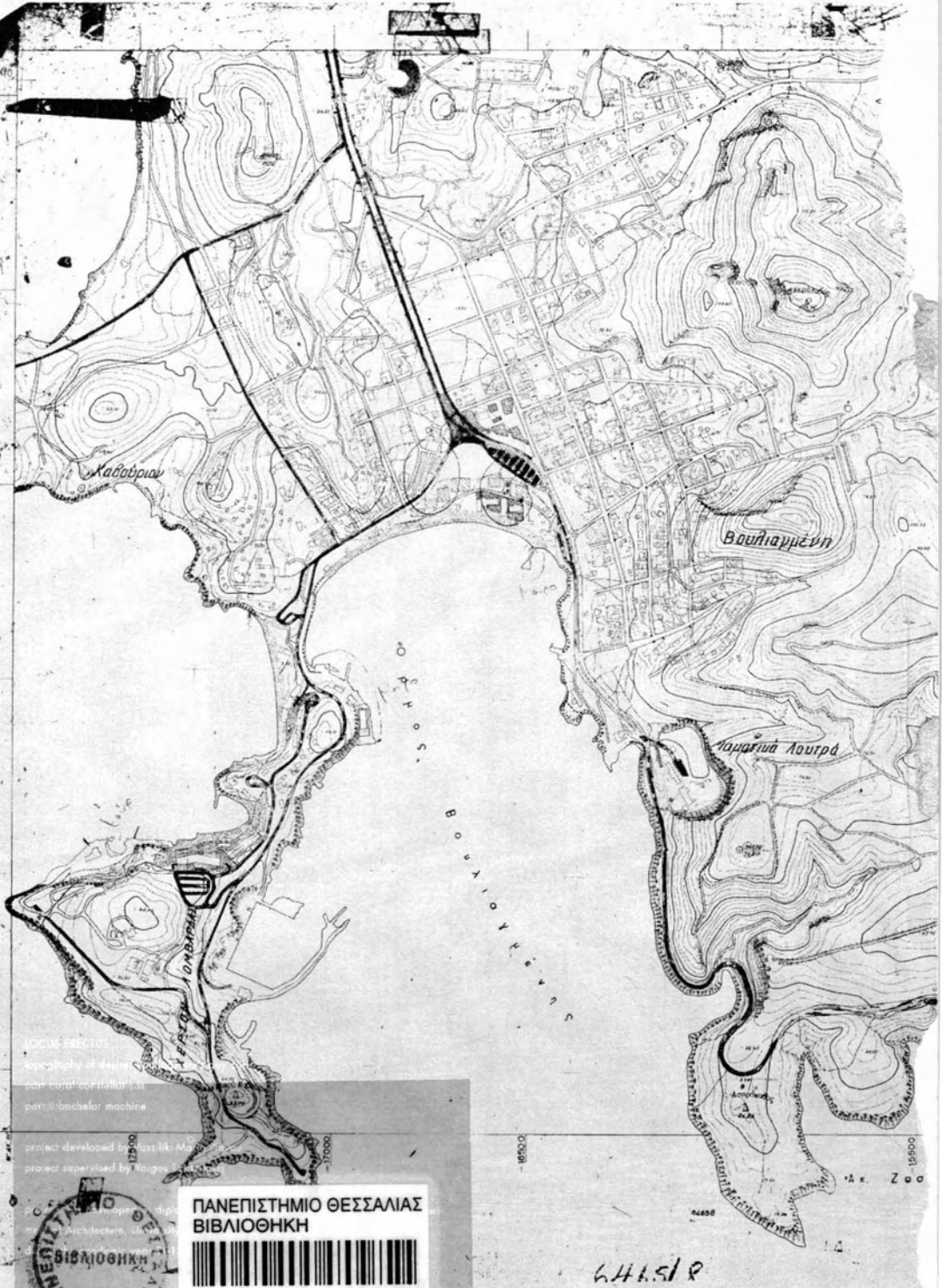
Locus Erectus | bachelor machine

Locus Erectus | oral constellations

LOCUS ERECTUS
 specificity of design
 part: total coordination
 part: bachelor machine
 project developed by: Μανώλης Μανώλης
 project supervised by: Βασιλίκος Βασιλίκος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000119303

644.518